

సమస్తకలికలపాపహరిణును
అఖిలనిగమాగమసారభూతబుష్ట

నగునీ

బసవపురాణము.

అంద్రగీర్వాణపండితోత్తముండగు
పిడుపర్తి-సోమనాథకవివరునిచే
అంద్రపద్యకావ్యబుగరచియింపబడి
శైవసీద్ధాంతసమాజపండితులగు
వీనంబాకం-రామారావుగారిచే
బరిష్కరింపబడి

వీడునరాతుల, ముత్తయ్యగారివలన

శైవసీద్ధాంతముద్రాక్షరశాలయండు
ముద్రింపబడినది.

చెన్నపట్టణము—౧౮౯౯.

నాకగ్గ మహాప్రబంధంబేను సంధానంబుసేయ నుద్యోగించియున్న సమా
యంబున॥ సీ॥ తనకల్పిబుధదీన తాద్రికిదంభోశి తనబస్మిషడ్రి పుధ్వాంత
హేళి । తనమూర్తి శిష్యహృద్వనవసంతస్ఫుతి తనకీర్తి దశదిశాంతః
ప్రపూర్తి । తనదాంతిసంతతా ధ్వస్తాక్షవిభ్రాంతితనకాంతిరోషశబ్దము
ఖదంతితనచి త్తమీశ్వరార్చనవిధాయ త్తంబుతన విత్తమార్జ్యోక నతవిత్త॥
లే మనుచుగొనియాడ వహికెక్కినట్టిఘనుడు । దేవనార్యుని నెయ్యంపు దేవి
యైనమల్లమా దేవిపుత్రుడామ్నాయవేది భవ్యగుణహరిపిడుపర్తిబసవశౌ
రి॥క॥ననునొకనాడాత్మాంకస్థునిగనుగొనిపాలకునికిసోమేళునిపే । రనుబస
వపురాణముప । ద్యునిబద్ధత వెలయుజేయ దలచితినిసుతా॥ మ॥ అదివేదా
గమసారసంగ్రహము సత్యజ్ఞానసంపాదకం । బదీరుద్రాది మహాపురాతన
కథావ్యాప్తంబుపాపావహం । బదిసద్భక్తివృద్ధికారణము ముక్త్యావ్యాస
మల్లానునీ । వదిచెప్పందగుబద్ధకావ్యముగ కావ్యప్రజ్ఞ సేవ్యంబుగన్॥క॥అక్క
తిసోమేళుడుదా । నైకాపింపదుహృదీశుడామ్నాయవచో । నీకోక్తభక్తిగు
గతిన్ । జేహొనిపోమింప సిట్లజేసెన్ద్విపదల్॥ క॥ ఆవేదాధాము ద్విపదలు
సీనిష్ఠుడుపద్యములుగనిర్మించినభ । క్తావలిమెచ్చున్ శివకవు । లీవిధమంగీకరిం
తురిష్టముమాకున్॥ ఆ॥ సోముడేమి చెప్పెసోమేళుద్విపదలే । బెట్టిపద్యము
లుగబెనచనందు । నన్యులనగవలదు నాయుద్యోగిష్యుల । మగుటమనకుచే
ల్లునవియునిలుప॥ సీ॥ విరచించెజైమినివేదస్తవం బొకపాదమునవేదయు॥
క్తిలిపిహారభక్తివైదికంబనిశ్చతులిడిచెప్పప్రతిసోమేళుడుడా రాధ్యచరిచ॥

ప్రథమాశ్వాసము.

సరవిశ్రీరాధుడాచరిత సద్యప్రపంచముసేసె ద్విపదలుతరుచుః లిపియాతం
 డుపద్యకావ్యముసేసె నైషధమంచితహషవాక్యములబెట్టి॥ తే॥ సోమగు
 రువాక్యములబెట్టిభీమసుకవి గరిమెబసవపురాణంబుగణనజేసె గానపూర్వ
 కావ్యముచేరగతిరచించు వారికాదికావ్యోక్తులువచ్చినెగడు॥ క॥ నీవును
 సోమేశునిద్విప దావళియధములుజేయుమందులయధం॥ బావంతయు
 దిగవీడక యేవియుమున్నందులేని విడకుకుమారా॥ నీ॥ చదివించినారము
 శబ్దాధిపాసారముల్ కావ్యశ్రితశక్తిగలదునీకు॥ మనకులాచారుడైచుహివీ
 రశైవైక మాగంబుచూపినచుహితయకుని॥ సోమేశ్వరునిగృతిస్వామిగా
 నియమించి బసవపురాణంబుపద్యకావ్య॥ మధిగావింపుమీయని యానతి
 వ్యగకరములు శరమునందిరపుకొలుప॥ ఆ॥ మీకునంకితముగానాకాంక్షనాక
 కృతి॥ సేయువేటగానాకుబాయదెపుడు॥ నైనమీయనుజ్ఞమిరివడవగ
 సేయుచున్ననట్లసేయువాడ॥ క॥ అనియేనువిన్నవించిన॥ వినినను
 దృష్టివీక్షించిమహా త్మునిబాలకురికిసోమే॥ శునిగృతిపతిశేషమునకుభద
 ముమనకున్॥ క॥ నాకొకకృతినీదలచుట॥ జేకొనిసంతసమునాకుజేయుట
 కైన॥ న్నాకృతిగురువులకిచ్చిన॥ నాకునుసంతసము శతగుణంబుగా
 వ॥ కావుననీవుమాపేరనంకితంబుగా వేరొక్కప్రబంధంబనుసం
 పుజ్జగించిసజ్జనసమ్మతంబును సమస్తశాస్త్రునిగమాగమపురా
 తంబునసకల మాహేశ్వరసమ్మతంబుగా సోమేశ్వరుండు పుట్టెను సేసి
 సవపురాణంబు సోమేశ్వరునిపేరను సుశబ్దాధిపాసాధురీధుతీ॥

బ స వ పు రాణ ము.

బుగాపద్యకావ్యంబు గావింపుమనీ యానతిచ్చినందద్వచనంబు శిరంబున్లు
రియించి జెప్పంబూనినకావ్యకన్యకా ముఖమండనాయ మానంబగు కృతి
పతిమాహాత్యంబు ప్రథమకథనియ్యమానంబుగావున దానివణింపచెదనది
యెట్టిదనిన॥ చ॥ హరుడొకనాడుభృంగి కీటులానతియిచ్చెను గాయ

❧ కృ తి ప తి వ ణా న. ౪ ❧

నుజ్జమై నరిగిధ రాతలింబసవుడధినిబిజ్జలరాజ్యమాధురం ధరతవహించి
మన్మహిమదళశింశెలయంగజేయుచున్ వరుసజయించెబెక్కులుపవాద
ములందరు చోద్యమందగన్॥ చ॥ అసదృశతన్మహిమహి మమారవితారక
మైచెలంగ్రీ॥ బసవచరిత్రమున్ సకలభక్తకథామణిసూత్రభాతిగా । వెన
రచియింపుమీవు పృథివీస్తలికింజనినాగభృంగిసం తసమునబుట్టెబాల్కు
రికినామపురీమరసోమనాథుడై॥ సీ॥ లిపిలిఖింపకమున్న యపరితాధోక్తి
శక్తియాతనిజిహ్వాజరుగుచుండు! ఛందాదికరణాదిసరణిచూడకమున్నమది
నుండుకావ్యనిర్మాణశక్తి భాష్యసంతతులుచెప్పంగజూడక మున్నరుద్రభా
ష్యక్రియారూఢివెలయు తరగశాస్త్రాదీవిద్యలుపఠింపకమున్న పరపక్షని
గ్రహప్రౌఢివెలయు॥ తే॥ నతనినుతియింపనాబోటికలవియగునె । జైనమ
న్మొక్తవిన్యస్తశాతశూలకలితబిజ్జలతలగుండుగండిబిరుద శోభితుడుపాల్కు
రికిసోమనాథిదుండు॥ క॥ ఆతడుగురువరకరసంజాతుండైవిశ్వవాధుసన్ని
ధికవితా చాతురియెరింగిబసవ । ప్రీతిగరచియించినట్టికృతులెవ్వియనన్॥
సీ॥ బసవపురాణంబు పండితారాధ్యుల చరితంబు ననుభవసారమగుచ

సరస్వతీదసారసూక్తులుసోమనాథభాష్యమ్ము శ్రీరుద్రభాష్యంబుబసవరగడ
 డుపద్యోతృత్తిరగడశ్రీబసవాధ్య రగడయుసద్గురురగడచెన్న! ముల్లుసీసము
 రువాక్యగారగద్య వృషాధిపశతకంబునక్షరాంక॥ తే॥ గద్యపద్యములుపం
 కావకారగద్య! యష్టకముపంచకమునుదాహరణయుగమ్ము! నాదియగుకృ
 తులుభక్తిహితాధికాబుద్ధి! జెప్పెనవిభక్తనభలలోజెల్లుచుండు॥ సీ॥ ఒకనా
 డుశివభక్తులొరుగంటనుస్వయం భూదేవుమంటపమునవసించి! బసవపురా
 ణంబుపాఠించివినువేళ హరునిగొల్వప్రతాపుడచటికేగి! యాసంభ్రమంబే
 మియనుడుభక్తులుబసవ నీపురాణంబధికవి నెదరనిన । విననాపురాణంబు
 విధమెట్లొకోయన్న ధూతవిప్రొడొకకతచేరి॥ ఆ॥ పాఠకురికిసోమపతితు
 డేనడుమను! పెనచెమధ్యమవళ్లు వెట్టిద్విపద! యప్రమాణమిదియనాద్యంబు
 పదమన్న! నరిగెరాజుభక్తులదియెరింగి॥ చ॥ కతములకణక యుగ్మములు
 గ్రకునమూయుచుబ్రహ్మబంధువున్! బారిగొనజూచియిట్టిఘన మూర్ఖు
 లుభక్తులటండ్రవేగబా! లురీకిపురీశదేశునకున్ వినుపించితదభ్యుపజ్ఞనీ!
 వెరవిడివిప్రబట్టుకొనివేవధి యంతమటంచునందరున్॥ క॥ చనిపాలకురికిసో
 మేశుని! తోనప్పాటుపలుకుచొప్పెడచెప్పన్! వినియూరకున్నభక్తులకును
 తలవంపొనటంచు కుపితాత్ముండై॥ క॥ భవిగానివానితోడన్! వివాదమెల్ల
 రింపచూడవిధిలేదేనన్! శివభక్తిశక్తితృణమా! నవుచేగెలిపెంతుదూషణ్ము
 రుంబాటున్॥ ఆ॥ అనిప్రతిజ్ఞజేశిహరయుక్తిముక్తుడై! లింగముద్రయెద్లగ
 గడించి! కూడగట్టిపట్టిగూడాచుబండ్లిపై । గదలిపోయిరోగుగంకిపురికి॥ ఉ

పొమ్మరజితకుధరమ్మునకునన్ను । ననిననల్లకొంచునరుగుశివుని । సమ్మఖం
బునందు సమ్మదంబుననుండె । సోమతల్పుడగుచు సోనగురుడు॥ చ॥ అట్టి
పాల్కురిక సోమేశ్వరునకంతంబుగా బసవపురాణంబు పద్యకావంబుగా
వింపనుద్యోగించినతచ్చిప్యప్రశిష్యప్రశిష్యుండగుమద్వంశానుక్రమంబేట్టిదనిన॥

క వి జ ం శా ను క్ర మ ము.

క॥ సోమేశ్వరుహరిపురికిం । గానేగకమున్నయన్నదండాధిపుడే ।
ప్రేమంబుననిప్పించిన । చూడుండలిదోకపర్తిపురిశరణులలో॥ క॥ ధరపా
లకురికిసోమే । శ్వరగురుకారుగృహస్త సంభవుడగుట॥ గురుదత్తలింగ
భావాం । తరుడైశివరాత్రికొప్పనాథుండొప్పు॥ క॥ ఆకొప్పయ్యకుబుద్ధి
శ్లోకుడుబసవయ్యపుట్టెసోమేశునకున్ । చోకపిడుపర్తిలోపల । బాకారము
బువ్వుతోట బావిఘటించె॥ చ॥ వినయసేవేకమాషణుడు సక్రతుకేర్తిశివా
ర్చనక్రీడా । జనితవరప్రసాదజలసంయుగ గుడతలుండుసాచువ । ర్తుడు
విశుద్ధబుద్ధిగురరాజిత మూర్తిదయాప్రపూర్తియ । శ్వకఘనిచాగుడాబసవ
యప్రభుడొప్పుక దాత్మసంభవుల్॥ ఆ॥ సోమయప్రభుండు సొరడికొప్ప
య్యయు । గొండవీటిలింగకోవిలుండు । శివ్రాయానతియ్యభువనయ్యదేవర ।
యనగ వెలసిరందునగ్రిజుండు॥ నీ॥ సకలరాజ్యమస్తస్యస్త వాణికాంక్షపుంజ
రంజిత పదాంభోజయుగళు । డకుంబిలాగవిపురాణామ్నాయ సమ్మతవీ
రశైవప్రతవిశృతుండు । బరపాకపరగతిపరధన పరవర్మవచనాదిదురంతవి
వ్జతుండు । పంచాక్షరీశంత్రాతన ప్రబావదూరీకృతాంతగ ॥ తరిపునికా
యు॥ తె॥ ఉనమశివలింగసంతతధ్యానజనిత । పరమసమ్మోదసంపూర్ణభా
వకలిత । మానసేంద్రియవగుకంఠమహిత ఇళుడు । కులపపిత్రుడుపెద
గోమగురువరుండు॥ క॥ ఆదిన్పితాపుడిచ్చిన । యాదోర్తిపుంబుండు మనం
బుకెలివడిన॥ మోదమునప్రాధిగాయమ । హీనైకుచేతడిచ్చి నిదరునెదు
గ॥ క॥ శ్రీవెలయుగరాసోవయ । దెనకపినసో గురునిదేవప్రభుని॥ భూ
వినుతుంజిక్కియచు । కోవిదుబగవయ్య హరిగరికయ్యనగనే ॥ వారిలోన॥
నీ॥ శ్రీశైవశాస్త్రవిశేషాగమజ్ఞత మనిగొన్నపద్మలజ్ఞాపూజిక । యాగా
మిదజ్ఞదిగబరనిశ్చంక వరిగురుసహస్ర సాధికతుండు । నిఖిలరాజ్యవంది
తపదాంభోజుడై బంగినలోకైక పాపనుండు । సకలనిషాధరూపసచ్చిన్ద్ర

దాత్యేనామౌదలసోమన్నయు బాలన్నగురువన్న బసవసయును । వారిలోన
చనేఁవరజుండ బహుళాప్యకాటకాలంకారవటలవేది ఆ॥ చెప్పదొడగినాడ
ప్రసవశరాణ । గవనిపద్యకావ్యమేచలంగ । మంజులోక్తయుక్తితుల
గురుడైన । బాలకురికగురునిబతినిశేసి॥

షష్ఠ్యంథములు.

క॥ శేష్యగృహగణపతా : రాధిరసోమరుసయీ భరణునకునుమ
హావేదాగహచరణనకా । వాదితసద్భ కియుక్తి సారీణునకున్॥ క॥ చరిలిం
గార్చనరఃకిన్ । పరమనిధూషధామభాసురఃతికిన్ । వరకావ్యకృతికిజ
స్మతి మిరినిర్వాపణమటు ప్రమిక్తిన్ యితికిన్॥ క॥ భవిషాకభవిసహాదిత ।
భవిప్రప్తిస్సప్తి మప్తభవిప్రప్తిపహి । భవిధాన్యభవికరద్ర । వ్యవజనశీలు
నకుఁమూ లోతనకున్॥ క॥ హరిదంతదంతిదంత స్థహరహరి శారదా
భిశాగదశిలన । శ్శకశకగగనావగజిత । వరణునుకుచిత్రభావవణి
తమఃకిన్॥ క॥ అజ్ఞానాపహకరణ । ప్రాజ్ఞునకునుసకలనుకపిభావజ్ఞునకున్ ।
వైజ్ఞానికసేవితునకు । సుజ్ఞానికి బాలకురికి సోపేశునకున్॥

వ॥ ఛత్రిశ్శాసిబద్ధబుద్ధిపూర్వంబుగా ననేకసాష్టాంగదండప్రణామం
బులాచరించిజ్ఞాపక ఫల్యంబుగా నాజెప్పంబూసిన బసవపురాణంబను మహా
ప్రబంధంబునకు ధామసంధానంబెట్టిదనిన.

కథా ప్రారంభము.

ఉ॥ శ్రీరిజానహయ శశిశేఖర చిత్తవశీకృతిక్షమ । త్సౌగతకే
శిశేఁసుగుగవ్వారపుంగమశభుశాంభవి । యోగదశాప్రకాశకరణాత్మ
ఘనాంఘ్రసరోజచిన్తధూ । భాగమురాజితాగమజ భక్తసురాగముచెప్ప
నోప్పగెన్॥ వ॥ వెండియు॥ చ॥ సురగణనేత్యమబ్జరిపుమచితశేఖర ముల్లస
త్తిగం । బరస సిలేతరద్యుతివిభాసుర మాశ్రితసర్వచంగళం । బురుచిరభద్ర
నాగపరిమాషితహితమునైవశేష్యగుం । బురహుబోల్పుచున్ రజితధూ
ధరమిధరిచెప్పనొప్పెన్॥ ఉ॥ మారునిరొధియుండనుప నన్యదుభ్యంగియు
నందిగొల్లనీ । హరిధగాన్యజానగిషై కౌలుపున్నెడఁగరకేశర । న్నా
రకై నారదుడు నన్యగపింజనులం యిం మల్ । ధారుణిమోవ ము
క్తికర హమర సములుమాళిసల్పచున్॥ క॥ నిలిచినమయంబెరింగిన । కల
లోకస్థు మిగుల గానబడంగా । బలుకురనిన్ననాగుదు । శేషిరిగిపిగా

కపాణిదయదులకింపక॥ ఉ॥ వెన్నెలగాయుకంట నరవిందజసంభవమూచె
నంబయా । సన్నయెరింగిస్వీయ సతనన్మతినిమ్మహస్తంజ్ఞదాయన్నియ
మించెయాత్మసమయజ్ఞత కీశ్వరునిచ్చమెచ్చబ । లెక్కిజదంత కాంతులువి
కీణములై సభనిండబర్వక॥ శా॥ పుత్రానారదనివుగన్న భువనోద్భా
తాద్భుతశ్రేణిక । లేత్రాశ్రోత్రవిభూషమోనభి శణిశం దగుంగా
వ్యవై । చిత్రంబొప్పుగబలుకామన్నయెడ రాజీప్రాధ్యవత్పత్రుక చోచ్చితా
నందము కందలింపబలికె॥ తోణీప్రజాజానితో॥ త ఆవధరి పున కన్న
పంబద్రిజేశ । లోకముల నెల్లనీభక్తిహాక జెడక । జరుగునెప్పటి యల్లపిన్న
వృమగుచు । రీతిలేకున్నయదియిట్టభూతలమున॥ నీ ॥స్యోశివాచారస్థాగరి
ష్ఠులైపలుకరు గొందరుభవలతోడ । లోకప్రపంచంబులో గొందరుండియు
లోకభోధనలకులొనగారు । మరికొందరానందమగునైయున్నారు ధరకు
మార్పడితమ్ముదారులరచి । సద్భక్తియుక్తులై జనులకు పొడమాప కున్నా
రుగొందరునూనెతులు తే॥ గానమిభక్తియే ప్పొలుగానబడక । షడ్గుపి
రుగునుగలిపినవడువుదోచి । యున్నయదిగాని భుజిపైనుద్ధరింప । సయ
మిదిదృష్టమాలు ప్రత్యయములుమాపి॥వ॥ అట్లైనమానవులడెడబులగల
సందియంబుడిదుపడుగరులిగజంగవస్తంబులుత్రసాదపాదోదక పభా
వంబులుదెలివిబొంద నష్టమిగల సకలభక్తజనంబులు దావకభక్తిసప్త
జంబునచూరలం దేలుగురుగావున దేవనీవుభూలోకంబునకు నవసరింపవల
యుచన్నవినియన్నలిన సంభవసంభవునకున భవండిట్లయెడ॥ నాకుననం
దికేశునకు నారదజేరొకయింతలేదువి । న్మాకరతాకిరుక ధరణికన్నెదను
జ్వలభక్తియుక్తిహూ । లోకపులోకులెల్లచిర లోకసుఖప్రదజన్మ దుఃఖబుం
టాకచదియ్యభక్తికి నొడంబడిచేందుదు రెందుమోక్షముల్॥ చ॥ అనవినికే
లుమోడ్చికుధరాత్మ జవలెహృదీశనందికే । శునకునునీకభిన్న దశచాప్ప
డకుండుటభక్తదేహివై । వినుతికీనెకీయుండుటనో వేరినిమితముగల్గొ
నాకుజ । య్యననెరిగింపవయ్యహృదయంబున బమ్మినసందియంబుక॥

నందికేశ్వరునిచరిత్ర.

క॥ కౌరీకినగజబలి-౨॥ నారాజధరుండునారదాదులువినవి । స్థార
ముగనందికేశ్వరు । చారిత్రముచెప్పదొడగెసతిముదమలరక॥ తే॥ నందికిని
నాకునించ్చకసన్నలేదు । భక్తదేహుండగునబగునట్లు । గాకయితనికి

నాకు నైక్యంబువేరే | కలదుచెప్పెదవినుము దలార్చుంబు|| ఉ|| ఆదిశిలా
 దుడస్సుని కులాగ్రణి యుగ్రపు నిష్ఠకోడపు | తోదయ కాంక్ష శ్రీగిరి
 సముజ్వలనైపుతి భూమిగంగమూ | లాదులునంబుజాహిత వదాహిత
 దీప్తులజాత రాగ్నిపెం | పైకగశంబు దాకంబు హంతచేసె యోగి
 పషణముల్|| తె|| ఎంతయావ తలేక యూహంతశిలయి | తనకు హా
 రముగ చేసికొనియతండు | పెకుగకోట్లు వషణంబులకెద్దనిష్ఠ | నుక్తు
 దక్కకయుండె సగ్గుకరయనగ|| క|| ఉత్పతపమిట్లు సేయగ | బర్హిన
 రతినతః కేనుప్రత్యక్షులై | గుర్విను రాగంబు సూపతి | బాహ్యశర్వ ర్యధీశ
 భాసుంవదనా|| ఉ|| ఆయినియట్లునన్ను ముదలంబుచుగన్గొని మొకిరలేచి
 సూ | త్రాసుముఖాభిరామర వనప్రదశకరశర్వపార్వతీ | కోమలదే
 హవిగ్యును పగూహన గేహ యంచువూ | త్రేమ మెలర్చుట్లు విష
 తింపశిలానునట్లుబగ్గినికొ|| ఉ|| ఇష్టగునీకనె గ్యది ముశ్వరంబుకడెప్ప
 వయ్యని | స్పష్టముగాగనీని యమక క్తికిమిచ్చితి రాజవసు | తక్మష్టుమద
 చ్చిలాదుడటు దీనవచోగతిబలెగదద్దయా | ఎప్పుడనైతహిందొ కటివేడుట
 నానువివేకపాకమే|| క|| ఐననుగానహ రామి | యాన గుంకంగ వరవకడిగె
 దమదిలో | మానకగోరుదుభక్త్యన | మానుండ గునుతభవస్సమాచుంబ
 డయకొ|| క|| అనవినిమునిమినుమనబెని | గోను మాకంఠోవ్విదిగొనకొ
 నియేను | న్ననెరింగిమరియునతడి | ల్లనివినితంపుచుండ వానకరవదచా||
 తె|| నీవునాకిచ్చునుతునకునీదుభక్తి | లోనవణుడైచగడమైనమానకేను వాని
 నలవృంచివైతునియూరచాని | కడ్డమైనీవవచ్చి నైనివిడువ|| క| ఏగోరినట్టి
 తన్నుతు | నీ కూడియేనికొనగున్లుట్టిచ్చుటకుక | లోగెవేనియి కుంకన
 నేనియని ముచ్చకంములేనొడొల్లకొ|| వ|| అనియిట్లునెన్నవించిన సూచి
 తభక్తియుక్తి కేచునప్రమాదించి చాననిమధిమతము సభలంబుసెయ్య ను
 ద్యోగించి|| ఉ|| స్వర్గముకన్నున్నసురసం విమివలభ్యులైరాడునై |
 ర్గిక ముఖాంశము సుభము దివ | వృక్షంబుగ గర్భిణిమూపుమకొ
 భువంబుగ్రహస్థాభి కాపమై | యికకాకరసేతవ మానగము
 న్నడెప్పక వకమై|| సీ| క్రితవశచదిమాంబ జతురంబులజరంగులు ప్రదేహ
 మూ | మకులప్రీతిమలగు | ద్వాపరంబునదదద్విమిమిలపై మోపు గోయె
 గంకంకనొకకగాలినిచు | ఫమకంబుదానెట రనపాచా ముచు

యగుంబులవారికొప్పజెప్ప । వెండిద్వితీయకంఠుండనాబాగడొందియాత్మ
 నాహననైకగూర్వంపం ॥ తే॥ మనముఖ్యుండుగోకులపరియునైన
 యాదివ్యసభేకుమాం యిట్లంనీతి । అననంపం శ్వరుండనగబుట్ట । వల
 గుంబులుగాకుంబుల వినుచు ॥ క ఏనైనబుట్టవలయు । గానవరంబిచ్చి
 గిప్పగానెరనుచు । ధానూనాత్మనిం దక్కం । గానశిలాదుంకుబుత్తుగాని
 యుమింప ॥ చ॥ కంబులదశాంధ్యమగ్నంబు మణిబుత్తుబవిత్రగోత్తుచ । శ్వ
 మయనుగామింబు మిం బింబనిపల్కినమాన్ గాన్మలో । బ్రమదమనొంది
 నంబు యునుభ్యుమాశ్చ్యోద్వీచింబుభుమ । త్తముమాచినించెయోనిజుదక్కి
 ధరక్రిశిలాదులబ్రహ్మై ॥ ఉ॥ ఏకవిచిత్రమోనరసి జేక్షణయుతుకుచేపడిచీ
 శిఖ । బుట్టగదోడదోడుతనబుచ్చెనుదీయ్యపద బుభక్తిదా । బుట్టకనా నెన్న
 బుట్టెమదిప్రార్థమహాశ్వవిచింతయట్టియా । పట్టింబానివస్వసుభావం
 జ్జలెన్బుచున్నా ॥ తే॥ మరియూవేగాంబసూక్తిమగ్నమనందొక్క । ౨
 కులాదిగవాచారంరతన్పత్తి । గానమెలగుచుతత్పదకమలములకు । నన
 ముహూపంఠంగుత్తతనిష్ఠ ॥ ఉ॥ చింతయొకింత లేకశిశుసింహముపారెడు
 యోగలగుహే । మంబపుపాదయుక్తంబనన్యెరుక్తిగెరదన్నపాదోం
 తిరశీనులిల్లింగరాంరవచుక్తదునైచెలంగుచుక । సంజనమందింతతము
 సంయమనై సేవంబునయ్యడక ॥ క॥ శ్రీష్టమునతడచతుర । ర్విష్టన్యన్య
 ముచుండ పరిశీనిలిసిదా । నొక్కగమాగమములడచివి । భీష్మగతికదివికిబాద
 దింబులంబు ॥ తే॥ లలగవాగలదెంపంబదాపముంబ । బలకనొక్కుచు
 బకబకకగుబులంబు । జూడరెన్నులుచుగురుస్సక్కుచుండ । నందియెనరింకె
 పంబుమిన్నందింబులకు ॥ చ॥ ఒరణిండంకెక్కెలకధామడవారిధులికె
 న్నక ॥ క్కరుంబులకెక్కెలకధామడవారిధులికె ॥ ఒరమి
 లమిదవ్రాలెనుచుపజ్జులవాగువుదూలెన్గివి । స్ఫుగమమాంరెక్రితె
 బలహూదనలోకమబోద్వలలోక ॥ తే॥ క॥ వెండియనాశాధీసులగుడియ
 లంబుగుం జొచ్చిగోపహరాజుకల్ । అండెలమనచుబట్టిన । నుండకగడు
 నోడివచ్చిరుమానకడకు ॥ ఉ॥ మిక్కిలిభీతిగొల్పి పరవేష్టిముఖులదలల
 గురాబ్బనుల్ । జిక్కగజేసియిల్లునున్నేసిరివన్నునుమాస్త్రవిక్రియా । ధి
 క్కరుణా చండితృతీయవిలోచనదేశవమా ! దిక్కిట్టబాడుమంచుపర
 దేవనమలమంననగుచుక ॥ ఉ॥ శంకరభక్తవాంఛితశంకరపంచజహ

ప్రథమా శ్వాసము.

త్రనేత్రనే । త్రాంత్రపాదపంకజనిరంకకళాపకళాపగంధవ । తురంగము
 పంకసంకలితకుద్రసుతాకుచకుంభికుంభకూ । లంకషదోధ్వక్యాయంతరజలం
 ధరిసింధురమానమదకానా॥ సీ॥ అనినన్నుచినుతించునచ్చుతప్రముఖుల గనిక
 న్నుగవనవ్వికమలనయన । బలికినిల్లనిభ్రాంతిమానసుబారయింతసంతాపిం
 పనేమికు । న చి కేశ్వరు కాచుజపుతపోనిష్ఠు వెరచవేవచ్చటవెట్టితనము ।
 గాకి యాశడుఫలాకా క్తిమైచినునుల్ నలుపునేరెడవశ భుమూకా॥ తే॥
 సీ॥ కై నచ గెకొన శ్రీ॥ సీ॥ । ద బువ ణీ సీపనిదం పడలను । జూడజూడం
 గనుల గెమలురసతిత్వ । మానశేయశతండుశశీసతః॥ క । మీపదవలుయ
 ననేనికి । నాపదసద్భ కి గానినాపదమైనక । శెపట్టడతడుచుమ్ముండిపట్టున
 వట్టిశక లేమిటికికక॥ క॥ అనిపలికిహిమన గాశ్మజ । వనరుహనేత్రాదిదివి
 జవరులకునానం । దివిసగళాష్టదేలుపన । తనికడకేగితియతిదితద్దయుగొ
 లువక॥ ఉ॥ ముదలనున్నుగగముప్పిరిగొన్నుదంబుశోడసా । ప్తాంగ
 నమస్కృతుల్ సలిపియెలలారి తా గరుణార్చుడై సతిం । పంగదొడంగెనిట్లచిను
 పయ్యలపూర్వతదీయ-వ్యవా । క్సంగ కిచ్చమెచ్చగ బిసప్రసహాల్ల సదాస్య
 మండలా॥ లయగ్రాహి॥ అక్షయ్యురొక్షితకటాక్షనిజపక్షణ శిభిక్షితవలతు
 కమలాక్షులతదేవా । ధ్యక్షశతవతుహనకుయయిశిక్షితంహేక్షితనమతుణ
 నభక్షుభితరింఖ । వ్రాక్ష పుకమం తక్షపంరక్షితవివక్ష యధోక్షభచ్చ
 తురురుభాసం । దక్షిణిజమోక్షకరిణతుమపవాక్షరవి లక్షవషడక్షరమయా
 క్షితివిదూరా॥ క॥ ఈ ధివియంపగని వేపలసివరములిత్తు వేడునటన్నక
 దేవాళిలంసనమ్మచి । నా కలగమగొనుదుబలికెవగుజిగురొత్తక॥ క॥ నిచ్చు
 గనాగొంటిమతీవర । మెన్నంగానొండుగల్గ నెనాకథవా । పెన్నిధిసన్నిధి
 నుండగ । మచ్చగమగబోచహీనమతుంగలరే॥ క॥ పదపులగదపులనేనా ।
 ల్లదయాపరివిరుమునాతలపుదమ్మిగవ । శ్నదనులభ క్తిజల్లిపక । బదిలంబై
 యున్నయది నుపదివేల్వరిచాల్ చ అనినియాద్రవహస్యగతి హత్తివలిం
 పకయుండకొగిటక । బెంగొన శెనిసంపదభిష్టవిష్టములిగ్యధ క్తిగొ । బుచ్చ
 నకరుణిఃచిశద్వరపపుశుగంగ కాంక్షనాకు । వాహనహగజేసికొంటి వి
 కచాంబురుహానినయ స్థుకాస్థునిక॥ ష॥ సరియు నమ్మకాత్ముండు తొంటి
 కాలంబున నాచిచ్చనాకారంబున నుదియ్యవాహనంబగుట యతనికిదేటప
 రచి యేపూర్వస్వజ్ఞత్వంబుతోడంగూడ ప్రమధగతాధిపత్యంబు నిత్యంబు

గామెచ్చియిచ్చితి నన్నడు॥ ఉ॥ అంతటకంతగూత్య ధరుడంతలధా తను
రాధిరాధుడ । అంతటదేవతానివహమంతటనంతటజాగిమొకేశ్య । త్యం
తవచోమచర్చికలనడయనదినుతింపతర్భయ । భాంతియడంగబక్తిగృ
పారసమానసమాచరింపగన్॥ తే॥ ఆతడుతపమాచరించుటచటనంది మం
డలంబనబరగెభూషండలమన । నందుచరియింపుచుండెడినఖిలజీవ । సంత
తులకెత్తుమోక్షంబుసారసాక్షి॥ ఉ॥ నందిమహాత్వమం యు వినంజదువన్లి
భియింపగల్గురా । స్పందవిశుద్ధకల్గియువ చక్రయసిద్ధియాభక్తివృద్ధియుం
చందనగంధినాగిరిజసంసమందమనందిజూచిబా । లేందుక తాకలాపునకు
నిట్లనిబలెను మోడ్పుగేలుతోన్॥ ఉ॥ ఈయనఘోషాచరిత మింకెరంతర
భక్తిచింతయూ । సోయగమిప్రభావిభవ శోభనమిసుకృతంబుసమహూ ।
పాయమునీవిచక్షుగత భాసుకీర్తికయ్యుట్టిమూకయ్యుం । గాయజువైరి
యవ్వరికెగల్గుననీదయలేనివారికెన్॥ గీ॥ నీనిజాంక బుగాకున్ననిన్నునుబాన
గుననీతోడనైక్యబునగుటలడె । యనుచునిగ్గించుగిరిగాజ తనయవినగ
నారదుతోడబలెనాకపాణి॥ శా॥ వింటేన దనది కీశునికధావిఖ్యా
తినామానిము । కరంట్టింబేరొం నిదేవ దేవయహిరాక్షై పేయ సీతలృ
వన్ । వింటిన్ మంటినంగనందియసహచియ్యుని న్నోదమల్ నంబన్
భక్తియురార్థభాష్పములనన్నున్ యక్షమాప్తాబ్జుడైన్ నుతింకండికళు

—* నందికేశ్వరుని చూలోకంబునబుద్ధింప హర డా నిచ్చుట.*—

నికనునన్నుచేసన్నగగయబిచ్చిచెచ్చు మెజయ । తనసమకలప్రసాదమకృపజే
సియిల్లనియెనందీశసర్వార్థకానక్షితి । ప్రచుదవఖ్యులకునుబర్వకీస కినిజె
ప్పేమనీకాదితెప్పనటుల । నీకడంబునక నిలొకలబలంజెల్లచిదిబక్తిబధుని
యెరుగబడదు । గానచూనవలోకంబుకడకు నగి । నాదుసచ్చిత్త చ్చటబా
దుగొల్ప । వలయునుసవన్నయనుపేరినలఘుమహావ । భక్తల కిహితార్థ
మీపనిలంప॥ వ॥ అట్లైన ఘాలోంబున నమోఘానాన న్నలైనచిద్వి
తిగ్యశంభు క్వింబును సభూతప్రార్థనర్వజ్ఞత్వంబును బ్రక్తంయెందు
నటుల జేయునని హరుడాచరిచ్చినని॥ ఉ॥ అప్పుడునందికేశ్వరునిచియాప
రమేశ్వరుతోడనిట్లనెం । జెప్పినయూడిగంబులెడసేయ జేకొనియున్ననాకు
ని । ట్లాపుగజెప్ప నేమిటికీనూర్వకపలొచనయందునుండవం । దప్పనదేమి
నీదుదయదప్ప యుంచిన జాలునెప్పుడున్॥ క॥ ఇందున్ననేమివెనజని । యం

దుండిననేమి నీపదాంబుజయుగళం | బండెయ్యంకినాకనియా | నందిబలుకే
 వినియతనివినయభాషంకుక్ || క || ముదమందిహరుడునందీ | బదమనిధరకని
 పినిన్నుచాయనుజుమ్మి | మొదలగుతుడగుచుచిదా | స్పదుజేయుచుబ్రాణ
 దేహభరితుడనగుచుక్ || క || జంగమరూపముబూనిని | నుంగూడిచేరింతునీ
 ననోభిష్టంబుత్ | చెంగిచెడకండనెత్తున | నుంగదియగజేసుకొనిని నుంగృప
 పుక్ || క || నాప్రాణముప్రాణయలగు | నాప్రమథాప్రాణమైననందీశ్వర
 ని | నాప్రాణయలేకగుట | కేప్రత్యక్షచయములేటికినెరుగన్ || మ || అని
 తన్నుడబలు - శంకరునగున్ నాష్టాంగదండప్రణా | మనికాయంబొనరించి
 హస్తయుగమునమస్త్యలింజిల్పియె | బలిపిందుంధరకంచుతత్ప్రవిభా
 జిమనీశున్ నొ | వనప్రాప్తితుజేసినందిధరగున్వ చ్చేన్నరుల్ మెచ్చగన్ || మ ||
 మండంగి మాదిరాజుకథ.

అంతనికాడ || నీ || తోయింబుసురనదీతోయింబులచ్చటిశిలశల్లింగమూతుక
 లుదలంప | మానవోత్తములెల్లమానులమొత్తముల్గువులెల్లమగల్ప తరువు
 లరయ | లీలవిహరింబులోలెన్జక్రియల్ యిచ్చాభుజక్రియాయీశ్వగార్ప |
 ణావధానంబెన్ననానక్తిచునమాధిపతతంబుబుగభాషణములెల్ల | జప
 ముగాకుండటయెముక్తిసంగమంబు | సంగమచ్చటమహిమలెన్నంగదరమె
 నట్టిశ్రీగిరిపడటనమరుచుండు | మేటిసంపదబొదలికర్నాటకంబు || క || ఆక
 ర్నాటకమతులసు | ధీకర్నాటకమః పితీత్యారంభా | లోకనజకాతుకము
 నై | నాకిమనచివతరించె నాజెలువొచ్చెన్ || గీ || అట్టకన్నడదేశమధ్యంబు
 నందు | నరనియవతిగురుకుచాగ్రహార | యగుటచగ్రహారాభ్యదనకునన్వర్థ
 మగును | బరగుశ్రీహింగుళేశ్వరభాగవాటి || ఉ || ఖండశశాంకశేఖరుం ఖం
 డమహత్వ మెకానయాప్యవే | రొండుదలంపడెన్నడుపయోజభవాన్వయగు
 ధవానిచం | ప్రండుమంత్రిమోక్షునిచోషవిదూరచక్రచారుడై మం
 త్రగమూర్తిగానుండు ముడితెవలెతొడొప్పవచ్చెన్ || క || ఆతనతరుణిజగద్వి
 శ్వాతాభవభక్తియుక్తిమనపాణిన్ | త్యాగితసువ్రతగమాన్ | స్వీతయ
 గుచుమాదమాంబనెగడెదానిన్ || నీ || పశ్చిమాంశరాజు బలికించునాత్మేశున
 న్నదయ్యుగన్ననంతకన్న | తోడితోడంక్రతొగూడివేడకజరించుబంధులబ్రో
 చుదాత్పర్యమునను | తుమతలకెన్నడుగొనగోరిమాడదు పాతివ్రతలగన్న
 భక్తి నేయు | నాకొన్నయతిధులకన్నదానములిడు దాసులబనిగొనుదోస

మెరిగి । యత్తమామల సేవలాసక్తి సేయు । వైరమున నేమి నొచ్చిన నోరబ
లుక । దుష్పతోదొమ్మిదిసింటనుండనిచ్చు । మంగళద్రవ్యరాజి నేమరకబూ
ను॥ మ॥ నిలువెల్లంగ్యపబలుకలెల్ల నిజముల్ నేమంబులెల్ల బ్రవ । ధి=లుస
తేవలునైపులెల్ల పతిసం ప్రీతిక్రియాధీనముల్ । తలవెల్లంవరధి=సన్నత
ముచిత్తంబప్రమత్తంబుభూ । స్థలిమాదాంబకుసీమపత్తు పెత్తు ॥ త్వాః ప
లేకాంతయన్॥ క॥ కులమునరూపునుగణమును । గలకాంతలలోనమున్ను
గానెన్నబడుం । గలకంతీకిసంతతియుం । గలుగకయెడపడియెగొంతకాల
ముదాకక॥ ఉ॥ మత్ప్రతికూలజాలచయము క్తతకాత్మవిషాదనుండిధి । మ
త్ప్రతిపాశ్యమాన నియమంబుననొమునొమభూమరు । జ్ఞత్ప్రమేవ్ర
తంబాయని మాన్యులవేడునదైవ్యవక్త్రై॥ గీ॥ ఇవిధంబుననుగోరిపు
వ్యబోధి । తలపురంజిల్ల పెద్దలువలికిరిట్లు । నందినోమునతప్పునదనాప్తి ।

మాదమాంబ నందినోమునోచట.

యని వినినాదమాంబనోమునకునొడగి॥ నీ॥ పసపుమేననలందివన్నీరుగలిపి
నశీతాంబువుననున్నాతయగుచు । కురులయతడియూర్చికూడజేతనమర్చి కి
లుగంటటుపైనిగీలుకొలిపి । పండువెన్నెలజాలుబారుబట్టగజాలు వెలిపట్టుక
టితిటినలవరించి । మణిమయాధరణముల్ పట్టవన్నియగాగ దత్తదంగంబుల
దాపుకొలిపి । భస్మరుద్రాక్షులునుబూసిభవదనుజ్ఞ । కడుపుచల్లంగకొడు
కులకన్నులుట్టి । వృద్ధసతీదేవతలుతనవెంటరాగ । నందిగుడికేశభసూ
చకములుగనుచు॥ మ॥ చనిమాదాంబకనందికేశుగని సంశ్రద్ధంబుగామ్రొక్కి
మ । జ్ఞానతత్త్వముదీర్చిగంధముననక్షయ్యాత్మతశ్రేణిపు । పృనికాయం
బుననందమైమునుగ పూజంజేసిధూపాదులిచ్చిని । నేదించిమహేశవారము
వ్రతశ్రీలాభమోహంబునక॥ గీ॥ సోమవారంబుమొదలుగాసారదినవది । నం
బులునునోమిదశమిదినంబునందు । మాదమాంబతనకుసంపదకునధిక । మైన
పూజలుగావింపనాత్మదలచి॥ నీ॥ పంచాప్యశమునిండవడ్డిచిపిమ్మట జిడ్డు
నోగోష్ఠంబుషేకమొసగి । ననఘటంబులనించిననుగంధజలములనభిషేకము
లనించెయంగకముల । దడియొత్తమైత్తనదడినుంపువలువతో నిగుడించిపైప
ట్టు నెరికిగట్టి । కర్పూరకస్తూరికాకుంకుమాంకితగంధంబు వెట్టినక్షతలు వెట్టి॥
తే॥ పువ్వదండలునందిపైబాగడనేసి । స్వగృతఫాలపట్టికా కణాఖిరవి
షాగిరికిణి కాదులక్షీగదత్త । దంగములనిలిపిధూపదిపాంగమొసగి॥ చ॥ పు

ప్రథమా శ్వాసము.

శ్వరమామకతౌహృదవ్యధన్ || గీ || పువ్యనతులైసతులై సూతలమున | నె
 న్నితోమ్మిదిమోచికండ్ర సతుల | సల్లనల్లముడే పలమ్యేనకట | కన్ను
 మొకమేరుపడదునాగ్భుజనకు | ఉ కర్కశిగ్భుజస్థననుగాసిబులైయు
 గానిజూడుచా | గారకసమాససూసగనునై గైత్తరిగానరాదుచా | కో
 రెలుదీర్చుటెల్లనికుక్షిభింబడించుటేశుభో | దర్కగజేంద్రసహర
 ణతకినకోరికెల్లొల్లనెన్వియనున్ || ప || అనియిట్లు నందికేళు దూరిక్కుతాహ
 మై యతివ గర్భభారంబున దూరంబునడవనోడి యూడాడలచి తోడి నీడ
 లజూడ తనతోడఁగూడినడుచు జేడియలచే దండలుగైకొనుచు మంగగమనం
 బున దనమ దిరంబునోచ్చె నచ్చెలులు నచ్చికలొన్న శీతలోకచారంబున
 బధత్రాంతి గుడవుచుంజ నలిగామోవ మేరురబగు మృదుపుష్ప శయ్యాత
 లంబునమేరుజేర్చి నుర్చినచెక్కులనకురన చందనచర్చికలమర్చి భవత్రాశ
 వ్యతంబులన జాతశీతపోతవాతంబులకుసాగయుచుండకొండొక సేపునకు క |

* మాననూంబకు స్వప్నంబున నందిసాక్షాతగరింతుట. *

స్థులకునిగ్రయాసన్నంబయ్యెనయ్యెడ || మ || కలనోలెన్ కలకంతకంఠికమహి
 త్తస్వామిగాజంగమో | జ్వలవేషంబుధరించివచ్చి పలికెం వామాక్షి నీకిలనే
 గలుగంమానసతాపమున్ వగయునిగర్భంబులోనున్న | శ్వలచిత్తుండుమహా
 నుభావుడునుమీసత్యంబుముమ్మాటికిన్ || గీ || అదివృషభంబుపిదపశిలాదనుతు
 దు | వైననందేనునీగర్భమందునుండియవతరించెనుభక్తిహితార్థబుద్ధి | నవు
 నుచాతనిబూనియిట్లడలనేలా || క || పుట్టెడుసుతుబసవనిపే | ద్బేట్టుముఖవనివ
 హరిపులిపింఛచుఁగం | గొట్టుముగట్టుముమరినీ | బట్టికి శేయోధి రాజ్యప
 టముతరుణీ || ప || అనికలలోననందియిటులానతి ముచ్చినమచ్చకంఠీగ్ర | కురన
 తెలివొందినలైసల కునిజవృష్టులుజొన్న నెవ్వరుం | గనపడకున్నచన్నదయ
 గావగనందియెయేగుదంచెనా | జనిసఫలశ్వమొదెనని సంతసమొండెన
 పొకవైఖరిక || క || చెలుబుతనచుట్టుచుట్టున | దలగకవినుచుండగాయధా
 గతవాగా | విలసనమునవలరంగ | నలివేణివచింపుమండెచాసమయమునన్ ||
 గీ || వాతిహృదయంబునందున్ననందిహృదయ | కమలమధ్యగతంబైనవిమలత
 త్వ | మననికోధించెల్లనియనిభర్త | హితవగాబనినుటవిశ్శృతియెనీకు ||

శ్రీబహువతారపుట్టము.

క || అననిగ్రక్కున పాష్టా గమన గ్రుక్కగారి దిశరముల మాధిం దెవ

గొల్పియట్లజననీ । ఘనగర్భమునుతుడువెడలగానయ్యడక॥ క॥ ఆతనిలో
నున్న పరంజ్యోతిస్వరూపంబుశివుడుసోమగురుత్వో । పేతుడగుచునచటికవు
డాయే తెంచెనువిపులభాష వేషవహం॥ ౬॥ వ॥ అట్లధోదయకాలంబునం ద
తనిలోనుండివచ్చినయధేదు మాళియబ్బలునంగంబున సొంగంబు గా లిం
గసాహిత్యబోనర్చివిచ్చేసె నత్తపసివచ్చిపోం॥ నశ్రోవ యగ్నుహుకన్య
జనంబులిచ్చలనిచ్చెరువంది యుండిరప్పుడు॥ నీ॥ దంతపక్వోమ్భాతధాశధ
శ్యంబులువైద్యుతద్యుతులయవమ్మసేయ । రాగికుండలమునైగనగ్యంబులు
గండఫాళికలపైసండిబర్వ । ఆకర్ణ దీర్ఘదృక్పాకచక్యబులుకరుణారసాసా
రసరణిజూప । ఫాలస్తలన్యస్తభస్తవుండ్రంబులు ధాగధగ్యంబులుదావుకొ
లువ॥ గీ॥ విడిచిమార్పడగట్టినజదలనడుమ మృదునిచందలబు వెడ మోపపేన
గలయ । గాలురుద్రాక్షములుదాల్చికత్తుమునని । భూకభస్త్రికధరియించి
జూమిర॥ క॥ ఒకచేతగొడుగుమరియొండాకచేబె తంబుగలయనొ త్తినడా
లుం । వికసిల్లుబవరిగడ్డముప్రకటింపుచుగురుదుహయనిభావముదోప॥ క॥
వేవచ్చియెదట నెలకొని కేవలకృపతోడమండిగెయమాదిమహీ । దేవునిదేవి
గనుంగొనియూవనరుహనేత్రితోడనతిడిట్లనియెన్॥ శా॥ యిల్లికప్పటిసంగమే
శ్వరమునందేమర్థిలోనుందుమో । పుల్లాబ్జాక్షిణిమాదహంహయఃడనైబో
ల్పొందుటంశెసయే । నెల్లవృంబడివాయనానుతుడు సుష్ణుఃస్సుహాభావ్య
డో తల్లికోకహితార్థమైబరగునిద్ధాక్షిభవత్పుత్రుడై॥ క॥ నానందసుజూడగ
మది॥ చ నందముగడలుకొనగనరుచెచితి నా । యానసుమీబిడ్డకులింగనర్పిత
మేమియిడననలికులవెణీ॥ గీ॥ పద్మదళ సేత్రిపినికిభవభవముల నెనుగురుడజుమీ
యనియాచచ్చియంతనంతర్లియడయ్యెనచటిజనము । లిలడెనరుడనికొని
యూకరిటయగుండు॥ ఉ॥ కోటిరవిప్రకాశముల గుండగజేయన ర్తనూప్రభ
ర్ములనెలలో గుమూడలజ్జము నొంపనమాత్రమత్యక్తహృతోటరమో
హలామమతోడనెనైనతమ బుబాసెన । స్పృహసతిపతుల్నయనపర్వము
గానుతుపాచిపొంగుచుక॥ వ॥ అప్పుడప్పురంబునంగల సకలభక్తులంబిలిపిం
చి భక్తీయుక్తంబుగాసాష్టాంగదండంబులచరించి యర్హసింహాసనాసీను
లంగావించి ఎఘాతివిద్యంబులత్పించి దత్పాదక్షిణిబవిత్రజలంబులంబు
త్ర గాత్రంబుగడగిభక్తనివహస్త్వవిస్వప్నభస్త్వంబులకంబుగానెలకొల్పియై
నిండంజిలికించి పంచమహవాద్యంబులుదంచితధ్వానంబుల ఘానభోంతరా
ళంబులగీలింప నాదంపతులు సరపదకనురు పంబగుసొంపుబెంప నకురమా

రునకుబసవండను నసదృశనామంబునిడిరప్పాపండు॥ సీ॥ వెనుకచీకటియురి
డదనకేమికళలనుచూపునదీపంబుజూచినవ్వు । సన్నతలింగప్రసాదమగ్నత
నూనియున్నట్లుచన్నానియూరకుండు॥ శివసుఖావృతను నుచేతలోగొనుమా
టికొహస్తయుగంబొగింపరగిచు । శంభుశాస్త్రధ్యానక్తిజ్ఞానీ నగీతివాణ్ణా
కకతతవేగాంబియుండిన గీడుచ్చన స్మృతిమృదులమోలు॥ విధము
దోగజేతుచుచ్చిగూడు । బ్రహ్మమయ బ్రహ్మచంబువాగుదన్ను జూడ
పాదంబులల్లాడయాడు గయు॥ సీ॥ శివునిపంపుననువచ్చినపనిదడవయ్యెనని
యులుగగతియులుగదంకుదాన । భవుపాదనానందబాష్పముల్దొరగువైఖరి
గన్నగవనీరుదొరగనేడ్చు । భవునిబాధకుచుదిదవిలియాలించెడుననువుననెడ
నెడనాలకించు । భక్తులయడుగులబడి మొరల్ బెట్టెడుబాలువుననెలబడిబోర
గిల్లు॥ గీ॥ మరుగుబడ్డెట్టిశివభక్తిమార్గముదల । యెతులాగునధరతలయెత్తి
యాడునర్థిబద్ధాసనాభ్యాసమలవరించు । నొప్పుచొప్పడియుండగూర్చిండి
యాడు॥ సీ॥ భవునివాహనవృషభంబుదాననుబుద్ధిచోవుచుండగనేలదొంగియా
డువీరమాహేశ్వరాచారంబుప్రొక్కమైనెలిచెనానొయ్యె శ్యానిలచుచుండు॥
ప్రతిభతోనాదిమాగ్గంబునపుకనండనడుగిడుగడిదస్వటడుగులిడును । శివుని
బేరొగనికంతసీమగర్గకగానలరెం దొక్కచల్కలంపచించు॥ గీ॥ జల్లిదులు
జూడమాశివభక్తులనుచు గెల్లువారెడుక్రికలబారునల్లనల్ల । నగతంతరికసమ
కూడెనాటపాయు॥ బస్వతతడయ్యెనతలలింగార్చికుడు॥ వ॥ మిరియినట్లు
బాల్యంబుతొల్యుమింగడపిబుద్ధియెరుగు వేజరులండానుంబుబ్రాహ్మినిని
భక్తులనెల్లశకుమందలంచు సగ్గజుండకు శ్వాస సుశోభము ర్తిగావున స
ర్వవిద్యావిలాసంబుం సహజంబులైపాటలైవచ్చు॥ ఉ॥ శివునిచారిపారగ

* బసవేశ్వరుడు చివరయనుచు మక్కరశేదముట. *

తజెందెనుమండిగనుండిరాజుగ । ర్భావ్యక సంబుక్తు మగాపులుమిత్రులు
మొచ్చగోరిదో । చిష్టవస్త్రలగ్ననందీర్పన నెడసిండిగా శివిగ్భవచో
మచ్చకలనాలుడుబలెకనుభక్తినిజె॥ కృష్ణుడుగొప్పయజడమివై । వ
డుగనిచిడుముడి చంపవచ్చునగుచు । బృహ్మనసకంబుగోరియు॥ పెడకునరు
లగునునిజేయ వివయముగడె॥ సీ॥ గతపూర్వజన్మ దుష్కర్మనీడ్విజుచేత
యాయాథ శుచిత్వ మదియకాదె । నినుకల గురికృపానిమిత్తానకుక
మక జన్మత్వముజనున్య సరణిగాదె । గురుపదద్వితయార్చకుండయ్యుహ

వ్యగ్ని దగ్ధంబు సేయుటదప్పగాదె । పంచాక్షరీమంత్ర పరుడయ్యునోన్యమం
త్రావళుల్ వొడుగుటయభిముగాదె॥గీ॥ శంభుభక్తులకెత్తుహస్తములుభక్తి
హీనులగుత్రాటమాలల కెత్తబోవు । మాలలిటుగాక శివభక్తిమాగమ
గునె । మరియుజెప్పెదవినుధరామరవరేణ్య॥ చ॥ అమితఫలప్రదాభవ
పదాచలకామిక పాకరాజిదు । త్తుమురుగజేసిమించి భ్రమితుండయి
పుష్పకకమకపాశముల్ । దెమలగయుండ రెంటికొనదేకువదూల దెభాసి
తస్రిపుం । డ్రముభిశివై కలాంఛను డొడంబడనేచుక నెత్తుద్రముద్రకుక॥
క॥ నీరీకిద్రాటికిజేరని । వీరశివాచార దీక్షువిగతో భయక । మాకరంభు
నన్నుగమకపు । వారాశినిముంపనెట్లువగచెదుతండ్రీ॥ క॥ కన్నులగానక
నిటబస । వన్నకువడుగెట్లు సేయనగుబ్రహ్మశిరో । కృన్నిజగణవంశోచ్ఛృ
జన్నెనన్నుదండ్రీబ్రహ్మజాతుంజేయక॥ వ॥ మఱియుజాతిగోత్రాతీతసద్గు
రుకరుణోదర సంజాతు జాతిగోత్రక్రియాశ్రియు నెట్లుజేసెద వదియునుం
గాక కులరహితుండగు యంబికాసహితు శరణున కెయ్యది వణకంబని
నిర్మయించెద వింతగాలంబయ్యు నంతరంగంబునం గంతుహంతు భక్తి
మంబావంతయు సంతరించనిపాపంబున మదనులాపంబులు భవదభిప్ర
యప్రవాహ ప్రదీపంబులై యున్న యవి యట్లుండ నిమ్మితనుండివడుగిడు
గనువట్టిగొడిమెల కొడంబరచు వెడంగునుడుగులు మగుమని విడనాడినవిని
తనయు ననునయింపుచు మఱియుట్లునియె॥ చ॥ పిను బంసర్న విప్రలకు
వేదములబదియారుకమకముల్ । వినబడుగాననందొకటి లెక్కకు తక్కు
వగాకయుండజే । సిననతడగ్ర జోత్తముడు జెయిమి నీచుడు గానవానిజే
సిననువిరోధమెశివ వశీకృతికీందలపోసిచూడుమా॥సీ॥ మందిరుద్రగణంబు

నందిమఖంబాది నడువంగదగుచు పనయనమునకు । మునుపుభగవాన్ జెనెన
 మఃతారకబ్రహ్మమయమైన ప్రణవంబుమంత్రమూత । వినుమట్లకాకపట్టిన
 పాత్రమజుబుట్ట బెట్టినసూత్రముల్ భీమఖణలు । పాలాశదండంబుపద్మాక్షు
 కోలెమ్ముపంచశిఖిల్ జటాపంచకంబు ॥ గీ॥ చారుకృష్ణాజినంబుగజాజినంబు ।
 నాసలిమేధావిమన్మథభసితమిదిపి । నాశీభీతూటనమునాటినటనగాని । వేరె
 యొండనితలపకవినుకుమార ॥ క॥ ఈవేషము బూనకభూ । దేవుడే నే
 రడెద్దిలెరగైనమహా । దేవునిభక్తికివెలితియె । భావింపవుగాకబాలభాషము
 కతనసే ॥ ఉ॥ కానకగన్నపట్టివని గ్రకురనధికరణంబునేయకి । మ్రొనా
 డచాటుసేసినను మ్రొకోనసేరవునీవిధంబువై । భూచునులించుకేనెరుగగ్రకుర
 ననిన్వేలిసేసురపునీ । తోనొడగూడమాకులము గ్రుంగగజేసికొనంగబోలు
 నే ॥ క॥ కులదీపకుడగుతనయుడు । గలిగెన్జేలయ్యెననగగలకటకొడుకా ।
 కులనాపకుండవైమా । కులమునకున్ మొదలమొదలిగుడ్డలకొంచె ॥ చ॥ కా
 ఘనసీభక్తియునీవుపడ్డట్లుపడుము కమఘనబుట్టిన పట్టివిగావున వలసినంత
 యునింతసే నుకచెప్పితి మింతనుండి మాకునీకునుంబనిలేదని నైష్ఠూర్యంబులు
 భోపంబలికినవిని బసవండు దండ్రీకిట్లునియె ॥ చ॥ పలికెదు మాటిమాటికిని
 బ్రాహ్మ్యము భక్తిపథంబుగామదిన । దలచెనుగాకవేరెయొకదళనమయి
 చనుబ్రాహ్మ్యమందునం । మలగురుమంత్రవైచిత విధుల్పివిధంబులుధ్యాన
 ధారణా । కలనలువేరెవేరె యటుగావున బ్రాహ్మ్యము భక్తిమాగమే ॥
 సీ॥ గాయత్రీకగ్నిముఖముబ్రహ్మశిరమాది రుద్రుండుశిఖిమావరంషహృది
 యు । ననువులు ప్రాణాదివాయు పంచకమిలయోని వర్షము దెల్పురాని
 గోత్ర । మరయసాంఖ్యానంబక్షరంబుల సంఖ్యయిరువదినాల్గు మూడె

సగుపాద । ములుకుత్ఫలారుతలలు బాణసంఖ్యలనని జెప్పగాదెమీయా
 జ్ఞికమున॥ గీ॥ గానశివభక్తికినిబాహ్యగతికినకల । కమళములువేరెనేరె
 యాగాదొదైవ । మనగలేదెందువదియు సాంఖ్యాయనోక్తి । దాసిసాం
 ఖ్యారునుడుజెప్పెదద్గురుండు॥ గీ॥ తానుసాంఖ్యాయనమత ప్రధానకర్మ
 జనుడుతత్ప్రచ్యమానవిశ్వస్వరూప । సహితబహు దేవతోపాస్తీసరిణి
 యైన । యట్టిగాయత్రిశివభక్తికనుమతంజె॥ వ॥ షటియుప్రతిదిన కర్మ
 నుసంధానంబగు గాయత్రీతంత్రంబునకు దైవంబులునాచారంబులు జపం
 బులు విహింస । వసోవున సాక్షాన్మోక్షైక సాధనంబుగాదు వాదుడుగు
 మదియట్లుండనిమ్ము వడ్డశకనాతీతంబగు నగజాధిచాధు భక్తిమాగకంబు
 వినుము (విశ్వశశ్చక్షురత విశ్వతోముఖ విశ్వతోబాహు) వని శృతినుతింప
 (నత్యత్పద్మశాంగుళం) బనశ్చతుల సతిక్రమించి వెలుంగు నవాదిమధ్య నిధ
 నంబు సచ్చిదానందకందంబగు శ్రీలింగమూర్తికయేదైవంబట్టి జగజ్జెట్టివేల్పు
 తేఁదేపట్టి కుంచంబుగావించుకొని తనుముట్టికొచ్చిచట్టిభక్తులకుముక్కం
 టిమూర్తిక కతతలామలకంబుసేయుచు (గురోరధికం) బనునిగమ వచనం
 బుబాగడనెగడు సర్వాశ్మస్వరూపుండు మాసహితసద్గురుండు మంత్రరా
 జంబునంబరగు షడక్షరీయమదీయచుంత్రంబు జటాపటల భస్మరూద్రాక్ష
 విభూతితత్త్వం బస్మదీయవేషంబు ఘనవైరి పటల సిటపిపాటినపటుకుర
 ధారాయమానమాని తాష్టాంగసంగతం బశ్మీయభక్తీధంబే దా పర
 గపరిణతు జూచినంతసె సకలపాపక్షయంబును మోక్షొంగనాపరిణయం
 బునునగు నిదిఫలప్రాప్తిమాత్రంబు రుటమీద లింగ సేవనోతకృష్ట చిశ్చిహ
 లుచిట్టిటని వాక్కువ్వందలంప దంముగాద కావున జీవన్ముక్తి కరంబు

భక్తియు బ్రాహ్మ్యంబువేరుగాని యారెంటికినైకమత్యంబుయు క్తంబుగా
 దలంపకుమా॥ గీ॥ కలవుషడ్దశశానములనగాధరిత్రి । గలసియుండునొకం
 డొకండిలనెవుడును । గానశివదశశానము వేరెఘనతకెక్కు । గానిజగత్క
 సంగపాశసంగతముగాదు॥ క॥ రెండునుసమముకొందరు । దుండగమున
 గ్రొవ్విలకుదురు దుమాఁగుల । ఖండేందుధరునిభక్తుం । డొండుమ
 యునునొకసంకయూధమునబడుక॥ క॥ అనిశ్శత్రులుమ్రోయవినరేవిని
 యునునశ్శైలపలుకవిప్రులకుదినం । బునుదినకరదిక్పాలకయికి హాసనముఖు
 గొల్వవలయుకవెలయున్॥ క॥ కడువడిబ్రాహ్మణ్యమునద । విలియునుగొలి
 చిననుభక్తవిషయడగుద్విజుం । డిలభక్తుండగుభక్తున । కలవడునెట్లద్విజ
 ష్య రయగవలదే॥ గీ॥ చూతబీజంబుమహివిత్తుజాతిదప్పి । వేముగానేరన
 టునునవినుముసహజ । తింగనిష్ఠుండు బ్రాహ్మ్యసంగమాన । జేసిబహు
 శేషశాసేవజేసిడదు॥ చ॥ కలసతియట్ల నిశ్చలనకుందల క్రిందగుభక్తి
 క్తివి । క్రిందగెన్నవేళ్ళకతిబొందుగనందిముఖాదికృత్యముల్ । సతిపి
 సుశువేషములు సన్నతనీశ్వరమంత్రరాజముం । దెలిసియునేక నిష్టజన
 పుష్టపాపమెట్టిదో॥ క॥ ఇలువేల్పులనెడబాయుచు । బలువేల్పుల
 గొలువదమతబాటియెన్యాసా । దులశాపముప్రేరేపగ । దరమేసత్పథము
 నొందదమనందముకుక॥ క॥ మాకొడబాబుగాశ్చరి సమాహితమార్గము
 నిష్టజెప్పితం । గాకభవస్సనూగమమొకా నొకముప్పుడు నొల్లధాశ్రియై
 కాలులువెలచినంతకలకంతము కూయనెకావుకాదనన్ । దిక్కునుమాకు
 నేనునని మిన్నకయండుడు మీరుమీగలన్॥ క॥ ఎక్కడితలిదండ్రులు । మీరె
 కక్కడిబాంధవులు ధమహీనులునాకున్ । దిక్కును దెసయును నారయ

ముక్కంటిగణములెయితరమూగ్ధులనొల్లన్॥ క॥ పిన్నయ్యచాపగకళయ్య!
చెన్నయ్యయు తండ్రితాతచేతమశంభుం । జెన్నుగగొల్చినభక్తుల । నన్నే
లెడువారునాకు నేడ్గడయ్యయ్య॥ వ॥ ఇట్టివిప్రత్వంబునకుం బట్టియాడెద
రేని మీరుమీయంత నుండుండయేను నాయంతనుండెదనని సహృదరి
యగు నాగాంబయదానును నచ్చోటనుండరాదని కదలియమందగమనం
బున ఘణిహారిమందిరంబునకు నరులు వెరగంద నరుడెంచెనంత॥

❖ బసవన్న పెండ్లిమహాత్మ్యము, ❖

గీ॥ భాగినేయోపనైనది దృఢాగతుండు । మాదమాంబికసయిదో
డుమహితయశుడు । బిజ్జలాధీశుబంధారిప్రీతిబసవ । ధీరుగనుగొనియాజల
దేవమంత్రి॥ చ॥ భవికీదసూజనియ్యనని పట్టిననేమములెల్లనాతనూ! భవబ
సవన్నగైకొనినభాగ్యము బొమ్మనిమేనయల్లునిన్ । సవినయభంగిబెండ్లికిస
మ్మతిజేసితదాజ్ఞబట్టణ । స్థవరసుఖంబుగాళుభము సాటగబంపెనుమేటిభృ
త్యుల॥ వ॥ అట్లుచాటంబంచిన॥ సీ॥ కస్తూరివీధులగలయంగజల్లిరిమం
ల్లముత్యాలముగ్గులిడిరి । పండిల్లనూత్నరంభ స్తంభముల్పట్టిరద్దనుల్ దాపి
రాడాడగలయ । బంగారుమేడలపైడికుండలు బెట్టిరందు కే తనచులుపొం
దుపరచి । రంగడివీధులయందు క్రందుకొనంగ తోరణంబులునిల్పిరూరమి
గుల॥ గీ॥ శోభనోల్బణమైయున్న సుభగమైన । మందిరంబునలంకతింపంగ
జేసి । పరమమాహేశ్వరాగ్ధనా పరవశాత్ము । డగుచుదనయాశ్శ జనుల
తోనాడెనిట్లు॥ క॥ రండొడయలవేగమపి । ల్వుండెదురుననుండలెండులోప
లికిటతో । ట్టెండనిపండినరితిని । ల్వుండనికూర్చుండజేయుడుత్సవయుతులై॥

గీ॥ సంభ్రమంబునజంగమస్వాములకును! సంహపీఠికలిడివారిశ్రీపదములు!
 గడగిపుష్పజలులొనర్చి గంధదూప | దీపికాదు లొసగిభక్తిదీటుకొనగ॥

ప॥ అచ్చుహాత్ములకు విధూతివిద్యంబులర్పించి వారిసమ్ముఖంబునకు సమ్మ
 దంబోదవ నాపురంబునంగలసకలకవిగాయక వందిమాగధనటనటీజనంబు
 లంబిలుపించ వారలం దారలెరింగినతెరంగునం గోలాటంబు గోలాహలకే
 ల్లికజోకలుజోకలంజెడకుండనడుపుచుండి కొండుగడశుద్ధసాశక సంకీర్ణంబు
 లనాలాపంబులాపాదించి తాళమానంబులం జెనులకు జవులుపుట్టం బాడు
 చుండి రొకపట్టున నెచ్చరీకపరాకుజేయు బాగుంభశౌయని శబ్దాయమా
 నంబుగానుగ్గడిలపుచుండి రిట్లుభక్తులు హర్షయుక్తులై పేరొల గంబుండిత
 మతోన॥ ఉ॥ భక్తిరసాభిషిక్తులయి బాడెమవారుబుర్రాతనప్రధా! త్యక్త
 విశేషగీతగతికుబ్బుచునుబ్బుచు నాడువారునా | వ్యోక్తులవైదితోక్తులనియు
 న్నతిసన్నుతిసేయువారు | దధ్యక్తులగొల్వగన్తోసిముదంబునమ్రొకుచుజొ
 కుగవారలున్॥ క॥ ఈలీలనున్నభక్తుల | పాలికిబసవన్నవచ్చిపాచాంబువు
 లక | దేలిదుకూలయుగంబాగి | దాలిచిసితభసితదిగ్ధతనుడై పిదపన్॥ చ॥
 నుదుటత్రిపుండ్రరేఖలు మనోహరలీలధరించియాడలన్ | మదిముదముండ్ర
 సాదకుసునుంబులుపూని శరీరమష్టిజె | న్నొదవగనడమాలికెల నూనము
 గావహియించిమీదగే | లిదలుకుమెత్తకంటె కటిలింగవసాయతమన్మలార
 మున్॥ క॥ ఆనందాశ్రులుదొరుగగ | మేనుసలోమాంచకముగమి న్నందగ
 భ | క్తానూనపాదుకాతతి | నానందేతవకుమిగుఁ ధవ్యంబు గదా॥ ప॥ అ
 నియోదయుల్ల యడుగులపైబడి నమసురరింపుచు తన ముడుగులు వొసయ

లుగనకుండవడచి వెనుకబాచి పుడమినప్పళించి తొడలిపై మోచేతులిడి
 'మోడ్పుంగేలుతో' కుంచి తాంగుడై తనదొంటిరూపంబు బాల్చునోయననని
 మిచుండై భక్తులంజూచుచు భక్తిశృంగార పారంగతుండైయెన్న బసవ
 న్నింగన్ను లారంజూచి యేచినగతి బలదేవదండ నాయకుండిట్లనియె॥ ఉ॥
 భన్యుడనైతదానని ముదంబున నెప్పుడు గంగమాంబయన్ । కన్యకదెచ్చిశం
 కరుగణంబులకున్ ప్రణమిల్ల జేసియా । మాన్యులయాజ్ఞ నాబసవ మంత్రికి
 బెండ్లియొనర్చెనన్యసా । మాన్యముగాని లగ్నమున మానవతీతతిశాసలా
 లరగన్॥ గీ॥ శంభుభక్తార్చన వివాహసతిగ్రయలట । తదనుమతి యెడ
 లపముహూర్తంబునట్టె । భక్తగణముల సత్కృపాబలమునటవి । చిత్రమ
 దియనజనులవచించిరపుడు॥ అదియెట్టిదని॥ క॥ రికెవమున బ్రహ్మాండ
 ము । లొకటమనుపంగ జెరపనొప్పినశరణు । ల్లెక్కింతురెఘనములుగా
 దకినగ్రహనివహచంద్ర తారాబలమున్॥ ఐ॥ అసియిట్లు భక్తజనంబులా
 డుచుండ బసవండునిండువేటర భక్తమండలి కభిమతార్థంబులొసంగి వసు
 భసాష్టాంగదండ ప్రణామంబులావరించిలేచి ముకుళిత కరకమలుండగుచు
 ముదాభాషణములనిట్లనియె॥ శా॥ యిల్లీకప్పడిసంగమేశ్వరము నందింపొంది

— సవేశ్వరుండునిజగురు దర్శనార్థంబు వెడలుట. —

మాసద్గురుం । డెల్లప్పున్ వసియించు దర్పదయగం బీక్షించిభావ
 త్సవ్వు । గ్వల్లభ్యంబువహించు వాదననుచున్ గంగాంబకాత్మాగ్రజున్ । స
 ల్లాపంబులొనర్చుచున్ । వెనుచున్ సంపన్నుడైయెగగన్॥ దిల్లరుగనరుగ॥ చ॥ బస
 వనిమంత్రికన్నులకు బండువజ్రసేను దేవకేంద్రుం । పెసగవసించుపట్టణ
 మహీశవి భూషణభక్తిభావనా । కృష్ణసమాగతాభిల నిగంతవసద్భసి

తాక్షమాలికో । ల్లసదసమానజంగమ కులప్రతిపత్తియు యుక్తిభక్తియై॥
 ఉ॥ ఎంతమహాత్ముడొక్కొక్కా బసవేశ్వరుడాపురియోజనానగంబంతటయుం
 డిరుందలప దాసత్వినెమ్మదితత్పదద్వయో । చింతనుజిహ్వదర్శస్తుతిని జేరి
 చెరింపకయుండజేసిధీ । మంతులుగౌరవార్చన క్రమంబిదిబొమ్మని నిచ్చమె
 చ్చగన్॥ ఉ॥ అప్పరివైభవంబులు గులాభిపునంతటివానికైనవే । జెప్పనశ
 క్యమన్నమరిజెప్పగవచ్చునె యేరులెల్లబూ । లాఃపరిపూర్ణులద్రులు సురా
 ద్రులుతడ్డునులెల్లభస్మపుం । గుప్పలుగోవులెల్ల సురగోవులు నందులుకోడె
 లన్నియున్॥ గీ॥ తరుచయంబెల్లకు త్రాక్షతరుచయంబు । వసములెల్లకును
 మితోప వసములబల । లందరునుదేవతాసతులాడుమాట । లన్నియునుభ
 క్తిపరిభాషలాపురమున॥ ఉ॥ కల్లరియంగృతఘ్నుడును గర్వియుగ్రోధియు
 దుర్మదాంధుడుం । బ్రల్లదుడుంబ్రహ్మసకుడు వ్రాత్యుడులోభియుగాగడిడు
 నుం । జల్లగవెట్టుదిమ్మరియు జారుదుజోరుదుజాడికోరునూ । రెల్లపరిభ్ర
 మింప నొకడేనియుగానబడండుతత్పురిక॥ వ॥ అట్లొప్పుకప్పడిసంగమేశ్వ
 రునకు భక్తులెదురొకనజని యద్దేవదేవు మందిరాశంబుననిలచి సాష్టాంగ
 దండ నమస్కారంబు లాచరించి సమించిత పురాణోక్తుల ప్రస్తుతంచెన
 ప్పడు॥ ఉ॥ పూర్వపు గౌరవా కృతయు పూర్వముగా ధరియించిశి
 వ్యద్య । క్షంస్విముగాగ నీశ్వరుడు గారము వెల్వడి వచ్చి భక్తియై
 నుర్విపమునీవినమ్రీడయి యూరర యున్నకుమాడు గౌగిలక । బర్వి
 నవేట్కజేర్చితద భంగురభక్తిమెచ్చియిట్లనెన్॥ క॥ ఇచ్చకముగాదువిను
 మిటువచ్చుచుబోవుచు జరించుకారలచేసి । సచ్చరించువినిసంతన । మచ్చు

వడన్ దాల్తునహారహాము బసవన్నా॥ నీ॥ గతకాలశివభక్తగణసమాధృత
 భక్తిమిశ్రితప్రకుండగ మెలగుగున్న! భస్మద్రాక్షముల్ భక్తిదాల్చినవారి
 శ్రీకంఠాగాజూడుమీకుమార । శూలిభక్తాళిడుస్థీలంబుగన్నను మేలుగాగై
 నుమీకొమార । శతృవైనను లింగసంగతువై రేమిప్రలుగా జూడుమీకు
 మార॥ గీ॥ పట్టినట్టివ్రతంబులేపట్టునందు । నించుకయుజారనీకు మీకుమా
 ర । భక్తులెడజాతిభేదంబుపట్టుకునికి । మీరినట్టిపథంబునుమీకుమార॥ క॥
 ఆదిశివభక్తిపథమును । గాదనుదుర్జనులవృత్తుగతి బారిగొనుమీ । వేదో
 క్తభక్తిగతియి । మ్మేదిపైవెలయజేయుమీ బసవన్నా॥ ఉ॥ చేర్చకుమీ
 మనంబు శివశేషముగాని పదాధికమందుకం । దర్పనబారిచారి పరనారు
 లమోములు గాంచికన్నుల । ల్లార్పకుమీశివైక శరణావళిలోపలవంచకత్వ
 ముం । గూర్పకయందుటేమిగుల గుర్యగుత్రోవను మీకుమారకా॥ ఉ॥మె
 చ్చుగజంగమంబుగను మీనకుగా బసవన్నచిత్తముం । చిచ్చరణంబునేషమును
 దర్పించిగొనుమీనుతింపుమీ । తచ్చరితంబువావికకు ధన్యతజెందక మోస
 బొకుమీ । చిచ్చరకంటిచోతికడ సేయుంబట్టినవానదప్పినన్॥ క॥ ధీమ
 ద్దర్శకునుమరువకు । మీచుది నెడకడరదలపు నీనుముసత్యం । బేమాత్రము
 నెడకనుమీ । హేమాచలచాపు గొల్పుమీ బసవన్నా॥ క॥ అనిమృదుమ
 భువోక్తలతన । తనయుబ్రహ్మధించిన లక్షతన మ్రొక్కుకై । కొనిగొగిట
 ప్పముదం । అనుకుడిలోజొచ్చితొంటి పొలుపుననుండెన్॥ ఉ॥ అప్పుడుజూ
 చుచున్న జనులంబులెచ్చరువంరియారడే । తప్పదుసంగమేశ్వరుడు దాన
 తనూజనకాల్గొనూర్గిముం । జూపుడనెప్పోరుగుడిచొచ్చెను క్రమ్మరగాక

యచ్చును । న్నిష్పరినీతపస్వి వసీయింపగగందుమే మాటలేటికీన్॥ నీ॥ సం
 గమేశున కెంతసద్భక్తుతో బసవన్న సంయమివేషమతి నుదమున । నచ్చు
 గాదాదాల్చి యరుచెంచిబోధించి యరుగునెక్రమ్మర నంగజారి । యదిగా
 రణంబు గానభినుతింపగజూడ నరుదయ్యె పుణ్యులమైతిమిహిమ । యట్టుం
 డనలవదాపుట్టువుచకుఫలంబెట్లైనపనమున్న సేమిఫలము॥ గీ॥ నల్లవ్రాబస
 వన్నపిరాకివాహ । యపునబసవయ్యలొకత్రయైవంద్య । చాంగురీబసవే
 శవిశాలకీర్తిక । భళిరబసవకుమార సద్భక్తిసార॥ చ॥ పనరుహనేత్రినిచ్చి
 యును వస్త్రమొసంగియు బుత్రివండియు । న్నవకునిచెండియున్ శివుమనం
 బలరించివత్సొల్లిభక్తులీ । యచఘచరిత్రుడైన బసవన్న నిజ సీతభక్తియుక్తి
 మై । బనిగొనుచున్న వాడభవు బట్టక బైటచనుండ జిత్రమో॥ చ॥ అనిగొని
 యాడగాబసవ డగ్గుడింటపవధ్యభూమిభ । క్రివహ యక్తుడైరక్షత్రి
 కాలములగ్గురుమూర్తికగొల్పుచున్ । జనులశ్రీపుటంబులకు సారెకువిందు
 వుగాగబాడుచున్ । దినములుబుచ్చుచుండెను సుధీజనముల్దను సన్నతంపగన్
 మహాస్రద్ధ॥ గుహీరంతఃపూర్ణభాస్వ దృసవస సఖిదా ప్రాణలింగప్రసా
 దా । వహపాత్రిఘాతచేతో వశగతకరిణ శ్యామృతీధ్వస్తమోహా । ద్య
 హితోష్ణద్యుక్త్రీవాచావ్యసనచుడవి కృత్యావివహ్నోకమేధా । షహిబా
 హూమాశ్శుష్రేష ముఖినిఖిలసన్మార్గఃకీర్ము ప్రపంచా॥ క॥ ఉపనెకము
 ప్రపథ । ప్రకృమరమాహాల్మ యుక్తబసవప్రసాదా । ద్యవమప్రసాదా
 బం । ధనమింజనవాగ్వి లానచవ్యవ్యాచా॥ చా॥ ౧౨ ధనాధరాన్మహాహ్లా
 దీక ధావలొలొండనా । నురాసురీర్ష్యకృష్ణాన్మహాహ్లాదీక పరాచ

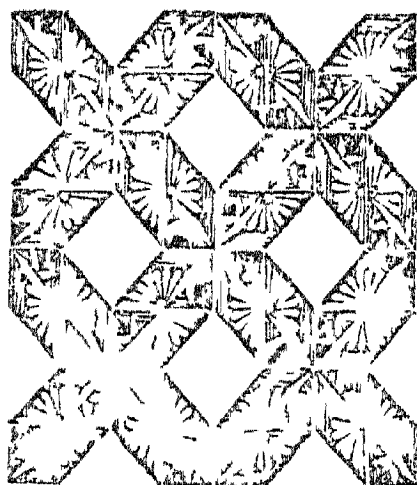
రాచరాత్మకప్రపంచ సౌఖ్యదుఃఖమగ్నతా । హ రాహరా పరావతార
హరిభూరిసద్గుణా॥

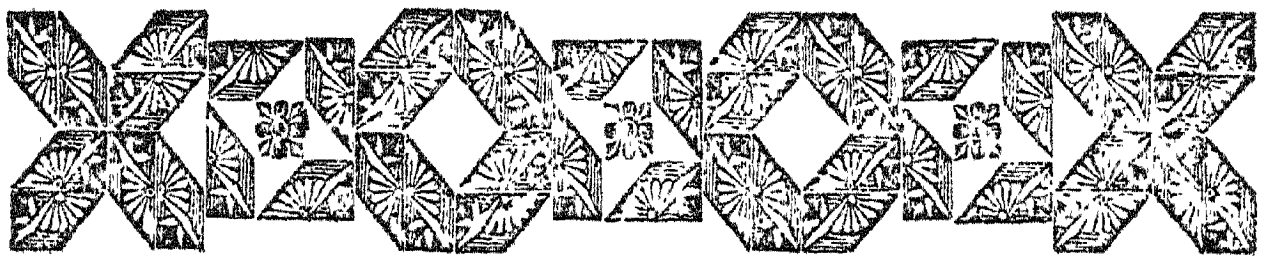

గద్య * ఇతి ప్రత్యాలకురికి సోమేశ్వర ప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధనిబంధన శ క్తియుక్త శ్రీపిడుపతిః బసవ
నాగ్య సత్పుత్రకులపవిత్రసోమనామధేయ శివ
కవిప్రణీతంబైన బసవపురాణంబనుమహా
ప్రబంధంబునందు ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీసాంబసదాశివార్చనస్తు.

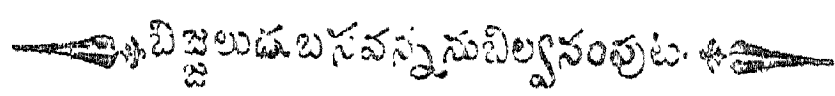

శ్రీసదాశివాయనమః.

బసవపురాణము - ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమద్గురుకరనిర్మల । తామరసోద్భూత దేహదళిత విమోహః ।
 ధీనుద్వందితసుగుణ । స్తోమోజ్వలపాలకురికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవము
 న్నుమీరుద్విపదగావించిన । బసవచరితమేను భవదనుజ్ఞ । బద్యహృద్యకా
 వ్యభంగినానేర్చిన । యట్లువిన్నవించునపధరింపు॥ మ॥ అటకశ్యాణపురం
 బునందుబల దేవామాత్యుడాత్మోజ్జ్వలం । బటుభక్తింబసవన్నకియ్యబ్రమ
 ధుల్ భావంబులంగాంచియు । తటహర్షంబునబిల్వనంపజను జోకకశం
 కరైక్యంబుబాం । దుటయున్బిజ్జబుడయ్యమాత్యుచణిబంధుశ్రేణీతోనిట్లునున్॥
 మ॥ కలదామీబలదేవధీమణినధిః కారంబు శాయంగన । త్యలఘుండాశ్మ
 బుడైననగ్రజనుతుండైనన్ హితుండైననా । నలికస్తాపితహస్తులై పలికిరా
 త్కాథీసుతోదేవమా । బలదేవాత్మజ ప్రాణభతకగల డొప్పందెప్పిరప్పించి
 నన్॥ శా॥ నీరాజ్యంబు సమస్తమున్నిలుప నిర్మిదప్రభావుండుయో । సా
 రత్నంబగు మాజమాంచికత పస్సంతాస సస్యంబుగం । భీరోదారగుణం
 గువిద్విషవిసిర్భేద్యుండు విద్యావయో । భీరత్వోరునయాన్వితుండు బసవా
 ధీమందుచ్చధీశ్వరాగీ॥ ఆపనిమహాత్యమింతింతయనగవశమే । సకలజను
 లు నెరుగంగసంగ వేళుదనకుబ్రత్యక్షముగ జేసికొనియెనతడుదగుభవద్రా

జ్యోతిషకుబ్రధానుజేయ॥ చ॥ అనవినిసంతస్లిమను జాధిపుడాతనదోడితేర

గాదనహితమంత్రపంక్తిభటదంతసమేతముగాగబన్పవా / రునుజనిసంగమేని
 శ్వరగురుప్రభుణంబునగాంచిదీర్ఘదం । డనుతులుసేసి నేర్పుననాడంబడనిట్లు
 రమ్మహాత్ముతోన్॥మ॥పునరుద్భూతకరంబునైబరగు స్వర్భృగంబులైనన్మహా
 త్మునకున్సీకొకతెక్కా గాకునికి నేమున్నంగకార్యంబయి । ట్లునుగాకీశ్వర
 భక్తియుక్తిరుచికిన్ లోకోపభోగంబునై । చుసెయట్లయ్యుబోపకారమ
 గుటం జూవేమదభ్యర్థనల్ ॥ఉ॥ కావునమాకుప్రార్థనానైకొనిబిజ్జలురా
 జ్యరక్షణం । బీవువహింపరాజు ధరమేలేమన్వచనంబగానియెం । గావ
 లికెల్లనీవపతి వన్నియుసేటికిరాజ్యపూజ్యసం । భాదనకెల్లనీయవియపట్టె
 మకూటికిగర్తకర్తదా ॥ క॥ అనివిన్నవించుమంత్రుల । మనువులజేకొనుటభ
 క్తిమండలరత్నా । ర్థనిజాగమనంబునకది । యనుకూలమకాదలంచియండ
 రుగొలువన్ ॥ క॥ పారగణపరిపృతుడైత । త్కరుణాన్మలవారిరాశిదాచే
 లుచునుం । దరగతిబసవామాత్యం । డరుచెంచుచునుండనంతనక్కడన్య
 ప్తమన్ ॥ ఉ॥ అంచలవారిచేబసవడంతటనింతటవచ్చురాకరో । మాంచ
 సమేతుడైవిసిని జాలయమున్పురముంబరిప్పియో । దంచితభూములై
 చెలగునట్లుగజేసియలంకృతాంగుడై । పంచవిధోరువాద్యములు బాయ
 కనుండగజేసెవెండియన్ ॥ ఉ॥ దంతిపదాతివీతి భటదండపతిప్రతివీరధీర
 సా । మంతపురోహితప్రతతి మాగధగాయకయూధపాదసం । క్రాంతధ
 రాతలంబడరగారతితో నెదురేగిగాంచియి । ల్లంతనవాహనంబుడిగియం
 ఘ్రిచరుండయిపోయి ముందరన్ ॥ సీ॥ పరిహృతాహంకారుభక్తైకశృం
 గారు విశ్వామరాకారు విబుధచారు । లోకవిస్తారునటో కానుసారు

జంగమగతవ్యాపారునమితసారు । లింగగంభీరుగతాంగవికారు విమలశి
 హాచారుత్రిమలవిదూరు । విరహితసంసారువీరావతారుదేవాచలనిభధీరుడ
 ప్రపూరు ॥ గీ॥ గలితసంసారుభౌక్తికఘనమయూరు । దమదనూకారు
 భసితరుద్రాక్షధారు । గుణగణాధారుదుష్కృతకుజకుతారు । హృద్గతోం
 కారునిర్జితశ్రీకుమారు॥ క॥ శూరుంజారుగుణాలంకారున్విననుప్రచారుగ
 తమోహరున్ । పారశివాచారుమహా । పాఠున్విజ్ఞులుడుగాంచెబసవకు
 మారుక॥ వ॥ కాంచీయుదంచిత భక్తితాత్పర్య ప్రేయశూర్వకంబుగాత
 త్కాలోప చారంబులునిర్వర్తించి సంతుష్టుండేసి కట్నయత్నంబుగాబ
 ల్లనకట్టిముందరబెట్టి తనపట్టంపుటేనుగపై నాజగజ్జట్టింబెట్టుకొనిమహాం
 ధసింధురంబు లేడునూరు పండ్రెండులక్షల బలవత్పదాతులుగొలువపన్ని
 ద్దరుబ్రధాశులకుం బెన్నుద్దిగావించి యశేషరాజ్యధురంధరుండేసి మాన
 సోల్లాంబుతో వసుమతీశ బసవేశులు పురంబు బ్రవేశించి రాజమార్గం

❦ బసవేశ్వరుల గజారుఢునిండేసి పురంబునకుదోడ్తెచ్చుట, ❦

బుననడ నడతెంచు నప్పుడు॥ రగడ॥ పుణ్యాంగనలును బురముల
 గలిగిన - పయ్యోం గనలును బసవని గనుగొన - నలరుచు వచ్చుచున
 తిశయమగుగతి-లలినాడుదు రాలాపములీగతి- వేడుక జెరపకవిసవిసనన్ని
 తిశగూడగరమ్మకొమ్మరోపిమ్ముట- కాలిదొసగుగాకమరలనేనన- నేలదొస
 గునేనేవచ్చిననన-యెవ్వరుర్రాకుండేజినె యెగనన - నవ్వనీవెంటగనచెగనే
 నన-నేకతమొకతెవు నేగుమునీవన- నీకాల్లనెనేనిదొనడ చెవనన,చికిగన్న
 నునినుబరపడెయనవుడు-బరచినగతిబ డియెదనిప్పుడు - బసవనిజూడకెడ

తిరొపోసన-మసలకముసుగిడిమగువ రొరమ్మన-దోకొనిపోయినదోసమెయ
 నుచును-పోకుముకలకయి పొలతిరొయనుచును-దిక్కులు జూడక తేరవర
 మ్మనుచు-నెక్కడరవ మేయంతి నీకనుచు-వీడెబసవడు వెలదిరొయనుచును-
 వాడెచూడుకులవర్ధనుడంచును - యిత్తరిసందడియెందుగ బదనుచు-దత్తర
 పడక వెతరుణిరమ్మనుచు-గంటి వెబసవుసికమలాక్రీయన- గంటి సెమోతూ
 ము^{భక్తీ} గాకనుచు-జూచితి గదపదసుదతియటన్నను- జూచిచూచిపోసుం
 దరియనుచును- మచ్చికగనుగొనిమగుడెడివారలు- హెచ్చినకట్టములిచ్చెడి
 వారలు- శ్రీమెరయగతమచ్చెలులునుదామును - ప్రేమవిడియమర్పించెడివా
 రును - నచటచ్చటవుప్పాంజలులిచ్చుచు - బచరంబుగనారతులర్పించుచు-
 సందడికోర్వకసౌధాగ్రంబుల - జెండిదగ్గునములు జేయుజనంబులు - వీరు
 వారలకడటకజనింపగ - సారెకుబసవేశ్వరునినుతింపగ - రతినందొకసతి
 ప్రాధీమవెలయగ - సతులకుదనచేసన్నలుదెలియగ - నలవడపంచమహా
 వాద్యములును - లలిగొనజాంగుభళాయనజనులును - బొలయగముందట
 బోయెడిధీరులు - లలననంకికోలలపడిహోరుటు - సరసతనాచేచక్కటిబా
 డుచు - నరదముమైకోలాటములాడుచు - నరుగువారుత్రిపురాంతకుకొలుపు
 న - నిరతమునాడెచునెలతలుచెలుపున , బసిడిగీటలపాటలవారలు - పొ
 సగచెలుస్తగువురిగలనారులు-జేరువబేరిచెలగెడియింతులు - సౌరాష్ట్ర
 మహేశ్వరగడికా-తలు - నాడనాడనిలచాడెభామలు - గూడలిసంగ
 యకొలుపునలేలులు - ననయముమెలపుననాడెమబొటులు - జనపతినాట
 కళాలపహూటులు - బటుగుతేజులపౌబాలసింగలి- జటులగతంజనుజనపతి
 మంగలి - గలనెక్కిచును-బుద్ధింబును - శిరమునకరములు శేర్చిమొ

క్షుణ్ణము - దరుచుమాణికపుతలుపులతోడను - కొరలుమృత్యువుగొడుగుల
 నీడను - నతమంత్రిశిరోనవరత్నంబుల - ప్రతిబింబముకలపాదనఖంబుల - మి
 గులనొప్పుగమీరినభద్రుని - జగతిబొగడదగుసాక్షాద్రుని - భక్తివిహీ
 రునిబసగుమారుని - భక్తిజూచితిరెబసవగుమారుని - ననవుడుబసవనికం
 దరుసమ్మతి - మునిమిడిమొక్కగముద్దియయొక్కతె - యలనాగరొయిత
 డేనందీశుడు - చలియయితడెశివసంకాశుడు - మగువయితనినెన్నోదాం
 బయమును - మొగిఘనమగునోములచేబడసెను - తెరవయితడెబలచేవ
 చమూపతి - నెరిగూర్చినయినీలవేణిపతి - జలజాక్షితడె సంగయడేవుని-
 బలుకగజేసెనుభవదవతారుని - సతియితడెనిజ్జలుచేనప్రతి - హతముగ
 మన్ననలందినసువ్రత - యితసగనుగొనుటేకన్నులఫల - మీతనిబొగడు
 టయేజిహ్వాకుఫల - మిట్టిచుహాత్మునిస్వధుగంటిమి - పుట్టుచుసఫలముబొం
 దెనుమంటిమి - యనివినుతులుసేయగవించునురతి - ఘనపురవీధీయుగడచి
 యుఘాపతి - నగరిసమీపమునకుసేతేరగ - జగతీతలపతి సంభ్రమమాడగ-
 బొమిరపరివృతపరిజనధీరుని - భరితవిచారునిబసవకుమారుని - ననఘునిద
 నభవనాంతరమునగై - కొనిచనిమణిమయమగుపీతీకపై - నొప్పుగనునిచి
 యధోచితములుదగ - నొప్పురజేసెచుపానాన్నతిమీరగ - హస్తినాబవ
 స్త్రాభరణములతి - నెస్తులభక్తివేదించియపలుకస పన్నిద్దరుదండేశులకు
 ను - ఘనునిగపట్టముగట్టివేడుచును - బసపుకిట్లనుబల్లహుండిపుల - ననపు
 శనారాజ్యమునకునాబల - పతులకునభిప్రాయంబునకును - పవైసన్ను
 నుపాలించును - నెక్కుతిపేయ ననంబనిలేదని - బమ్మిరవేడుకబలి
 శ్చేడునృపుగని - సకలమోక్షరక్షకుడగు నభివై - కొకనినిబ్రోవగని

పుటెంతపని - యరగొరలేకిటహరగఁ డోటికి - వెరచిటతుకుమిక వేయను
 నేటికి - ధారుణిజనములదగబాలించెద - నీరధిషేయగనిన్నేలించెద- ననీబలి
 కినబసవయ్యకుఁబ్బిన - ఘనుడుంగరమును గ్రక్కరఁబ్బిన - గొనినరపలివీ
 టొక్కవపువీడుకొని - యినఘడుశివభక్తాలిగూడుకొని - జనపతిరాజ్యముజ
 క్క-బెట్టుచు - నయిదివవిస్ఫురదైశ్వర్యజగుచు - వైంకిలీలాసుబలనెన్-
 జంగఁ భక్తవశంబునవెలనెన్॥ ౬॥ అసదివాగ్రణీబహుగా । జ్యోసక్తుండ
 య్యుజంగమాసక్తకళా । నాచ్యశాదరణంబులు । బాసలుగానుడువువీ
 రభక్తైయుక్తిన్॥ ౭॥ అది మెయ్యదిగనిచ॥ గీ॥ చెలగిశివరాత్రివిశ్వంబుసే
 యుబాస । భక్తులెల్లచుశివుడచుభాసభక్త । జనుల నగ్గులువట్టక జరుగుబా
 స । భక్తులమెత్తిబలుకనిబాసమిరియు॥ గీ॥ భర్తునైన నడుగనిబాసభక్తు ।
 లడుగువర్థంబులేడపని మట్టిగాస । భక్తులేడవంచనంలేబాసభక్తు । లేమి
 వేడి నడుగిడికిచ్చుబాస॥ గీ॥ తలపులకొలందిబో కెదదడిదాస । పలికినట్టు
 లఁడిపెడుబాసపలికి । బొంఁపొలిస్తానిబాసయేవంకినైన । జలమువిడువ
 కజచుబాసజయపుననుచ॥ గీ॥ బాసపరసతిన్మిషిలపకుండు । బాసపరిధన
 ములకాసబడఁయుండు । గాసరంపబొ గురిబాసమయియు । బాసభ
 ర్తునిగొలిచెగబాసయనుచు । సరులచుర్నంబులొ పరిబలుక పండు । బా
 సపరసమగురులభ పండు । బాసపరవాంల పగం పరుచుబాస । భ
 గవంతు నిరహంకరదాని తిలక॥ గీ॥ హరగ వ్రక్కరటకంబురుచుం
 డు । బాసభక్తవశంబునగనిబాస । భక్తులెల్లచు శివుడుగనుంగమా
 లిచాంగంబులనిబాస గీ వాసులనేడన్లొనిన స వికి । మ్రొకిట
 కుండెమబాసపరొక్కవలైన । భవునికి జ్యోబాసమచ్చ భవాది । కాధల
 కపడకండెడు గాసమతయు గీ ఇద్రచవివయ పంపినిగాస । య
 మిశశివభక్తిజరియించునట్టిబాస । వేదచోదభక్తింబు నులు నాన్తివై
 వాబువలరి చుంకిబాస॥ ౮॥ విరహానిబాసయెరుగిన భగవంతుని జేయు
 చు-మనస్సాచిగో । విరహిణగుగుచ్చియుండ । విరలకుశేతుకెత్తున
 గ్బాసమహి॥ ౯॥ గుట్టినబుద్ధిసనెనుకను । మెట్టినబుద్ధిచోధ మేరగు
 శియై । య్యుప్రతములన్నియుతాది । ముట్టినదేడివా సన్మపభ మూర్తికిధక
 ణి॥ ౧౦॥ బసవేశ్వరుపద్భరిత ని । బసవండే చురుగ్గతి పరవర్త్యుకున్
 వశమానాకుఁధకలపక । పశుగ్రీవ పులియా నొకాదో॥ స వికలొక

ట్టగంభీరతవేట్టిసారాధకంబుప్రోకజ్ఞాచాగ్నిగాక । ప్రతినలగుండవిశ్వతభక్తి
 గండను వ్రతముల పెంట మేలకాతుల పెంట । సత్యంబుకలనుప్రసాదంబుకొల
 నుసతకృత్యంబుతాపదుఃఖకృత్యమణప । వేదార్థముల పాటివిద్యలకును మేటి
 నాదంబుకోలువిన యముకిలు॥ గీ॥ శాంతిసంపద నెలవువిశ్వపతినలవు ! దాం
 తికలిమియనైశ్వరత్వంబుబలిమి । నీతికోటనివేకంబునయతితేట । దయవసిం
 చెడునిల్లుభృత్యతతిజల్లు॥ గీ॥ మఱియుతత్వంబుజాగనన్మహిమచేత । సాధు
 సభచెచ్చునత్యైకసరణివెచ్చు । బసవలింగంబుకేవలభక్తిమాత్రు । డనగ
 రాదనియందరునభినుతంప॥ చ॥ వినియొకొకకరవ్రతంబుబట్టుకొని వేవేగ

శ్రీబసవేశ్వరదర్శనార్థము భక్తులరుడెంచుట.

దగేకేతెంచువా । రునుదాబట్టిచనేచుముల్పడువునారూఢప్రతిజ్ఞుండితం । డ
 నిదర్శింపగవచ్చువారలుప్రభావానుసనదృక్తిభా । వనయోచూతమటంచు
 వచ్చునిలనద్వైరాగ్యభాగ్యాధ్యులు॥ చ॥ బసవనమంత్రచేతనుసపర్యలుగై
 కొనువేట్కువచ్చుభ । క్తసముద యంబునాఘనుని గాంచినమాత్రనభక్తిగల్గు
 నం । చంద్రకలిలవచ్చెడుమహాత్ములుచాబసవేశరామతీ । ధకనలిలమాడ
 వచ్చుజరుంధరలోకల కెందుజూచినకా । నీ॥ కరితురగాందోళవరరథారూ
 ఢులైవన్నెకెక్కునుకుటనధకనులను । నఖిలాంగసంగరుద్రాక్షముద్రిత
 లునువిరచితవస్త్రోపవేష్టితోరు । జాటజూటులునుకత్తకరస్థగళభాగయుత్త
 మాంగప్రముఖోరుచారు । పదవింకలిముగ్ధదాతేందుధరలునుసన్నతావృ
 తులునుసంయమును॥ గీ॥ సకలభవిపాకకజితాచారయతులు । భవిస
 హవాససంసరకథాషణాది । విరళితులనీశ్వరధ్యానవిశ్రుతులును । వసుధ
 బసవన్నజూడంగవచ్చువారు॥ క॥ లింగవిలీనేంద్రియులును । లింగాంగవివేక
 యుతులులీలాశ్చరవా । నాంగులననేకపేషులు । సంగమబసవన్నజూడజరు
 డెంచుఘుంట్॥ చ॥ శరదంతరంబ సంబంధసుస్థితియందు నునిచి నియమాంత
 నిష్ఠాపరుకు బ్రయవస్తుసందోహంబు లచ్చించియుంకని యిది వినువక
 బసవండు సద్భక్తిగాజ్యస్థితింజేయుసమయంబున॥ చ॥ రసవంతంబులుగాగ
 నోధవపరాధకంబుద్రాకాలబులన్ । బసవాధీశుడు గొనగావెళులనంపక
 భక్త్యునుగొంచువా । రసతేశహములందెరుంచువిటమారభ్యంసిభక్త
 శిసం । భృసహస్రంబులునాల్గుచూడ లననన్నఁజెట్టుపర్వంబుగన్॥ చ॥ అని
 భక్తులాశ్చర్యంబు నొంది యానందింప రుద్రాక్షముద్రితలాదిగాగల సకల

శశికళాధరభక్తుల నిష్ఠాభాసంతుష్టులంజేయుచుండె నట్టియెడ|| చ|| బస
వక్రపాకరోదరజపావనవిగ్రహుడక్కరాగమాం | బసుతుడుభక్తియుక్తి
దనప్రాణపదంబగువాడుదేశికో | క్తసరణిపట్స్థలబలుకదప్పకయుండగ
గన్నధన్యుడీ | వసుమతిలోనచెన్నబసవండునుతింపగ నొప్పునెప్పుడున్|| ఉ||
లింగమయూఖిలాంగుడురులింగగతాత్మమనఃస్వప్రతిని | స్సంగుడుజంగమప్రి
యుడు సాంగుతాభరణుండు సత్కృపా | సంగపదాంతరంగుడరివట్టని
కృంతనశాలిశీలుడు | త్తుంగపురాతనచరణధుర్యుడవార్యుడు వేదవేదియున్||
ఉ|| త్యక్తశుభాశుభక్రియుడప్రాప్తపునర్భవనిభ్రముండుని | ర్నిత్యశైవ్యమ
ర్ముడరరీతజంగమలింగభక్తిస | భక్తకృతప్రమోదుడను భావిసద బసవే
శదేశికా | సక్తమనసుకడైయతనిసచ్చరణంబులభక్తినిత్యముక|| క|| సేవిం
పుచుగోచియాడుచు | భావింపుచుహావబాష్పరివృతదృగ్గా | జీవుండై
జీవగుణము | బోవిడిచిపరాశ్శిష్టబొంగుచునుండున్|| క|| సప్రాణలింగలిం
గియు | తత్పాద్యసయనీరదసపుణియననో | బ్రహ్మదుర్భుదనుభవ | ధీ
ప్రాప్తుండగుచుసన్నుతింపగ వెలయుక|| చ|| రమణపీఠీలికావనచరద్భయనీతి
సతిక్రమించికా | కమధురసత్ఫలంబుగతిగ్రక్కునముక్తతడెదిగౌరవాంఘ్రి
మహిభక్తిచారహితకిల్బిషగుహ్యతనఃప్రసాదభో | గమునపారవశ్యము
నగ్రాలుచుసోలుచునుండె వెండియుక|| గీ|| లింగదేవుడప్రాణంబు లింగజం
గ | మత్ప్రసాదప్రభూరంబుననుశరీర | మమలతంభక్తి మమంబుహరగతా
ను | భవసుఖంబుధనముచెన్నబసవన్నకును|| క|| శివునకబ్రాణంబగుచును
సవిశేషత్రపిధ శేషసద్రుచియగుచుం | బ్రవిమలజంగమభక్తికి | నివాసనగు
చుకళుభేదంబయంబగుచుక|| మ|| అతివాక్యసశంభుతత్వగతి పర్యాలోచ
నాసక్తివి | శ్రుతునస్తోకవివేకుజన్నబసవేశ్రుంబ్రస్తుతింపంగనే | రితరంజే
తదుదారభక్తివిధిస్వశ్రీదేశికేంద్రుండుద | త్ప్రతిభావైభవమాతడుకడలి
యుదుర్దాంతాత్మయోగంబునక|| ఉ|| గాయకకోటులున్నటులుగావ్యకళావి
దులుకరసజ్జులుక|| న్యాయనయాదివాదులును సాంగకవేదతదాంతవేదులున్ |
ధీముతమంత్రులుక|| బసవధీవణిగన్గొనరాగభూతలం | బాయతితోడదొడ్డగ
డవయ్యెననానుకేకెక్కిమిక్కిలిక|| వ|| ఇట్లుభక్తులుసనుదెంచుమార్గంబుల
కస్తూరలికినవిస్తారసతధి- కలపై రంగమీరత్రొత్తముశ్యంపు రంగజల్లుల
బెడగును ముకుళమకుట మణిముక్తాఫలాదిధూరితోరణస్తంభంబుల సంభా

రంబులును-సందడిగొనునందీసమేతకేతనంబుల సంతానంబులును-నస్తోకవ్యాసహస్తాకృతిగ్రాలు వ్రాతపురాణబంధబంధంబుల నందంబును-నదుఃఖంబుదొడుకునడ పదిరులచుదంబును వెలిగొడుగులపడికింబును-దత్తవితాదివాద్యంబులచోట్లంబును-నాకసంబదృశభూర్నిల్లు వందమాంధవాక్యంబుల సౌఖ్యంబును-నంతకంత గ్లంబుగాజేయించుచు - భక్తాచక్రమది నెకురించిపెరుగంగన భంగలింగ సంసత్ప్రభావంబుమొరసి - యీశ్వరభక్తులనెదురొగనుసమయంబున హర్షోత్కర్ష రంగతాంగ విక్రీయయత్తుండై - భక్తులంజూచి యుప్పొంగియుప్పొంగి భయభక్తియుక్తంబుగా భక్తాంఘ్రి పాదపద్మంబులకు జిక్కినాగిలబడి మ్రోగిమ్రోగి యక్కరిదీరక భక్తపాదరేణుపటల ర్యంకంబుపైసొలిపారలి భక్తదయామృతధాంలా దొప్పదోగిదోగి భక్తవివర్ణశ్రీవాదోదైక పాదోధిమంబునందలితేలి - భక్తహారమహితవస్తుమెర్పణ పర్యాసనద వాత్వాలి - జంగమశతంత్రతాత్పర్యత సమభ్యుచ్చారత సోపిసోపి భక్తనిరుల నిత్యప్రసాద సేవమేళాకరత్వంబుసంగ్రాలిగ్రాలి - భానురవచూవిరాగంబున భక్తసమస్తవంబు నొగారంజేసిచేరి - భక్తకథాలక్రధావలంబున బుద్ధి ట్టున గాంధర్వకసప్రవాహంబున (ప్రవాహంబున) - సుహాసిత వికసితాద్యుగై భక్తులలోకింప సంపుగా - స్వారంగంబునజలగుడు నాడియాడె - భక్తపదభక్తి పారవశ్యంబున జోగిచూగ - భక్తసన వాధిత సారంప్రణామనంబున పసలుంబుతో నొప్పగించియొప్పగి చి సరమతత్వధా ద్వితీయక్రముఖ్యుల దత్తబోధపాదోధికి నిధానచుద్యుగమొచ్చి నిరకలభక్తి సంపత్కామధ్వంసేభక్తుల బ్రవీచుభక్తిసంపదలజెచ్చితేర్చి - వెడయు కామోపభోగలోలులనంగ నారత్న గాజులఱుచ్చిపూర్చి - వస్త్రాభరణ ధనధాన్యకాంతలుల వస్త్రాభరణ ధాన్యాంబులంద మతలిసి - రాజోపచారంబులుగోరు మారారీజక్తులను రాజోపచారంబులొసగియొసగి - అష్టాధిశిష్టభక్తికియాపురహారభక్తుల సాష్టాంగ కీర్తన నియ్యించి - గురు - భునిభక్తిని బద్ధ శుద్ధబుద్ధి నిట్లు వినుతింపదొడంగె క॥ కాశ్యోసద్గుణశర్వదా విశ్వేశనదా ప్రపాదవేదాంతమయా । హర్షతైకైకల్యదా । కైర్చి గురున ధనిచ్చునే నుతము ॥ ౧౬ ॥ క॥ ఆద్యురహితంనా । విగ్రహాదిదర్శనంవేదగతిపా । పోత్తమరవిశ్లేకం । సద్యమోదప్రగాయనలెలముగ ట్టుక

అవివేకతిమిరసంహా | రవికారదశిష్యశీషా రాజితమాస్తా | భవసంచితప్రా
మతతీ | నివారణధురీణనిన్ననేన తియిలగుట || ౩ || విశ్రుతభక్తజనాంతర్వి
శ్రాంతిమదాశ్రమప్రశ్నమనోజ్ఞా | విశ్రాంతిగుర్మపాచు | త్రాశ్శితహృ
దయేశసీపదంబులుగొల్తుట || ౪ || ఇట్లునేకవచోమచచ్ఛిల బన్నబసవండు ని
జనేశికుండగు బసవరాజుం బ్రస్తుతంపుచుండె నాసమయంబున || ౪ || మనసి

— { సంగమేశ్వరుడు అల్లమహాప్రభు వని తారమున
శిష్యుండగు బసవేశ్వరుల బాదవచ్చట. } —

జవైరిమూతక సుసమానయశుండుశుభాశుభక్రియా | జననజరామృతిప్ర
భృతిషడ్విధభూరివికారమారుడా | ర్వనుతుమజెందెయింక సపహితాహి
తకాంచనలోష్టదుఃఖసౌ | ఖ్లునుతిహాకాణండు విగతాంగగుణాదియతీం
ద్రయండు || ౫ || కాన తిగఁగదివి | హీనుడుచు నా మానహేయం
ధేయో | ధూనవక్రధానమహా | ధీనే శకునసుండు ధీనిధిమరియు || ౬ ||
సంకల్పవికల్పహృదా | శం తంకాతరుదితశాత్రవవిజయా | లంకారక్షిం
ద్రజాలస | మాంకూర్జ్జితవిభ్రమాతీతుండు || ౭ || పరమపదానందాచ్యు
త | పరశకునసుడుముక్తభాసురదేశుం | దురుతరగాంధర్వకళా | విర
సుమధునకారుణాత్తవీత్సాబ్జుడు || ౮ || అశరీరశరీరధరుం | ఉపదృశశబ్దా
త్మకుండునాఖ్యాభిఖ్యా | వశదతుడభావినద్భా | విశమదమాప్యతుడువైష్ణ
వవిద్యాదికుడు || ౯ || మల్లోకంబులభక్తికి | నెల్లయగుచు నెగడునంతరిజ్యా
యోగ | ప్రోల్లావాసవనత్సత్పుల్లాబ్జండ్లమనుక్రభుండచ్చటికి || ౧౦ || లిం
గేచ్ఛనుసరిత్పి | యాంగుడగరస్థస్థితాపాజ్యోతీ | లింగాలింగచ్ఛిద్భా
క్సంగపరవశుండునగుచునుజనుదెంచునెడ || ౧౧ || ఇదియేరుపల్లమిదిమిట్టిది
గట్టిదిచెట్టుత్రోవయిదియెశంకం | మదిబెహనీతనడకగ | నదవరలైయని
యయోలకరుగకనరుగన్ || ౧౨ || ఈదృష్టిధప్రభావంబునకు జనంబులు మనం
బునచచ్చెరువంది యమందానందంబునం గరారవింద బుదబలందావుకోరిపి
యనల్పపచోమ చర్చకలంగొనియాడుచుండ | ౧౩ || రసప్రపూర్ణార్థాన్ని
రాశి వెల్లివిరిసివాడువందరియ్యది ము | ౧౪ || పిత సర్వస్యస్త
వ్యపాత్ర బసవహిత్రాబుంబోలె విజయంజేసెన్ || ౧౫ || మణిపరీక్షావిదుం
డైనవణిజుడకు | దీక్షిత్రంబుచుచెంచున్ శ్యలీం | క్రభువునగ బాదగా
రాగబసవరాజు | సంగమేశ్వరనందపొసంగునంది || ౧౬ || అనందాత్రులుగ

స్తులందొరుగగానందందడండప్రణా । మానీకంబులొనర్చిగద్గదగళుండైన
 స్తుతుల్ సేయుచున్ । నానాకారవిచిత్రతత్పరచరానవ్యాసుసింహాసన ॥ సీ
 సుంజేసినప్రాభవాంచరుచిముంచీప్రాత దిక్పక్రమన్ ॥ సీ॥ ఓడలజీవముగల్గి
 యుచు లేనిహాని నెన్నడుగల్గియునువతకానంబులేని । వానిగన్నులప్రేవులైన
 లువం దెడువానిలింగ మెప్రాణమైవవాని । శేతసుండరుచిని చేష్టితంబగువాని
 భ్యాతిలేకయునతిభ్యాతివాని । భావలమీరినపరమభావలవాని తలపులమీరి
 నతలపువాని ॥ గీ॥ హీంగుణుడయ్యు గుణములనిచ్చువాని । ప్రణవయుతుడ
 య్యునేర్పడబరగువాని । ప్రభువుసద్భక్తియుక్తుడైబహువిధముల బూజజే
 సెనుబసవన్నబుధనుతుండు ॥ క॥ లింగకత్యాస్వములు । నిగియునేల
 యునుముట్టినీరాజచము । పొంగుచునిచ్చిపురస్థని । రంగుగబంగారుపల్లెరం
 బిడియందుక ॥ ఉ॥ పాయసముల్ సదాధాములు బప్పును దేనియుభక్త్యులక్ష
 లుక ॥ నేయినిపిండివంటలునుస్నిగ్ధపుష్కముబల్లెరంబుల ॥ శేయిడరాక
 యుండ నెడజేసి వెసన్నసదాడ్డదాడ్డక ॥ త్లాంయతోడజేసిబసవన్నప్రభూత్వ
 ముచేరికియ్యగ ॥ గీ॥ సురియచండయ్యజేకళ్ళుశూలపాణి । యందుకొని
 యాశగించినయట్లప్రభువు । బసవరాజయ్యజేకళ్ళుమెసవమెసవ । నెల్లవారికి
 వెఱగయ్యెనెట్టులసిన ॥ క॥ లక్షయు నెనబది వేలుస । లక్షలగుజగమంబు
 లకుజేసినభి । తొత్తయసంగ్రహమంతయు । నాత్మానుభుజించుబసవడర్శిం
 బెట్టక ॥ ఉ॥ దానికిరాత్మలోబసవదండవిభుండుదలంకకాశ్మదే । హానుప
 మోపహారముమహానతినర్పణ సేయబూనిత । దీనిధిభుక్తిపాత్రకనతిత్వరితం
 బునభక్తియుక్తిసం । ధానపరాయణుండగుచు దానవసింపదలంచుమాత్ర
 లోక ॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తికినిష్ఠకునల్లమప్రభుం । దానపరామె
 చ్చిభక్తతతిహోయనుచుంగొనియాడుచుండను । ల్లసదసద్యకుక్కుపాలహరి
 లాలితలోలకటాక్షవీక్షణ । ప్రసరణపాత్రుజేసికొనిబాపురెయంచునతించు
 నీక్రియ ॥ గీ॥ బాపురాబసవన్నసద్భక్తపాల । బాపురాబసవన్నసద్భక్తి
 లోల । నెల్లమ్రొబసవన్నయానందమూర్తి । నెల్లమ్రొబసవేశ్వరానవ్యక్తి ॥
 చ॥ అమృతమునందుజెల్లు విమలాకృతిమస్మణిగల్గి మందదీ । పముచెరుకం
 దుసత్ఫలముబైడికికమ్మనంబుచందన । ప్రమమనపువ్వుచిత్రరువురూపునజీ
 తముబైడిబొమ్మప్రా । గముజనియించునట్లజననంబువహించితపీపుపుత్రకా ॥
 సీ॥ నాదుబసవదండనాకుకబసవయ నాదిబసవయ నంభ్యాతబసవ । భక్తు

లబసవయాబ్రమధేంద్రబసవనము క్తీశబసవనాముద్దుబసవ । సంగమబసవ
 బ్రసాదజంగమసద్బసవనపత్యగమితబసవ । బండితబసవనాబంజారుబస
 వసౌభాగ్యంబుబసవసంపదలబసవ॥ గీ॥ సత్యయుతబసవనిత్యత్వబసవ! సం
 విదుజ్వలబసవవృషభములబస । వధికజవనబసవధవృషభికబసవ । వివ
 ధరునిబసవబహువివేకబసవ॥ గీ॥ నందికేశ్వరబసవసానందబసవ । తత్వజ
 నములబసవతత్వజ్ఞబసవ । సిద్ధసాధ్యబ్రసిద్ధబ్రబుద్ధసిద్ధ । జనవినుతచర్యసాం
 దర్యసారబసవ క ॥ బసవయ్యబసవబసవన । బసవేశ్వరబసవరాజబసవ
 కుమారా । బసవప్రభుండబసవన । ప్రసన్నురనామాంకలింగభవభయభం
 గా॥ క॥ ఓడలెల్లనొళ్లువన్నికి । నొడలెల్లనుగాళ్లుపారువుదకంబునకు॥ నొ
 డలెల్లశిరముగాలికి । నొడలెల్లనుభక్తిమహిమయోగిబసవుకు॥ నీ॥ బస
 వాయనినజాలుదాసలొండేటికి బళువులకైననుప్రబలుభక్తి । బసవాయనిన
 జాలుబరికించిచూచినబళువులకైననుభక్తివొడము । బసవాయనెడిభక్తవరు
 లజూచినమాత్ర బతులకైననుభక్తివుటు । బసవాయనెడిభక్తవరులకేడు
 శైంతమసలుశైంతువులకుంసగుముక్తి॥ గీ॥ బసవరోయన్న మాత్రబల్పలక్ష
 లేల । నసమలోచనునకునైనలరుభక్తి । బసవరోయన్నజాలునెట్టింగినైన
 గరళిమైననునమ్మతంబుగాకయున్నె॥ క॥ బసవాయన్ననుకులిశము । కుసు
 మంచొవెన్నెలయునగుంగార్చిచ్చున్ । బసవన్నాయనశాత్రవ । విసరంబునా
 నాత్మబంధువిసరముగాడే॥ వ॥ ఇట్టి లింగైక్యసౌఖ్య కేళిలోల యుక్తియు
 జంగమ ప్రాణానుసంధానశక్తియును భక్తిప్రసాదసంయోగోపభుక్తియు
 త్రిభువనంబుల నితరులనున్న దేయని యనేకభంగుల ప్రభువభినుతింపుచుండ
 బసవండసదృశభక్తియుక్తుడై భయోభయోభివందన గందోహంబుదంద
 గాంచి నిటలతటఘటిత విశంకట పటుతరకరపుట విభ్రాజితుండైయాప్ర
 భువునుద్దేశించి॥ ఉ॥ భక్తజనావనప్రవణభావపరాపరశుద్ధభక్తికృ । స్మృతి
 సతీసహాయశుభము॥ సమస్తకల్పాజ్ఞ శాంభవా । బ్రాక్తనభక్తజం
 గమధగాధసంగత కృంగవాసనా । రిక్తశరీరమగ్నతవరేణ్యశరణ్యదయా
 పయోనిధి॥ గీ॥ నీకునారగింపబెట్టనేనెంతవాడను । నయ్యహరునివనితనమర
 దొల్లి । హరగణావళులకుననుచు జేసినవిందు । చిట్టిగణముగొనియెనెట్టుల

గారీదేవిహరగణములకునారగింపబెట్టుట.

నిన॥ శా॥ కైలాసంబునదొల్లిశంకరుడుశంకంగికరుల్గొల్వగే । శీలోలుండ

యుయుండుచున్నయెడనాళికాసనస్తుత్యశ్రీ । శైలేంద్రాత్మజభతః శోల్కన
 కువాంభకవచ్చివీక్షింపుచో । మ్రోలన్సర్వగణంబులక శివునిసారూప్యకృ
 తింబొచ్చుటక॥ ౬॥ యుండితండనినత । గణమదియని మదినిదేయగా
 లేకవిచా । రణమునగునగజగనియా । త్తామగణంబులువిస్పష్ట శర్వాకృతు
 లై॥ సీ॥ సామజశరభోష్ట్రశార్దూలముఖులుగుక్కుటవనచరగోముఖులు
 ను । మహిషాశ్వసారంగమార్జాలముఖులుగేసరివరాహవిహంగసర్పముఖు
 లు । ద్విముఖచతుర్ముఖఃకముఖైకముఖులు సవముఖపంచముఖసహస్రముఖు
 లు । లంబోష్టల బాతుంబహుసికులునులంబోకరులతిలంబకర్ను॥ గీ॥ లజగ
 జాభీలకర్ణులువిజయకణక । వీరఘంటనకణకలేకకణక । లానయబాహు
 లుముఖుబాహుతనువులును । బాహుపాదులనిట్టులబాహుముఖులు॥ క॥
 బహుకర్ణులుబహువణకలు । బహుబాహులుబహుపదులును బహురూప
 ధరుల్ । బహుజిహ్వలునైనమహా । మహులుగనిమానసోద్యమానసయగు
 చుక॥ చ॥ అతులితనిజాకృత్యైకబాబుచురాశ్చపతింగనిమ్రొకిర వేడ్క-స । న్ను
 తులొనరించిసంహృతమనోభవతావకభృత్యకోటిస । స్మరికిః కీ॥ మానస
 సమానసలీనశరీరులైత । తృప్తిభకుమెచ్చుచచ్చెనారతద్గళకోటికివిందుపొం
 దగన్॥ ఉ॥ పెట్టెదనలచుభూతగబృందముచందరజెట్టిజెప్పితా । నెట్టననిం
 టకేగిధరణీప్రజయత్నమానక మహాఃభో । హట్టతలంబుచంసమధి కాతలద
 త్వములందుబందిరుల్ । వుట్టజేసియబ్జభవ భూరితరాండచయంబభాండ
 ముల్॥ క॥ కావించివినిధిబక్వా । న్నావలినిండంగసేసియరద్రుచునం । భా
 వితఫలపల్లవములు । దావులుదొలకిం గాధరస్థుడైచ్చెన్॥ క॥ ఘృతధిదు
 గ్ధాహారర । సప్రతఃఘృతక్షీరధిరసాలరిసంచా । తులసి నదిలముఘృత్
 సతివాసనగట్టరసరసానచ హమన్॥ వ॥ ఎరియు చిత్రావణిసాయభి
 త్యంతరంబుల నంశపదాభకంబుల నూనంబు గామి-చి నిలిపి సరభి
 సురభరు బహుసహస్రజక ససానఘా-విజడటాత్మవీక్షణ విత్తేసమ
 త్రంబున విచిత్రతరవస్తుసంఘంబుల సంఖ్యలుగాన పాదించుచుండె నాసమ
 యంబున॥ ఉ॥ ప్రహధగణాధిపుల్ పమధ బాలక చోక-నిచ్చిగణంబగే । హ
 మునకు నేగియోగిరముతాటయు గామియజూచిరివృహ । హిమనగజాత్మ
 జాంతికమసీన్ధలికీన్ జనిబాలకుంస్వా । గణసమిత్తమాన్ దెలుక గౌరిగణం
 బుబదోక్షిదెమ్మనెక॥ ఉ॥ పోకలబోవుచున్ వరవుబోయెదనా కొనిపోకజా

తనా । మీకల వాయొకింతతనయాకలిదీరగ నన్నమన్నచా । లోకశరణ్యవా
లునవిలోలుశివార్చనగేయజేసికూ । రాకులునొగిరమ్మ, జయావిజయాదు
లుదాను బెట్టగఁజే॥ చ॥ సరసరలింగపూజనముసన్నిపదార్థచయంబునోదనో ।
తగరముగలింగమూతి॥ కవధానముతోడసమర్పణంబుజే । సీగుచిభత్స
భోజ్యములు చిత్రవిధంబులకల్లుమేరుధూ । ధరములయంతలంతలుగదప్పగ
యు డగజేసిమ్రుంగగఁజే॥ చ॥ సకలపురాతనావళికి జాలగ జేసినయంతవట్టు ।
నల్లొకశిశువారనించుటన గోద్యవనివ్వెరిగందిప్రాణచా । యకుకడ కేగిసిగణ
మహేశ్వరునీవయెగుంగుదంచునూ । రికెతలవాల్చియున్నచి కరధ్వజమర్దను
డల్లనవ్వుచు॥ ఉ॥ చిట్టిగణంబుగౌరవవిశేషమునీకుచిచిత్రమయ్యెనా । యట్టి
డ్డికైనమానుక గణాళిమహత్వమెరుంగబోద । ట్టిటనలేక వేసమాలు సేంప
యుభీతిరుతింపుచుండగా । దట్టమమేయమక్షగమయ్యె॥ పాఠము పాఠ
శూన్యమన॥ క॥ ఆతపశశ్చతులునఁ । ఖ్యాతఁహస్తాగ్రణి గునగ నాప్ర
మధులనే । రీతినుశింసగవచ్చును దాతామణిదన్నుబోలదడ గుగమణియున్॥
ఉ॥ అజగులజేయులక్షరులుయాధ్యులమాధ్యులచెంచబాత్మకుల్ । ద్విజులణి
మాదిసంయుతులువేద్యవిదత్తవివద్యులుత్తమల్ । గజగజసింహులప్రతిమ
కాయలుశూరులవీరులెల్లడఁజే॥ ఉ॥ లింగశరీరసంభ్రము లింగమయాంగులు
లింగసన్నతుల్ । లింగసంభ్రములు లింగతానులగవతికనుల్ ।
లింగమహానుభావులునులింగసమర్థులులింగశాసకుల్ । లింగగభీరమానసులు
లింగవినోదులులింగసగులు॥ క॥ లింగావధానముక్తులు । లింగాశ్మశుభ్రే
కసంఖ్యలింగప్రశులున్ । లింగాభిమానగూపులు । లింగవిహీనచేతనులు
లింగప్రియులు॥ క॥ సర్వసుబోధయుక్తులు । సర్వాధితుల్సమస్త సంప
త్పూర్ణుల్ । సర్వజగత్కారణములు । పార్వ్యనేనన్తవేరేప్రపంచమవేరే॥
క॥ మత్కాయముతత్కాయము । తత్కాయమునాదుశ్చైతన్యదిదనీ ।
హృతకమలంబునగత । త్సత్కారము సేయమెప్పుడుసంధిమభగిన్॥ ఉ॥
ఈగణకోటిను దొకని యిచ్చుబద్ధభాషాడభాంజమల్ । వేయపుట్టుని
ల్పుశైలివిమవిరించిబురందరాదులు॥ జాగులబెట్టుచుదు యనంపదనా
ప్వజంపతలే । కారగజ్జగదనాగని గౌరివిన్నయమూడుంకెనన్॥

బసవేశ్వరులు సంగమేశ్వరులగుల్ల ప్రభులు స్తుతంబులు.

క॥ ఏనానీకునుభోజన । మానందముబట్టిబెట్టనెతటివాడఁ ధీధిసంతో

విత్తలిం । గానభవప్రభువయభవయగణితమహిమా॥ క॥ భావాతిగోచర్య
 లభ । స్థానోపేతాంతగంగభవభయభంగం । కేవలము కేదశంగయ । దేవ
 శరణుశరణుదేవదేవస్తుత్యా॥ క॥ అనిబంధనదువినుతింపగ । వినిప్రభువానం
 దముందివిపులకృపావా । ధినిచిగ్నుజేసి స్వర్గా । వనిరుహామణులతనియిం
 టవరువుశృగుటన్॥ గీ॥ వరములియబోవకడమగావగచితనదు । సత్ప్రసా
 దంబుకృపజేసిసంతశంబు । వలయునన్నట్టి వస్తువుల్ దలచుమాత్ర । వచ్చి
 ముందటనిలువంగవరములొసగె॥ చ॥ పలికినమాటపాటియయి పాటిలబట్టి
 నమన్నబ గరై । వెలుగగముట్టిచిన్బయలవేగమయాకృతిదాల్చజెయ్యవే ని
 లుకడగాగమాగొనినీలగళుకెగులువంగజంగమా । యలసడికోర్వలెంగి
 కనుహాతయసంగదలిచ్చుచుచ్చికన్॥ చ॥ పరమాశ్రయచాణాభిదనుధాపా
 దోధిలోదేప్పిదు । గురమాయాచదమోహమశ్వరతమః కాండంబుఖండిం
 చిభం । గురదేహేంద్రియముఖ్యవైరిజయమున్గోష్ఠంబుగాజెప్పిత । నృప
 త్యాగ్గుగాగదెల్పియుక్రియా పారీక్షజేసెకవెసక॥ ఉ॥ అంతటమిదలిం
 గిమునువ్రామునైక్యముబొందుసందువే । దాంతరహస్యవాక్యమలచాబ
 సవన్నకుదెల్పిసంతతా । భ్యంతరయోగలతణము నియిజెప్పియకాలకా
 లవి । బ్రాంతినదల్చియంతరముబాహ్యములింగమయంబుకాదనున్॥ క॥ ఘన
 తత్వాంబుధిలోచన । మనసునవరిగొండవైచిన్నర్దింపగనం । దునుదయమొం
 దినశివత । త్వంగూఢాత్మతమపొడనవలెనెలుగింపన్॥ గీ॥ వుష్పముడియ
 నీరుచుంచినవిధమున । గ్వరముననన్నిగప్పినట్లు । చనధిలోనబడినవడిగడ్డ
 వాచవం । గ్గుమునబసడుండెదానులేక॥ క॥ ప్రభువుచొతముభక్తుల సభ
 లన్జరిపన విన్నసద్యః జేయ । శృంగునులింగాంగశుభా । సుభవాంబులు

దొంగలు వంగకాయల లింగలుగట్టుకొనవచ్చుట.

చిందన దుచుజేసూగొన్ నీ వెండి యుచొక దుండరాధువజంగమా
 గాధనముసే మనవరమున । దొంగలువచ్చి వంసమాహించియలిగ్గులా
 కనిమందిరాంగంబు । దొక్కరామిసతిగిగక్కు కోకొంగులించిచి
 క్కరియగుడ్డలంబు । వంగకాయలుజుట్టివలను గాధియి చిలంగసన్నిహితు
 జొచ్చి॥ గీ॥ బసవమాత్యుగసభ మభ్యంతరినొడ । సతదుగన్నలనవ్వి
 కకకలేల । లింగవంతులుగానియలింగులకును । శూలిభక్తులయంద్దేలజొ
 గవచ్చు॥ చ॥ కావన మీరందరు శివభక్తులు యింక నొడువకలదక్కర

కుక్కనగూర్చుండి శివార్చనలుదీర్చుకొనండనిన నుల్లంబులు ఝల్లననొండొరు
ల్ ముగంబులు బెగడిచూచుకొనుచు పందిసబట్టజను దెంచి పందికచిక్కుటవె
రపి, పంబోయి వెరచినవిధంబయ్యెగదా వనవాలిటిదైవంబు యీబారిగడి
పెనేని బ్రతుకుటలేకున్న చచ్చుటగాని మగడి త్రోవగా మని కృతనిశ్చయు
లై కూర్చుండి॥ చ॥ సరసరలింగసన్నతులచాటునచేతులునాగచాచిక॥ ద
రముననున్నగ్రంధులుపదంపడివీడిచిచూడనప్పు । డ్చిరువుగలిగి మూర్ఖుల
యెదెన్నువహించెచ వంగకాయలి । ధరసవన్నభావ సముగ గవిహత్వ
కుంచము శివాలయంబగుట.

ముజెప్పనేటికి॥ ఉ॥ అట్టిదెగాదెమున్ను వ్యవహారముబోయినచోటలింగ
ము । న్నట్టిశివాలయంబుగననబృకయుండుటదోటివర్తకుల్ । శెట్టిమహేశు
జూడకభుజింపకవచ్చునెయంచుగుత్పితుల్ । గట్టుగగుంచమున్నిలివగొట్టిన
నందరుసంభ్రమింబునన్॥ గీ॥ కొండగోగుదెచ్చికుంచంబుబూజించి । కాల
కంఠునిగుడిగట్టిమయిచు । దోడిపెరికింట్లుదోడ్కొనిపోయిచూ । పంగభ
క్తుడలరిభక్తియుక్తి క॥ జోహారువెట్టివలగొని । జేహరియువేటికలరి ప్రితి
గుడుచుచు॥ పీహీమామల్లనస । మ్మోహంబునకుంచమునకుమ్రెక్కిభు
జించె॥ ఉ॥ కుంచముగొంచురడతనిగొల్చిభుజించెనుగింజగిటలున్ । వం
చిగగొల్చుకుండమదిమల్లనయాకలియకరత్ వెనన్ । దృంచగజాలుదైవమ
నితోడివణిక్కులులింగమూర్తిదూ । పించినగంగవీనులనుశేతులుజేర్చి సభ
ర్చనొత్తులన్॥ క॥ చాకుక్కలారసాత్మత్ । శ్రీకంఠునిలింగమూర్తిజడనూడ
గీజ । న్నెకుంచంబునసమ్మికగా । కన్నన్నిటురండ్రుగాకపహేశున్॥ క॥ అని
తోడియలుగునందరి । గొనిపోవగగాననయ్యెగుడిశిఖరంబున్ ! ఘనగోపుర
సాలంబును । మునునిల్చినకుంచమభవుమూర్తివహించె॥ గీ॥ నందిముద
రనున్నట్టి నాగహారు । గాంచిదూషకతొదలల్ వాల్చిచనిరి । యమ్మహేశుం
డుబల్లేశుడనగవెలసె । నతడుబల్లేశుమల్లయ్యయనగవెలసె॥ సీ॥ వెండియు
భక్తులు యీశ్వరునిప్రభావములు చూపుట.

గోటకోటండనునొకగొల్లమేక పెంటికయతానృదుడుదనకు । ననుచుబాల
న్నియునందుపైబిదుకంగగనితండ్రీకోపించికాలదన్న । హరుదన్నడెట్లునియత
డల్లిగొడ్డటనడచినదలదెచ్చివుడమిగూల । జనవుండరికమస్తకముదించిన
యట్టులదిట్లుగొట్టుండ్రుపందతని॥ గీ॥ వరుసగైలాసహమ్మకవాటకోటి
ద్రక్కలైకూలెనాకుతారిమ్మలెగర । విఘటనాపటుకీలయో వింతయనగ

మ న్ను పేటిక శివలింగమూర్తిగా డె॥ ఉ॥ బాపురిబ్రహ్మధీరువరభావసజ్జో
గ్నలరాశిలింగమై । యీవిభలందలర్ప రేన హేశ్వరభక్తులభావమీకజ । న్నా
వసదంబుగా డెబసవన్నమహాన్నతభక్తియై క్తిస । శ్చవనతసూరుగ్గిరిశు
భక్తులునొటవిచిత్రమై త్తరిక॥ క॥ కిపటశశంబులనైనం । గర్జిలాంభనము
పూనగామన్మసజ । తక్రపనగుమోక్షముశాశ్వే । నపరీహాసేనయనవిసం
గనువలదే॥ క॥ అశ్చైరువచ్చెరువనగా । మ్రుచ్చులనచ్చులుగజేసి ముదమా
ర బ । ధోశ్చయమువెనవారల । కిచ్చియనిపెముజ్జగంబులెరుగక సరగన్॥

జొన్నలరాశి ముత్యములగుట.

ఉ॥ జంగమలింగముకర దివసంబుననాబసవన్నయర్ధిన । భ్యంగమనాచరిం
చునమయంబున నచ్చటికేగకాంచినూ । లింగముముగలన్దినమై లెక్కకు
ముకుసముత్తయిపుము । గుండగదెట్టనేమము దదర్థమునీకడకేగుడెంచి
తిక॥ క॥ పదిపుట్టులముత్తయిముంబ । గదలకరిష్కన్ననట్లు కానిష్కనుచున్ ।
నదమలింగవసాగుత । ముదమునజేబట్టిదృష్టిమంగలిబరపన్॥ గీ॥ కట్టెరు
టరాశిక్రాసినయట్టిజొన్న ! లన్నియునుముత్తయిములైననల్లనగుచు । నిట్లు
పదిపుట్టులనుసంఖ్యయేలమీచు । వలసినన్నియుగొంచుపొష్కలఘాచరిత॥ క॥
అనిబసవడువిజ్ఞాపన । మురించినజంగవియ్యయునుహర్షమునందనవలసి
నిన్నిపెకెల । గొంచనిపెనుముదిరిచునకన్ వససతయన్॥ క॥ మొరటద

మొరటద వలకయగారికిభ.

పంకయగారియెడ । హరిభక్తుగడఃజంగహయ్యయొకండు । ద్ధరగళిత
డురేగురుదే । రరచించి గదాహాపూజగాజగ్భక్తిన్॥ గీ॥ అశిశిచేబూ
జకైకొండుయ్యగాను । పంకదేవయ్యనినుముమా ప్రతముదినము । నొక
మొగనబాలుబిల్వత్రికయైలేక । త్రైగికావసరంబులెల్లదట్లుగాన॥ క॥ అ
రుకెంచి గడనం । దిగమదైననుమదీనదేవార్చనకున్ । దొరకునొవస్తు
వనీపే । దొరకింపమినీకుమేము దొరకముబిదపన్॥ క॥ అహార భక్తుండ
య్యూ । రనువేరొరునడుగ నెగ్రామాంతరిమే । గనుగొనజాలింకనునె
ట్లనియూహాహాశేయు నవసరమందున్॥ గీ॥ శంకలెల్లనుశిగివంకయ్యదమ
యింట । గొడ్డునందువట్టికొరిటయందు । బాలుబత్తిరియునుబడియుదునని
భక్త । గణముదలచికుండగడిగిచ్చి॥ ఉ॥ దోహనమావంపనవ దుగ్ధము
దోపుధాతైస్తన । పూర్వ సందుగ్ధగ యూజి=త మద్దజిగుర్పబ్ర

ము । తస్మాహముతోడగోసిపురసంహరుభక్తునకిచ్చెభక్తుడున్ । స్నేహిత
భంగిలింగమును సేవల జేల్చెజగద్ధితంబుగన్ ॥ ఉ॥ చెప్పికొనంగవృద్ధతతిచేసను
విందుము గానియన్నినీ । చొప్పునదృష్టిమాత్రమున జొన్నలువన్నెకు నెక్కు
ముత్యముల్ । గుప్పలుగాగజేసినయకుంతితభక్తులగానమిద్దరన్ । నిప్పురిని

{ సంకమేశుండు మాయవేషంబున బసవేశ్వరులను }
మూడవగన్ను వేడుట.

ట్లు జేసెబసవేశుడుయీశుడు గాడెచూడగన్ ॥ నీ॥ అనిభక్తుమండలి హాషిం
చికొనియాడనట్టులబసవండునభవభక్త । సమితికోరినయట్లు సమకూర్చగా
జూచిసంగమేశుండుబసవనమంత్రి । వేశంగమదిలోన వేడుకబుట్టుడుజంగమ
భక్తిహాసంగదాల్చి । కడువేగమునవచ్చిపాడగనిమూడవ కన్నువలయునీ
మ్ముగదలకన్న ॥ గీ॥ సరసనాయతలిగవసాయతంబు । హస్తమునబట్టియే
రుగుచునయ్యనీచు । మాయలఁచునుముకురంబుదాయబట్టి । చూడుమున్న
వికన్నులుకూలిమూడు ॥ క॥ అననయ్యభక్తుండద్దము । గనుగొనినలికాక్షమం
దుగానగనవుడుం । దనుదానెసిగ్గుపడిపో । యినిరాకృతియగుచుబసవ డిట్లు
నిపలికెన్ ॥ గీ॥ ఓడకోడకునిబ్బమోరోరిసంగ ! గటకటాయిట్టిపందలు గలి
రెయిండు ॥ యెరగవేనన్నుసత్యమహేశులిండ్ల । బిరుదుమాకితినమగనిన్నొ
రులభంగి ॥ నీ॥ తవనిధినినువేడ వాసయ్యయనువునసిరియాలుగతి పుతు జీరనొ
ల్ల । కనకవృష్టిపడగకరికాలుచందాననడపింపబడిపనుల్నంబియట్లు । గుండ
య్యగతిగోరమిండప్రాయంబేసుస్వగ్గాపవర్గాదిసౌఖ్యమొల్ల । ధూతేశుభ
క్తులుభుజియించిడించినయాశ్రసాదముగల నారగింప ॥ గీ॥ నట్టిసంపదగలగవ
గనంతకన్న । నధికసంపదగలదెనిన్నడిగికొనగ । నీవుసుఖివౌటమీభక్తనిం
హమెపుడు । మానకభవన్నియోగముల్బూనెగాడె ॥ అదియట్లున్నను ॥ నీ॥
అఖిలభక్తాత్మనీకభిషేకమొనరించునతడుమాకోటకోటయ్యగారు । కరకం
తమిమూలకరిపుష్పదంశాఖ్యుడనిదిపూజారీకన్నప్పదేవు । డిద్దెగట్టెడిదిమా
యిందిరేకవ్యయ నమిందదివివ్వలమర్చువాడు । మృడనీకుభూతిపెట్టెడువా
డొడయపళ్ళడభవసర్వేశయవరవంద్య ॥ గీ॥ మలగుజంబేణిమూర్తినీకలదు
వాడు । ఘనుడుమాయోహిళయ్యనీఘంటవాడు । ఆరతులవాడునరదసో
మప్పగారు । లీలవంటకట్టెలవాడు మౌళిగయ్య ॥ గీ॥ శూలివడినీకునీవాడు
చోళవిభుడు । వేడిచుడబాలమాచిరుతొండనబి । స్వామిశాసనమునది

మోక్షంగళవ్య | పల్లెమిడువాడుకరికాలపాధివుండు || క || పరమేశ్వరమా
 ఘోషాన్నయ | గరమరుదుగనంచగరిగెకావడివాడో | గిరములపరిసనలత
 డు | స్థిరమతిచెన్నయ్యయమలదేహుడుమీకున్ || సీ || ఆరగింపగజెట్టునదివీర
 చోడవ్యయడపంబుగాడురేచయ్యగారు | పేరుబడ్డప్రసాదిబిబ్బబాచయ్యవై
 య్యండుమీళ్ళనునమిత్రాండిగారు | జియ్యమాకళ్ళిదేవయ్యమీపెట్టిడు శర్వ
 వుకోహితుల్సామవేది | గురుడుమీపారాణికుడుమాయిభట్టుమీహాస్యకరు
 డుకల్లియంబగారు || గీ || ప్రభువవాగీశనయనారుపాతకుండు | వెండికవిరా
 జుశ్రీపతిబండితయ్య | బండితుడుమల్లికార్జునపండితయ్య | మరియుమీవేణు
 వాడుమామాదిరాజు || క || హరమీనాదజ్ఞుడుక | కిరరదేవుడుగేశిరాజు
 గరణముదండే | శ్వరుడుజగదేవుడుగజే | శ్వరుడుప్రధానుండుప్రభుడనత్ప్ర
 భుడభవా || క || ఇరవంతుడుగజసాహిణి | నెరిజెరమయ్యయ్యశ్వసాక్షిణియు
 జోడవిభుం | డరతేనియోగిమరిప | ల్గురునేకాంతంబువాడు మారామయ
 యున్ || సీ || గురుడబల్లహుడుమీకుంపెనసభీనంబి శంకరదాసిబట్టకకాడు |
 తొరయనేణాదినాధుడువెంకమంచయ్య సుంకిడుబంకేశుబంకవిభుడు | సురి
 యచోడయ్యమీసురియవట్టెడు నాతడిలగులచ్చిరియారు హేళిగిండు | మదనారి
 బెద్దమహాదేవిమీదాదిమారుద్రబళుపతిమంత్రవాది || గీ || యభవమీసువిధాన
 కళ్ళయ్యగారు | స్వామిశివరాత్రిసంకయ్యజాలవాడు | చెలిమికాడుభోగ
 య్యదాసిండుదాస | మయ్యమీటచ్చుమాకిన్నరన్నగారు || గీ || మరియుమడి
 వాలుమడివాలుమాదవిభుడు | నాధదివిటిడు కడమననంబికోట | వెల్లనిడు
 వాడుగోడలమల్లవిభుడు | దండికుచ్చుగిక్కుగ్గుగుండవిభుడు || గీ || దేవమీవేట
 కాడుమాతెలుగుజొమ్మ | ఘనుడుహిళహళబ్రహ్మయ్యగమ్మరీడు | దండికీ
 లారిచండేశ్వరుండుమీకు | గురుడబల్లేశుగుల్లయ్యకొట్టుకర్త || క || కొట్టరుక
 రణముమీకుక | గొట్టరుబాచయ్యగారుగోవులబిదుకున్ | నెట్టవమొరటగ
 వంకయ | ఘట్టిగగొడగూచిపాలుగాచున్సీకున్ || వ || ఇట్లు సకలనియోగం
 బులవారును మీగల్గెయ్యండ నాకునేగొరంతయులేదు వీదుమనంబునకెయ్య
 దియుం బ్రియుంబైయుండు దానినిచ్చేద నడుగు మీయర్థంబు యదార్థంబు
 జూంచిన డెందంబు దల్లకిలిన బ్రకృతిపల్లటిలినని య్యానవి బ్రవధులానయని
 యనేకప్రకారంబుల బసవండననివిలోచనుం గొనరికొనరి భక్తిపరవశుం
 డైపలికెవెంకియు || సీ || కాలకూటగుకుస్తుకసురాక ఉటమున్న రాకాశిప

లైలుశ్రావణమొదల । గౌరీవివాహంబుగానీకాలంబున బ్రహ్మాండములుగానవి
డనినాడు । యిరునాల్గుకూతులుయలమిదాల్చకతోల్లి హరివిధుల్పుట్టని
యట్టియడను । పత్యాదిగుణములజన్మించుటకునాది బుధ్యాదిసృష్టికీపూర్వ
మునను॥ గీ॥ యెన్నిచూడంగభతకావీవేసుబంట । కళవళించినబోనియ్యకాల
కంత । యనుచుహరుతోడమావంకమాచరించి । విజయమొందెనుబసవయ్య

{ బిజ్జలరాజుకు బసవేశ్వరులు యీశ్వర }
{ ప్రభావంబు జూపుట. }

విశ్వమెరుగ॥ ఉ వెండియునొక్కనాడు పృథివీవరకొల్వునదండనాయకుం
డుండుచునిర్మిమిత్తముననొడకుమోడకుమంచునేలపై । గుండువడంగబట్టు
గతిగొబ్బునజేతుబజాపజూచిభూ । మండలభతకనవ్వియసమంజసవాక్కు
లనప్పడిట్లును॥ గోరంతబూదిబూసిన । భోరునగొండంతవెట్టి వొడమున
నెడివా । చారింభమునిజమయ్యెను । ధారుణీనీయందుబసవ దండాధీశ॥
క॥ తలకెక్కినభక్తిరసము । నిలవంగానీకయిట్లు నిన్నేచెనునీ । కొలువెల్ల
బూచినగజే । తుయిరిత్తుకురిత్తుసాపు దురేయెవ్వరు॥ క॥ జగదీశుడిట్లుప
పలుకగ । నగుచునీబసవండునిజగుణస్తుతిదోషం । బగుననియూరకయుండిన
నగుసభయనిపలికెనిట్లునరపతితోడ॥ క॥ త్రిపురాంతకేశుగుడితూ । రుప్ర
నారామడనుబురవిరోధికిసెలవై । కపిలేశ్వరమనివెలయుం । దపసియొకండ
మ్మహేశునకుసద్భక్తి॥ గీ॥ పుడమివెలయునన్నురువుల్లపాల । మజ్జనం
చార్పగాలువమాటి పాలు । వీధులెల్లంగపారంగవిపులభక్తి । సంఘీసం
ఘపకామనబంకమయ్యెనధిప॥ చ॥ ఆనగరంబులోమధితమమ్ముచుకాళవబో
యినోయనం । గానుకెక్కుగొల్లసతికాలుధరాతలిజీరువారగా । నానెరి
పేరుగ్రుచ్చిబసవాయననిచెయిసాచియడ్డ । మృగీనీనెత్తిపైకడవమానుగ
బట్టి గూలకుండగ॥ గీ॥ ఆనుచుగొల్లెతరూపంబునాస్థలంబు । బసవరాజ
య్యచేవినిల మాండు । పిచ్చితేప్పించియడుగనా భీరనారి । సెప్పెబసవ
య్యదనతోడొప్పినట్లు॥ గీ॥ జెప్పియంతటబోకయాచెలువతనదు । కాలిరొం
పిందుజేపంకంబుజూపి । యీతనిమహత్యమునకిదియెంతపెద్ద । యెరుగవే
శభుభక్తులయద్భుక్తి॥ క॥ నరవరమున్నరుపదిము । గురిలోమునుపెన్నద
గినగునిధిధరణిం । దిగుచిత్తబులుడనగా । బరగుంగరకంతుభక్తి పరతం
త్రుడై॥ ఆ॥ అతమవానకాలమున దొక్కదినమున । పుష్పపత్రములకుబో

రుక్మిణీ | కొనుచువచ్చుచునుండివనిధిపటమాన | కాలుజారనేల గూలబో
 యి|| క|| విరులొలుకకుండబువ్వుల | కరడిగబవలముగబట్టి కడువేగమునన్ |
 స్థిరచిత్తంబుననాధా | శరణంబనుమాత్రభక్త శంభుచువుట్టె|| వ|| అవ్వ
 ధంబున బసవేశ్వరుం డడుసులోఁ బడకుండ నన్నుంబట్టెనని సభాసదుల స
 మక్షుఁబున నాక్షమాధ్యక్షుని కెరుంగించి యింతయకాదు వినువాని యుదం
 చితఁ బ్రంబులఁజేర్చియె|| ౩|| ఒక్కఁడమున నేనొన్నలి | గకుబోయి నెనఁచటిభ

సిద్ధగా ఉన్నతి నను భక్తుఁడప్రభావము.

[illegible]

భక్తినిజరసంబున కైలాసంబునకుంజని తదగ్రంబున చాగ్భగభక్తినిస్థితం
 దైవహర్త్యాంతరంబున దేదీప్యమానంబగు సింహాసనంబుపై సునాసీనుం
 డైయుండ ఖండశశిమండనుం గనుంగొన నప్పుడప్పురశాసను నిండుగొలుకు
 గన్నులపండువైయుండె నదియెట్టులనిన॥ సీ॥ అజకాలబద్ధక్షయా తరజ్యో
 తునిజగణప్రయయావ్యసీలరుదు । లీశానశర్వసర్వేశభగవంభప్రకాశగౌ
 రీశసురేశధన్య । వామశివభవోద్భవబ్రహ్మండభరోగ్ర ధాతృహుతాశవిధా
 తృశివులు । లలిమహాతేజతగ్రాలాంకదంష్ట్రులు నవ్యసహా పినాకధరులు॥
 గీ॥ వితరణార్చిష్ణుదుగ్రనివృత్తిపింగ । శాక్షకర్తృసిద్ధిక్షభీమాభిధాన । విష
 థరానంతసూక్ష్మాఖ్యవృషభగమన । రత్నధరబభ్రువాత్ప్రహరకృత్యతులు॥
 సీ॥ క్షేమీశహరివిధిస్వామిసౌమ్యాత్ములు పరిభయానకహాలహాలవిహువు ।
 లవ్యయవజ్రదంతాత్యంతశీఘ్రులు వటరుద్రసహవేశవజ్రధరులు । శంభుసం
 యోక్తబంచశిఖవియోక్తులుగుహారౌద్రబాధకగోపవాహు । లతులమాతం
 గరోహితసాధ్యసహానేశకాపాలధరసురంగప్రభృతులు॥ గీ॥ చండభండేశవి
 శ్వేశశాశ్వతోధన్వ । కేశనాకేశరుద్రవిద్యేశయక్ష । పణావిచక్షులుమొద
 లైనప్రమథవరులు । శంభుచిహ్నసమేతులైనసరగగొలువ॥ క॥ శ్రీనందినంది
 నాధమ । హానందవృషేంద్రగోముఖాశ్వాదిముఖుల్ । సానందదండపాణీ
 శాసురురుండాభరణులుదైలాభరణుల్॥ క॥ సర్వసుభద్రకదర్పక । సర్వజ్ఞస
 మస్తలోకచయసంహృతికు । త్వర్వాత్మవీరవీరిక । శర్వధజశలోచనశ్రీజట
 ధూర్జతులు॥ క॥ దాగుకరేణులలోజ । యారభటులునిత్యవగ్ర లాంగ
 నిజబలుల్ । భూరిబలనీలనిశ్శం । కారూఢాభీఖ్యులునుచుహాకాశగళుల్॥సీ॥
 ఉగ్రరూపులుసుశాంశోగ్రస్వరూపులువిశ్వరూపాధ్యులువిగతరూపు । లిభ
 ముఖులునుజకపేంద్రభముఖుల్ ద్విమఖచతుర్ముఖ త్రిముఖముఖులు । వి
 ముఖషడ్భుజపంచముఖులుసవముఖానేకసహస్రసంఖ్యాకముఖులు । వికటా
 త్మవిమలాత్మవిషధాస్మరహరుల్ మృత్యుహరద్విత ధైత్యహరులు॥ గీ॥ గరటి
 సైంధవశాసురలక్ష్మణవిజయ । కర్ణమంటాభరణవరకర్ణపవల । కర్ణలాది
 గాగలయాదిగలకరేణ్య । లంగజారాతికొలుపుననలరుచుండ॥ చ॥ సనకస
 నందనాదిబహుసంయమసంతతయొక్కచక్రిదై । త్యంబహుముక్తయొక్క
 నమృతాశనజాబములొక్కచోటసి । ధ్వికరసాశ్వముధమును స్వాదశ
 భానుబయత్కరముచే । దిసిఖిలవగముందగినదిక్కులుమిక్కిలభక్తిగొల్ప

గక॥ క॥ ఏకాదశాష్టనవసం । ఖ్యాతశ్రీరుద్రవసుకలాంబుజగర్భుల్ । నాకప
శిఖియనుదైత్యపి । నాకివరుమాతలీశ నరవాహనులుక॥ క॥ మతమవా
హనములపై । నమరుగానరుగుదెంచియయ్యెదెసలక॥ సవధికసద్భక్తిర
సా । క్తమనంబుననాకరినొకరుగదిసియుగొల్వక॥ నీ॥ వసమఃకామదేవ
సవిశ్రప్రాణులు కపిలకన్యాయగస్త్యకౌత్సమునులు । శ్వేదధీచివశిష్టశౌన
కులునుగౌరవకన్యపసూతముఖులు । మాండ్యనుబలమారగడేయపుల
హులుగాంకిల్గవచ్చిపద్మప్రభృతులు । బాదరాయణభృగు బహుద్యౌపర్వ
తుల్ శోకల్యమాద్దల్యశక్తినితులు॥ గీ॥ భార్గవాంగిరసారుపభాండకాని లా
దమైత్రేయంకగచ్ఛనగగక । బల్లకిశీలాదసౌందర్యప్రసలనంబు । దాత్రి
మైత్రావరుణపులస్త్యాదిమునులు॥ క॥ వెండియుజతుఃస్థుండుష్యు । తుండు
సునంతసుకన్యపుండునపాల । స్త్యుడునజైమినీమాగ్వ । పుండుగ్ర
తువునందపాలండుగన్వండుక॥ గీ॥ వీరలాదియైనవేదవేత్తనాననుల్ । వే
దభిరోషణములవినుతిజేయ । గరుడిసిద్ధపాధ్యగంధర్వయక్షులు । గానము
నకువేళగాచియుండ॥ క॥ తుంబుకుచారదముఖులు । చుంబితగానములనే
ర్పుజూపగనంబా । చింబోష్ఠిసహితుండై । యంబావలిదొడ్డకొలుచునందుం
డంగన్॥ ఉ॥ మచ్చికసిద్ధరామయమిమాన్మదవారిశోకప్రచారుడై । యచ్చ
టికేగియయ్యభవు నర్థిగనంగొనిభక్తిమొక్షిస్తై । మెచ్చుజలపయ్యెయ్యన
మీపగతుండుగేలుమాడ్చుచున్ । వచ్చితినిర్విపంబునకు నాకడకన్గొనివి
న్మునస్కరిం॥ ఉ॥ నావిసిద్ధిరామునిపితామహుగొనిజెప్పుచున్నాన్ । వావసు
ధాస్తలింగలభవత్పదభక్తులుమీరుసన్నిధిం । వావసుడైనశ్రీబసవమంత్రిశి
ఖామశియున్నవాడొనే । డోవెనగాంచిరమ్మచదుంజనుదెంచినినానతిన్న
నన్॥ క॥ అలోకంబనజేటికి । మాలోకంబగనేలయేగోకములన్ । మా
లోమాప్రసాదులలో । పీటాగనింబులంకమునినుమా॥ క॥ గురులింగ
జంగమంబులం । దురువిష్టనింబులంబునుబసవడి । ధృసిద్ధగానియాతని
యింబీక్షింపుమితనదు హృదయముదెరివన్॥ ఉ॥ శంభుహృదంతరాళమున
సత్యకరస్తలింబుమూర్తిం । స్తంభితవృషియున్సకలజంగమలింగపవాజ్జ
పదరా । రంభాలోలదక్షిణకరాంబురువాంబుప్రమోదమీనకృ । క్షంభవ
దత్రులున్దరనికన్వరకక్రముజెప్పమీరిగన్॥ క॥ పుష్పశివధ్యానవిధాప
రవశభావమునబద్ధపద్మాసనుడై । స్త్రీనితనున్నబసవనిం । బరహరుగణ

రాజిగాంచిపొంగినుతింపన్॥ చ॥ అమరులకాస్తపంకజను తావలలంగదియిం
చిమొక్కగా । హిమగిరిరాజకన్యనది నెంతయునర్భత మొంగ చుండన!
య్య, లగుణాలవాలుబసవన్ననుజెన్నగగీర్థగమనం . . . మితి . కు డు గాతి
చిప్రమదాస్పదమానసుడవ్యేనద్యేడన్॥ క॥ హరుడరవిరికల్పన్హీన । ధర
సంభవజూచిబసవదండాధీపుభా । సురమహిమను గంటవిగద । తిరణీధర
సె.దుఃస్తిధ్యలుగలరే॥ ఉ॥ ఏననగానాదివృషభేంద్రుడన జనురెండుమూ
తుకాన్ । మానినియేరయాటబ్రథమంబులిలాదమునీ గ్రవృత్తేహం । దేనిఖి
ల బుజెప్పించినీచుదిసంశయముజ్జగంపన ! స్మరితుకైనయీబసవమండలం
పగభక్తమాత్రుడే॥ క॥ ఓశిఖరిజనుబోటుల । శిశుడనగు నెనెయవ్వహీస్తలి
బసవా । ధీశు డన భక్తుడనై । యీశంబెడల సిజంగమావలిగొల్పె॥ చ॥
వెండియొ బండారు బసవన్న సన్నతన హస్త్యంగంబు మదీ సూధీక్య బను
యోగవద్యాభిమానంబున నభీవణిండు . . . తమ . తన యెనిని నాయంత
రంత . బులు నీశుంతరంగంబు నెరింగికను మిశండులోకపావనుండేను లో
క ధీశు డనితండు సకలలోకో . కానుండే నిఖిలోకసంహారండు నితండు
భక్తున్నభా . డాగారంబేను భక్తవత్సండు నితండు భక్తజప్రాణపదంబే
ను భక్తాక శేహం . డ నితండు భక్తికిగాజు నేను . క్తిరాజ యితండు భ
క్తిపట్టభద్రుండే . లింగపట్టభద్రుండ నితండు సచరాచర లోకానీకంబులం
జరియి చు చరలింగంబేను నచరకింగంబు నితండు ద్విశి శ్చశంభుండేను గే
వలశంశు డ క్రచ్చు చుమ్మొమ్మి నెక్కి . గొలచినగాని భక్తిగలగ దతనిం
దలంచిన విగక్తిముక్తి జనయిత్రుగు భక్తియుక్తిగం . గు మదియు ప్రాణ
దేహాభకంబులు తద్భక్తజనంబులొసగం బొసంగ గైకొందు నే . తండు
ప్రాణదేహాభకంబులొడయ లడుగనడుగిడక సమర్పించుగావున బసవాత్మర
త్రయం బెప్పుడుపరీయంపుచుండు నతని వదనసదనంబునందు వదియ్యగం
బులను నేనుం గదలకండుదు మిదీనిక్కవంబు కంబుకరరీ ను మిరియొకా
దు॥ సీ॥ ఏవ్వనిమదిలోన నెనగు నెప్పుడుభక్తి గుదియొల్లబసవం హాత్యై . డ
మరువ కెప్పుడుమదిమమ్మిచ్చదలచురాతండునుబసవాంశజుండుగాడే । బరగ

నెవ్వనిమదిబరగుజంగషభక్తి యుతుడున బసవాభిమతుడుగాడె । భక్తిప
 ట్టమునకుబస వేశ్యుండకర-శక్తులుగల రెముజ్జగమునందు॥ గీ॥ నోమ్మగేక్షణ
 నామదినుండిఁట్లు । యితఁడుసకలప్రమథగణహృదయబరహు । లందునెల్లన
 నీరీతినలరియుండు । ననుచుగొనియాడునాబసవన్నజూచి॥ క॥ బసవామత్త్య
 ముచంభ । క్తసమూహములంఁకు యభిమతంబేసంసా । రసుఖంబసపుడుశివ
 హృద । యసదనమునఁ నన్నబసపుడభవునకనియెన్॥ క॥ నగజేశ్వరబరికింప
 గ । జగతిన్బిందునకు నైనసరిభక్తుడులే । డొగినేనచూచెభక్తుడ । నిగమో
 క్తిన్భక్తులెల్లనీరూపగుటన్॥ క॥ శూలివినుమొక్కమనవివి । శాలకృపకజం
 గమప్రాసాదాంబుధిలో । దేలుభవమువెలినేచను । మేలిగుపవగఁసుఖ
 సమృద్ధులకెల్లన్॥ క॥ కావునక్రిమికిటకళున । కావహభవకోట్లబుట్టునట్లుజే
 సిభ । క్తావళిప్రసాదభోగం । బేవళంగలుగజేయు మేమియునొల్లన్॥ క॥
 అనపుడునీశుడుగృహబస । వనిగనుగొనిసిద్ధరామవరునకుజూపక । గనివెర
 గందుచుశివునకు । వినతుండైసిద్ధరామవిభుడిద్ధరకున్॥ క॥ చనుదెంచియచటి
 భక్తుల । కనుబసవనిమహిమసిద్ధగురుడతిభక్తిన్ । నినుతింపవింటినేననవి
 మఁనికాశవ్వసెప్పెవిఁబిజ్జుడున్॥ క॥ పుడమిన్బసవఁమహిమకు । నడియా
 లమురొంపిలోననడగులుజారన్ । బడుదుననిశంకదడవిన । బడతింగడుదూ
 రమందఁట్టుటగాడె॥ క॥ అనిసంతసించికాశవ । కనుపమవస్త్రాభరణముల
 ర్పించికడున్ । వినయంబుజేసియందరు । విననిట్లనిపలికెరాజువేడుకతోడన్॥
 సీ॥ అవికాలాజాండతత్వాత్మకుండీశుండుగరసరోజంబునగదలకుండు । సర్వ
 గతుండైశర్యభక్తులకును సర్వగతత్వమపూర్వమెట్లు । సర్వమయంబైనశం
 భుభక్తులకును సర్వమయతసహజంబుకాడె । యణిమాదిసిద్ధులునకిదూరవి
 జ్ఞానదూరత్రవణములదూరదృష్టు॥ గీ॥ లభవుభక్తులకెంత జ్ఞాఘ్యంబటంచు ।
 సకలజనములుమొక్కచుసన్నతింప । నల్లవోయిసిబిజ్జలుడుల్లమలరబసవ
 వికినవ్యభూషణాంబరములాసగె॥ మహాస్థగర్॥ త్రివిధాంగానంగిరంగాత్రి
 విధమలతమస్త్రీష్టభానూపమానా । త్రివిధోద్యచ్చైవదీక్షాదివిమలవిలసదీవ్య
 దేహద్రవత్తా । త్రివిధాశ్రీలింగవిసరస్తిరకరణగుణాధీనమేధావిభూతాత్రి

బ స వ పు రాణ ము.

విధాద్యాత్మాదినానా త్రిపుటవిలసనా దృష్టశిష్యప్రశిష్యా॥ క॥ అజీతభ
క్త్యధోత్కర । వజీతభవిబక్త్యసకలవస్తుసరసం । తజీతభవశాత్ర
వధీ । నిజీతమాహేంద్రజాలనిమలశీలా॥ స్రగ్వీణీ॥ సారవీరవ్రతాచార
పారంగతా । దూరదూరోద్ధి తాదుర్గతిప్రస్థితా । చారుకారుణ్యసం
చారుసేత్రాంచలా । ధీరతాధికృతాదివ్యధాత్రేభగా॥

గద్య * ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధి
ప్రబంధనిబంధన శక్తియుక్త శ్రీపిఠుపర్తి బసవ
నార్య సత్పుత్రకులపవిత్ర సోమనామధేయ
శివకవిప్రణీతంబైనబసవపురాణంబను
మహా ప్రబంధంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసముసంపూర్ణము.

శ్రీ సదాశివాయనమః.

బసవపురాణము తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరుద్రభక్తపాదాం । భో శుభాచింతానితాంతమాస్వాంతా వీర
వ్రతసన్సార్గవి । హా గాపాలురీకిసోమహారాధ్యవరా॥ క॥ వెండియునొక
యెడబసవన । గండేశునిమంత్రివరులుదానుచుధరిణీ । మండలపతియనుమ

బసవని త్యాగమునోర్చిక జోడినండ్రిలు రాజునింబెల్పుట.

తిభట । మండలికిసజ్జితమునరెన్నసచ్చనెడన్ । క బడివీటజగమవడచ
టికిధనకాంక్షమెయిగడుచడింజనియి । పే । టికడియున్న గర్జము । సకల
మునిమ్మనియడు బసవభక్తగీ॥ గీ॥ ఇచ్చెనమెల్లవీటజం మిచ్చమెచ్చదా
నిగనికోడిమంత్రిలుదంత్రిసహతు । లగుదురలిరాజుగయిమి లగరితమదు
హస్తములుమస్తకంబునచుహతుకొనిపి॥ ఉ॥ చెప్పించొండెహానుచుజెప్పక
యొడిచిద్రోహమానుమి । జెప్పినగుటెసేనలకు జీవితముత్బసవన్న దిద్దు
చో । నప్పుడుమిండజంగమొకడర్థము సర్వమువేడనేరకిం । జెప్పకచ్చదాస
చివజేభరుతోబనిసామాకికన్॥ క॥ అనితనమంత్రిలు సెప్పిన । పనిజచపతి
బసవమంత్రివేగమెరావి । చిసగూఢభృతైమా । ధనమిటుచెప్పించునీట్ర
ధానతసానున్॥ క॥ గండంపదలచునా । బుడారముబాసేయ బడి
యెనిస్తే । ముందుముపరధనమెల్లమి । టంబుచుమాననముగొనగ నగుచే
నీకున్॥ క॥ మాసొమ్మమాకునప్పచ । జేసివెనజగుచటన్న జీరునవ్వముఖో
ల్లాసములన్ గాబసవం । డాసచివునినగనిట్టులనియెక్కసతికో॥ వ॥ హర
సద్భక్తిసురాద్రిశైలమణిధేన్వా సుల్ సదాస్వీయముం । దిరమందుండగభక్తు
డాసబడు నేదీకాత్ముడైవోషకృ । త్వరితయద్రవిణాళికె దయనకుంభతుంభి
కుంభస్థమాం । సరస్జంబగుసింహశాబకంబుగ్రాసంచానతో ప్రియునై॥ నీ॥
వెండియుదుగ్ధాబ్ధివిహరించుహంసంబు గోరు నేపదియలనీరుద్రావ । సహ
కారఫలములాస్వాదించుకీంబు వానాసబీల్చు నేరేనుబండ్లు । రాకామలజ్యో
త్స్నద్రావుజకోరంబుజీకటిద్రావ తాసీంచుటెట్లు । లలితాబ్జగంధలోలంబగు
రోలంబురుగు నెవిప్పలిపరులగడకు గీ॥ బందిచనుబాలుదీభడింభంబుగొన
ని । యట్లులింగసదర్శులయగలెక్క । నైననాకొకయలవియెయధావధి
ప । యొప్పగించితి నొడ చులకొడయచువుడు॥ క॥ కాదేననువాద బేలాద

వ్యాధికులమంత్రం లంబిలిచినచోట్ల | శోధింపుచునీలెక్కకు | బాతికదరిగినను
యేనుభక్తుడనెప్పుడో || శా|| వాటువ్యాధునిగూఢరోషమతియై సాంబాంతు
డపట్టునెన్ | వీటంగల్గినమహ్యులకోటులుదచన్వీక్షింపుచుండన్నిరా | ఘాట
| పాథిమబెట్టెలంకిడెన్ బీగంబు తిరిగింద్రాగన | ప్లేకింబెట్టినచాణేముల్బాద
లెవేవేలన్మహాతీతమై || అప్పుడు || ము|| మధురాధీశుడుపాండ్యభర్తజనసన్యా
న్యాత్మమంత్రించుచే | సద్వికాధకంబుహయాధకమైయును పమున్న ర్థేందుధృ
ద్భుత్తులన్ | విధివత్పుజ్యులదేచ్చివాజులగోనంవిత్తంబులేకున్నమం | త్రిధ
రంగల్గినకకతండములపేదప్పించెభూజానకీ || క || ఎన్నికజూపగనాశివ | ల
స్మయజోకకనయచారకశ్వములయ్యెం | బన్నగధరుభక్తులమహి | మోన్న
తికిదియేమిచోద్యముహింపంగన్ || క || అనిభక్తులుగోనయాడగ | వివిజ్జల
చూచిభుంకడొప్పుడుచుచున్ | మనసిజహగునె బసవం | డనిసరుడనివస్త్ర
భూషణాదులయ్యెన్ || వ || వెండియు నద్ధరాండలేగుండు నిండుగొలువ
ల్లనిగుచుండ నింతనుండి గూబ డారు బసవ దండేశుపై గొండెంబెవ్వండు
శిష్యురా వెండికుక్కలు నాలికలు నాలికలుం గాగోసి కొత్తనున్నంబుబూసి
వేయించి యిసుమునోళ్ళంబోయింతుని పటికి బహుమానంబుగావీడుగా
ల్ప సతంసును జనసుతుండగుచు నిజగృహంబునగ గెనంత || క || బీకనాడూ

{ విటజంగముడు గెనలంగుచే ప్రేరతుడై బసవసిభార్య }
గట్టెడు పుట్టపుట్టంబడుగులు.

విటజంగము | వికసితమలంజయుంటపహాంపుయెచే | టికిశ్రీబసవచవిభు
నగ | రికిధనము గడగబులబ్రియమననదియున్ || గీ || బసవరాజయ్యనగరిలో
పటికిగోయి | యతనిపట్టపుదేవిగంగాంబమేని | పుట్టమీక్షించిపక్షివేడుటట్టె
బెట్టి | ముకుడివగుదెంచిపలికెన్మృగువతోడ || శా || అక్కడేమనిచెప్పరా
నవినుచూ గయ్యానచోద్యంబుచే | సెక్కాలంబునుగానట్టివసనం బేనేడు
గంగా బస | మృక్కాగమంబుగంటిబావయడుగన్ మా రాడకిప్పించుదా
దృక్కావంతంభక్తుడైనబసవాధీశుడుదద్వస్త్రమున్ | క || హరభక్తులచే
నర్చ | లగుదుగైకొన్నజంబులబులుకి | త్తురనభ్యుక్త బసవసరం | బ
రయగనవివేరుపరుపనలవియెమనకున్ || సీ || కెంజునలియుజయిరింజనవిహా
రసత్ ప్రజంబుమణిపట్టు సూతిలకము | శ్రీనన్నయనుమహాచీనియజీనియ
భావజలకంబుబహుపను | రాయశేఖరమును రాజవల్లభమును రాయమేఘ

ముజటాలకపువన్నె । గండడలంబును గావియుసరిపట్టుహంసావళియువీణా
వలియును॥ గీ॥ గౌరగనయమ్ముక్షీరోదకమ్మునిండ్ర । రాగచంద్రాతపములు
నురత్ననేత్ర । సాంధ్యరాగంబులునుసంకు సన్నిలపడి । మరకతంబునుబొ
బ్బిట్లుచుదరిశరధి నీ॥ తవరాజమహమహేంద్రవిహూషగంబును మాందోలి
భూపతిమలయజసిరి । రుద్రలికమునురుద్రాక్షవన్నెయు కొలనిమేఘంబును
వలినమ్ము । సరిబండునెరపట్టుసరిగమ్మితెలిపట్టు పులిగోరుగుజ గాతీతెలు
పునలుపు । దివ్యాంబరముపొత్తిదేహంగముదయ రాగంబుకాంభోజమేఘ
ప్రభంబు॥ గీ॥ గజహయాః శూలాదిగాగలుగుచీర । లేఱ్ఱమనవారుచున్ను వే
డెనవిగలపు । గానిబసవయ్యకులకాంతమేనచున్న । నున్నతాంబరసమము రా
దొకటియైన॥ క॥ అనితనచేటిక సెప్పిన । వినియాసలుమోపలెత్తవేశ్యావిటు
నిం । జనిచేరియిట్లుపలుకున్ । నచవునుభిరుచునుమొగంబునైవోంకన్॥
శా॥ రమ్మనాచుకనన్నునీవెపుడునిప్రాణంబుబ్రాణంబుగా । నమ్మంబల్కు
దువస్విధంబునిజమైనన్నేడునీవేగివే । డెమ్మనుబసవయ్యభార్యవలువం తె
చాలుదేకుంటివా । పొమ్మింకన్నినుబిల్వనన్నవిటును బొద్బూతతాపంబు
నన్॥ చ॥ చనిబసవన్న గాంచివిటజంగవావయ్యడు శంకలేకనీ । ఎనరుహనేత్ర
మొవొలువవస్యము గావలెచ్చులెచ్చురా । విఃబసవయ్యయాసభకు వేగమ
మానిబిల్వంబుచియి । ట్లచుపనకాంతతోడనపగాభవమూర్తియ వారికితిక
యై॥ క॥ పుట్టుపుజాపును నెరుగని । చుట్టిమహాత్ముండుపుట్ట మడిగెడినికన
ట్టిట్టనకనీవుగట్టిన । పుట్టబిచ్చినచుమగుడబట్టను తరుణీ॥ మ॥ అంబుబయ్యె
దకొంగుబట్టిబసవండాస్థానరంగంబునన్ । వనిదాకన్నుచుమెనిచీలొంకవన్
వామాక్షీబాపట్టెన । స్త్రుతికాయమ్ముచునాల్చెరాగబతి చీలెడాయమా
యంగద । తనవల్లింబడికాయకున్ననిహోద్యంబుదిరంబందొని॥ గీ॥ ఇట్లు
నివ్వెకొడుచున్నయెల్లనుల । గాచిచడవచ్చివెటంబ గావలెడుబకతె
నిదిచిత్రమెజగత్పాత్రసూత్ర । ధాతలగుశంభుసద్భక్తకీర్తినిరచి చా ఇడు
గుడినాయినారిదంబుందుకిబాన చీలొచ్చిను । న్నొడగులకిడెబల్లహు
దుయ్యుగ్గలినియ్యడెదారజంగమ । బసవయ్యగొబ్బరంబుంబరమడెను
మాణికంబువ । న్నడిగిననీః మున్నుచును గాధిపుష్పిత్వ భక్తియూర్తికిన్ । వ
మరియు నిడుగుపిపెక్తాశయంబు ప్రాయశఃకాన్తాశి దురింపి చుట్ట
కలంబులంజాటింది పాటింది పశ్యంతాటభక్తులకు ధనధాన్య బులం గొ

ల్లవిడవడే యదియునుం గాక మానకంజారుం డాత్మసంజాత వంజులవైభవంబునం బెడ్లి యార్చునవసరంబున నొక్కయనపరిస పసియొవిన కునుమనయన చిగురభరంబు జడలనకునకు నంకలేక వేడినంగుడ దనక క్రొత్తవై డ్లిమామరు గొప్పకొప్పు చప్పుడుం గాకుండ నప్పుడుగోసి యానయమికినరిపడే యదియెంత కిద్దగాలి య తరంగ బున సంతరించి నుతిం చెదరిని తృణకణాయమానంబుగాబలిక యొక్కపరితడవయ్యె వచ్చి మచ్చ కంటి యిచ్చనొచ్చునోయని వెనఃవ్వననపిసరంబులో దనకువలసినన్నియు వలువలుం దనతలమోపున కలరించికొనిచని తనవనితకిచ్చి మెచ్చు డసె బసవ దండాధీశు భక్తిసంపత్తిద తరుణి మానంబనూసంబగుట కచానిట లతెటనయిను భక్తులనుర క్తింగొనియాడ గంగాంబ యంతఃపురంబునకరిగె

సూర్యాస్తమయవర్నన.

తదనంతరంబు చ॥ బసవనదండనాయకునిభ క్తిప్రభావిభవంబునర్వది । గ్వీ సరముమచ్చుమిచ్చుగడు వేగమునన్ గబళింపసిగ్గునన్ । వసమగ్నముండం రవా ధిలోపలదెల్లైచాఘ్నుని । ప్రసరముతోడగూడ నపరిక్షితిభి తటసేరి మి ండున్॥ ఉ॥ మిత్రుడుబోవబద్ధినిసేమిలతవైభవ యెయ్యెనంతవా । దిత మృదంగశంఖములుజేవగృహంబునమ్రోయశౌభవ । తే త్రపిక్కిర్లధూపవ తకిల్చిషధూమాజనీలమేఘముల్ ! ధాత్రతలంబుగప్పెననః క్షుప్త బీకటి ప్రోచి కుకలన్॥ ఉ॥ త్వక్రిక్షుసదృశుడైనబసవన్నకుమిన్ననుబల్లెరింబునక । మోక్ష వలక్షలోచనసమున్నతినారతులెత్తగాత్రిలో । కీక్షణగమ్యలై వెలుగున్ద్రు సు దీపకలంచుచామ్యులు । త్వక్రిక్షుచసేయబిక్కటిలె బెక్కలరిక్కలుమిటచి క్కటిక॥ గీ॥ గొరియమచ్చున మునుకూ దకుండునగకు । వడియెజన్నంబు ననువిరభద్రుడెత । పంచకర పాట్లబడిరిపరించిముఖులు । చోరజారులుసరి కా బ్ధిజోచ్చువారు॥ క॥ వారివినుతించుకెలని । కారముభారంబునై సుక విడి శివా । ర్చారంభవర్ణనయసం । ధ్యారాగద్వర్ణనకుసుధా తనాసగ॥ ౨॥ ఇట్లు సంధ్యాపమయంబగుటయు భక్తుల భవార్చనాసక్తులై యుండుపమ యంబున॥ చ॥ బసవనమంత్రిపంపుననుబల్లవజంగమసంఘః ర్ధితో । గునుమను గంధఘాషులునుగోకలునాకు లుగొంచుమూకలై । యసదృశలీలలంజరుకే

ముగ్ధసంగయగారికీధ.

లాటకుబోగనిల్లెంపలము । ననుడుగుముగ్ధసంగయమనంబునగట్లని యుండెను

చ్చి క్కా॥ సీ॥ భ క్తి ననువువాడు బండారు బసవయ్య చనుమహావరుషులు జంగ
మములు । గొనిపోవుదురు గంధకుసుమతాంబూలాదుల రయంగనిది శివార్చ
వసరము । వేరొ డుపచులకు వీ లేందు య మ్యలనభవార్చ్యలక కానియనితలం
చి । కల్పనైఃల జరుకవుచుట లేకుగ? యతడు గావున బసవ క్యజూచి॥ గీ॥
బసవ యేచును నీ వగ ప్రథమగూఢి । లంజెరుక మాడబోదు నానాంబుల॥ నను
డు జరుగవచ్చు శి బసవ గ్యబలేకె । జనుమున జియ్య జనుముగ్ధుల గమయ్య॥ క॥
అనిగ విచియింపు । నుశ్యం గారిచి పరిచ రావలితో గూ । ర్చియాధభ
క్తిగలఁ ॥ నిమి మంటికి బంపనవ్వు నితగనియతడుక॥ గీ॥ ప్రతిధలోక్తి బుక
ప్రయోభామరుద్ర । గణియోచి తరువుయావు గాంత పసిమి । వుత్తడియొ
యనికొనియాడి హాల విచ్చి । ముగ్ధసంగ మ్యపద ఎద్దుమి లకు నెరిగి॥ ప॥ తన
సంగ్యమి పిట్టదూగ్యమి నకక దాబూట గానమ్మియ॥ తనిచిత్తాబ్జము
మెత్తజేయబగుయా పౌఢి గానెంచిన । య్యనబాదార్చన జేసి పాదజల
నానాంబుల నిదిడ్లు మిస । క్తియొ క్తంబుగనిచ్చి మెచ్చగ నెన స్థి ంక్షి సం
గమ్య॥ క॥ కంబుగళ ముగ్ధస గళు । వెలబడివచ్చినది నులకు । వెగ మి తాం
బూలము ॥ నెనపితనహా స్త్రుబుబట్టుకలో ॥ కికి జనగ మ్మెరుక॥ క॥ స్కంధ
శశివాతోపల । నిర్మి సో నాన జాలసి విడికళ్ళోమా । భర్త నణి ల్లవచ్చు క్క
స్కంధాన్యంబు ముగ్ధసంగయి గాంజె॥ ప॥ కాంచి యాంబులను సంగంబు
దంచితగ మంబున రాచ చట్టహాంబుల బ్రవేసెందు నెడ నెడం । స్త్రూ
రినిలిపె విచ్చానెత్తకలమై చిక్కింబులు గావార్త కొట్టిన త్రొక్తము శ్రియం
పుత్రుగ్ధుల స్త్రులను రిగుగ ఎం దుకలయల చొటికిరి ఎంబంబులను సరి
దానంబు చేసె క్కలం గియి ప్పుగ్ధుల గల గుట్టియెత్తుల నైనా గుతలపర
బుచ్చి మేల గుగట్టపట్టును సగళ మునుచు నీడ విడిగనవచ్చి గోడలబడివేలం
గట్టిన ముత్తిగుంపు ప్పుల ॥ వంతె గాంతర ॥ బల సెలలరింబులు గాసం
కరిరిచినం దావులు ॥ ప్పుగ గ డలనంబగని మ్రోయ మందు మిండ
తామ్మగల ఎండువకె ॥ విల్లిరాడగన జాలువారు రాలగోంచిన
కాలకజాల ॥ మింజోచ్చినచ్చు తెలగాలిలమ్మోల ముగ్ధంబున కునుమ
సిసరంబు ॥ హనులగుడె పెరుగ నొరువుమిగులు శిల్పంబగు హానతూలికా
తల్పు బురు గార్చి ॥ చవ్యశలయల ॥ క్తగాహంబులు గా నాహరించి పొట్ట
మెచు నెనలిపంభ బు సచ్చిని గుడబద్ధంబై పురాకృతాత వాతపోతంబుల

విజనాభంజన వ్యాజంబున మరలించుగతి మించులదులగించు సంచినవర
 శ్చద డంబగు నంబులు నిశ్చలంబుగాబచ్చుపేర్చిగూర్చి నిర్మింతు కన్ను
 లకింపుసాంపు నింపువిటవిటికావేటిక యనబలక లేర్పడి తళుకులుగులుకునీల
 నికరంబులనిద్దంబగు నిలువుటద్దంబును గంధవలెగబంధ బంధుబంధురంబగు
 బంగారుభృంగారువును స్ఫటికపాషాణకోణంబుల విచ్ఛాణంబులు వెట్టగట్టిం
 చిన పద్మరాగమణిపూరగ పరమభాగయోగంబున శోణంబగు గంధశా
 గంబును స్వస్వరూపోద్భాస కరవీధిశ్శిథికిరణకారణమణిగణ ప్రభావిభం
 జనదీపంబు రూపుమాన్వు స్వయంజ్యోతిరూపంబు దానదాల్ప నుదితారం
 భంబగు దీపస్తంభంబును మనంబునకాశ్చర్య కౌశలకంబలంబొంగి పవ్వళిం
 పు పాన్పుగనుంగొని సంగయ్యిగుట్టనివిశరిగఁ జూ॥ మ॥ ఇదిశ్రీగుర్రునిభద్రపీ
 ఠిక యొ లేకిందుస్ఫురన్మౌళికిం । పొదవంగట్టనయ్యికిపుష్పకమొ లేక తూర్ధిరు
 లేకలికా । సదనాంతశ్శయనంబొవెం । మదింజచ్చించివీక్షింపగ । మ
 దః ధ్వంసీయనుంగునంట్లపమొరమ్యంబుగన్పుట్టెడుక॥ వ॥ అని తదీయరా
 మణీ గణంబున కచ్చెరువంది యయ్యిందుముఖీ శయ్యామందిరంబు శివసప
 త్యామందిరంబునియును దదస్త బైననుంచంబు సంచవదను పంచాస్యపీఠంబుని
 యొన నశ్చయించి యాచెంగటిం గంబళ బాసనంబుగా మక్షినివై చికొని శి
 వాచ్చునకుంగూర్చుండి॥ గీ॥ భూతియాతండుమెయినాడబూసికొనుచు పొల
 తివీరే భస్మంబుబూయవనిన । భార్వతీదేవిధరించుబచ్చబూతి । బొసగదా
 ల్చితినని మేనిపసుపుజూవె॥ నీ॥ ఆయయ్యగుద్రాక్షుల్పకండువులందుదాల్చుట
 నీవేలదాల్చుననిన । నాతిపల్లవునితోనగుచుబోలగబొంకు లవతొల్లితటసము
 ద్భ్రమై నె । సన్నరుద్రాక్షుమల్ పైపమిదుగ్ధాభిపగ్యంతభవనైభవములై
 న । తెల్లగుద్రాక్షుమల్ దెచ్చియిచ్చెనొకయ్యయ్యుడుదాల్చు నను కెర
 ననుచు॥ గీ॥ బసపుపయ్యదనొయ్యనబలులెరచి । నిస్తుల సరవిన్యస్తనిస్తు
 లభ । యగుచుశృంగారమలమీరునగహరి । హరితతరతారహారంబుల
 వసనూపే॥ గీ॥ అలిక పలకావధీమణులలరుబొంది । యుత్తమాంగంబనను
 దాల్చుటుత్తమంబు । ముకునందొకగుద్రాక్షముఖ్యమగుట । వింతయిది
 యెంగుజెప్పెనొదంజిగవన॥ క॥ అనవివనరుహలోచన । యనఘాయేమ
 నివచింతురానైష్ఠ్యంబుక । ఘననిగమాతీతంబును । వినుతశివైక్యానుగుణ
 వి వినుదాటుదన్॥ నీ॥ వరలినకటిసీమనాశినమకుటంబు విచ్చిదృఢంబుగావి.

ముకొనుచు । దగలాక్షి జడలేలదాల్చునువన్న సగముప్రసాదపుష్పములకునిచి ।
 సగమిట్లు దాల్చి సన్నంపుజడలుమై భసితంబుదాకునంబచ్చనగుచు । విపుర
 వ్రేలేడువిక్షింపుమనిరత్నభూషితకంఠవిభూషణముల॥ గీ॥ బడియైయుండగ
 ట్టినబచ్చుట్టు । గొండియుంబులమొత్తంబుగూడియున్న । హరిములతోరసు
 గుడటానారమనుచు । సుగ్ధమిండనిమొరెనమ్ముగ్ధవేళ్ళ॥ ఉ॥ ఇట్టియవ్వా
 లాంఛనకులెన్నియుదాల్చినాననేటికిం । గట్టవుగచ్చడంబన గామినిబలు
 నభక్తదృష్టన । న్ముట్టకయుంకనంగముమునుంగబెడగగుచ్చడంబునే । గట్టి
 తినిాడుమంచుదన గట్టినబుట్టముజూపెదిట్టయై॥ గీ॥ ఇట్లుచన సూసపుచ్చిన
 యిందుముఖి । బూర్వలాంఛనయుక్తిగాబుద్ధిదెలిసి । నిస్తయిల్లుచుబాజు
 గులవేరవిత్తు । దత్తలోదరిపాదపద్మములకెరిగి॥ క॥ నికరపుభక్తినిమిండదు ।
 మ్రుక్తివెనకలేచియొజ్జముదితామణివే । రొక్కరహస్యమడుగబెం । పె
 క్కినహృదయమునవనితకిట్లనిపలికె॥ ఉ॥ ఇంతభవ్యతంబుకు నెవ్వరదేశ
 తులెట్టిచర్కమి । సతతశైవసోదయలజప్రమునెయ్యడలందపంబను । ప్రింతు
 రుగోష్టియెల్లపుడుజేయుదురెవ్వరితోడగూడియా । ద్యంతమునాకుజెప్పుమ
 ననంగనస గామినిడట్లనున్॥ క విన్నమొదలవామదేవు । డనుయోగిశ్వరు
 నిశ్చేదనంశికయాలాగ । ననమునడసెంగావున । ననమునాచార్యురా
 లగాత్మజమరిమున్॥ గీ॥ ఏయింతిదపముండియాశ్వగుమెప్పించి మేనిలోపల
 సాముగానయయ్యె । నేకాంతశక్తిచేనెల్లలోకంబులుజైతన్యయుతములైజ
 రుగునుడు । నేవరాలోహనిండుశేఖరుచేత వేదాంగమాదులవిద్యలెది
 గె॥ నేయూరపాలకనిరేడుభువనంబులాడెడుబొమ్మరింగై వెలుంగు॥ గీ॥ నట్టి
 జగదంబుగధరమాపురంధ్రి । యస్కదీయాన్వయమునకునాదికర్త । యత్త
 లోదరిశేషువనిమాము । చర్యచిమమయ్యబాజుగులచిత్రవర్తి । సీ జన్మ
 యావులపాలుజలముముట్టకయుండనష్టమభాగావశిష్టముగన । గ్రాగినయం
 దులోగరకుచెరకుకట్టెపోడియొకచేరిండువోసిడించి । సులివేడిపదునననలి
 కాతునకునిచ్చితప్పకనాప్రసాదంబుగొందు । మటుగాకకందమూలాదులు
 లపత్రశాకంబులయిననుజంగముములు॥ గీ॥ దెచ్చియిచ్చినైకొని దేవదేవు
 కనిసమర్పణసేసిపికాకిభక్త । జనులయనుమతిగొంగుమస్వప్నమందు । నె
 రుగమన్నంబుమాత్రంబునేమిజెప్పు॥ క॥ ఈమాత్రమయనితలపకు । మీముగ్ధ
 డివగుటనేప్పుమొరసినదింప । న్నామతిరతిపుట్టెడునా । నేమంబులుపెక్క

గలవుసీకెగుగింతా॥ సీ॥ తనమనోధనలుబ్ధతాదూరులైగోష్టి మగ్నులైనగ్ను
 లైమనికులగుచు । వతికంచుజంగమస్వాములసంగతి బాయమెన్నడుననిపలు
 క నేల । త్రైలింగికాభవార్చలమిదదాజంగ మానుభవంబందయహరిహం
 బు । నుందుముగతిమామనొడయలమామనొవాకులుజంగమవశగతంబు॥
 గీ॥ విదిమదీయప్రవర్తనమిదియలాంఛనంబుగౌరవగతినిర్మయమునుగరిమె ।
 నీదియమావ్రతమికవినుమిద్ధచరిత । మామకీనులువతికంచు ధామకమల॥
 ఉ॥ శ్రీగిరికాంచికాశీగయస్థివటంబరుణాచలంబువృ । ధాగముకాశహస్తై
 తిరువతిబలమున్ ముదలయినపుణ్యమా । భాగములందులోమిగులభవ్యతరం
 బగుదత్తవాకిశీ । తాగసుతాభలందు గణనాతిగలైనసియింతురెప్పుడు॥
 ఉ॥ నావినిముగ్ధసంగయమనంబునమిక్కిలిపస్మయిల్లిరో । పావహుడౌచులం
 జెరుకమాడగదాగొనిచన్నగంధమా । ల్యావరులేర్చిశంకరసమర్చకునుద్య
 తుడైమృగాక్షితే । మ్మావడిపెట్టెమాశీవుషజ్జనమార్పగనఘ్నపణ్యము
 ల్॥ క॥ అనివిలుచువలుకవినియ వ్వన సహముఖియతెసిమనసువచ్చినజాలుం
 దనకేమనినగవుమొగం । బునదోపగసంభ్రమంబు వాడమినదయతో॥ సీ॥
 లీలమీగాళ్లపైవేగుచ్చులుగేలసవరించుయారులసంధినిరికి । కుకుటాసన
 మునగుంర్చుడిముంజేత తొడవులుపైకి రాదొడిగికొనుచు । గోమయపిండం
 బుగుడిచేతగబట్టించి యెడమశేతనుగిండిదొడిగిపట్టి । ముగ్ధసంగయగారిమాం
 దటిదిక్కునసన్నార్జవములచదరముగను॥ గీ॥ దీర్చిముత్యాలముగ్గులదీర్చి
 పసిడి । బిందియలనఘ్నపణ్యముల్వొందుపరచి । పడిగములువెట్టియర్హు
 దిపాత్రమిలిడి । దివియలునుగంబములమీదదీటుకొలిపి॥ ఉ॥ గంధమునతి
 తంబులునుగాంచనపత్రికెబొందుగొల్పిసౌ । గంధికయాధికాజలజకంచన
 పుష్పములేర్చిమలికా । బంధమనందమర్చిచణి పాత్రికలందిడిధేనువాజ్య
 పా । జీందమవతులారతులనించియుదంచితవాద్యఘోషముల్॥ క॥ ప్రమా
 యగధూపావసరము । నేయించియనంతరంబచెలువనిజతను । స్థాయదూర్భ
 వణఘృణులుద్భ । గానతదీప్తులనువియ్యమందుచునుండన్॥ గీ॥ కనకపాత్రం
 బులోబచ్చగప్పురంబు । గుంపుగాబోసిశిఖిగవుల్కొలిపితనదు । మృదులకర
 ములధరియించిచుదనవైరి । కతివనీరాంజనములిచ్చునవసరమున॥ చ॥ మలహ
 రుడయ్యుశంకరుడుమామక కాంక్షలంకశంకలం । దలగగజేయలేడు తలదా
 ల్చియునీతసిమాళిబాసిభ । క్తులపదపంక్తిసోకిననదోమడనొదు నటంచువ

చ్చేనా । జలగుహవైరిదూర్పునవెసంబొడగూపెవనంశరంబునన్ ॥ చ ॥ బసవ
 నిసగ్యశక్త్యాఘోషాలవిలోచనుభస్మసిద్ధకా । సుసముదిత సువళి ముఖం
 గజమర్దనునట్టహాసకాం । తిసముదయంబొరొఱ్ఱజగతీపరిక్షిప్తులొయచలగ
 నా । కిసమునబండువెన్నెలలుగన్నులబండువయయ్యెనయ్యెడన్ ॥ గీ ॥ ఇంతి
 యమ్మగ్ధసంగయసంతసెల్ల । నిత్యమును దేవపూజకున్మస్మిండు । దసగు
 మేళంబుసతులనందగనుబిలచి । పలికెప్రత్యేకభాతులబ్రహ్మముగ ॥ అ
 క్కముహాదేవిగ్రగునమదేశగట్టుకముట్టచుగతులుగూడ । బ్రహ్మస్వర
 పరిపాటిదప్పకయుండకాహళిపూరింపగడగునీవు । సకళిష్వసీంనుసంగళవ్వ
 యుగూడి చుక్కరులై నిలువుండు మురుపుతోడ । బాలరుద్రయయొత్తిపట్టుము
 నాళ కోల్వాయుంపగుడ్డవ్వయిమిట్ట ॥ గీ ॥ జిట్టితాళముకివదేసపట్టునీవు
 శంగునానుమహేశ్వరింబగుమీరు । శేలికలుగాగనియిమండికళిమెరయ । నా
 రతులమేళగింపుడీయతివలారా ॥ క ॥ ఏతమ్ముకాశగట్టివు । రాతమ్మునటింతు
 గానిగ్రక్కున దెరలో । గీతంబుజుపియార్పిటు । లాతతముగ నేయింపతనతి
 మోదయనన్ ॥ క ॥ తెరవలు తెరవల్విడిశ్రీ । మెరయగమిమివిధములుమీరిక
 మీరం । దసుమ్మగ్ధసంగవిభుముం । దరనాట్యచంబూచడామనాప్రపంచముగన్ ॥
 వ ॥ అనినవిని యన్మత్తకాశినులు గట్టాయ తపడి తత్తన్నియోగంబులంబ్రవ
 ర్తింపుచున్నెడ నురుములయొరుపునుననుభలు విన్నగునలుగులాగులబాగు
 లును ముగనాళి పిసాళితనంబును దంజెలమానంబును అనూనంబులుగా శు
 తులును సంధానంబుగావిచిక్కిన ముఖంబును సౌష్ఠవంబును లళియుభా
 వంబు ధూకళి మును ఝంకళియును దేవయునిభ్రమంబును సుగేళియు
 మున్నుగానెన్నంగల లాసాంగంబుల నాలగ్నబులైచెలంగ నాట్యంబులుస
 లపుచుండ నామ్మగ్ధసంగయ ముగ్ధులన లింగోబారంబు లొడగుప్పిన్
 లింగార్చనంబు సాంగంబుగాడి ర్చెనన్ ॥ ఉ ॥ తొల్లిమనోహరుండ సెడి ధూర్జ
 టిభక్తిపదాంబు సేవమే । నెల్లనుదివ్యమయ్యెనికనిందుక శాధరుణ క్తకోటన్
 లిట్లుబ్రసాదసేవమితిలేక సదాతిరుగంగనైనా । లెల్లడ మెల్లబోవుననితాజ
 నుదెంచినలీల హేళియున్ ॥ గీ ॥ పొడవగుబృలిపైదోచెప్రోద్దుసూచి । ముగ్ధ
 సంగయ్యబొజుగులముక్కుగొయ్య । మగుడిచనుదెంచిబసవనమంత్రితోడజె
 ప్పెదనలంజెరుకమిట్లుసిగ్గుబడక ॥ చ ॥ అలఘువివేకపాకబసనావినుమా శివు
 దేయెగుంగుగా । కలవియెగాత్రిలంజెరుక మాకేవింతవచింపజెకుభం

గులదొలి మేనశంకరునిగొల్వకయుండినచుత్తుగాండ్లకే । అలవడునిట్టిఅలగేడు
 కమాడెడివేడుక తెన్నిబాడగఁక॥ ౩॥ నీవునునటనావెంట । నావైతిఁ బని
 రాప్రినాలుగుజాలం । గేవలసుఖానుభవనుం । దేవర్తింపమెతలంపనీకున్న
 నుక॥ గీ॥ నీవురావఁ బసవన్ననిన్నుమరవ । మేదలంచితిజూలంజయింటరా
 త్రి । అక్కటాచుట్టియిన్నిన రవ్యేరాకు । నిట్లులంజెరుకమనేయనెరుగ
 నైతి చ॥ ఎడపక గేయినింబగలునెన్నియంగంబులలంజకాడనై । వడసితికెప్పు
 మాన్మిమనిభక్తిఁజూజంగమలింగభక్తియుం । దడయక నేడునీకతననాకును
 లంజెరుకంబుసేయగా । నొడబడెజిత్తవృత్తియికనున్న దేసౌఖ్యముదీనిబోల
 గఁక॥ సీ॥ బసవన్నవినుమేనుబాల్యమాదిగనుశ్రీగిరిగుహాంతరములందిరుగుచుం
 డి । నీరంధ్రకదళీవనీమధ్యములనిబిడాసబిల్వవనీనివాసములను । గందునేన
 రకాంగన్నుననలికాన గన్నులుగలమహాగణవరులను । గందునొక్కనివైన
 మందునొక గానమిట్టిలా ఛనధారి నెందుకెప్పు॥ గీ॥ బాలతమే నెల్లబచ్చనిబూ
 తిపూత । యతివతిను వెల్లదెల్లరుగ్రాక్షునరుచు । వెలదికురులెల్లబచ్చనైవ్రేలు
 జడలు । కాంతినీలు వెల్లబొదిగనగచ్చడంబు ॥ ౪॥ ఆవేషంబావైభవ । మావై
 రాగ్యంబుదినకయనవలదుపనుల్ । గావింపుచుండుదయం । తేవాసులునట్టి
 వారనిజముహూహింపక॥ ౫॥ అంబెండియు సకలము హాత్త్వంబు శివుండెయె
 రుండుని వారలలాంభంబులుంగొనియాడుచు నచటి నెనఱుండతనంబు ఘ
 నంబు కావెప్పుకొను సంగయ్యంగంపుకజూచి విప్పివిప్పియెట్టట్టుయనిమగుడ
 నడిగి మి కజంగమతండం బొకరొకరిచేతులఁచరని పొట్టలునోవ్వనవ్వుచుం
 డిర వుడ॥ ౬॥ న నీనుని శ్రవమోముకు మోహనలీలలనీనుండుగా । బస
 వమామగసం విభుభావవిశుద్ధితోషిణిబుడై । ముసగృశభాతిజ్నేబసవ
 న్న పుంగోఁ యిట్టమాగ్ధ్యమా । వసుమతిలో నెవ్వరికి ఐర్లనగేయగవచ్చు
 మెచ్చగనీ ॥ ౭॥ కరికిండు గానియన్యం । ఔరుగనిముగ్ధలరుభక్తులీలనఁ సుం
 డో మరిబలగఁగావెని । మఱచెన్నబసవన్నరాజమంప్రేశునదీన॥ గీ॥ మ్రొక్కి
 కరములుండు నమోడ్చి జేప । చన్నచంగలమునుచన్న శరణులంద । నిట్టిము
 గ్ధుగలగొకొమెండవైన । నమడుబసవన్నచెన్నబసవనజూచి॥ ౮॥ కెచ్చ
 దొడగెభక్తిసం । బుప్ప లన్ ముగ్ధభక్తయూధంబుకధల్ । ముప్పిరిగొన్నము

జెన్నబసవన్న బసవను జెప్పెడి రుద్రపతుపతికథ.

౯॥ బున । దప్పక మేనల్లు కియధాతధపణితెక॥ ౧॥ వినవెమునురుద్రకకుపతి

యనుగణమలయూరిలోనచాదిపురాణం । బువనుదధీవధవకథనము । నినిపా
రాణిసునితోడవెసనిట్లనియె॥ గీ॥ పాలమున్నీటబ్రభమించిపంకజాస । నాత్మ
ముఖ్యులబరిమార్చుచట్టివిషము । గ్రుక్కగొనియెయహయడలనిక్కమాపు ।
రాణవాతక మినిబా రాణిమండు॥ ఉ॥ నిక్కముచే గొంటరజని రిశేఖరు
డన్నిభక్తుడ । మృక్కకటాకటాచెడితనాధశివంకరశాంకరీశని । కెక్కడెవె
గొట్టిప్పిరిగ దే గుసురాసురులెట్లు నెట్టులున్ । మెక్కుదురేనిషంబు మనసేర్చు
రేత్తే ప మేననూనినన్॥ వ॥ అని యనేకహాహరిపూర్వకంబుగా బ్రలాపిం
పుచు నేలంబడిపొంబువెట్టి బిట్టుమూర్చిల్లి యెట్టకేలనం దెలసియేమిసేయు
దు నిట్టిదుర్వార్తయెట్లుపింట్లో నట్ట పునిట్టుచ్చునిగుడించి సబాష్పలోచ
నుండును సగద్గదకంతుండున్ను వేండయు చాశరిణుండు ఖండశశిమండచును
ద్దేశించియిట్లుచియె॥ ఉ॥ నిక్కమునిన్నెకానిమరి నేసతరంబెరుగంగదశ్శునె
నెక్కడబొత్తునయ్యెను నేమనిదూరుదునయ్యరాకుదా । చిక్కిక నెవ్వరయ్య
శివదేవశివాధనశర్వనీకునే । మ్రొక్కెదనాకు గావిషమరొమ్మున కెక్కకము
న్న కక్కవే॥ చ॥ కటకటమేనిలొ పలిసగంబున పండియుగారిదేవియ । పుట్టి
కెక్కునామిత బుడికాయక గొల్చుగజేకులారయే । మిటికిటు మోసనో
యితిరిమీవశమామొక్కతైన గావసం । కటకుఘటిల్లకుండనూరుగావరేరులు
లునన్నుబోవరే॥ ఉ॥ పోవిరభద్రవిషయగ । జావల్లభుడారిగించెజావండుగ
దా । యీవిడుతబ్రతికె నేనియుజావం దెన్నండుశివుడు సత్యమునుమీ॥ గీ॥
తల్లిలేకుండబట్టికాతలపగారులు । తల్లియుంకినవిష మెల్రావనిచ్చు । నేపు
రాతనవరులారయీశ్వరుని । గావరేహారుబొంబిరేచీ వెనలను॥ వ॥ అనుచు
నిట్లుదురంతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై కంతుసంతాపకారి కింతటిలో నింత
వంతసంతరిల్లె నింతటిమిద నెంతెంతచేటువాట్లునో యదివిని చచ్చుటకం
టె మున్నుజత్తునని ఘనజలాంతరంబున నురుకనుద్యోగించు సమయంబున॥
చ॥ ప్రమథులుచుట్టులంగొలువ బార్వతిసామునలంకరింపగా । నచరవరేణ్య
నౌదలలనంజలిబద్ధములావహీంపవా । ద్యములనురోదసీకుహరమంతయచౌ
డువడంజెలంగగా । బ్రమథములుంగపాలి దనభక్తులకుఁ జగూపు జూపు
చు॥ గీ॥ నిటబడకుండ బశ్యల్లలాటుడవుడు । రుద్రపశుపతబట్టికారు
దృష్టి । జూచినీముగ్ధభక్తికుఁకుడునైతి । నిడు వల మెద్దినెష్టునననతలడు॥

క॥ కడువడి పృథునడుగులపై । బడియునుగనిభక్తిరుద్రపశుపతివలుకం
గడలినడుమబొడ మినవిష । బడచానలమమరవరులు బడలువడంగ॥
గీ॥ శంకదక్కియవ్విషంబు గ్రకుటనగుక్క । గొంటివనగవింటి గోపవా
హ । బెక్కుమాటలుడిగి గ్రకుటననుమియ్యునీ । విచ్చుపరములెల్లవచ్చెనా
కు ॥ చ ॥ అనవినిశంకరుండు దరహాసవికాసముతోడముగ్ధభ । క్తునీదెస
జూచియేటికిటుడుకిఖము నొందెగుపుత్రనాకుమ్రుం । గనునుమియంగను
న్నదెసుకంతమునందణులీలనిల్చెదీ । ననపెనుబూచిజేసిరి మనుష్యులు లో
కమునందునెల్లడే॥ వ ॥ యంతయుకొనిదీననాకునవస్తాంతరంబు వుట్ట
దుదిట్టవైయుండు మనిపినాకియనేక విధంబుల నానతిచ్చిన వినియును మ
నసునిల్పలేకరుద్రపశుపతిపశుపతికిట్లనియె॥ శా॥ బాలేందుస్ఫురదుత్తమాం
గవినుచాభాషోక్తికంఠస్థముచ్చాలక్ష్యము గ్రకుటగ్రక్కవనం జావంగ
నిమ్మేలవై । మేలఁపుంబలుమాటలెవ్వియును నమ్మంజాలబొమ్మంచుము
ద్ధాలాపంబుల భక్తుడీశునకు నాహ్లాదంబుబుట్టింపగ॥ నీ ॥ వినుచుండి
యుమబొందివిషమీశుడుమియ్యమి జచ్చునొయితడనిసంభవంప । యమిశ
నందముగాల్చునొవిషంబనికమలాక్ష ముఖ్యులభయగుంచుచుండ । బ్రమ
ధులుదన్నుగ్ధభక్తికిచ్చలొమెచ్చి చెలగుచునతని వీక్షింపుచుండ । మంద
హాసముతోడ నింగువశాళిగదిగు రమ్మనిభక్తునినెమ్మిమార॥ గీ॥ ప్రమధు
లాననీదుపాదపద్మములాన । సమయవిషముచేతసత్యమిదియ । నమ్మజా
లవేరముచాకీదొమెడ । నుండివిషముజారకుండజాడు ॥ క ॥ అనిహ
రుమరుద్రపశుపతి । దనకుడితోడమీద నిడనతడు నలుగుసుకొ । మున
నానించుక హరుగళ । మునననిమిషవృష్టిపెట్టిమొక్కలుడగుచు॥ గీ ॥ రు
ద్రపశుపతీయెప్పుడు రుద్రునగిరి । విషముదిగజాలినప్పుడు విడుగుబ్రాహ్మ
మనుచునున్నాడు నేడునుచారనితోడన । యట్టిముగ్ధస్వనానకిక నెద్దియవధి॥

నక్క-సయనారికభ.

గీ॥ వెండియును శోడమండలినుండుచుండి । నక్క-సయనారియను భక్తు
డొక్క నాడు । చెలువయును బాగు శివపు బిసేయుచుండ । నృసింహస్మే

సబిలబిలచెలదిబ్రాకె ॥ చ ॥ అదిగొభక్తు గాలభవుసంగమువేర్లు నోయం
 చువేగన । మృదనవిరోధిమాపొడవ మావరబాణునిమీదదుంపరల్ । పొ
 దవగ నిట్లుమాపొడవమానుట గూడునెపాపిభక్తిని । కొదవదునేటచుం
 డినిచునొల్లనికంజనుమేడకేనియుక్ ॥ గీ ॥ అచుచునంగన వెడలంగనడచి
 భక్తు । దుచితసత్క్రియబగలెల్లనుండికాత్రి । లింగపూజయొనర్ప బొ
 డంగిహరుని । హస్తమునబెట్టుకొని చూచునవసరమున ॥ సీ ॥ కాంత
 మాపొడిచి యంతమేరయుదప్పు కూలిమేనెల్లను వ్రేలియు డ । వెరగంది
 భక్తుండు వెసజనితనయింతికతిభక్తి సాష్టాంగమాచరించి । పాపాత్మవ
 నినిన్నుబుచ్చితి మిక్కిలి బాపనేనభవైకభక్తవీవు । నీవుదూపొడిచినతావు
 దక్కగశభునంగంబు వ్రేలేలతాంగిజూడు ॥ గీ ॥ మింక నానేరమెన్న
 కనీశుమేని । కడమదిక్కునువేగ సంకటమువాయ । దూపొడవ వేదయా
 ద్యుతితోడనుచు । వెండియును మొక్క గ్రక్కని వెలిదివచ్చి ॥ ఉ ॥ దే
 వుని మేనపొక్కులు సతమణి గల్గొని పొక్కియక్కటా । నావిఘ్నడట్టెబం
 పిననున్యాయమె నాకుజనంగనప్పుడుం । బోవగనిల్చిదూపొడవ బోవవె
 పొక్కులుబోవబట్టగా । యీవిధియయ్యెనీశునకు నేనెకదాప్రథమాపరా
 ధిని ॥ గీ ॥ అనుచుదంయుపేక్షనైశభుమేన । చలదిపెద్దయయ్యెదొలగ
 దింకచాదు । బ్రతునిరోతకాడనుచుదలచియవును । తేరవలనువువొర
 గెనంతదెంపుసేసి ॥ శా ॥ దేసింజేయమిబంధుఖం డధరుడీక్షణానుకంపాద్యు
 డై । యాసీమింతినియగ్రదేశమున బ్రహ్మతాకృతిన్నిల్చిరు । మ్మావైరింపు
 మునీరు ముగ్ధతకునన్నచ్చిత్తముప్పొంగెలి । లాసంపాదితమస్తమావికృ
 తికేలామంత చింతింపగ ॥ క ॥ రమణీరమణులభినుతవ । రనులదు
 గుండిత్తుననిన బ్రాంజలువైదే । వమహేశ నిన్నుగనిరు । న్యమువేడు
 ట నిన్నునొల్లనినుటయకాదే ॥ చ ॥ అనవినిదేవదేవుడభయాభిమతాత్మ
 కయైనయ్యుత్సవా । దనిరతభావనాపరిత దన్విధులంబున కృపావరం ।
 బునగృహసేసి భోగమును మోక్షముదక్షణముదనిచ్చితా । దియెనుముగ్ధభ
 క్తిగతిశక్యమెనన్నుతనీయనేరికి ॥

బెజ్జమహాదేవమ్మకథ.

క॥ క్రమ్మ బెజ్జమహాదే । వమ్మచున బేరు పెద్దయతివశివార్చా । సమ్మ
తనిర్కలయితయై । యమ్మహిసహరింపుచుండి యిట్లలలికెన్ ॥ క॥ బల్లి
దులగు బాంధవులును । యల్లనియోగములవారు నిట్టిశునకుం । బెల్లాప
రినైయు డగ । దల్లియొక తెలేమిచోద్య తరమూహింపన్ ॥ సీ ॥ తల్లి
లేకితండు దాజిందుట యెట్లుతల్లి లిగియుజచ్చె తన్యమినియ । తల్లిజ
చ్చినగాదె తానునుడస్సెను నేల్లవారికి దుఖమిట్లుకాదె । బెల్లబోసుంకేమి
సేయును నీశునిశపసిగానిచ్చు నేతల్లియన్ను । దల్లిగలిగిన నేల తలజడల్
గట్టును దల్లిగల్గిన నేల ద్రావువిషము ॥ గీ ॥ దల్లియుండిన తోలేల చాల్చుని
చ్చు । దల్లిలేకుండబట్టి యాండుపాము । సొమ్ముధరియించె దల్లిచూ
చు నెనుతుండు । వల్లకాడులబూది మే నెల్లబూయి ॥ క ॥ తల్లినుతుదిరియ
బంపునె । బల్లదుడై యిన్నివాట్ల బడగాబుత్రుం । దల్లియు పేడ్చిండు
నెఱుచి । దల్లియునర్వాంగరక్ష దనయులకెల్లన్ ॥ గీ ॥ చంక నిడుకొనిక
డుపాఠజన్నుగుడువు । వెన్నదినిపించు నొరిలోవేలుబెట్టి । పాలుద్రా
వించుచులనూచేబట్టిగడుగు । దల్లిలేక పదాధకంబుధరణిగలదె ॥ క ॥ బి
కమేటబెరుగుబిడ్డని । యొకపూటంబెంచు తల్లియుండిననీతడూ । రక
యింతయయ్యోదల్లిగ । నకగల్గిననెంతయగునొ నయమున బెనుపన్ ॥ గీ ॥
పెండ్లినొములుబండుగ పేరటముల । నూరగలబాలులెల్లశృంగారయుక్తు
లగుచు దిరుగంగనిత డెంత వగుచునొకొక । తల్లిలేకునికొడిమిదనకులే
మి ॥ వ । ఇట్టివట్టివగలంబొగలనేమి కామసంహరునకు నేనతల్లివైయెల్ల
చందంబుల నర సేదంగాక లోకంబున నరలేకసాకుపల్ల వొప్పితల్లికన్న విశే
షంబుగా నెన్నంబడునని యనుపమానరాగంబున నాగహరుండనకు మా
రుంగావించి ॥ సీ ॥ దొంగిళ్ళపై నిడిలింగదేవునకు నభ్యంగ మంగనజేయు
నల్లనల్ల । ముక్కొత్తుశెక్కొత్తుమూడు గన్నులుబులు మునకొత్తుచుండు
నుగదముమీర । బెరుగంగవలెనని నరుణివీడు వడంగగరచరణాలుసా
గంగదిగుచు । నలుగుబెట్టును మేనగలయగట్టి ఘటించు జలము దోయిట

బట్టిజరమనింపు॥ గీ । పెగడకుండవెన్ను దగహాశ్రము ప్రేయము । దలకు
గాకవుష్ణజలములొత్తు । నీరువోయిలింపి నోరిలోబడకుండ । నదుమన
దుముగడుపు శాలతొంగి॥ క ॥ మిసమిసలుతెరివమేనం । బసపొసపరినా
ర్చితీర్చుచుజ్జెవిధి । దృగ్చసజములు శైవులుగాడగ । పెననిడ్డుగ్గునుమ
గంధివిశ్వేశునకుక్ ॥ ఉ ॥ అంగడిముల్లుమెల్లనగరాంగుళినొత్తును గాలగా
రుని । రంగజ మానమడకని యాదలజిల్కును బొట్టువేలిమ । న్నం
గనచంగటంగడుపు నంటినవెల్విడి గూర్చిజిట్టిబా । ట్టుగదబుట్టు దూపా
డుచునంబురుహానంచే జలంబునక్ ॥ గీ ॥ నెత్తగుంగెకినని విల్వనెత్తవెర
చి । మెత్తమెత్తన నరచేయిహత్తనెత్తి । యడ్డముగ నకురనం జేచికా
యంజనంబు । మూడుగన్నులుగల రంగునుదిత వెట్టు॥ గీ॥ వెలిచివన్నిచ్చు
గొందినవెన్న వెట్టు । పక్షిజాతంబు సుతుమీదబారిసేను । చెక్కుకైమీ
టియేడ్చిచియొక్కప్రేలు । నొరనిడి పాలుహాకుడు పారబోయు॥ క॥
ఉగ్గులు వెట్టుచువేడక । నగ్గిండుచుమధుర్మిడుచుయితినెనుప్రేమం । బగ్గల
మైచునొమ్మున । పగ్గంగా గొకలింబు మానిచురియుక్ ॥ క॥ ముంగిళ్ళ
కొంగిలూడగ । నంగన వీరేశ్వరయ్యారని కొనియాడుక్ । గొంగుగును
దరమునైసి । శుంగుమరుగబుడసేసికొలబాడుక్ ॥ ఉ ॥ అడముసేను
జేసి యవ్యరాంశఃభాన నిలుంది మోళినే । బెదనవ్రేలులిచ్చి నడిపింప
దలంచినిజాంగుళిద్వయం । బందివిహాస నేత్రునకు నంరియు నందమిసేసి
యాసలం ! బొందియదస్వబద్ధులు మనోభవవైరికిసేర్పునేర్పురక్ ॥ వ ॥ ఇ
ట్లశ్యంగ సలింగమూతిక సుతుగాభావించి సమంచిత బాల్యోపచారిం
బులు సేయనాయుందు మాళియునమ్మగ్ధభక్తిప్రకుంగట్టువడి చాలుండై
యుండెనదియట్టిదనిచ ॥ సీ ॥ శ్రుతియేవ మేవహిరూపేనయనియుచుస్మృతి
సాధకత్వంస్మరేత్తనియును । ధరతస్య తస్యయతాంయాంతి యనియు
ను హరునివాక్యమకానయతుభక్తు । డైవంగియగు శంకుంధది చిత్రమయ
ని యీశ్వరుండిట్లాటయెల్లిభక్త । దసులనుహపికొచి సమృద్ధింగ గొన్ని
దినయఃప గం నేరదేవు॥ గీ॥ దుష్టకనాశిగాచి ప్రహ్వమగుచు । మో

తమిచ్చు శలంపున నాక్షణములు । దండిరోగంబుపట్టిన తనయ్యక్రియను । వె
న్నకునునోరు దెరవక చచ్చు విడిచె॥ చ॥ అదిగనిదుగ్ధబాలమదనారికిచద్దశని
కుక్కవంబుగా ! మదితలపోసియులిగపడి మానయి తెల్విని బొందియక్క
టా । మదిమదినుండికికు నిశిమాతెపురోగమిదేలవచ్చెబ । య్యదదిగజా
చిచచ్చు దిన మిన్నిటలాగగు నేడుపుత్రకా॥ క॥ నాకూననాకుమారక । నీ
కిట్టి చువస్తయొదవె నిలువవు నేలక । నాకాళ్లు దిక్కుదెసయిక । నాకె
వ్వన శిష్టరావినన్నాపట్ట॥ గీ॥ చువటనెత్తురు సవదు నాచిన్ని చువగ ।
యింతవగనీకునైన నేనెట్టులోతుక । తల్లిగదనన్న నీకైనదండితెవులు ! నా
కునేటికి రాదయ్యెరాకుమారా॥ చ॥ కలిగియులేక యొక్కడవె కావెకు
మారక నేడునిచ్చుచి । ట్లలమటవెట్టునట్టి తెవులరయ్యెయంగడి ముల్లూకొ
ద్దయో । తెలిచుదు పల్కవేమిటికి దేవప్రక్రియలైనవందుమా । కుల
గురువైన దొల్లియెరిగుండరు నీవిటులుండ జుత్రకా॥ వ॥ అనిమరియును॥
చ॥ పనువుచునాత్మసంభవుని పైబడియేడ్చును దప్పకత్సుతుం । గనుగొ
నుజేతమైనపుడు గొగిటజేర్చుచు నుంగువెట్టునో । య్యనతెరచుక నుతా
యనుచు హయను దల్లడిలుంబునోకమా । ర్చనలుచునుంగు దెప్పిరులు
సారెకుసారెకుదైవమాయనుక॥ వ॥ వెండియునుంగట గటాముప్పున బొ
ప్పకంగడి ముల్లయ్యెనని యల్లజనంబులు నాడికొసంగావి నగావలసెం
గదా యిదియట్లైననుం గానిమునీ సుద్దులన్నియు నిన్ననొక కిన్నెర
కంతిచేవింటివిచము॥ సీ॥ కడుపుగట్టలేక వాడయనంబికనెడ పోయియం
దునగూడుపుట్టకున్న । కుండలుచరువంగ గుండయ్యగతులకు నాడియాక
లిదీరికచటవాసి । వచ్చిచారమచక్రవర్తిక వ్రాయంపంగనాడ యాకలిదీర
కంతమీద । పిట్టచ్చైరెచవెట్టిసేయగ బోయియటకేలకునింతపిట్టుమో
సవి॥ గీ॥ సామవేళులమతమునజంపినట్టి । పెయ్య వడ్డించికొని ప్రియ
ముతోడ । గారికాలవ్యక్తహమున గానకుండ ! నామృతములు భక్షిం
చియంతబోక॥ సీ॥ చెన్నయ్యపొత్తున జెయిచియ్యక పులియంబుబిజురిత
దియుగావలబోయి । చిరుజొడని కుమారుజెండించి మెడసేసినిన్నువ్వ

గారుల యింటగుడిచి । యారగింపగ చల్లమైయున్న జోడవ్వ కోరనో
 యిచ్చినదడవిసురియ । చాడయ్యచేకర్కుగరవితో భుజియించి తినినిన్నశె
 ప్పెనొకకమ్మనాకు॥ గీ॥ గుట్టుకొడియిట్లువిరుసుక గుడువగడగి । నన్న
 నారడిబెట్టనాకున్నచన్నె । వెన్నపెట్టుదు జన్నిత్తుచ్చిచాళ్ళి । నింపిన
 పొట్ట నేడేలండదయ్యె॥ గీ॥ తల్లిబిడ్డకును హితంబుపధ్యమగను । బెట్టి
 గుడువుదానబెరుగుసుతుడు । యట్లుగాకతిరిగి యాడాడబయిపయి । గు
 డుచుబిడ్డకుతలపడకయున్నె॥ క॥ జననిగ నాయని చనువున । నీనునొచ్చిన
 గోరబలుక నేనెన్నండుక॥ బనిగలచుచొకదిగురున । మనమునవేసారనే
 ద్వుమానేలడలక॥ గీ॥ చనినచనుచున్నచనగల దినములందు । నమ్మగొలి
 నతల్లిసీకెన్నగలదె । యట్టివాకట్టు ముట్టినడగియున్న । నిట్టిపెనునొ
 ప్పినీకేలపుట్టుదండ్రే॥ గీ॥ నిప్పుదునకకు చెడల టునేకుమార । నీవతెచ్చి
 కొనగవచ్చెనీవిధంబు । నిన్నువీడికుపితుజేయగానేలనొప్పి । మానినెట్లా
 యనావట్టిమాటలేల॥ క॥ నాపాడముపాడంబగు । నీవాదంబునకుమిగు
 లనెగులు పాడమేనేనొకగనని దియ్యమృతా । లాపంబగుటకుననీ తలపు
 సొక్కిసుమీ॥ క॥ ఏలాజేనామాటలు । బాలానీమీదనాదుప్రాణమువి
 దుతుక॥ వాలానుముననిగుసిరొద । గీలించినగాంతినల్లినీసుతడర్ధిక॥
 గీ॥ ప్రమధులునురుద్రులును కెండు పార్శ్వములును । ముసులుదివిజులుదనుజు
 లువెనుకదెసను । నందిభండేశభృంగులునుముందరందు । నలరికొలువంగన
 ప్తుసాక్షాత్కరించె॥ చ॥ అట్లప్రత్యక్షంబై యంబికాధవుండు బింబాధరిము
 ఖాంబుజంబవలోకించి సమంచితాలాంబుల నెట్లనియె॥ చ॥ అడుగుముతల్లి
 నీనలసినట్లు వరంబులువేగనిత్తుచా । గొడుకవరంబులెవ్వయును గోరిదు
 నామదనీకు రోగముల్ । పొడుమకనిత్యమూతికవయి లోకములన్సుఖ
 యింపుచుండుటే । యడపకనీవునాకొపగు । నీహితసిద్ధులునుముతమ్ము
 డా॥ నీ॥ కన్నమోహంబునకంటె బెంచిన మోహమెన్నిమాడగ నెందు
 నెక్కుడగుడు । కన్నులారగనిచ్చుగనుగొంటె వేడుకమరిచాకులేదని ను
 గువవలుక । వినిదేవదేవుండు వెలదిభక్తిమెచ్చి యుండందగొగిట నప్పు

తించి । మూడులోకములకు మున్నవ్వైతివినాకు తల్లివిగాన నలినవద
న॥ గీ॥ తల్లివైనపుగాపాడధరణినాకు । నెక్కడిదితోగరు జలనియిందు
మకాళి । యెక్కుకునునిత్యమగుభక్తియప్పడొసగె । హరునకునునమ్మయ
గుటనమ్మవ్వయ్యె॥ క ॥ మరియుచుళివదేవుండను । కరకంఠుని గణము

గొడగూచి గారికధ.

పొరుగుగ్రామంబునకున్ । పరయంతానునునగుచు । వరువకకడగొ
ట్టుకూతుమంగిరమందుకొ॥ క॥ కాపిడియిటయటతోలగకు । మాపడుచు
లతోటియాటమెయిబరపకుమీ । మాపట్టినవ్రతమమ్మాయేపట్టున దప్ప
కుండనీడేర్చుబుమీ॥ వ॥ మరియు తద్వ్రతంబెట్టిదనిన॥ గీ॥ దేవదేవునకు
నుదినముగుంచెడు పాలు । గోరనించికొనుచు గుడికినరిగి । యారగింప
బెట్టుమదియనూనంబుగా । నమ్మిపోయెదమమ్మమాయమ్మవినుము॥ క॥
మాయమ్మచురవకెంతయు । జేయుచునీవుండునీకుజెలువపుబొమ్మం । జే
యించిపోతికలుక । ట్టాయత్తనుజేసి తెత్తుమనీనినయమునకొ॥ గీ॥ తన
యనూగడించిరామూరికరుగంగ । బడుచుకాళ్లుమొగముగడిగికొనుచు ।
గంగయాపుపాలు గమ్మగాదాగాచి । కుచెడన్నగోరినించికొనుచు॥ ఉ॥
గ్రామకనస్తానచూడి మడిగట్టివిభూతి లలాటపట్టికొ । చక్కగబొట్టువె
ట్టితనసవ్యక్తుంబున బాలగిన్నెచే । నెక్కిన వేడుకగొంచు జనియిందుక
ళాధరుమోలబెట్టితా । మొక్కి మహేశ్వరైకొనుసంనతి బాలనివి
న్నుంపుచున్॥ క ॥ వెనుదనియొకింతకనుమర । గుంకునిరిగి మరింకువచ్చి
కోర దెసగనుంగొను నెడంచుకకొరగా । కురికిన్నబృలమిగుల నుత్తల
పడుచుకొ॥ క॥ పాలేలయాగింపపు । బాలశశంకాంకయేనుబాలికెన
నియో । కాలచుదిప్పెనొకాగుట । పాలదొతోలినాటివనియెచవిగావ
నియో॥ గీ॥ బుద్ధిపుట్టకొనేనెటుపోతిననియో । వెంకియునుబొగసుట్టెనూ
విరిగియో । నిరుగలనెనొచాలవోయిరిగింప । బెట్టనేరనియొమూతి
ముట్టవభవ॥ క॥ కుచెటికి నొకరయించుక । గొంచంబైయండె నని
యొగోరిబెళగనో । వంచుల దృష్టియనుసం । ధీచెనొ వాన్యనులులే

క తెచ్చితిననియో॥ గీ॥ మీదుపోయెననియో మీగడగట్టదో । యూరకేల
తావపుచితభంగి । కారణంబుగనక కలిగెనాజెప్పము । జెప్పవేనిగో
నుముశిగ్గులుడిగి॥ సీ॥ నికరపుటాకలిసీకులేకుండెనాగుక్కెడు గొనినాకు
జిక్కవిడుపు । కడుపారలేదనివిడువజూచెదవేని గుజ్జనోగిరమునేగొంచు
వత్తు । పన్నారుదొంతిలోపలి లోవిలోపలపోలేలున్నవి పంపుపోయి తె
త్తు । పట్టపైబానలోనున్నదినెలు నీవుజెమ్మనదెచ్చెద నమ్మిపంపు॥ గీ॥ కు
డుకపుల ఖండమున్నది గొంచువత్తు । నేను శివసోదరి మతాన కేగివత్తు ।
గలదు పాశంబుదెచ్చెద గానిపాలు । గోలుమాదేవయనుచు నబ్బలమ
రియు॥ క॥ ఆరాధనజేసెనుదీ । యారాధ్యులయింట నిన్నునారోగణకు॥
భోరునబిలువకపోయెద । మారారీపాలుగ్రోలుమీకొన్నై నక॥ చ॥ పమ
చవుమోముజూడగను బాలెటులేగొనువాడనందువే । నెడమడుగేల నిద్ద
రమునెత్తుక తావుదమట్లు గాక నీవడుకులులేక పాలుగొననాత్మకు నింపుజ
నింపదేనియి । పృథ్వీనివత్తుజెప్ప నుహిఘాషణ యెట్టిలు గాదనెని
యొ॥ క॥ చెన్నారుజిచ్చిబొమ్మలు । పన్నరులుజక్కిలారుపండ్లునుమా
వా । రెన్నై ననెల్లిదెచ్చెద । రన్నియసీకీత్తు బాలునన్నియద్రావక॥ క॥
పాలుజలియారెశేవా । కలంబునతిక్రమించగాదొడగేయన । నేలాయి
లాగునబెను । జాలింబెచ్చెదవటంచుసరరముక్కు॥ చ॥ ఇట్లన్నివిధం
బులసన్నతించినం బసిననువుకూరి తుగామెననిన గట్టురావట్ట పెంమటి
చిత్తంబు మెత్తగాకున్న సక్కన్నియకన్నీరు దోమగోపించి॥ క॥ కటకట
వాపోవుమహీ । తటమదువగ గాల్లు నేలదాటించునము । తగటగతజే
తులు విద్రుచును । సొటసొటయై నేలగూలజూచుకలేచుక॥ సీ॥ కొని
యాడు భంగిందుగుప్పించు గంపి చువెరగందు నేడ్పును వెక్క వెక్క । కో
రదికుర కునుజూచు సకారారిజూచును నిజీవిచునాన నెట్టివియను । మిజ్జ
గించును వెళ్ళబుడ్లను బెట్టును తెప్పనబుమగోరవొలనుమాకు । వెరచియు
దర బెట్టు మరియనుమాటాడు తరిగినిరిగిముక్కు చరిణములను॥ గీ॥ బాలు
ద్రామికినిమూలంబు జెప్పవె । మూకముట్టు నమలముకొన్నపు । నీల

ద్రావకునికిమావారువిన్నను । జావనడతురిదియ సంశ కాంబు॥ గీ॥ మగుడి
 జనివారిచేళావమారవైరి । సత్తుసరిపోదునిచటనసత్యమనుచు । కినిసితల
 శంభుతోడదారింబుకొనగ । వచ్చుబాలికెభ క్తికిమెచ్చినట్టి॥ ఉ॥ మారవి
 రోధియప్పడుగుమారిక దెచ్చినపాలకోరదా । గోరకెతోడనె త్తికొనికుత్తు
 కబంటిగగ్రోలబాలచె । న్నారగగాంచి పిన్ననియారడిబెట్టితివిట్లు నన్ను
 ఘా । వారికిజెప్పుదున్నరుచకద్దినీయంతటబోగుమీదటక॥ క॥ కడువేగగు
 డుకదెమ్మని । వడిగొనితనయింటికడకువచ్చినముని । క్షేడపకకుంచెడు
 పాలును । బడుచందియ్యంగశివుడు పానముసేయుక ॥ వ॥ అ తనొక్క
 నాడు పొరుగుారికేగిన జననీజనకులు మగుడ చనుకెంచువారు పురోప
 కంఠంబున నీలకంఠునకు నెప్పటి యట్లపాలార గిప్పజేసి యాదేశికం
 టిదనచేతికిచ్చిన రిత్తకోతచేతం బట్టుకుని నడతెంచు నిజకుమారింబాగ
 గని యిదియెం పోదు రిత్తకోరిచేతికిరాబని యేమిలిగె శలియ జె
 ప్పుచునవుడు తల్లికందుక్రికిట్లెయ్యె॥ క॥ మీరానతిచ్చినట్టుల । మాగాని
 కిదినముబాలుచునకుంచెడునీ । కోగంగొనిచనియోగి । మాగుఱ్ఱిగజేసి
 వత్తునట్టననేడుక॥ చ॥ పొరునకుముగ్ధదుగ్ధున సమర్పణ యప్పటియట్లుజేసి
 యి । శ్వరుడొసగంగ గోరకొనిచ క్కొని నిటికినేకుమగిని । తెగవున
 మీరుగంటిరనితేటపడబడచాడవారలి । క్కొనుచిగిల్లశంకరుడు గ్రోలు
 నెపాలిడిపోలదేమిటక॥ న॥ అనితనయచుజేసెచి॥ గీ॥ పడుచపాలునేల
 పాలుగాజేసితో । నీవుగ్రావివివి యొకావరముని । శోడిపడుకులకునుదో
 యిశ్యహాసితో । కాకొనునెపాలుకాలగళుడు॥ ఉ॥ తొల్లి పుత్తులయిన
 ప్రమధుల్ కృతభ క్తిసగార్థకవగళామం । గల్లుగజేసియియ్యగకొ గావాకప
 ట్టినగానియొశ్వమం । డెలెడవొల్లడట్టిగిరడొక్కొగనీయొక్కాముక॥
 గల్లయునెల్లిరెపకడగానగ నయ్యెడిచుటలేటికె॥ గీ॥ యనుచుదనకూడు
 దిట్టుట చుంతనుడిగె । నాటిచుగునాడుతండ్రిసినాకిగుడికె । గూతుచేబాని
 పట్టింబుకొనుచునరిగి । గోరవారు మోగింపెట్టెంబు (వైరి॥ ఉ॥ ముట్టక
 మూసుకోక మునిప్రయచ్చ విధం ననసున్నగన్నుడుం । పట్టుచునోసి ప్రోహ

యనితీసిశివాహామలైనపాలు , నీపొట్టనపోసికొంటి యెటపోయెడువ్ర
చ్చదబొట్టయంచుత . నృట్టగవచ్చుదండ్రీగని పారెనుబాలికశంభు పాలి
కిన్॥ వ॥ ఇట్లుబట్టవెరిచి పరతెంచి హలింగ హలింగ యనుచు నరుచుచు
తరుణిచేతి పాలగిన్నెకుంగేలు సాపుచున్నకన్నియతండ్రీ ధిక్కరింపుచున్న
యెడబాలాయోడకు మోడకుమనుచు నాక్షణంబతన వత్తుముచెరచికరిడిగ
భోగ వాధుండు గృహసవాధుండై లోగోనుచుండె నప్పడప్పడుచుంజూచి
తండ్రీయాశ్చర్యపడుచుం బశ్చిత్తవుంజై ॥ క ॥ హపోయిలెనుతాయని ।
వాపోవుచు గూతుగూడవచ్చిరచుమునం । బైపడిచేసాపగురుత్ । జేపడి
నాపడుచుబోచ్చె శివుగర్భములోన్॥ గీ ॥ ఇపుడునా రైల్లకొక పరియిందుధ
రుని । మీదజిక్కింకులటుమిగులబెరుగ । గత్తిరింతురుచృశ్యంబుగాదెయి
దియ । నదింలంపంగగొడగూచిమాగ్ధ్యమునకు॥

దీపదకళియారూఢం.

చ॥ అదియును గాకకంచిననునంచితపట్టణమంగునుండుదీ । పదక
లియారునాగుగుధ భక్కుడు గార్యము మిక్కిటంబుగా । నొగవగ నొక్క
నాకు పొరుగూరికి నేగుచు మాగమధ్యమం । దదవదవైశంకరునిగూల
యముంగనిదుకిభి కాన్బడై" చ ॥ హరునకు వావు కాచిది మహాబలవంతుల
తోడివైకూ । పురుషునకెప్పుడుంజెడకపోయెను రక్కసిజేసిగల్గె । భర
పముఘ్నల్లనే సేభిరధానుని సోమనినొక్కకుత్తికై । పగుగనీడుకట్టిగొ
నుజేవతలన్ గనయూ కుండన్॥ చ . అదియును గానంగుండుంగుని
జేసెను సార్వకాలమున్ । మునులనుగొచి పాతలకుమోముగజేసెనుబుధి
జాలమిక్ । దినుజులకొంచరన్ । పబలదప్పులజేసెను వైత్యుండకనుం । వెనుక
కుమున్నకాలమున నేలకుగోలకుదెచ్చగావుంజ॥ చ॥ అదియును గాకశంభు
డుగృహకగుడచునుతీంపపించున । ట్లకమతసర్వసంహరణ వధిగచిం
పుచునిండుచీకలుల్ । యెదవచుకొనవచ్చు శిష్యుధ్ధులపుష్టునుశత్రుకోటి
కిం । బదిలమకాలచాలచును పాశుమోక్షునింగనాన్బుకున్॥ ఉ ।

కోటయు కొత్తలంబులును కొమ్మలబడ్డవిరెండుదల్పులుం । గూటమువె
ల్పులకొవిరిగి కుంభినిగూలిననట్లనందియుం । జోటుదలంగి గోవుగమ సూచు
చున్నది చెన్నీభంగులం । బాటలజాటికీ స్థితిప్రమాదముదెచ్చుచు పేక్ష
జేసినన్॥ ఉ॥ మేనసగంబుగైకొనినమేనకపుత్రికయున్నచోటునుం । గాగ
రాదుభీతికాయములోననలినమయ్యెనొ । యీనిభిలేశ్వరుండచట నెన్న
డునిల్చెనోవాటనుండియుం । బూచికతోడనమ్మళపుష్పాన్నిసచందముగాన
మిదులన్॥ చ॥ బహుజనకోటికోడి పగవాయుకయుండియు గడువొళిగే ।
సహితుడుగాక సర్వజనసాధ్యసకారకమైనయట్టియీ । గహనముందుని
శ్చేలతగాపురముండుట నీశ్వరుండెపో । మహిమసహగవికచ సమర్థు
డాత్మలనెంచిమాచినన్॥ ఉ॥ ఎంతటికూరులెననహామన నీపిపినాంత
రంబుచం । గంతువిరోధినుంచుటయు గార్యముచికిర వేళిశత్రుల । త్యం
తబలాధ్యులైన నసియార్పగడాతురుగానశంభు । సత్రాంతమునాచియుం
డుటయు పాధునిచారమునాకుగూడగన్॥ చ॥ అతనియింటగల్గినిమం
తయు దెగబంచి తెచ్చినక । ఘనమగురాతికోటయు నగడబాగడకునె
కగ గానగొ । బృనరనియింపజేసి యహిసూషణుగేగుము చుంట్టపంబు
నూ । తనముగగట్టిశంకరుని దానలశాంకరినిల్పివెండియున్॥ చ॥ పనగర
సాలసాలయల బాటలనింబకదంబకజాలచం । దనహాచంగరాని వసుధా
రుహమూత్ గుడిచుట్టులందని । త్వేనుమగువంబుమాచియును బిల్వమగ్రీతు
ళనీదళంబులే । దినమునపురాజుగున్ గలుగదేవునిపట నాటివెండియన్॥
ఉ॥ కొమ్మలుకొత్తలంబులును గొబ్బునదీరిచిమీద పెండ్లీలిచ్చగబప్పకో
టపయినెకగడజూచిన బెకుచోటభ । త్రమ్ములుచాచురంబుబటాటిలు
నిల్పినజూచువారికిం । గొమ్మలమాటులస్థితులు గుప్తననున్నటులుండవెం
డియున్॥ ఉ॥ నీటికిమాట్టపాటయిననిల్వడుకోటనజొచ్చిమంచగా । బాట
గునూటగల్గునొకబావిరచింపగజేసిసేనకుం । గూటికిదట్టుముట్టునగూడి
దగుగారయవిప్పుచంచున । స్వాటలజూటు సేవకుడుపాశరలం దెగ్గెల్లు
వెడియున్॥ చ॥ ఇసుకయొక్కరిపును యీటెందూలనులు విరగ

లుం । గునులుచుపాకికోవును కొంకులకోలలునెత్తుగుండులున్ । వసులు
నువాటు రాలు బలువంకలదుడ్డుబునిన్నుడుడ్డులున్ । మసలకగూడవైచెవిను
మాజినెకత్రులుభీకెందగన్॥ ఉ॥ అల్లముబెల్లమున్జమురు నాకులుబోకలు
నిమ్మకాయలుం । జల్లులుబుల్లువస్త్రములమోపులుచాపలుబ్రీతితోడవెల్లు
ల్లియుజితపండు బెటులుప్పుచుప్పుచుమరీచరాసులుం । గొల్లులుగాగనిన్ని
యుమగూకగవైచెచుకోటలోపలన్॥ ఉ॥ లావరులైనయోధులుదలారులు
జారులుజాలువారమై । గావలివారలుపూజరులుగా దెలిచుట్టులద్వారపా
ణురున్ । సేవకులుచ్చియోగులను సెట్టులుభట్టులుదివ్వటిలలో । నైవిలసి
ల్లుపాధుకులనందరి నేలెచుకూలిగావగన్॥ ఉ॥ వారునుదాసుగూడుకనివం
బునుకేలునతండుధూవా । ద్వారవమెల్లదిక్కులమహాభక్తిమోయగ
జేయించుండ్రా । కారముగోపగించి హరికఃజజ్జలైననుసిక్కిచూడగా
లేరనిసన్నుతంపవలిగఱుగెచుకొన్నిఘస్త్రముల్॥ ఉ॥ అంతటచేతచన్న
ధనచుంతయుబోయిచ బీవికల్ప్రజా । సంతతికియ్యలెమిదిగజారిరికొందరు
వారిమారుగా । సంతటనింతటన్ వినులారకయిండగ నిల్చికోటయా
న్కుంతముదాసుచంగతియూపులు నెప్పటియట్లకావగన్॥ చ॥ వసువళులైన
నాడచువారు గోయినభక్తుడొకడున్ । వినువకవాగ్దూరుదనగపీపు
నయూపునకేలదొటిపై । వెనవవచ్చియొక్కరున్ వేపునెట్టయిమో
యిసేయించున్ । వెనఃరకిట్లుగాహనునతులుదోగనూసదీనినన్॥ ఉ॥ ఇ
కమరంబులోని ప్రజవెళ్ళియిండ్లవిద్యుతెచ్చియా । ప్రాంతాలుసకరడక్క
దీక్షమంటలువెచ్చుచునెప్పటట్టతా । నేకవకోటపట్టులవిచ్చురుమండగ
గొన్నినాళ్ళకా । ప్రాంతలజాలయ్యునుసేరంబనకు నచ్చిడగానకంతటన్॥
చ॥ తదయకనిండ్లపూరిద్వరిసంబుగ వెంటలుజేసికాల్పగా । గడచుగొం
తకాలమటుగాల్పగ గాల్పగబల్లుగుట్టుకో । బుడకయులకపోయిననుభో
రునగచ్చడమాడైనన్ । పుడకలుగాల్పచందునోరవారయు జిక్కకపో
దెసంగటన్॥ ఉ॥ మించుచీకఁబగరుమెల్లన మెల్లనవోలనొస్తెగో । యం
చు కికోజగుడిడయల్లి తరగ్గినందునన్నిసం । గిందినందు మండరి

జనీకర శేఖరుభక్తుడవునా । కింఁచుకయైనభీతిలక యెప్పటియట్టులకోట్ల
గాచుచున్ ॥ ఉ ॥ ఇంతటవేగుబొమ్మబలెనీశ్వర శేవకుడిట్టులుడగా । నంత
టవెంట్రుకల్ గమరియాదలగాలుకరాగనంబికా । కాంతుడుగంతుమదికా
పురఘస్కరుడాతనిమోలయోగు । లభ్యంతరసీమగాచువిమలాకృతిగైకొ
నివచ్చియిట్లునున్ ॥ చ ॥ సదఘలచిత్తసాధుజనసమ్మతవృత్తమదియ్యభక్త
దీ । పదకళియారునీదుదృఢభక్తికిమెచ్చితినిత్తునీకునె । య్యెదిమదికిషమనబ
రమేళునకుం బ్రణమిల్లినాకునె । కొదవయులేదువిన్నపమొకండు వినంద
గువిన్నవించెదన్ ॥ ఉ ॥ ఈవిషినంబులోజీవికియెందును బొందనియాలయం
బులో । నీవ్రవసించియుండుటయనీతియిదెక్కడిపేదదైవమో । యీవిధి
గన్నలంగనగనే వినజాలజగతుకటుంబినా । భావములోనకోర్కొ యిది
భావజనంహారవిన్నువెడియున్ ॥ చ ॥ కమలభవాచ్యుతాధులక్ష్మణినిగళ
క్యముతైనపెక్కుదు । గణములగముల్ శివామనకుగల్గనచ్చట్లేని యీ
వనాం । తమునవసింపనేలబదనవ్యవిమానముమీదనంచుధా । మముసహ
తంబుగాగ బురమదకనుగొంచునురాజితాద్రీకిన్ ॥ చ ॥ చనియెవిచిత్రమీ
తేరగుళంకరుమెచ్చి భజించిభక్తులెం । దునుదదజ్ఞునేగుదురు నూత్నవి
మానమునన్హారాద్రీకిన్ । వినియునెరుంగమీవిధము విశ్వపతింగుడితోడ
గూడజ । య్యనగొనిచన్నవంతయని యధికనుతించిరి భక్తులందరున్ ॥ చ ॥
మదనవిరోధిముగ్ధగణమాన్యుడదైన్యుడుశైలజాధిరా । ట్పదయుగభక్తిత
త్పరుడపాకృతపాపుడనంగనొప్పదీ । పదకళియారివృత్తములుభక్తసభాస్త
లివిస్తరించినం । జదివినవిన్నభక్తులకుసన్నతభక్తియుగల్గువెండియున్ ॥

ఃనాట్యనమిత్తాండి గారికథ.॥

క ॥ వీనుకంచితోవమును నాట్య । నమిత్తాండియనుభక్తుడతడొక్క
దినం । బుననీళునిదేవాలయ । మునకరిగియజొచ్చి యచటముదముదీరు
గుచుక ॥ క ॥ దంకిశగదనుజాధిపు । దాండవమూతినిమహేశుదాగను
గొనిభ । క్తుడగుకీర్తనజరితో । నొండెరుగనిగుగ్ధ యగట నొగినిల్లని

మౌక్ క॥ వడుగయిదియేమిశంకరు । నడుమును విరిగినది పాద హళికం
 బుక్త్రొడచాయనుంచబోయిన । వడువునబై కెగసి కానవచ్చెడును
 రియుక్॥ క॥ వంకరవంకరలైనర । పంకజయుగములునుగానబడుచున్న
 విము । వ్వంకలును బోయి తనువా । తంకంబు వ్బొంది నదిగదా శంభు
 నకుక్॥ క॥ ఒకపదమిల మోచియుమో । వకయున్న వంగి విల్లువలె దల
 యునుని । ల్వకనొకదెస కొరిగినయది । యకటాజడమడియు వీడినదిము
 కహన్నుత్॥ క॥ నిలువులుబడ్డగళైరె । ప్పలువొడవు తంబలా కపధికినీ
 లాగిల నేల యయ్యెనీకక్ । దెలియదుగాయనుడునగుచుదేవలడవియైక్॥
 క॥ వినుముగ్ధవాయుదోషం । బనురోగం బిదిమిగుల బ్రయాస కశముగొ
 బ్బునబరిహరింపకుండిన । గొనగొనిహరుమేన బెకునోవులుపుట్టుక్॥ క॥
 తునొప్పిహన్నగానీ । చేనవునననగుచు మందుసే యింపుమనం । దా
 నదిసర్వవశిజముగ । మానసమున నెంచితనదుమందిరమునకుక్॥ క॥ వి
 సవిసజనియచటంగల । పసధనమంతయును దెచ్చిభ క్తుదుబూజా । రిస
 మతుంబుననిడియిది । వెసగైకొనిశరణుమాన్వప శంభునకుక్ । ధీనిధిదాన్య
 ముసేయుదు । మీనియమోక్తికినిసాక్షియీశ్వరుడుసుమీ॥ క॥ ఎట్టైననిట్టి
 పుణ్యము । గట్టుకొనుమటన్న వాళిగా నిమ్మనిజే । క్షేట్టియొక కొన్నిమం
 దులు । గుట్టుననామిదవునూ నెగూచి పొయిపయిన్॥ క॥ యెత్తించిపొం
 గువచ్చిన దత్తరపడిడించి వాయుతైలంబిదివో । బత్తుడహరుమైనలదిన । వి
 త్తగిలు దెవులుపథ్య విధితో నడవక్॥ క॥ అసితంబలిచెప్పిన నాట్యుని । మి
 త్తాంఠారివినితదాధిష్ఠవిధిక్ । మనసిజ హరుమైదైలం । బునలేపనజేయ
 సేసియంతటమీదన్॥ క॥ ఘవిగలపుష్కొతచివురులు । జివురామెనపాకు
 పండు జిల్లేడాకుల్ । నవకము వావిలి యాకును । నవి మొదలుగ గల్గుమం
 దులన్నియుదినమున్॥ క॥ తెచ్చుచు బాకములిడుచార । పొచ్చుములేర
 నినిసుకపొట్లనులనొడల్ । వెచ్చగగాచుం బథ్యము । చిచ్చెర కంకికిని యొ
 జ్జెప్పెనభంగిన్॥ క॥ కావించి కెట్లుచునునత । జేధిరొక గొన్నిదినము
 దేయియునుగుణం । నానంతయు గానకరం భామిని నకుడె ధిగ

తక్కుటై॥ క॥ ఎక్కడికెట్టితనంబిది । యక్కటకటయడవిలోని యాక
నునలుమక । ముక్కంటిలెవులుమాన్పునె । గ్రక్కననే నొవధంబుగాక
జుణిగినక॥ క॥ అనిశ్చయించిభక్తుడు । దనప్రాణంబునకు నలుగుతఱిని
మహేశుం । డునుబ్రత్యత్కృతినా । తనీమోలన్నిలిచె ప్రమధతతులుం
గొలువన్॥ క॥ మనసిజమదనుడాచా । ట్యనిమిత్తాండినిగృహసుధా
ఖుధిలోదే । వ్చినినుకమెట్టితనడుగుము । మనీషి తాధమననతడుమాప
తికనియెన్॥ క॥ సర్వజ్ఞశర్వశంకర । గీర్వాణార్చిత పదాబ్జగిరి జాభవ
సౌ । హ్యార్వాచనకళేబర । బర్హిసదయనాదు విన్నపమువినుమనుచుక॥
క॥ తావకదివ్యశరీరం । వీవిధి మువ్వంకలైన యితైరగు వినంగా వలతఱ
రోగమోసహ । జావస్తయైనాకు దెలియ నానతియిమ్మా॥ క॥ అనివి
న్నవింపవినినా । ట్యనిమిత్తాండిని శంభుడను నాదినినా । ట్యనిమిత్తము
నేవాల్చిన । యనఘాకారంబుబుత్రకావినవయ్యా॥ క॥ ఏమున్నునా
ట్యమాడం । గామదిరతిపుట్టిడచురుగమెవాయంపం । ధూమిలయమొం
దెవరతాల్వోయమనకు నెత్తడల్లెనుడుకులమెల్లక॥ క॥ వినుతమహిమా
దేకాన్విత । మనసిత్తాలోపమునకు కాకజహము । భృశిభిలలోకులుయ
డవడ । గనరాకమౌడం జవలఘట్టార్చటికిక॥ క॥ గంటల మువ్వలరవ
ళికి । గుంటనను వెరచిననుగూడగమరి మిన్నంటెడు నరతాడనములు
గుంటుబరచి విశల నంలకుందరిమంగన్॥ క॥ దట్టపుటూర్పులజలధుల్గి
టైంబడబాగ్నిగూరె గేలిగళులకున్ । ట్టుంబదఘట్టసనిల । యట్టిటైని
తిరథమునవలంబించెన్॥ క॥ దిరదిరదిరిగీనిలవది । కరులిరునాలుగు
నుజాపకట్టనడైల్లెన్ । ధరిజాగిధక్కిరించి । గిరులారును నొండుధూ
ళికెందులమానెన్॥ క॥ పొండుగ ప్రమదంబూదిన । గ్రిందజరతొచ్చపం
బుగిజగిజనెం । దందజటపటుహనినర । పిందభవాండంబుతత్వవిస
రిముగ్రుంగెక॥ క॥ వడినాడన్ ధూమంధళి । గడురో జన్నేత్ర వహ్ని
గనలజడలపై । ముడిచిన క్రొన్నెల గరిగిన । దయక యమ్యమృత ధారత
లదిగూరెన్॥ క॥ ఏసువక వాల్చిన బుగ్గ । దిసురాసుర వరుల కలల దీనిన

పేరున్ । మసలక యమృతపు సోకున । వెసనసువులు దాబ్బిశరణు వేడుచు
మరియున్॥ క॥ గొబ్బలు వెట్టుచు నార్చుచు । నుబ్బిన జతగీత తతుల నొగి
బాడుచునా । గుబ్బుగనారతి వేళకు । గొబ్బునరతి సాలగింప గురుహషణ
మునన్॥ క॥ అడుదుప్రమధవ రేణ్యులు । జూడంగా తాండవంబు నురుచి
రముగనీ । యీడితరూపంబెవ్వరు । వేడుక మైకండు వారి వీట్కానుభ
వముల॥ క॥ అనియానతిచ్చి యానా । ట్యనిమిత్తాండిని మహేశుడనురా
గముతో । దనపురికిగొనుచుజనియెన । తనిచెరితమువిన్నము క్షిదప్పదుమ
రియున్॥

—శ్రీకాళహస్తికన్నప్పకథ.శ్రీ—

క॥ శ్రీమద్దక్షిణక్షేత్రాసామలనామమున కాళహస్తివెలయుడ । త్నీ
మాంతికమునబల్ల । గ్రామంబుడ మూరనంగ గలదప్పరీలోన్॥ ఉ॥ ఎప్పు
డుబాయకుండు పరమేశ్వరభక్తిపయః పయోధిగ । న్నప్ప యొకప్పువేట
మెయినాటవికావళి గూడిపోయితా । జప్పుడుసేయ కొక్కతరు సన్నిధి
దాపుననుండువేళక । నెప్పలువ్రాల్చి జెప్పవెడనందరతో జనుడెంచి నంత
టనీ॥ చ॥ హరుడుతపస్వివేషమున నాతని ముంగలనిల్చియంతసు । స్తిరమ
తిశౌకమందునిచి శ్రీకలశస్థితి వారిధారణా । సురముగదోచి ఫాలమున
నొప్పుగభూతిధరించిపుత్రయీ । తరవునబొమ్మకాంచునపు లీక్రొనిజూని
గముదివ్యలింగమున్॥ క॥ అదిప్రాణలింగమునయీ । విడితంబుగవిడువని
వినిలేచిముదం । బొదవినమచినలు దిగుకాలు । పనిలముగాజూడ నొక్క
ప్రాజ్ఞ దెరువున్నన్॥ క॥ అకాలి త్రోవకాక । జీకలగిరిసగి సంస్కరిం
చిభలీ । నాకలఃకరము యయ్యెగ । చాకంపే చేకడలె ధన్యుడి వైశివ్ ।
క॥ వాయువమాక్షికపావ । కలలోచను గనుగొంటి షట్పల్లవోలోస్త్రైలం
బైచెల్లెనాకుగలగా । నాచక్కటిగంప గోంచునిదిగ భరించెన్ । ను అను
చుం గన్నప్ప దేవుడీశునకు సాష్టాంగ ప్రణామంబున । యెన్నగుమేలయి
తండెపోసిజము మత్సాగ్రదేవుడి యింటున్ దనమగ్నిబుసనాది బాస
చినగా నాయంబె నాప్రబోధకం । గొనుచునె నెన్నోమాక గట్టి యని నుట్ట

చరిబుగాకుండగనె॥ ఊ॥ రానననట్టు కొట్టినను రాజకలావుని బుజ్జగించినె
 ట్టై ననుబట్టి వేదకొనియెనను బుద్ధులుజెప్పియెననే । మోక్షనునిచ్చిమోల
 బడియెననుపల్లెకు గొంచువ్రాకనే । బోనముగ్ధభక్తుడహి భూషణుతో
 వసునీక్రమంబునన్॥ నీ॥ ఇక్కడ యడవిలో నొక్కండవును నుండగతమే
 మిజెప్పువేకాలకంత । గొరగులుమ్మెత్తపత్తిరి పూజసేయంగ మరులెత్తివ
 చ్చితిమోరవైరి । యేవిధితంబళ్ళతో వాడమడచిశోకత చెప్పవలగచ
 కుండగదీతు॥ పరుససందడిద్రొక్కువడలేక సితిగిరివడిచివచ్చినివో విప
 నమువకును॥ గీ॥ గాకమాదర చెన్నయ్య గలసితనుచు । నిమ్మపెలియన
 వచ్చితినికుళంక । వలపటికి నొక్కవనితగా వలసివచ్చి । తొంటితపమి
 ప్పునేయగ దొడగితివియొ॥ చ॥ పలుమనీవునంబ బడిల్లను చెమ్మరలే
 కదాగగా । వలసితోలంగివచ్చివోవారిజగభుడతొంటికైవడిన్ । మె
 లక్కవదప్పవేట మెముసేడును విడుయెనర్పవచ్చితో నుహార నన్నుబ్ర
 వనసమాదరణంబున మెచివచ్చితో॥ ఊ॥ ఎచ్చటకుండీయిచ్చటికినేగదుని
 బ్రతుకెట్టులీవనిం । జన్మగజొచ్చియొక్కకు మాసము నెచ్చెను నెక్కరి
 బ్బని । నిచ్చటచెళ్ళవైచియొక్కడికి బరుకైవైవ్వనే । జెచ్చెరబ
 ట్టితెచ్చెదను శిష్యుని శతమయూఖ శేఖరా॥ క॥ ఒడలనగముగొన్ననగజ
 యు । యడవనగన గదు మాటలెన్నియనేలా । నెడరై నెవ్వరును
 నె । కడివాకెవ్వరిక మెలుగాలమునయే॥ గీ॥ కనెట బున గట్టినగో
 చిపాత । నొంవబడిసివిట్టులొంటికిరిగి । చక్కగొక్కసమును నడచిన
 దికనైన । కొండలంగురిరుగ కుండువీవా॥ చ॥ ఊ॥ గలలు న్నెప్పగంబు
 లునుగండున గంభ్యముని వానిననీ । చరుంబును గలగొని జాగక
 యుదురెంటికి బా॥ శ్వరయటులుంకమా నెకు కలెనవచ్చిననెల
 సౌఖ్యముల్ । వరుగ్గనెట్లనిన గగ విహిషగావిన్నునెప్పెన్॥ క॥ అ
 డవులమనుచిడియలపా । లొడిపెయగముతేనె యెడుముల గోకుల్ క
 డుమంచి వెదురుటాగిర । మడిమమాముండ్ల నుండునపి యెన్నుడు॥
 వ॥ మరియునట్లుగాకమమనంబున నభిమతంబగునేరుచు లుంగుగడ్లుదర

గీలై నమాంసమెచ్చుగనైవేద్య | మిచ్చుచున్నవాడు హేచ్ఛివీడు|| ఉ|| ఏ
 నుదపస్వింబువుగ పీంసుడు యోగ్యుడుగాడువీనితో | మానకనాకుబో
 రననిమానిని ద్రోవాముసంభవించుము | నేనుగునొక్క లూతవధియిం
 పడెయిచ్చటచచ్చరంబున | నేనునునేడువీనిగడు నేర్చున నూర్పుల కట్టి
 బాపెదన్ || వ|| అదిచునతండా దంతిదంతువాయ సంవాదంబెట్టిదనిన ఖం
 డశశింశుంగుండెడం గాలెడు చెలదియఖండా కండపరశును పరిభాగంబు
 నందనతంతున తానంబునకు జుట్టును జుట్టిన మాకులం బ్రాకినతృణగు
 ల్మలతా ప్రతానంబుంబు లాధారంబు గావించుకని కడునిల్చి ఘంటవేడి
 యుంగపోలంబులును విడిచి తదగ్రంబున శీతంబు త్పావించి ద్వార
 బంధంబులు సోంకగడ్లును బో నతచ్చాలును రవ్యంబులగా నిమిశించిప
 రవుండప్పని గొప్పకరివీరముకుళంబు లనేక సంఖ్యంబులూడు గేహీత బంధం
 బులనుసంధించి శతశతదశశతవళ కమలరాజివిభ్రాజిం ప్రహూత పూజా
 బంధబంధు గానేక కచనాని చయంబు గావించి చెలంకితసంధ్యలుగానం
 దకారి ననేకకక్తివాత్సర్గబల గొప్పచుండెనా సమయంబున|| వ|| క
 రియచ్చోకినచ్చి తమవనా కౌశ్యమక గాంచిగో | పరచానేశము
 తోడ నిశ్చలనిష్ఠైదామట సంధించెనే | పురుషోయంచు నిజ క్రవచ్చలన
 సంఘాశోరు హంబుచే | హంపైవాడును వోవదట్టి ఘనతు డాసీత
 హసేయచున్ || చ|| హరునభిషక్తుశిశికరినకా దల చెచ్చిన కల్వలుంసితాం
 బురుహములంబు గాంతకుం బూస్త్రికాలము నిట్లుగొల్వనా | తురమతి
 లూతసుతక్రొ విఘాతము పొదగ జేయు ప్రోహితే | నరసి వధింతునం
 చుగుడికంటనింతట బూన్చియుండగన్ || గీ|| గజముచనుదెంచి గొప్పించు
 కరణిగాంచి | తంతువాయంబునన దానియంతరింబు | గొత్తయైనను
 జూడకదంతికరము | వెంటదలకెక్కిదొలిచియాద్విషముజంపె|| ఉ|| ఏ
 ప్పుగుగాలకంధరుడ హర్పతికోటినమప్రభుండుగ | న్నప్పసిముగ్ధభావ
 వంససన్యగభక్తియు నిస్పృహత్వమున్ | నెప్పక జెప్పినట్లెరుక సేయలం
 చితపస్విమోలదా | నెప్పటిలంగు శూభరి యంచెను మోమునమూ

దుగమ్మలైన్ || క॥ అందునొకకంటనుదకం | బందందస్రవింపుచుండహ,
 రుడుండగనా కందర్పహారుమీదను | తందరసుతుడటకువచ్చి తగసిరు
 మ్మిశెన్ || క॥ తలపైపత్తిరిహారుపై | దులిపిపలఁపూఁకమైనదొంతిశవుని
 ముం | గలనిడియ్యింపగదృగ్జలములు పత్తిరిమునింగిగారగ దొడగెన్ ||
 వ॥ ఇట్లుగారుకన్నీరునిలువంగన్నప్పటి భూషణున కెత్తించిన యంతధా
 రములబోలె మంగళఁబయి చెలంగెనట్లునుంగాక పిశంగతుం గోత్తమాం
 గురంగంబునం బొంగు గంగా తరంగిణి వృగాదపాదా హాసించొలంగి పా
 దోదకంబయినతంగజభుజంగనపాంగోదకంబు లింగోదకంబయియిట్లుకైవి
 నోదకంబులుం ద్రిణయనుమేన ప్రతిమలం బయియొప్పె నప్పుడు బ్రసాదికిం
 ద్రివిధూదకంబును బొందబాడి యకదాయ నంగన నంగవైరి సర్వాంగంబు
 లుంబ్రుం గుడగుచు న్నండె నప్పుడు॥ క॥ అగ్గలమయ్యెనుకన్నీ | రిగ్గజద
 నుజాంతకునకునిఖనోయనుచున్ | డగ్గరినేత్రముగనుగొని | బెగ్గిలిగన్న
 పృశివునిపేరొకని పలికెన్ || నీ॥ కటకటాయిదియేమి కజఁబు గలిగెనో
 నిటలాక్ష సీకంటనీరుగార | నిందనిగారి నీరైన నాడును దడిగాదుకన్నును
 ధాకరాంక | జనకచేదనయు నిందునిమించు నప్పుడు నేడ్పు నెరుంగవహీ
 శఘాష | చీరచి చుడు విప్రచార మారడిబెట్ట కారింప గన్నీరుగానవ భ
 వ॥ గీ॥ రాలకువ్వంగ గన్నీరురాదునీకు | మన్నుమోవంగ రాలదు గన్నునీ
 రు | పరసతికిగాగ భంగంబుపడెడువేళ | రాలవశ్రులు నేడేల రాలెనీశ॥
 క॥ అనయంబున్నిట్లునేడ్వ | బనియేమియాలి సుతుల బాసి యడవులం | జ
 నవల సెననుచునేడ్చెదో | ఘనలోకములొ కడుబ్రోవగా వలెననియో॥ చ॥
 మరియును నాకటింగడుపు మండగ నుండగ లేకనేనినున్ | వగచెదనంచు
 నేడ్చెదోవనంబున స్కృగరాజియాగినన్ | నెరచెదనంచు నేడ్చెదవోవేన
 వినీ పనిపాటకోప ! నరిమూరి బల్లెకుంజ నితినంచు దలంచుక నిట్టులేడ్చెదో
 గీ॥ చేడ్చురువుముట్టు జీవంబుపోకకు | పొగిలి పొగిలి కంట బుటెడేసి | నీ
 రుగారనిట్లునీవేడ్చె దోహార | కలదెనీకు నేడ్వకారణంబు॥ చ॥ కలిగినశెప్ప
 వేయనుచుకొంగలిశంకయ నప్పళించున | ప్పలముచుగంగనేమి యికబుత్రు

డనేగలు గంగనంచున । శ్రులుదుడుచుకొ శివాయటుల జూచిననీ సరిలింగ
 ముత్సిననుం । బలుమరు నవ్వరాతగులు బాసియు బాయదటంచు నాత్మ
 లన్॥ క॥ ఈరీతి బలగి మరియుచు । నూరార్చుచు నెవ్వడేటి కూరికు తు
 డ్రీ । యూరకు నాప్రాణేశా । యూరకు నాయన్న యసుచు నొడబడబ
 లుకొ॥ గీ॥ ఉమ్మరికెయింతయేటికి నుడుగుమనుచు । రొమ్ముననుశంభు
 నేత్రోదకమ్మలాత్త । నెసగుముగ్ధత కంటిలో కసవుగాగ । దానభావో
 సికోధిందు తన్నయనము॥ ఉ॥ అంగుళులగపడి సచలాంబకపత్తి మునె
 త్తిపట్టియూ । లింగముకంటిలో నెరసులేదగ బాయని కాడ నూదునా ।
 లగంగొనిగ్రుడ్డుపైని వురుగ్రకుట న బెట్టునుమీదయావిదా । సంగటచీర
 దోగినమనంబున గుందుచునుండు వెండియుక॥ క॥ కనుగొలిచినద్రవే
 లిడి । గొనకొనియెత్తిననుగనుంగొన గారుజలం । బనికడకనొత్తినంగొ
 లినగారుందొంటినుట్లుకీలాలంబుల్॥ క॥ కొలుకులురెండు రెండం । గు
 లులనదుమనేత్రమెల్లగొలుకులగతియై । జలజలజలములువొలుకగ । గొ
 లుకులనాకన్ను నదుమగూడంగడలక॥ క॥ పిండ్ల గారుచుండగ । నం
 జుచుగన్నప్ప హరుద్యగశ్రుజలముని । ల్వంజేయకకడుపొగలుచు । బ్రాం
 జలియైమొక్కులిడుచుబడిబడిలేచుక॥ క॥ అకటకటాయనహూహు । ట్టు
 కజుట్టుకతరుగు భ్రమసిటునలువ్రాసుచుక॥ వికలతనొందు న్గన్నేటికిగార
 ణమరియుమరియు డెందములోనక॥ సీ॥ ఆనందభావములని పిరిక్కింతు
 నాహాషణచిహ్నంబులేదాననమున । గురునాథుడు వీక్షణవారియందు
 నాజల్లనై యుండవుష్ణములుగాని । ఘమకడంసార కలఖి స్పృహమెయి
 న్నుగన్నులబొడమునేమచుకజలము । దుఖంబుప్రేరేకదొరగు వీరందునా
 రెండుకన్నుల గారకుండు టెట్లు॥ గీ॥ గంటినేమేని రోగం బుగల్గవూలు
 దప్పవోకయొమరికోడిరెప్పవిధము । నొవ్విమోపొరగప్ప నొల్రవ్వుగంటి
 పోటోతటిగన్నో మాదయో బుద్ధిదలప॥ గీ॥ మైలరొ యావిధంబుదు
 మాకంసగతియొ కాకయెండొకయక్షిరోగంబొదీని । కేమిచేయుదును
 దుమాకెరుకలేదు । నామనానాధ నాయన్ను నాదుగండ్రి॥ క॥ మోక్షం

టివనుచు వెరతురు । నిక్కంబుగనీకుద్రిభువ నీజనులిటునీ । కొక్కడచిహ్ను
ముబ్బుట్టిన । లెక్కెంటురె సురలు నిన్నులేకంబైనక॥ క॥ నీకంటిమంటమ
డసిన । యాకాముండాదయైనయరివరులెల్ల । నీకంటివాతవిన్నకగ్రీ
కంటన్నగుచునీకు గీడుదలపరే॥ గీ॥ ప్రాగాపదమైన తలపైనబాసిపోదె
యంగహీనులగన్నంతనంగనలకు । రూపవంతుండ విపుడు గురూపివైన
పల్కుగాజుచిరవ్వరె భక్తులైన॥ క॥ మునుహారికి నయనమొసగిన । మన
సీజహారు మహిమయెందుమడ సెనాకాపాలం । బుననాబులుమృగముల
గొన్ననలుపువట్టిలై నాచునంబెట్లొర్చుక॥ ఉ॥ ఎవ్వరితోరచింతు ధృది నె
వ్వరుయేమియొనతుకారాత్మల్ నే । వివిధింతవంత ధరియింతు ధరింపకనే
మిసేతునిం । కెవిధిబోదుపోక మరియేమని యాదెసజాతు మాటలిం । క
విమునేల । మందుబర మేళునికంటికి నేనరుంగుదుక॥ చ॥ అనిహషికంచి॥
క॥ నీకంటికిమందగునే । నాకంటికికంటెమిగులనవనతభక్తి । న్నాకన్ను
మందువెట్టెద । నీకంటం గారు నీరునిలువం జెలువన్॥ వ॥ అనికన్నప్పద
నకన్ను కనుగీటినంతలో భల్లంబునం బెల్లగించి పంచవదను కంటిపై దనక
న్ను సమర్పించెనప్పుడు॥ శా॥ అనేతంబున గారు నీరుడిగెదేవా ధీశుడాకం
టినీ । గానవ్యచ్చినజూచి మందహాసరా భ్రాజస్కుఖాంభోజుడై । యాని
ష్టాపరచక్రవర్తిదన కన్నధేకంబు కోటిగుక । న్నున్వైక్యస్యము బొంది
యుండుటకు నాహాపుట్టితానిట్టనుక॥ క॥ శ్రీకంఠునిదాకంటికి । జేకొన్న
సహజంబు చేరువనుండె । నాకేలవగవననిశ న । దాకంటికిదాడిపె
ట్టెడగ్గరిలెగువక॥ క॥ తనజెప్పుగాలశంకరు । గనుగొనకుం గురుతుగా
గగదియించిమనం । బురశంక లేకడాక । న్నును బెరుకగ బోవగా మనో
వేగమునన్॥ శా॥ అత్యధ్యక్షునిదాపచారుమహాకండాస క్తిమైన తరిం । బ్ర
త్యక్షాకాదేపిస్తాభి రామాయన్నకన్నప్పయో । కృత్యంబేటికినంచుద
తగమమయ్య బట్టిన । న్నిత్యం గన్గొనవచ్చెన్నప్పకు దృష్టిరేజ
ముందేజమున్॥ గా॥ హరుడు గన్నప్పచే గొన్నయం బకంబు । మరలని
చ్చెనుయాకంటిమారులనదు । కన్నాసంగెనొయనగ నాకాలకంఠు । న

వ్యనయనంబునీరునాక్షణమనిలిచె॥ ఉ॥ కన్నప్పకన్నులే హరుని కన్దవయా
హరుకన్నదమ్ములే॥ కన్నప్పదేవుగన్నులటుగామి నిజంబగునేని దెల్పయా॥
పన్నగభూమి కన్నులగ బంధములబ్బినయాట్లయిప్పడి॥ కన్నప్పకన్నులం
దొరగుగారణమేమిసహషణభావముల్॥ చ॥ హరుడుపురత్రయంబులగు
రంటగజాడగ మూడుగన్నులం॥ దొరగినవారిబింగునలు నూళ్లవిధూ
షణులైతదాల్చె॥ నగుదెక్కపా నమన్నివద్దగంత నిరంతరనిస్సజ్జల
స్ఫురణముచిత్తపానాణమును బొందగజేయుటయెల్లవారికి॥ ఉ॥ అంత
టన్నతటకొనురుసురాగజ ముఖ్యులుమొక్కచుక్కాను॥ భ్రాంతకమస్త
కస్తలవిరాజితహస్తసరోజులైచుదై॥ యంతవచోమచచ్చి కలసధికబ్ర
హ్మసలు సేయభూనభో॥ భ్యంతర మంతయున్ మనుగ నానసధకలు
మోయుచుండగ॥ గీ॥ కుసుమవషణంబు భూమిపై గురియుచుండ॥ బ్ర
మధులొప్పుగగడ్డున్నభక్తిరతికి॥ హరుడు ప్రవృత్తుగుటయు సచటయు
న్ను॥ పొంచుకొనియున్నతపసిహషణంబి కాంచు॥ గీ॥ మొకటిగన్నప్పదే
వనిత్రోవలనిచ్చి॥ యతనిసద్భక్తిమాగ్ధ్యంబునభయపించి॥ నీకునెక్కులం
చునీచునన్ను॥ గాచిరక్షింపునీ బలెగరుణబుట్ట॥ చ॥ శివుడనీవనం
గమరజెప్పగనున్నదే భేదమిట్టమా॥ గ్ధ్యభవమౌ చాహ్వయమును నచి
తసాహసగౌరవంబుని॥ బృవివరలంఘ గల్గమ ప్రభూతమ శాస్త్రుగా
గమత్రయా॥ నివహములందు నెంచున నెట్టనందుమొ నుట్టిచి తముల్॥
క॥ నల్లవొ నల్లవొయను చుట్టల తిం దనసి నొగడ చెప్పెర పడుచుం॥ న
ల్లిభవానియుగనుగొన॥ బల్లవిత మనసుగొ డుచు భ కుడు భవుడనీ॥ చ॥
అన్యోన్య నిరీక్షణంబు సేయుతరింబర స్పరచణ గంబులొక్కనవతె పొనిసి
తెరసియొందొంటితేనంటిచేకొని యొందొ టి మావులొంగొంట లోపల
చొచ్చియొక మాత్యంబువడసె పంచవ కన్నులు చంక నొవ్వుకన్నులుగొ
డునీడలోకాకలొ కేసుకన్నులు కన్నుల ముల నయిదోల్లయొరియొకి
కంఠకన్నులు కన్నప్పకన్నుల గావించినచుట బ్రహ్మయంత్రకర్త
కన్నులు పన్నగధరు కన్నుల ప్రతిబింబంబులో యట్లనుండుగాక భద్రనయించు

బులు కన్నప్పనేత్ర ధరిత్రీజలంబులబాయు కొమ్మలో యదియునుంగాకక
 న్నప్పకన్నులు శంకరనేత్రగు ప్తాంకురంబులొ వెండియుఖండ పరశునే
 త్రంబులుకన్నప్ప నేత్రనాళికంబులోలోక నాయకాలోక నానాకహఫలం
 బులోపానఃపుష్కంబునంగన్నప్ప కన్నులు వియన్న దీధరుని కన్నులయినీలగ
 శుకన్నులు కన్నప్ప కన్నులగను పట్టుయన్నాల్గుంగన్నప్ప నయనాంబుజంబు
 లోకాకయన్నాల్గుశంకరునేత్ర పంకజంబులో యననసువుగా దాల్చియుం
 డెనంతియకాదు॥ చ॥ అనలవి లోచనంబునకు నవ్వలి క్రిందటనుండుభా
 యనీ । శునినయనద్వయిందగుల జూచెడు ముగ్ధునిదృగ్మగంబుతో బెన
 గొనినాలుగయ్యెపుర భీకరనేత్రములట్లు నాలుగై । కనబడెనుశుద్ధప్తి బెన
 గంబడికన్నపరేడు కన్నులు॥ ఉ॥ అన్నెరికన్నపేర్వరు ననన్యగవీక్షణ
 తొడుదమ్మువా । రున్నతిలోడ జూచుకొనుచున్న తెరంగంబుంగనప్పదొ
 పెన్నిజదృష్టిచేరిపుటి పేరడగించి నిజైక్యసిద్ధిగై । కొన్నియఖండచిం
 తయనిగూఢత రెండయి యుండె నాచిలన్॥ క॥ నాలుగుకన్నులకాంక్షి॥
 ఫాలనిలోచనము కాంతిఫలియించెనికం । గాలునె యేగతి జూచిన । నూ
 లిపుత్రయము మిగుడ నుచ్చవమైనన్॥ గీ॥ చెరుకువిలుకాడు నెమ్మేను మరి
 యుదాల్చి । మచ్చరించిన గాలుండుమదముబెరిగె । క్రమము దప్పిన దొల్లి
 టికరణివారు । గాలుమగె శూలి యేకంట గడగిచూడ॥ క॥ యుగయు
 గములనిటపైయా । నగధను డేకంట జూచినం గాలునెయి । జ్వరములుము
 న్నికన్నున్నగ జూచురుహరుని నుగ్రసయు నుండంద్రే॥ ఉ॥ అన్నియునేల
 నాటికెబురారికిపన్నుగ యీదయంబకం । బున్నశిగాలు వింపనకు నొప్పు
 నెచి త్తముచి త్తజారికిం । గన్నపయ్యావి లోచనము కాలము నంతగనుండ
 నిశుమా । భృన్నిలయుండు లోనగునె పెద్ద యువేడక భూగ్రాహత్యకున్॥
 సీ॥ వాడేపినాకినయనంబుగల్గినజూచు నేనిన్నువ్వసుతులచావు । హరున
 కీ యశృతమయాక్రిమున్నుండిచ నాచునేనం చెన్నయే॥ యుగము । నీనే
 త్రము సుడచిన బాచని బోవ గనిచ్చునే పుట్టిదొడుక । నీమక్షిదొ
 యున్న వేయును నేటికి హరుడు దియూ నుండన గమనడె॥ గీ॥ యితనినేత్రం

బునున్నున్ననింగుమాళి । యధిక సౌందర్యముతుడు నానవఃజనడె । య
 ట్టివేత్రంబు మున్ను గవృట్టియున్న । నెట్టికాతలమెచ్చునే యీశ్వరుండు
 డె॥ కన్నపనేత్రపంకజముగల్గ నీశుడు సర్వసౌఖ్యసం । పన్నతనందెగ
 న్నపవిభాస్వర పాదముపాదరక్షసో । కన్నజభక్తవత్సలునిగా నుతియిం
 తరుక తువైరిని । పృథ్విగచెప్పసోకి జన సేవ్యత జెందెనుమాళిచంద్రు
 డున్ ॥ శా॥ ఈచెప్పించుకదన్నసోకుటగదాయీగంగదాతీథకమై । భూ
 చక్రంబుననున్నునింపబడియుం బూర్వంబునకబ్రహ్మదా । నీచెప్పున్నగ
 నుంట్లొనందెగిరిజాధీశస్థరస్థస్థకం । వీచెప్పేనుడు గాల్పబట్టి విభుడ
 యొక్కజేవతా జాతికిన్ ॥ క॥ హరిగానని చరణముగల । హరుభక్తులపా
 దరక్షహాసూనుడుదా । నరసింహలేశంకరు । శిరమున కాభరణ నుయ్యె
 చిత్రముగాడె॥ డె॥ చెప్పెడిదేమియీ యెరుక జెప్పు మహత్వముచిత్రరూ
 పం । బప్పుడుసోకశూలి భువనావలియందు ప్రసిద్ధుడయ్యెన్ । యొప్పు
 లకుప్పపుక్కిలపయో కణముల్ దడియంగబట్టిమున్ । ముప్పుముల్ జయిం
 చినమనో భవశత్రుడు నిత్యుడౌటయున్ ॥ గీ॥ ఇతనినిమాకల్యము ధరించి
 యుండుమాళి । నిమకాండయ్యె నితని వినిమకలప్ర । పాదభోగంబుకతన
 నుజననపుత్య । కహేతుడయ్యెన్ ॥ శా॥ సహితు డిలచు గీ॥ మృదుడు
 కిన్నప్పజేవంబుగుడుచు ॥ వేదశాస్త్ర వివేక వీధిగడచె । హరుడుగ
 న్నపు ముచ్చిక్షురగిం ॥ విధినిమేధాద్వయాశీత వృత్తుడయ్యెగ్గీ॥
 క॥ చెప్పించు గన్నప్పలి గిగా ॥ యుగమంతయు నిత్యుత్తమంగమ
 య్యె । హరుడు గణపాచార లింగంగియియ్యె । స-బిశభక్షతుడ్యెపి
 నాకవాణి వ ॥ ఇప్పడేకన్నప్పచేగ నన్నిత సర్వాంగప్రదాదీయయ్యెన
 నంగశాసనండునునేక ప్రకార-బుల భక్తానీకంబుకా తు వినియింప జ
 గజ్జనంబు నిస్సమంబంద నిందుధనుండందర గన్నప్పజేవంగిటంజే
 చిచతుర్వగళల బులానగాలె పగంబులెవ్విగావలసినుడుగునుడు చి
 రునవ్వచనయెగంబున నిగరోత్రంజేడ లెత్తి యాచిత్తజాగి జోహారువె
 ట్టితెట్లనియె ॥ క ॥ ఎరు నొక్కొకలపే । రెరుగన్నా భి ముచెడగనే

వేడేలా । గెరుగుదు నెరుగుదుమరియును । మరియు నెరుగుదుచు నిన్ను
 మారవిరోధి॥ ఉ॥ కావుననీవరంబులును గాఢజనంహరయొల్లనీకృపా !
 ప్లాపతదృష్టి హదుపయిబాఱుక యుండగబాదుకొల్పినా । భావముదృ
 ష్టిదృక్పరణపంకజసంకరమైచనంగనీ । వేవరసున్నగన్నకు విశ్వవిభుం
 డొనగెడవిష్టము॥ క॥ కన్నప్పకునభిముఖుడై । పన్నగధుడుండెన
 త్కృపాలోకనసంపన్నునిగావింపుచునా । కన్నప్పయహరునకెదురుగా
 నిల్చెనెన॥ క॥ ఈలీలతోడనన్యో । న్యాలోకినతత్పరాత్ములైకాళాస్తి
 లొ । బాలాక్షుడుగన్నప్పడు । హేలాగతిసున్నవారలిపుడుంబుద్ధుడు॥
 గీ॥ నేడుగన్నప్పపుకిటినీటశివుని । మజ్జనంబాగ్బుడున్నారు మరియున
 తని । పూజచేసింపువ్వులధూన్ధలేకు । నతనిశేషంబు పెట్టుదురభవునకు
 ను॥ క॥ కన్నప్పింపుటనవనిం । గన్నప్పయనంగబరగెఘనవైభవుడై । స
 న్నుతీకెక్కనతనికథ । విన్నంజదివిననుముక్తివేగమగల్గు॥ గీ॥ ముగ్ధశశి
 ఖండజాటుండుముగ్ధభక్తి । వరులగృహనేలునీరీతివసుధననుచు । బసవదం
 డాధీపుడుముగ్ధభక్తకథలు । చెన్నబసవన్నవిరుచుండజెప్పించె॥ గీ॥ త్రి
 తినిముగ్ధలకథలిట్లుజెప్పకథల । విధములయ్యెగ రాయనివికశితాత్ములగుచు
 శివకరుకథలకునధికనగుచు । నున్నభక్తులకునుబసవన్నమొక్కి॥ చ॥ ము
 సువిం వెపురారిగణముఖ్యుడిలం గళియంబనాయినా । రసుశరణుండుమి
 మ్మహారహంబును వేమముగానగించుచా । యనువునశంభుతుల్యలగునా
 ర్యులమిచ్చునగింపగల్గెవా । మనుటకునింతకంటె మరియున్యతయెద్దియటం
 చునుబ్బుచు॥ క॥ అవిరళభక్తిసుఖపయో । నవావముంచేలుచునుబసవన
 ప్రభుమనుభ । క్తవరులుపేరొలగమై । సవిశేషానుభవమందజరగగనం
 తె॥ వ॥ మరియును॥

సకలేశ్వరమాదిరాజుకథ.

క॥ పెద్దలకు బెద్దమరిపె । న్నద్దలకునుకెల్ల మొదలియుద్ధిధరిత్రి॥
 బుద్ధులప్రోకనిబుధసం । పద్ధినిధిసుభగమితసుభాషానిధియు॥ క॥ సు

మనోనురాగయుక్తుం । డమలినచిత్తుండుగుణగణాస్వీతుడకలం । కమ
హితదానకళావి । త్తమతియువీణాప్రవీణతాధుర్యుండున్ ॥ శా ॥ య
మనియమానసవ్రత పరాయణవృత్తిదురంతరసంస్మృతి । భ్రమశమనైకసం
స్మృతియపారక్యపానిధినిగణతాతీయా । గమనిగమాంతలక్షత జగన్న
యతత్వవిచారపారగుం । డమితశమాదిషట్కాయుతుడార్యశీఖామణి నా
గనిధ్యరన్ ॥ గీ ॥ మనుచునుండునుసకలేశమాదిరాజు । దచ్చిత్రముమిగుల
చిత్రముధరించి । నెట్టులన్ననతంకిలయేలునందె । యనుపురమురాజధా
నియైయులరుచుండ ॥ క ॥ వితరణవివేకరూపా । ప్రతిహత విభవములద
నకుప్రతిలేకనుఖ । స్థిరాజ్యము సేయనతతి । మతిచిక్కినులింగజంగ
మప్రణిపత్తి ॥ వ ॥ చిక్కిననతండు దక్కినకృత్య బులుడిగియుడు రాజ
ధరురాజోపచారంబులఘటెయ ఘడియదప్పుక పుష్పపత్ర విచిత్రరచనా
నిచిత పూజామందిరాంతరంబు నచికచియగ్గించునప్పుడు ముప్పది రెం
డు రాగంబులకునుం బ్రశస్తంబగు రావణహస్తంబును బ్రహ్మవీణేయు
లావణ్యవీణేయు కైలాసవీణేయు నాకాశవీణేయు వినాకవీణేయు సారం
గవీణేయు గుగ్గవీణేయు గారీవీణేయు గిన్నెరవీణేయు జనకవీణేయు న
నునివి యూనీగాగల వీణేలందు ముప్పదిరెండు రాగంబులను శ్రుతులుండ
ప్పకుండగూర్చి యోజించినది యునయ్యుండు విల్కానినొంచిన పంచవద
నునకే రాగంబు మనోనురాగంబు నాపాదించునా గాగంబునకు వీణేవిన్నా
ణంబుగా ధ్వనియింపవప్పుడ పురమేశ్వరుండా వీణేయపాణి పద్మంబున
పాదుకొల్పి మొగచాళంబుల నవతాంబునుందాళపట్టెయుంగతకరిబో
ళవణియు సారణంబును మృదునిధునిస్వరంబుల ముట్టుచు గట్టుపట్టి పతి
చిత్త విగురోత్సవధారు సకలేశమవధారు నిశ్యకశ్యాణయవ ధారు
ప్రాణనాయకా నాదప్రియాయనుచు నారాగంబుతా నాలాపింపనభి
ముఖుండై సప్తస్వర సంఘాతంబులగు నిరువదిరెండు శ్రుతులంగూర్చి
కావుళ నారాటయుక్తంబుగా జౌదళంబును శారీరంబును నిబద్ధపద్ధతిగా
కరింజేసె గ్రమ్మరగమకసప్తకంబు సందిల్ల నల్లనమందీర మధ్యమతాళం

బుల యలంఘితంబులుసిగుడ శుద్ధనాశసంకీర్ణంబులు మెరయ దేశకుమా
గఁబువెలయశ్రుతి మధ్యవిశ్రిచిత తాళమానంబుల నూనంబులుగాజాపి
ధాతువులునంగంబులును జాతులరీతులు నుండలుకొత్తబద్ధ రూపంబున
వైశంబుదాశంబు సాలిపెల్లాపెల్లి జాయియనజాయియు చితమొయ్య
రంబు భంజశంబునుఖచరంబును విషమంబు సుగ్రమోక్షంబులును భజి
వణియెరవణియును భరణిమితాయినిజ వణొనివలంబని చయవైధనముని
గీతిసుధాయినిగీతంబును విశ్రగ్రహిత్రత యంబునునంశు కలవితగాడం
బులును రాగకొకునుబొచ్చగాడంజిగు దేశికాకునుసిందువు కరుణ్ణకొ
కును నఖకతకరియనుహిళువాయియును దవహరణంబుమను వాయిగుం
డాగుండియు భ్రమరలయనుగుండి మోడామోడియునుధు వాశంబుతి
క్కాయివాయిలు బొక్కాయియాదిగాగల రాగంబుల పాయంబులం
బొరయకుండ దేశాక్షిధన్యాసిమలహరి రామక్రియలలిత సారంగనాట
గుజ్జరిమేఘరంగీశ్లేశా వుళిమాశవశ్రవరాళి గాంభోజిగాళ పంచకంబు
బంగాళంబు । స్వహోభైరవిద్వయంబును భళభంజరంబు గుండక్రియకాళిక
దేవక్రియమధ్యమావతిందోడి చనంబునునాదిగాగల రాగంబులయం
దుబురుషరాగ స్త్రీరాగంబుల రసిలత్యులక్షణ యుక్తంబులును చకార
యుక్తంబులును సొచ గంభీరంబులును నూత్నసారోక్తి జాతంబులును న
గుగీతంబులును బాడుచుండు సమయంబున॥ క ॥ తమకమతోనిఖలవాది ।
త్రములును మ్రోయంగజన పరంపరసంతో । పముననటియింప హర
గణ । సముదాయముగాంచిమ్రొకుక సద్భక్తిమెయి॥ ఉ ॥ పాయకయి
ట్లహనికశము భక్తుడులింగసమర్చనావయ । స్తోమదినోలలాడగను శో
భితరాజ్యరమానుఖంబులై । నాయతచిత్తవృత్తియొక్కయప్పుడు వ్రాలక
యుండెనున్నెడం । గాయజవైరిసేవకనికాయముగన్గొనిపలుకనీగతి॥
క ॥ మల్లగుసనదొల్లిమహీ । వల్లభుడీరీతి రాజ్యవైభవముమది । న్నొ
ల్లకశ్రీగిరికరిగిమ । హేమాల్లాసతనచటయోగ యుక్తుండగుచు॥ క॥ ఆ
గిరిబిల్వవనంబున । యోగంబును శంభుభక్తియోగంబునుజె । నైగ

రిమెంబుగనొందుట । బాగొప్పగవినియె శంభుభక్తులచేతన్ । చ॥ విని
 సకలేశుమాదిపృథివీపతి మంతయవేగశ్రీనగం । బునకునుజేరిమల్లగునూ
 ముప్పిరిగొన్న మొదంబువంగనుం । గొనుమతిశ్రీప వినతకుధ్రువశంకట
 కూటకోటులన్ । ఘనతరపుణ్యతీర్థములగామిత సత్ఫలదస్తలంబులన్ ॥
 ఉ॥ స్థాటికపర్వతాగ్రముల భాసురశృంగములన్ మునీశసం । ఘాటజ
 కోటు లలన్నుగమ్మగోరగ సంకరభీష భూమలన్ । హాటకపర్వతా
 గ్రముల నవ్యమణీయయైలపంక్తిపు । జ్యోతివులన్న దీతటులనాశ్రి
 తభ్రాంతిలాతలంబులన్ ॥ క ॥ పాతాళగుహలబ్రచ్చ । న్నాతతపురభూ
 ములందునారామములన్ । భీతిదగుగుహంతములబ్ర । భూతవనజసర
 నికహాభూభాగములన్ ॥ క ॥ గిరిశేఖునిస్వరని । గర్జనముములదృష్టి
 మాత్రసాక్షాన్తోక్ష । స్ఫురకరుణామంబుల । వెరవారగమరియుబ
 రుసవేదులగనులున్ ॥ క ॥ అంతంతనిచ్చినిచ్చియ । మాంతకునేకాంతస్థ
 నర్చించుచున । త్యంతరతినతడుబిల్వవ । నాంతరమండ్లిరవచ్చెనచ్చట
 జూడన్ ॥ క ॥ రుద్రాక్షమహీరుహములు । రుద్రాక్షమయంబురారుద్ర
 యగనుల్ । రుద్రాక్షనదీనదములు । రుద్రాక్షమయంబుమరియురూఢిన్
 జూడన్ ॥ క ॥ భసితధరిత్రీధరములు । భసితమహీరుహచయంబుభసిత
 పుగనులున్ । భసితంబునదులునదములు । భసితమయంబగుచునచటభా
 సిలుమరియున్ ॥ క ॥ లింగధరాధరపంక్తులు । లింగధరిత్రీజ రాజిలింగా
 కరముల్ । లింగనదంబులునదులును । లింగమయంబగుచుకొంతలెక్క
 చనంగన్ ॥ క ॥ జంగమశిలోచ్చయంబులు । జంగమపృథ్వీరుహములుజం
 గమలతలున్ । జంగమశృంగుల్తంబులు । జంగమతీర్థములగములుసను
 తిశ్రేయన్ ॥ క ॥ సల్లాపశైలజాలము । సల్లాపధరాజరాజిసల్లాపలతల్ ।
 సల్లాపగుల్మసంతతి । యెల్లెడగనుపట్టుచుండీనీక్షింపంగన్ ॥ ఉ॥ గాయ
 కకుంభీనిధ్రములు గాయకభూరి మహిరుహవళుల్ । గాయకగుల్మసంఘ
 ములుగాయకసద్వ్రతతీప్రతాపముల్ । గాయకవిస్ఫురకగని కాయ
 ముగాయకపక్షిలక్షులున్ । గాయకగూఢకాత్యలును గాయకబంధగనిం

బపంక్తులున్ ॥ ఉ ॥ నాట్యరహస్యహీద్రములు నాట్యరహస్యమహిజాతసఖి
 ఘమత్ ॥ నాట్యలతావితానములు నాట్యరహస్యమహిజాతసఖి
 నాట్యమృగప్రజలును నాట్యకలావిదనేకపక్షులున్ ॥ నాట్యశిష్యము
 భాళియును నాట్యవికారదానరంబులున్ ॥ సీ ॥ జ్యోతిర్మయత్యుజ్యో
 తులుకాష్టాగజ్యోతులుపై కరాడ్డోతగములు ॥ జలశిలోచ్ఛములు జ
 లవృక్షచరుములు జలనిహంగంబులుజలమృగములు ॥ బహురూపశిలలు
 సుబహురూపవృక్షముల్ కొమరారు బహురూపగుల్మలతలు ॥ శివరూప
 దులును శివరూపగిరులును కొమరారుశివరూపగుల్మలతలు ॥ గీ॥ ఘోషా
 ద్రులుభేచరక్షీతీరుహములు ॥ భవరగుల్మవితానంబుభవరలతలు ॥ భగ
 సరూపశిలాకుంజనగలతికలు ॥ హర్షమయగిరి తరుగుల్మహరిలతలు ॥
 క॥ మృగరూపవృక్షకులమును ॥ మృగరూపశిలావళులునుమృగరూపల
 తల్ ॥ మృగరూపగుల్మపంక్తులు ॥ బాగడొండెను బిల్వవనముపొంతన్న
 రియున్ ॥ సీ॥ సురరూప శిలలునుసురరూప వృక్షముల్ కొమరారుసురరూప
 గుల్మలతలు ॥ సురరూపగిరులును సురరూపతరులును గుమలైన సురరూ
 పగుల్మలతలు ॥ చూత వృక్షములు ప్రసూత వృక్షములును చూతశైలము
 లుప్రసూతగిరులు ॥ గంధర్వవృక్షముల్ గంధర్వశిలలును గురితేనిగంధర్వ
 గుల్మలతలు ॥ గీ॥ నీడలునునీరగ కుండెడునిత్యతరులు ॥ నడలునుదిరుగకుం
 డెడినిత్యగిరులు ॥ నీడబొడగానరానిసాన్నిధ్యతరులు ॥ నీడబొడగానరా
 నిసాన్నిధ్యగిరులు ॥ క॥ దూరముననీడదోచుధ ॥ రారుహములుశైల
 ములునుప్రహులుగిరులున్ ॥ మారిక్రిడమొనర్పగ ॥ భోరునజన్మించు
 బాలరారుహగిరులున్ ॥ క॥ వృక్షములుగొన్నిగొలవగ ॥ వృక్షనిచయం
 బునెక్కివిసవిపరతితో ॥ నీక్షితిపైజనునంబర ॥ వృక్షంబులు గిరులనెక్కి
 విహరించునొగిన్ ॥ ఉ॥ ఎక్కిగనుంగొనన్ ॥ జగములేడును నేడునులేట
 తెల్లగా ॥ నొక్కొకగానగానవచ్చు నవనీరుహపంక్తులపట్టుయద్రులున్ ॥ స్రు
 క్కొకయెక్కి యెక్కడకు ద్రొక్కక నుద్యమ మాచరించినన్ ॥ జక్కగ
 గొంతునక్కడకు సాగుదుమంబులు నట్టి యద్రులున్ ॥ సీ॥ ఎక్కితలంచి

ననేరూపమైనను గ్రక్కున జేయుధరాజగిరులు । సగము మృగంబును సగ
మండజంబును సగము నగంబును సగము విటపి । ఫలవృక్షముల భాతిబరగు
శైలంబులు గొండలక్రియగరి గొనరిరులు । నొక్కొక్క ఘడియకునొ
క్కొక్క ఫలముల రాలుచు ఘడియార సారములును॥ గీ॥ మరియునొక్కొక్క
ఘడియకు గంజులీల । చెలగుచుండెడి ఘడియార శిఖరిచయము । మొ
తలుకనగ మృగ నతుకుదరులు । మొదలుచ్రెంచిన క్రొమ్మల నతుకులత
॥ గీ॥ పాదవైచిన క్రమ్మర పారుదెంచి । యచ్చట ననెల కొనియుం
చక్కములును । రవియదుదయమందయదయించి వివికి బెరగి । రవిడిగగ
దీప్తి ప్రోవుధరాజతరులు॥ సీ॥ నాలుగువాకిళ్ళనలిగాను పించుడు చాలుగుకొ
మ్మలనాల్గుచరుల । నడుమెక్కి చూడంగన గరంబు గన్పించు శ్రీశైలతరు
లు శ్రీశిఖరిగిరులు । గంగాదిస్నానాల కాంక్షమై నేతెంచి యెక్కిననగము
బయెల్లయపుడు । పాతాళగంగలోపల దానమాడించు గంగావనీజాత
గాంగగిరులు॥ గీ॥ మరియుదమలోన నొరయంగ నంటవొడమి । వరుస
దరికొనికాలెడు తరులుగిరులు । క్షీరవృక్షావళులును క్షీరగిరులు । క్షీరపూ
రితదీప్తికళక్షీరనదులు॥ వ॥ చనియెక్కిననష్టాషష్ట నిధులుంగనుపించె
టితరులుగిరులును వెలయు శ్రీగిరులు॥ క॥ దధిఘృతయతకృత్తంబు
లు । దధిఘృతయతపర్వతములు దధిఘృతపూగో । దధివితతితటాకంబు
లు । దధిఘృతదీప్తికళునమరు దత్తాత్రేయములకొ॥ క॥ అమృతమయప
ర్వతంబులు । నమృతమయాప నీరుహములు నమృతతటాకా । కమనీయకల
సమభూములు । నమృతోజ్వల దీప్తికళును నయ్యె మృడలకొ॥ క॥ కనక
మయపర్వతంబులు । గనకమయావనీరుహములు గనకమయతటా । కనివ
హములు గనకోజ్వల । ఘనదీప్తికళును బధమున గానగవచ్చుకొ॥ గీ॥ కన
కమృగములు కనకొరగ ములగములు । గనకపక్షులు గనక భృంగిములుగ
నక । కుంజములు గనకలతకి పుంజములును । గనక రేణువు మరికనకంపుటిను
ము॥ క॥ కనకమయహమ్యాపంకులు । గనకోజ్వల గోపురములు గనప
ప్రసాదా । రనివహములు గనకపును । శ్లునునెల్లెడ బిల్వవనములో గనుక

బృ॥ చ॥ మణిమయ పర్వతంబులును మ-జుడచీయ వృక్షవాటులున్ ।
 మణిమయగుల్మ కూటులును నశ్యమణిమయమృగకాళియున్ । ప్రణవతనవీ
 సరత్నమయ పర్వరత్న నికుంజవల్లికల్ । గణు కీ నెరిగి పెక్కెడల గాన
 గవచ్చునుశ్రీనగంబునన్ ॥ సీ॥ ఒకమాక్రమచాడగనొకకొమ్మ శోకంబు
 నొకకొమ్మనురగియనొకిటిపటము । నొకకొమ్మకురువకంబొకకొమ్మక్ర
 ముకంబునొకకొమ్మఘనచారముకటిచెరుకు । నొకకొమ్మ చందసంబొక
 కొమ్మదిలకంబునొకకొమ్మచంపకమొకటిగ్రోలి । యొక్కొమ్మమ్మమ్మ
 మొక కొమ్మవకుళంబు నొకకొమ్మ శ్రీధలం బొకటిబొమ్మ గీ॥ నగుమ్మ
 పారునొకమాక్రమి యందువూచు । నొక్కపువ్వులబు వరవాది యొక్కవృ
 త్తై యొక్కపువ్వులబు శాపంబయొకటిగోగు । యొక్కపువ్వులబు కరవీ
 రమొకటికలువ॥ సీ॥ ఒకపండుసహకార మొకపండు జలదీరమొకపండు
 సారంగమొకటియనటి । యొకపండునేరేడు నొకపండు వెలగ యునొక
 పండుఖజూర మొకటియీద । యొకపండుపాడింబ యొకపండుమోపి
 యునొకపండుగంగరేణొకటిపనస । యొకపండు మాలుర మొకపండు
 ద్రాక్షయునొకపండుతుమికయునొకటి నెమ్మి గీ॥ మరియుమొదలొకటై
 యుండివ్రాసినీద । పెక్కురూపములైయుష్వభూమిజములు । వెండియు
 నువృక్ష మొక్కటైయుండి పెక్కు । వణకములనొప్పు బహువృక్ష వాటికలు
 ను॥ క॥ ఒకదిక్కునలుపు దెలుపును । నొకదిక్కుగ పోత వర్షమొక దిక్కు
 నునొం । డొక ఒకమాంజిష్టంబును , నొకచోరక్తుయ నొప్పు చుండున
 గాళిన్ ॥ గీ॥ కొంతవిద్రుమమును మరికొంత ద్రాక్ష । కొంతదారత బలి
 దాంబూలికొంతమరియు । మూలమొకటయ్యు బహురూపములు ధరిం
 చి । వలనుమిగులుచు నుండెడు వల్లరులును॥ చ॥ వెండియులింగాంగణంబు
 లకడకుంగడు పడినడ తెంచి నుడిగొని కసవుడుడుచుమాదుతం బులును సరి
 యుమందాకినీమాళి మందిరాబంధ బృందంబు నందంబులుగా సంఘలుగ
 లయసమ్మజకానంబులు శ్రేయుస్వల్పసవకంబులును చెరుకుదిండిజోడుంగర
 కునుంటబుమియు మిక్కిలి కంటగండ గింపు గాక యింపుగా గ్రుక్కునగ్రు

కుల న సృష్టగోన్న చుక్కల రాచ తాల్పగేహంబులకు మచ్చికవచ్చి మజ్జి
నందార్చు తీర్థంబులును చండచందన మందార కుందార నింద కుందను
కుంద మందిరశతానంద సంకాశ మహేశు నగంబు సాంగంబుగా నంగ
గాగంబుదల కొల్పవచ్చి చందనాగంబుల పూగంబులు నుకుంజరదనుజభం
జనునక్కజలి పూర్వకంబు గామంజుల ధూపంబు లగ్నింప పీఠవకవిసవిసం
జలదేంచు ధూపవసు ధారు హంబు లనివ హంబు లును సద్బిదానం
ర్షదంబులును నిందుధరలి గ సందోహంబుల కమందాను రాగంబు
లొంజనంబులిచ్చి వచ్చు వియచ్చరరవణీ (శ్రేణివిభ)ను బు కైకొనిచ
చ్చగా సంప్రజ్యోతి సలఘాత బులును చిరుతొండ నంబిచిత్తం బొత్తిచూ
డ కండిపనిసువుంగూరగాచించి యారగించిన పంచాన్య మూతులకుఘ
లకంబుల సేయు ఫలవృక్ష ఫంజంబుల సమాజంబులను ఖండ శశీమండ
నులింగమండలికబండినవేడుక విడియంబులుసమర్పించి క్రమకప్రమృశసా
లంబులజాలంబులునుగన్నులపండుగైయందువెండియన్ || క|| తమతమవే
ళ్ళనుశివలిం । గముల బతిష్ఠించిపృథ్వగగములువృక్షే । శమహేశనమో
యనిచ్చ । త ములుగొలునువృక్ష లింగసంఘముమరియన్ || క|| గిరులుగి
రిగవృక్షమున్ । హరునిప్పిగిరిశశరణమనుమగొలుచున । స్థిరగమ్ములు
మ్మగవాయకి । శరణమనుప్పగేశలింగసంఘముగొల్చున్ || క|| ఖగవా
యకశరణమనుచు । ఖగములుజనుగెంచిగములుగ ములయివేటకన్ । ఖ
గలింగములభజింపుచు । సగణితభగభక్తిమెలగుననవరతంబున్ || క|| ఉ
రగాలయములనురగము । సురశేష్వరశరణమను మనురుమతిగొల్చున్ । శ
రణంబశిశగుమనమాన । కరముగొల్చులింగములస్వకస్థలులందున్ || క|| జ
లనా చుకశరణమనుచు । జలజాకరసంఘములునిజస్తలులందున్ । జలలిం
గములమగొలుచు । ప్పిలరీట్టులతీర్థమ లనిజేశులగొలుచున్ || క|| మునినాచు
కిశరణమనుచు । మునిలింగంబులనుగొలుచుమునితతీశబగే । శనమోయ
నుమనుశబరరా । ల్లిపజనిచానము శరలింగముగొలుచున్ || చ|| ఉపమ
కులూరఘోమగునుక్రతపంబొనరించుదానసా । ధివులునుమోదబుట్టలిడ

దేహముగానగరాకగట్లయ ! ట్లపరమతాకృతిక వెలుగునట్టి మునీంద్రుల
మీదవృక్షము । ల్నిపుణతమొల్వవృక్షములలీలనగ్రాలు మునీశ్వగాళియున్॥
క॥ శీలలననగపెనగిపెరగి । శీలలగఁనిబాలుచుమునులశిరములువిడిమే ।
నులుమునుగబెరగినీలా । దుర్రులచెలువము దాచ్చియుండు రూపితమును
లున్॥ గీ॥ పరమకాష్ఠేతిభావనాపరతదగిలి । ధరణీకాష్ఠంబులట్టులప
రగమునులు । భువిదలలుమోపిపదములుదివికిజాచి । రేయుబలలునుద
పమాచరించుమునున్॥ నీ॥ ఓరిగాలపెనువ్రేలుధరిణిపైమోళుకతపమా
చరించెడుతాపనులును । పంచాగ్నిమధ్యభూభాగంబుల బయల్లుమించి
పారెడు పాపికాంఠలములు । జలపత్రఫలకందశాకముల కలార్చుతైత
పంబులు సేయునట్టిమునులు । వృక్షముల్వెట్టగభక్షమల్ భుజించియ
క్షయకాయులైయలరుమునున్॥ గీ॥ పర్వతములిడధిక్షమల్పరగగొను
చు । నిర్వికల్పసమాధులైనిలుచుమునులు । మరయుజనకేళివనకేళిఁబరిగి
తిరుగు । చుందురందుల నెందునుయుపయువతున్॥ క॥ వలచిస్వయం
భుర్సింగా । ర్చులుసేయగనచటికతులసంఘములొలుచున్ । జలకన్యలుబి
లకన్యలు । జలపురుషులుబిలపురుషులుజరిగుదురచటన్॥ ఉ॥ గండచ్చ
గంబులున్నరమ్మగంబులుశారభభండరీకవే । దండములన్మహారాగ
వితానములున్ ఫణిభుగ్వ్రజంబుభే । దండములంస్వజాభవ రోషము
లన్నెడబాసియధికమై । నొందొరుగూడి మూడిమనుచుండును బిల్వప
నాంతగంబునన్॥ గీ॥ అట్టిబిల్వవనమహా త్యాగిశయము । గఃవిరుత్తిసేయు
చునుదముగాంచివేట్క । వినయుడైవనంబెల్లపెదకికొనుచు । వచ్చునక
తేశమాదనాహ్వాయునియేడుట॥ గీ॥ మల్లరునుగాంచియాయయ్యమన
సుజూడ । దలచిదివిభువినీండంగదనువువెంచి । యతడునడఁచెన్ త్రోవ
కునడ్డముగను । లీలబవళించెతెరువెందులేకయుండ॥ వ॥ అట్లునుమల్లరు
నుగాంచిమాది రాజిట్లనివితరించె॥ ఉ॥ అక్షయకార్డుడైవెలుగనట్టి
యతీంద్రుడొయట్లుగాకర । షోణితభృత్తోయిత్తెరగుగాకధరాతలవ్రా
లియున్నరు । ద్రాక్షనగంబాశాంభవనిగానుచు తత్సమొచ్చిప్రమానద

భృత్యత్రాణుజ్యోతియో పథంబునకడ్డమువడ్డదీక్రియన్ || క || అనితలభి
 యుచునబుటు | జన రామికిమాదిరాజునవిచిత్రుండై | కనియెదనిపుడ్డి
 యగ్రిం | బనిచనియెనుశరమా దెసకు నైమూడేండ్లున్ || చ || చనిచనియుత్త
 మాంగ నునుచక | టిగన్గొనితేకమున్నుసా | ద్వనజయుగంబు పైబడక
 తానెటవచ్చుటదప్పకుండుచ | య్యననిరునాలుగేడ్లగినంఘ్రిసమీపము
 గానకచ్చుం | గనగొనలేక మా తభయకంపితడై రతి సన్నుతింపుచున్ ||
 ౧౩౦ సాష్టాంగైకవసుస్కృంభన్ సలిపి యోగిజాంగంబుచు | ద్వపా
 గయ్యమనేనియెంచుడు భవద్వివ్యస్వరూపంబుని | స్పష్టాకాలముగాగ
 గాంకెదననన్ శక్యంబు | బోటకన్ | శిష్టాచారభవత్పదద్వయముదన్విం
 పంగరక్షింపవే || చ || అనియనేకప్రకారంబుబంబ్రస్తుతింపునదత్పార్శ్వం
 బుననొడలుగెడవత్తది దృఢంబుకీద్యయపరిమిత కాలంబలోలభావంబున
 లేవకున్న మాది గొజుమల్లరునుం గనివుల్లసితహ సితవక్తుగ్రిండై యిట్లుని
 యె || మ || పిలమాదన్నభవన్యనోద్రధిమచున్ వీక్షింపమేమివిధం | బు
 నవతీకారిమియనాహసీవి మమ్ముగంటివేలెమ్మలె | వ్యూహచున్ గొగిట
 తేచ్చగూర్చుకొనిరి గాన్త్య దీప్తింబుచ | య్యసభెచ్చెందననత్ప్రకాదమ
 తడాడ్లగింబునంబొందన్ || క || అనుచును త్యానుభవాం | బునిధిందే
 ల్పాచును గొంకప్రొద్దుజతపిని | కనుగొన్న దనిములవనీ | విపినంబున
 మనగవలయువా లాయుంబున్ || గీ || ఇట్లుమల్లరునానతినిచ్చుటయును
 మాది రాజు చ్యవనియెట్లుబోయెడివయ్య | పెన్నిధానంబుగనియునుపే
 దవడిచి | కూలిసేవరికబోవునేకాశుడగుచు || క || విమలగుణాకరసి
 చుచ | కిమలములుగలదెచ్చెకదంధస్యడనై | లిమలచనననితడొక | ని
 మిత్తమున | నిచనమిస్కయి | నుచున్ || ఉ || మల్లరుసచ్చుచుల్లసితమాన
 నుడైయొకదుచ్చుచెట్టువా | టిల్లగ లేసినీటకుడంది సమాధినిమాదిరా
 జుచ | రిల్లునుటంబుగాను యొకక్రేవకు ప్రవసిజాతమారగా | గొల్లని
 రూత్తుగైకొనియాగొల్లననాతసమీపప్రభుగక || సీ || కరపువేల్లనిచ్చు
 భిఖాదములు | గురుజీ రుతోడ ముదోచ్చుచెప్పుచీర | నంబులును డి

బొమల్ కురుముక్తి-మెడయును తక్కి-రొమ్మబరడువ్రక్కలట్ల । కాద
 కన్నులునుల్లిగడ్డంబు జంజూరుపల్లవెంట్టుకలునునల్లమేను । ప్రాకువట్టిన
 పండ్లుబెద్దచేదోయియువీక కాళ్లునునట్టివీపునమర॥ గీ॥ కటిఘటించినతి
 త్తీయల్గ త్తినుచ్చు । గోకలునుజూడుగావునుజోకమీర । గాలిదంపర
 వెంట్రుకల్మాలియాడు । దొడ్డమొలగ్గచ్చజూరంగదోపికొనుచు॥ క॥ ఈ
 లీలబెట్టునురిమిరి । యోలోకింపుచునుగుక్కరాబిలుచుచు । నట్లోలికరి
 కరవిడుచునారి గాలంబిలుచుండునడచుగరములమరియు॥ క॥ గో
 డ్డలియుగూటికుండయు । దొడ్డగుపరికంపతుమ్మదుడ్డునునెడ్డంబడ్డటిమే
 కపిల్లల । నడ్డముగానొక్కచంకనలముకమరియున్॥ క॥ అడాడనిలిచిమె
 కనుల । గూడంగదప్పవాట్లుగొనుచునువెసగా । జూడన్మాదప్రభు
 నకు । నీడయగుచునున్నపణకనెలపునకరిగె॥ గీ॥ అరిగియందుకాయల
 న్నియురాలిచి । యంతబోకయతినియంగమునకు । నడ్డమైనకొమ్మయర
 గొడ్డియపుడుగొల్ల । గొట్టెనాతడుగలికోపగింప॥ ఉ॥ కొట్టుడుగాంచి
 మాదరసుగోపనుడైచెడుగొల్లయీవనిం । బుట్టవెనీకుగొట్టమరి భూజ
 ములీగతిమాకునీయై । నట్టికుజంబుగొట్టనెటులాడెకరంబికనోరిగొల్ల
 యి । ట్టట్టచనంగనీకతెగటారైదనారైదరుటక్కానుని॥ ఉ॥ నావి
 నియపుమల్లరును నవ్వచుబాపుతపస్విబావునా । దేవరపాపివంచునను
 దిట్టకోపులుపాపులకధరిత్రీ । వలయుంబునందుగలరేనిను బోలరదేటి
 యేనుపా । పాతకవృత్తినయ్యెడస్వదానలదగ్ధులుపాపదగ్ధులు॥ గీ॥
 స్థలదమర్షగ్రహాగ్రనిర్ఘాతములను । గుల్లకిలకలుగాదెహృత్పునర
 సి । యిదకోపానలజ్వాలనింకిపోడె । ప్రస్తుతోచితకమలమరందధార॥ గీ॥
 ఉత్కటంబైనకోపాగ్నియుక్కజేసి । నలగదేసచ్చిదానందజలరుహం
 బు । సద్విచారంబుసోంపునిజ్ఞానపెంపొ । ధ్యానబృంభణమోయిదితప
 సుగుణము॥ క॥ నాకున్మొట్టగ భూజము లీకానక లేవెయనుచు లేలాజె
 ప్ప । స్త్రీకునుగూచుండంగా । లేకున్నవెయివనస్థలికమరితరువుల్॥ క॥ ఇ
 క్తిప్రశాంతాత్మయుధర । బుట్టుదురేయెందునిన్ను బోలదపసులే పట్టునగ

బరికనిన్ను । ట్టిట్టనీబలురంతుజేయనేటికివినుమా॥ ఉ॥ భూరినదీప్రవాహా
 మునబోయెటినెల్ల నియచ్యభల్లమున్ గోరుపడంబుగా దలచి కూడగనీది
 యీతకానిద । ద్భోరవృగంబు బట్టగనికూలగతుం డుత్త్యజింపు మన్ననా
 సారెకువాడువీటొకలుప జావగనిచ్చునేవాని నెమ్మొయిన్॥ క॥ ఆసరణీనీ
 చసంస్మతి । బాసీయు బాయంగలేని బద్ధునివిషయ । వ్యాసంగము దాదొ
 లుగక । మోసపరచు దానిగొల్వ మొదలన్వలయున్॥ క॥ సొంగుచునంగన
 చిచ్చరు । కంగాబోవుచునుచెరగా రెడిచనిపై । కొంగాసరించు నట్టల
 సంగముడిగికోపముగ గజాలనియతికీన్॥ గీ॥ సన్యసించిచనుచుతనసతుల
 సుతుల । నావులకుసప్పగించుమూఢాత్మునట్ల । కాదెసంసార మొల్లకకా
 నకరిగి । రాగదోషంబులుడుగనియోగిలాగు॥ క॥ కడునలుకనూతిలోనం
 బడితెప్పలు పెదకు మూఢుపగిది । యకాదెవడి సర్వము విడిచియు
 భ్రమ । పడినెలవాసిందుదపసి బాటియె దలపన్॥ గీ॥ బాసలేటి
 కిజేయిజెప్పంగవెట్టి । దెలిసెరో కలిదెండు వేదలనునమర । జుట్టు
 కొనియెద నన్నట్లు జూ వెత్త్యక్త సంగ సంయమి యాసచా యంగలే
 మి॥ చ॥ పలుకులునేటికి స్పృహకు బందియమందొక యీ నెచిక్కినన్ । గె
 లావకయోడినట్లు కడు నేర్పుమెలున్ను యిదాటొంత్రిణీ । దళితల మంతడ
 ప్పిననధఃపతితుం డగునెట్లసంస్మతిం । దొలగినయోగి యాసమది నూలొక
 నీయించుకయుండె నేనియన్॥ చ॥ అనిముదలింపుచు దననిజా కృతిదాల్చి
 నమల్లకాజుకానిం । గనుగొనుమాదిరాజు భయకంపితుడై తల వాంచి సిగ్గు
 నం । గనుగవమూసి బాష్పములుగారగ నేడ్చుచు నాకునేడుభ । క్షినియ
 తినేడజూచ్చినను గేవలతామస మాయవాయునే॥ క॥ గణమతిచైతన్య క్రి
 య । లతికణముగగల్గియుండు నంతకును గ్రియా । స్థితయెట్టట్టుల నడుప
 క । సతిక్రమించునా మారగుగు హరు కృపయన్॥ క॥ అదియెట్టులకసు
 గాయము । పదిగిపుడుక సెందుగాక పండగు నెవ హే । శుదయములేటికి
 డలచిద । భృగదయాచు గోరినను భక్తి గుర్తి దొరక నే॥ గీ॥ పురహార
 స్సుబోలేడుకమికెందు । నిస్పృహతగల్గి రచు నెన్నివిధములను । దా

సిండింకికొనెడిమాదనవనవిని । గాంచినుల్లరుసతిభక్తి గొగలించి॥ క॥ రా
 కవడూరకములు । ముకడకీరీతరా సవధులెనుభూ । లోకమునక
 నుపగామే । మీకృత్యముపన్నీచార మితయసుమ్మి॥ చ॥ వసుమతి కేగుకా
 రణమవస్యమునున్నది విన్నుచేప్పెడం । బసవశరారి పంపునను భక్తుడుభ
 క్తివివధనాధమై । బసవడనంగభూస్తలమునైనవతారమునొందెతత్సు
 ఖో । ల్లసకునసంగతిం దలదొలంగక చిత్రసకేళి దేలుచు॥ ౬౧ పరమశి
 వాచారస్ర । స్ఫురణంబునబొందజయుచుంబాంచాశ । త్పురచిరసములిద్దర
 పై జరియింపగవలయు బరమ సంయమితిలకా॥ గీ॥ ఇప్పుడా నూటయేబ
 దియేడులయ్యె । నిలకును నేగుడెంచియింకనుబదేండ్ల । కేనరప్పించు కొనెడ
 నిన్నిట్లుగూడ । నేడునూరేడ్లుజనగలేదిందునునికి॥ వ॥ కావునసివు నేటను
 డియుఁ చొట్టనయిండు మనినట్టుకొట్టక కట్టడి దినంబులుంగడచు నంతకుం
 బుడమినుండి యఖండసంవిస్మయిండవై వెండియు మాకడ నుండంగలవా
 డవిప్పటికి నిచ్చకుమెచ్చువరంబు లిచ్చెడం బుచ్చుకొని చనుమనిన మాదిరాజు
 గంపయోజంబులు మోడ్చిమల్లరుసుతో నిట్లనియె॥ క॥ స్త్రీయందమేపర
 స్త్రీయాయువనన్మాయకదినిజాలయమునుర । శ్రీరాన్ననధ్రువమునీశ్రీ
 యసమీశ్వరుని పదవిచెల్లునెకోరన్॥ క॥ ప్రాణేశ్వర యితరవర । శ్రీణిన్నే
 నొల్లనెరుగరేయనికట । కోటింబడిశరణనిక । ల్యాంబునకేగె బసవా
 మాత్యుకడన్॥ ఉ॥ అంతకమున్నయాబసవడాస కళేశ్వరుమాదిరాజధీమం
 తుమసంగ మేశ్వరునిమధ్యమునన్ బాడగాంచిలేచియా । ద్యంకభక్తియు
 క్తిమొయిదండ నమస్కృతు లాచరించిత । త్స్వంతముసంతసిల్లనుపచార
 పరంపరలాచరింపగన్॥ క॥ వాత్స్యంబున బసవని । సత్సంగతి ననుభవాను
 సంధానంబు న్నొత్సక్యమంది యాతమహేశ్వకుడై మాదధీరుడుండెం
 ధాణ్॥ క॥ ఆచూది రాజువరితం । బీమహి చదివినను విన్న నీహితవస్తు
 స్తోమంబు లోడపుభక్త శ్రీమంతుల గుదురిది ప్రసిద్ధము జగతి॥ స్రగ్ధర
 ద్వైతాద్వైతాభి శాస్త్రద్వయసమాదిత భేదప్రభేదేతిరాధ్వా । తతశ్రీవి
 ర్చితవాధిగ నిపుణధీ ధీరపూర్వేశభక్త । భ్యాతస్థితాంగ లింగైక్యమత

మహిమ నిష్కాసితాద్వైతవాచా । చాతుర్య జీవజీవేశ్వర తరమతా
 జ్ఞాతృదత్సత్సమూహః॥ ౩॥ ఛృంగిరిటగోత్ర సంభవ । జంగమ లింగాదక
 నావిశారదవల । త్వంగీత శాస్త్రహరగణ । గంగోత్పత్తి ప్రకారకావ్య
 ధురీణా॥ పృథ్వీ॥ చతుర్విగమసారవాత్సరణీయ క్తసతాకావ్యని మితప్ర
 లాసకామితవిశిష్టము క్తిప్రదా । జితస్మర వికాగభాసితానః ప్రచార
 మహాద్భుతప్రతాపరిష్టతాత్యపితసర్వపాపప్రజా॥

గద్య॥ ఇతి శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ ప్రబంధనశ్చక్రియ
 క్తప్రీతిపితామహ నార్యసత్పుత్రకుల పవిత్రసోమయనామ

ధేయశివకవిప్రణీతంచైన బసవపురాణంబనుమహా

ప్రబంధంబునందు-తృతీయాశ్వాసము.

బసవపురాణము చతుర్థాశ్వాసము.

మడివాలుమాచయ్యకథ.

శ్రీభసితచిత్రసి తాపము । నాభరణహరాక్షరము లికాంతనసవే । శాభి
భ్యాసంతతనుత । శోభితముఖవాలకురికసోమా గాధ్యా॥ గీ॥ దేవమీరుము
న్ముద్విపదగావించిన । బసవచరిత్రమేనుభవదనుజ్ఞ । బద్ధహృద్యకా
భంగినా నేర్చి । అట్లువిన్నవించునవధరింపు॥ గీ॥ నురియుధరనొప్పుమడి
వాలుమాచధీరు । డసగవల లేనిహారుభక్తుడతులజంగ । మార్చనాసక్తది
త్తుండుశ్యామనిష్ఠు । రసగల్పక్తిహారుదువీరవ్రతుడు । చు స్వేశగతా
భిలేంద్రియదుశోభవసిష్ఠుమనుప్రకాషితా । త్యవిరళకీకామండనుడవాస్త
పునర్భవమాగళవృత్తిస । త్యవిమలతాత్వకామభవయంబుధిచిత్రకవప్ర
వృత్తశా । ప్రవసివహుండునిన్నత జరొమరిణుండునియొకటొక్కడై ॥
క॥ భాషావాలకుడురబక । వేషావృత్తియొడ జడవిగ్రహుడుజగత్తోషక
రహరభక్తి । విశేషాస్తానంబు వెలుగజేయు వియదై॥ వ॥ అట్లు తిహ
తప్రభావుండై యొప్పురిగెయను పురంబునంబురభజన భక్తపదంపంకే
రుహన్మృగలషట్పురుండై యుండు సుమంబున॥ క॥ బసవన్నభక్తి
వారిధి । యశలారగనిండికొనుకాన్పదనగుచుక । దెసలంగునిట్టిపొడు
వగ । నసమానుడుమాచశౌరియతిహాషితుడై॥ క॥ జంగమదీక్షమదిసియు
పొంగగనిబసవమంజుంగళజేతక । సాంగసపర్యలుగొనుచున్ । జంగ
మకోట్యర్చనములుసలుపుచుబురిలోక॥ క॥ ఉండుచుసమబండికయహి
మండనుసద్భక్తవితతిహాస్యసకొకల్ । నిజారువేటగొనివే । కొండొకరేవు
నికునుదక... త్సహమునన్॥ క॥ చనిచేతులకలిమ్రానుది । కినిగుడ్డిగతియలు
సేసి కేలన్వాలో । య్యనసంధించుకసద్భక్తనివహధౌలాబరములుచా
నిచిత్రోవక॥ య॥ తారథరాధిరంబు తిర జనుదెంచుచుపట్టాంబులో
వారలుశంభుభక్తతతివస్త్రములంటక । పొండుదవ్వగా । దూరకుడంటు
కొన్నబొడుతుబడనంచును జాటుకొనుచుం । టాగభటియతుడదా
నిజాలయసీసకునేగునొక్కడుక॥ క॥ చనితనతెచ్చినవణుగులు । నునువది
గఘటియించి గడొలమాల్కొలుపునెడం । జనిజంగమంబుడుగగొ బృన

మ్రొక్కుచునిచ్చునెట్టిపుట్టందైనన్ || క || ఆకోకలుదకవైచిన | శ్రీకంఠుని
 భక్తులడగజిహముడిపడక | య్యాకొండనియందిచ్చును | ప్రకటముగశం
 భులింగభక్తమహాత్యక్ || క || ఈవృత్తాంతంబంతయు | శ్రీవరశరుభక్తివి
 తాచేవిబలవం | డాపిర్భవచచ్చుతుండె | వేదిధములబ్రస్తుశిలపవినిసగ్గు
 క్తులె || క || కొనియాకిరట్టియచ్చుడ | తనినవిరళశంభునైక్తితత్వమునేకాకిని
 పాధభక్తిభాషయు | పనియరుగుదుమిట్టినిష్టవినమెన్నునన్ || క || ఈ
 చలమిబలమనీ | రావక బీమాహత్యమఃతరసులభం | బీచాగుభక్తిడివా |
 స్థావయ్యునుగాకనితరసులకుగలచే || వ || ఈక్రియంబుననుకెక్కియకగా
 శ్యాంబునగొంపోక కాలంబుండియుండియొక్కనాడు || ఉ || కోకలు
 గొంతునిటికడకుంజను దేరిగద్రోవనొక్కరుం | డేకడకుంజనంగనెడ
 యుండుకేమిండాయవచ్చుడు || క || చాకలరేడువాని నిసకగజేసెను
 ప్పూంబునో లోకులుగుపుగూడినరి లోకపతింగనిపలికారీక్రియ || గీ ||
 నార్తివేశ్వరవినుమునపట్టణమన | దుండుగపుచాకియొకదుభక్తుండననుచు
 ద్రోవయిచ్చి చనండెట్టివొలకైన | ద్రోవదలగించి జనునట్టి దొరల
 నైన || ఉ || అతియకాకదేవవిగమారజకాగ్రణి గాగంబుగ | ట్యాం
 బరసేమగట్టిక రాసియునుచుకేలజాటువీ | స్వంతమహాదునెల్లనను
 నుండుకుడిలినబొడ్డుంబునా | పుంతునటంచునప్పటుకటిక రోరకు
 నారధారికున్ || చ || తలకేపురంబులోనుగముదల్లులుబిడ్డలకేళబట్టుకిం |
 యలనుకేలచావనిదూరమ పోయిరియున్నచారికం | గళులజరింపజా
 సెదడకట్టరినెట్లుపచాంమల్కడుం | గలుకలుపుట్టెనింకగటంబునుకా
 మడి పాలుపాలగున్ || ఉ || ఏమివిచిత్రమోసరమేగుగురముబండియు
 న్నురా | నేమియునారనిగదియవెన్నడునేడొకంకపాడుము | న్నిమిడ
 మేలమేమియునెన్నరిచేనలేమిజేసితా | నామిడివాలుకగ్గరచెనంతట
 గలకటసంతరేగుచున్ || ఉ || చేరినమాత్రలోబోడిచిచ్చొకమోకివానిచ
 దియా | చేరుకగానరాదుదికకొనొరెంకనిచామెనెనా | చుండు
 డేదేరిమిణపుట్టిన పుట్టియనలనేడునా | రారగనిన్నపించితిమియెన్న
 రికార్యమెయంగువేమియన్ || క || అనిజనలువిన్నవించిన | వినిజనపతిజన

పదండవిభుబూచిమహాచా | గ్రనిరూథగనిమనంగుచు | సునగజితరవము
 చెలగగానెట్లునయెన్ || క || ఏకొరతయులేకుండగ | నీకల్యాణమునబ్రజల
 నేట్రోపంగా | గోకడుబుడుచాకిక్రొవ్విస | మాకులతంజెందజేయనగు
 నేజూడన్ || ఉ || చాకికినింతయేలమరిసుద్దులపౌరులతోడ నేర్పె | కోకవ
 థింపనెట్లుదనకుం జనుభక్తులచారిపౌరులే | వాకులనెప్పురంబ్రతుకు
 వారలుమూకలు గాగముట్టిసం | గోకలుస్రగ్గుసేధరణిగ్రొత్తులుగావెత
 య్యకృత్యమున్ || క || పురిలోలబురిజనులకు | బరిజనులకుదిరుగచాసెది
 గుర్రములకుం | బురిలెరువుచుక్కకెదురై | చొవేళంచాసెనెంతచోద్య
 ముచెల్లమా || ఉ || ఎంతటిబల్లిదుండుమును నెన్నడుచేటు నెరుగకుట
 దాసంకికునేగుదెంచునెడజంపెనుతన్నటుమాట్టించు నిట్టితయొన్న వా
 డుదను నేమనిజ్ఞునొకొట్టెనొమదా | క్రాంతతజాకిరక్కసునికైపడిమిం
 గడివాడొలోకులన్ || ఉ || పాడిదొరంగిచాకిశింభక్తుడనంచు పుకంబుపా
 థుగా నొకచంపగానికనుయుండెడి జంగమసద్యశౌఘమున్ ! గూడగ
 మానసున్నచి తాహితమైన పురోహితాళితో | నాడితదభ్యనుజ్ఞబతి
 యూరకెగలమునొదన్దిట్లనెన్ || గీ || చాకిజంపెగాచను నేకుడివటికి
 గాకమింగిన నిగ్రకెననేని | రండుబొడటంచు రయమునబలకప్పు
 ధీశుబూచిబసవడిట్టుల || క || లోకులకొరుపులునిని | చాకియనియదే
 లనారెసారెకునంగ | జాకియెయతండుసాక్షాత్ | శ్రీకంఠుడుగాకని
 ట్లునెడనాడుగురే || ఉ || కులబుడునకులజుడాతడుకులమి కటియులేకయెన్ని
 కులములతండి | యిలనవతరించినశ్రీ | గళుడాతడునానసత్వగతుడెట్ల
 నన్ || సీ || అజుజటనవసూత్రపథికదాలిచి బిక్షులడిగినతోటివాహ్మణుడ
 తడు | మహితాపవగసామాభ్యపట్టమునకు యోగ్యతగతక్షత్రయుండు
 నతడు | ననులవపుష్పహేత్రములనువాధికలోనుడుగ కేత్రప్రశ్నశ్యండు
 నతడు | సుహృయారంభసస్యంబులుదరిగోసి అలితొలినులుపుకూద్రం
 డునతడు || గీ || యాదిశక్తియుపానదానమైచెలంగ | నాదబిందుకళలుగా
 రుముగాగ | వేటకబ్రహ్మాండభాండముల్వివిధములుగ || వాడనేర్చినను
 మ్మగవాడునతడు || చ || నరహరిగోలుగాలముగనాగకులేకుడుదాడుగా

గభ్య । త్కరిపతియెర్ర గాహరివికీణమహాస్తియెచివ్వ గాగజే । సిరతియు
 గాంతహార్తనెనుజీణవయోగమతాఖ్యమీనముక్ । దెరువుఁ దెచ్చు దేవర
 విధేయుడు సాతడు యెన్నిచూడగన్ ॥ మ॥ జనికూపస్తిఁ జీపజీవము
 లపైజల్లంగఁ బోరకభా । జనయంత్రంబుఘటించి దానినిరిగించకయు క్తిజిం
 తించిప్రసా । క్తనకర్మాభిదగోగణభ్రమణసాంగత్యంబుసంధించిమిం । చి
 ననడ్రంగియు నాతడున్ ధరణిలోజింతింపగావెండియున్ ॥ గీ॥ అచ్చులగు
 వారినొరగొనునట్లుకల్లు । యచ్చులుగనూగుయగసాల సుతదునుమ్మి । జీ
 వనునులోహమును జ్ఞానశిఖిదహించి । పఁకితెచ్చినకమ్మరియునునతం
 డు సీ॥ హరిగమైవిహరించునబునిశిరమ్మునుద్రుంచి నయాశబరుండునత
 డు । హరిఁ ధుక్రిమికిటకాదీపశువుల నెల్లబొదలకాచెడి గొల్లబోయడత
 డు । కంటనాటకసూత్రకారుడై ప్రకృతివికృతులారాచున్ వెండిడునతడు
 ముందు । కులశైలములునూకీజలములల్లనచల్లిపొలముదేరగ జాలుబోయ
 డఁడు గీ॥ విశ్వమేకార్నవంబై నవిష్ణునిధుల । జోకజేకొనియుదికెడ్డు
 సాకియడదు । భక్తవస్త్రంబులిష్టదేర్పడగనుతుకు । నట్టిమడివారుమా
 చదేవయ్యునతడు॥ వ॥ అన్నియుండొనఁదైఁమహానుభావునకనొ
 క్కగులంబనంగలదెలోకులకోరిలు చేకూలునుదుకు నూరంజాకింబొల్ల
 కాకిచాకియని నింకరించెపలుకీనకె బవచ్చు దచ్చారిశ్రంబునవిచిత్రంబప్ర
 మత్తబిత్తంబున పినుపనియిట్లనియె॥ చ॥ నరహరిపుండరీకహరిగాకవి
 గోధులమేనికృత్తులం । బరములుగాగదాలు హరుభక్తులకోకలుగానియొ
 గ్గయం । బరముబుచేసెముట్టుడని మంచిగఘట్టినేయనెళనే । శరణులు
 వేడనెద్ద ముగంతసమందుచునిచ్చనటయె । వగోపరిచావముల్తనపవై
 చినవాంలకచ్చునిచ్చున్ ॥ ఉ॥ అన్నియు నెట్టికీన్యలంకలంట్టిజంపెనుజం
 పబంపినన్ । మిన్నకయందెనేతుదనునీవకడన్వడి నెత్తిపొయినం । బస్సు
 గవేలుజూపదర మాకుటిలాత్ములు వచ్చుచుత్తనం । ఎనతగానవిడురభి
 మానము మానుము మానపేశ్యగా॥ చ॥ అనివి బల్లహండు బసవచ్చుగ
 నుంగొనియుగ్రుడైమహా । ఘనుడవె గారిణంబును ధలు వచ్చుచూ
 రువన్నజా॥ లుననితదియ్యముగ్గుడరిటో గొనక క్కభూలిదూచియా॥

యనచను దెంచు మా గణమున కడ్డము గామదదంతి రాజమున్ || క|| నిలిపి కొన్న
 మీరు వొలగక | నిలిచి యతడు డాయదడవనిలుతొలుచునీపై | కొలువుం
 డుగంధ నాగము ! బొలియింపుండని బ్రజలగొచ్చుము వాయున్ || వ||
 అట్లు యంతకాంతండు త్యంతకుడితస్వాంసుండయి సామంతమావంతులను
 దదంతి సమేతంబుగా జంపంబంప నయ్యంతకాంతక భక్తచింతి ధాధానం
 తానంబగుమా చయ్యవేచుచు దెంచుచిరగణ శ మాగణంబరిట్టకొటంగట్టా
 యిత్త పడియట్టిట్టకదలక యట్టకేలక మనంబు భట్టిచరము కొనియుండి రట్టి
 యెడ || చ|| పటపటలంబుగుండుకొని భక్తుడు వచ్చుచు దప్పుదప్పునం | ద
 టునునగాంచెభాషితజనపదభస్మైకమధ్యనాగమున్ | తటతటకర్మయు
 గ్గోరగండవిఖండిత పద్మపూగమున్ | గటముగ శాంతరాశగర్జనైక
 నాగముగంధనాగముని || ఉ|| ఆనెన్గట్టహాసములు చాచ్చులు రోదసిముట్ట
 జేసిక | య్యానకు గాలుద్రవ్యచునిభాగ్రముడగ్గరితైంగికానుసం | ధానము
 తోడబలెగలి నాధునిభద్రగంబుమానవా | ధీవతజికిదుఃఖపడుయే
 నిగ్గున్నకుసంచలింతునే || ఉ|| సైకులారమీరిచటజావగ నేటికిబొండ
 టంచునుం | టాచినదంబు సేయమద నాగముమావటిపారిపోవనెం | తై
 ననుబోవనీకగజయింపులు దంతిరచ్చి నూకగణ ! గోనలనవిష్టుంటయు
 నుగోకలలుంగయునింగి సేర్పుచున్ || క|| సమరాంతరమునజేతులు | సమరు
 చుగుంతలవధించి సరసంవేదండము తొండంబును గరదండమునను వడిబట్టి
 కొట్టెనననిగాగన్ || వ|| అట్లుగొట్టియువంతటబోవకభీకరాకారుండయిపి
 నాకిభక్తానీకంబుగోకలునేయచాకలరేడుకధ్ర | ద్ర ససము ద్రుండగు
 వీరభద్రుండువరసింహుచంబలిగుంజలియి చిడిమికినం చువడువున పొడవు
 గానెగరవయిచి పుడమింబడనక నడుమ నెడిచేసం బెడచేతల దట్టుకందు
 కంబునంబోలె గొండొకగిడిగిడి పీల్చెనెగలపరా చుగ | గ్రీడించుమరియునట్ట
 హాసంబులాగసంబు మట్టంసేసి బేక మున | తటపటనం బొనర్చు
 గతిహేచ్చిచ్చివంపర గాంబడియి న్నడరీకాయ ని కొలెముఖండశెలి
 మండనుండు పరిచినవిధమ్మున నమ్మున పుత్రుమారుగా మొత్తిమోదరలా
 దుద్రచ్చురమాలకు మాంసంబును గొడగిడిదోలును పనికిరాకుండనావేదం

డంబుజేడివయిచిత్రోవదొలంగనివాసకు వెలితీగాకుండద్రోవనపోవగభావ
జవిజయుభక్తులెల్లనుల్ల నిర్లిరియనంతరంబు॥ క॥ ఎవ్వడునాపైచేసెను గ్రో
భ్యనబుగొలిపె యానగొట్టక నాలా । నెవ్వగమానదుపోషణ । నవ్వా
తకవిభుండువీరి సమాకులమణియై॥ గీ॥ బసవరాజయ్యదేన జాపరమ
హవక॥ వారిపూగితనేత్రుడైవనుమతీశు । తోడసిట్లనువలదన్నదోవు
జేసి॥ చంపబంపంగవలసె నీచలముబలము॥ క॥ నామాటలజెవిజెట్టక
మాటుశ్వర చెడుగుజనులబుడలువినగా । సమానముదూనికయును । నా
మజమునుబొలసెద్రోహసల వెలసెక॥ నీ॥ ధరణీశవినులొల్లిద్రవిశ

—ఇగవత్తుసికథ.—

మండలమునర యూరిచోడ భూవరునిరాజ్య । ముననిరవద్దకిముభ్యరిలో
పలనిగువత్తుడన నొప్పనీశుభక్తు । డపగతసర్వసంగపరి గ్రహుండువేదా
గమశివపురాణాధకవేది । షడ్విధలింగాప్నితావధాన వినోదిసతతజం
గమాచకనసుశీలు॥ ఆ॥ గీ॥ డనగసురుచిర పరమానురాగుడగుచు । వెల
యుమిగులచెడనివిభవశూలను । ప్రకటవీరకావచాపరతంత్రు । డన
గయితడు నెగచుమొవ్వనమున॥ మ॥ రతిరాజ్ఞుడన భక్తిలోలతభయ
భ్రాంతాదులకమీరివి । శ్రుతవేదాగమశాస్త్ర చోదితలస గ్రుర్రాక్ష
భస్మాస్థిరం । జితగాత్రుండయి నేమమొక్కటి వహించెక శంభుభా
క్తాశీకిం బ్రహ్మకూలత్వము సేయువాండ్ర నవిచార త్వంబునం జంపగక॥
క॥ ఆనియతీప్రాణపదముగ । దానశుభ్రచుట్రమతభాషిత పురాణకథా
ధాకనుభవవిశారదుడన । మానుగవిహరింపుచుండు మానవసాధా॥ క॥
ఈలీల నామహాత్ముడు । గాలాబవలీలగడపగానొకనాడా । చోళమహీపతి
మనగజ॥ మాలానము కురుము సింహపురపీఠిన్॥ క॥ నిడిచడికటయగుము
నమదజడధారలు గార గానశంకితవృత్తింబుడిమిప దాహితవడల్లడ । వద్ద
కగనదలెంచుచుండెవడినట్టియెడక॥ క॥ ఓకవిభక్తుడుశివభూ । జకుపుష్ప
ములపచయింపజు గెవ్వరులే॥ వకమునుపతోటలకునో । వక దనినడకకు
న్నవారితమతియై॥ మ॥ శృంగుంబువెలువడిగవగడచి మృదునకంఠ గడి

ప్రానిపుష్పములు శోధింపదనకన్నిచ్చుకువచ్చు పూదోటలు సొచ్చి యచ్చట
 చెరుగాలితానున రేకులుచినిగిన చీద్రపుష్పంబులును నుడిగాలింగడి వోయి
 తోడిమలుసడలి పుడమింబడి యున్న స్వయంపతీత పుష్పంబులును పుష్ప
 శ పయిరీపూజకు భౌజనంబులుగావలవడికల నొహరింబుల నొహరి
 మెగి యాచు గండ్లకీంపువట్టింపును నించుకించక వికసింప నుద్యోగింపు
 చున్నసజ్జికంబులుసజ్జనిండశోధించుకొని కూలిపూజచాలాలసండ్లె యనా
 లస్సంబు నందనసదనంబునకుంబున రాగమనంబున॥ చ॥ విడివడివచ్చుచో
 శ పృథివీవరుచు తగజంబుభక్తునిం । దొడిబడగూడిముట్టిన తుండమానంగ
 బళించిమీచికి న్వడినెగరంగవై చిరదనద్వయమొగ్గి నమ్మహాత్ముకీ గడుపు
 నగొమ్మగుచ్చిన గన్నలనిల్పెనుప్రాణభారయితీ॥ గీ॥ ప్రాణవిశ్లేషజ
 నిత తాపమునభక్తు । జభపప్రాణేశశంబోమహాత్మయనిన । యెలుగుని
 యిర్వదండారి యిదిచుహేళు । శరణు పలుకనియాశ్చ సత్యయముజేసి॥
 తా॥ సత్రోధంబునలేచి యిల్వెడలి జంఝాభారి సంచారుడై । యాక్రం
 దంబది యేమిటంచునియభ్యుక్తంబును గాచెకం । క్రొక్కొక్కనుభక్తు
 పాటుగనిబోదేదీప్యపానాసదా । కాక్రాంతంబున జేయుదాయుకదా
 వ్యాంబువశ్యంబుగాన్॥ ఉ॥ పనిశరక్కసుండుశరవేళు నెడిచిన్సభాగ
 న్నుం॥ గానకంబిదంతమద మస్మరభక్తునిం కీర్తనా॥ ధీఃధిరోవ
 హ్నిమనిత్ర డతహింస యయుగాంత యీశాన శరాజ తారుడయి
 గాచి యున్నెనిగనాదముక॥ ఉ॥ అంతటమీదదంతి పెగటార్చగజే
 రి । హేళ వత్తపద్మక రాగ్రగూర్మికర తామర సంబునబట్టి యిడ్చి
 మాంబం నిశూన్యదానిమెడ నామనం న ప్రొక్కుకుంభిమం । బాంతర
 నీలవర్ణ గంధ వర్ణవార్ణ గోష్టికొనెడ॥ చ॥ కిరసురహేతిఘోశ
 మంత్రికుల రాకసద్రెల్లుచునీ । ధగమనుబోలెగూలె ధగగర్విధమంత
 యువోడసూయ నృద్భుడు జగతిచే నెగిరిచ్చు వత్తుగాంచితత్ప
 దాం । బురుహయుగంబుపైకెరిగి భోరునలేచిలలాటసంస్తుడై॥ చ॥ కట
 కటభక్తునింగజము గారియట్టెన జాత్యతాదులు । ప్రిటలగృగాపుభ

త్తులకునీక్రము సాకిరారటన్ననే । స్థిటపకుదీనిచావు తుదమేకొనిమా
నకయేచచ్చినకె । సటనటగాకిన్ద్రస్థికి సావ్యము సేసిన నోరుమా
వదే॥ ఉ॥ ఏగశుద్ధభేద విదేయి యెరుంగును వానిన్ద్రులు । దాని
తలంపద్రోహి ॥ అర్జున వృష్టిసైనిగిభద్రులం । భాని పాస్తుచైవరకనా
మకభక్తులక్రూరములయెలలారావే । నేను నానక అలోయలలోల శృణాధక
భా. — యి కుంతు — పరేడున గుమ్మ । ల'చితకూలకాశేనినా, బా
త్తుమననిదేబాధనది బాధు ॥ ప్రంబుగిని నలకా । బత్తులమొత్తముల్
గొలు వన్నెఁ పన్నెలకా ప్రదేస ॥ అర్జునిన్ద్రులుత్తుకిచ్చువుమే! న్నా
డసూపవెండియెకె॥ క॥ శంక నమూరి, య । ణాంకితద్వ్యవజా
తుడై నోడనాన్ద్రాంకాగతునెనిభవ । త్రైంకయ మున్నుంబదాజ
ట్టిగొనెన్॥ క॥ ఇరవత్తుతోడనియెను । వామయవన్దిశి చోడనరుమును
దీవుక । వెరవకయదుగుంకిచ్చెన । నరమురివర మేమియైనననిచూరుడన ॥
ఉ॥ కోరికె లేమియేనియునుగోంకయిర్వ మెనన్నుతంపగక । దారక రాజశేఖ
రుడు దాధ్యమ గాతదభిష్టతాధకముల్ । మందుంధరంబయినముక్తియు
భక్తియుచ్చిభక్తున్ । భోమనదీనితా ద్భరిత చూరిశరీరుని జేస వెండి
యుక॥క॥ దంతిబ్రతికించితద్గజ । మంశుకున్నునకుమున్నెయనువులొసగి
భూ । కాంతుని భక్తునిగైలా । సాంతస్తునెనె శంభుడ చగు నెరుగక॥
వ॥ అట్లుచోడభూనాలుండు భృత్యపరాధున్ద్రులనుచ దండచును ప్రాక్త
నసూక్తి చిత్తంబుచూతుకొలిపి తనకుం తస్సుననెప్పుగా నిశ్చయించి
శిరంబు గుంపంబెంపు సేసెనన్నన్ని తప్పంబెప్పుగొల్పిది యేవ దన్న
నామాట గీటునబుచ్చి భయంబు లేక బంచితివని పశింబెప్పి పెడియుబ
సవదంబేశుండ తనికట్లని చె॥

—బాహు సహస్రశ్యగారికథ.—

సీ॥ బాహుసహస్రశ్యగార్హిణ్యం పిరిమాపేశ్వరా చారయ
తుడు । గాథమాహాత్మ్యుంబుండితశక్తుండుదైర్యసంపన్నుండు శౌర్యధను
డు । మంగళభక్తిక్రియంగభాషాంగుడ వార్య శౌర్యుండక సర్వావాక్యరా

శరీరము మోస్తమ వృద్ధిగుండు సర్వం సహితముల బోగడంగ పు
యించుంకి॥ గీ॥ గుత్తుజంగమలింగపాదారవింద । సేనసానస్త్రీబరతం
ప్రచిత్తుడగుచు । శాకులగుబువ్వనోటలు జెట్టిమొదలి । కోడిగూడం
గుబువ్వలుగోముకతన॥ గీ॥ సరగనోటలకరిపుష్పములుగోసి । కొనిమ
రలివచ్చినండలు గూచిభక్తు । అనుసమర్పించునదియు కాయకముగాగ
దారివిరచించుజంగమశిష్యులు॥ ప॥ ఇట్లునేయుచు॥ ఉ॥ పతికానచ్చ
హితుడొకవాదముపట్టునఘట్టిగాజగ । త్కతకయుమాననోహరునిగా
గప్రసన్నయొచ్చియస్మగో । భతకకుబుల్లుబుల్లమును బన్నుగమేపెనుజో
న్నలనోశివుక । మూలవహింపజేసిబరయు న్చికించెనకించి తాత్కుడై
క॥ ఒండేమియతండోఘా । మండలపతివిమల నృపతిమండలముపయన్
దండేత్తివలచుండిపల । నుండెన్బాపూర సైన్యయుక్తుండగుచుక॥ప॥
అట్లుండియా ప్రోలికసతి నూరంబున బ్రాగ్దశ భాగలబునవ్యాలంబులిడి
పింది తానంబాదపథ్నాంతసశ్చనో హారంబులు నశిమనో హారంబులున
గుమద సమీరంబులుగ్రందుకొన బుష్పవాటికాని కటంబునంబటునం
ఘటితమంటప గ్రాకారి మందిరాంత మకండిరంబలతి నుండరంబులుగా
సియోగించియున్నెడ॥ శా॥ ఆరాజన్యవరేఖ్యపట్టపు గజంబానిశ్చవద్దా
నవా । ధారామండితమైమహానిగళబంధద్భిత్తిగావించికుం । ధారూధుం
డగు మావటిని గయికోకట్లంతటవైచిఘ్నం । కారంబుల్సెలంగదండు
గలయలగా గ్రుమ్మరుంగ్రమ్మరనీ॥ ఉ॥ డకునుక్కినుక్కి పడనుంగిరదం
బునప్రేలవాలను । ల్లాడగగూడముట్టినునజావలిచట్టలుచీరివైచునీ । జా
డగలంచురాజుడ సామజముల్గనిబ్రహ్మశైరియూ । టాడనిమానసంబు
ననుయశ్చటి మట్టులయే గుమంగుగనీ॥ గీ॥ కరిడాయనుడేరగాంచిబ్రహ్మ
(౧౪౫౦)

య్యయింజెందువచ్చెనవని సందడింప । సందులుబిదలింహ సందునఁజల్పక
 వెనువెరుకకుభయాపిష్టమగుచు । గగముశిరంబున గదియించుకొని చనిమన
 నదీతీరభాగంబునందు । ఘేయంచుగూయుచుగదిసీమూఢమునింగిజీవం
 బులిడునుండుమావటీలు॥ గీ॥ భీతయుక్తులగుచు భూతపసిగాంచి । మస్త
 కస్తలస్థహస్తులగుచు । భద్రగజముదావుబ్రహ్మగ్యమహిమయు । శెప్పిరె
 ల్లజనులుగిరిములూస॥ మ॥ ధరణీశాగ్రణివిన్ముఖక్తుడొడీ తద్దామధా
 ముందుశం కరపూజాకుసుమాధక మొక్కడయువః కాలంబునందేగిభా
 సుంభంగిం గుసుమంబులెత్తికొని కొంచుంబోవు నానేతయు । స్థూలీలంగ
 జముంధరక నిలువ నదోదకండుభండహతిక । క॥ అనితనమావంతులుశె
 ప్పించిఁజనవిభుమమిగుల బ్రతుండైయా । ఘోరదనగజమేగతనె । గెనాయ
 విబ్రహ్మయ్యకడకు శేరన్నరిగన్॥ చ॥ అగింతదీను పాదముల కధిక
 మొయినదగ్రమొకరితేచిరుకరికృతదోషమింతయును గావుము గావుమా
 టంచుగ్రమ్మర । స్థూరముశేయజూచి జననాయకునాస్త కృపాభిదేచ్చిత
 తగరటికిప్రాణమిచ్చెగగగణ్యుడుబ్రహ్మయనిమ్మహీతలినే॥ వ॥ ఇట్లుబా
 పూరిబ్రహ్మయ్య శంఖజొచ్చి యప్పాధికపుడు గృతాదుండయ్యెట్టి
 సజ్జనభక్తుల చరితంబులిజ్జగనిపైన పరిమితంబులుగలవని యెట్లుండనిమ్ము
 వారలనయిజన్యవహారంబు శరణన్నగానుటయు మాగొన పొరిగొనుట
 గుం గానిబిజ్జల భూనానుక మాచయ్య యనంగకేవలకీతి గుగరుద్రు
 డుగాని నుర్త్యమాశ్రుడు గాడవని శరణజొచ్చితేనిం బ్రతుకవచ్చు
 వాకుం గానవచ్చినకాశ్యపానగి గాపోదమని బసవడు వసువతేశునకుంశె
 ప్పించనిజనః పూడు వేరొందు మతంబుగానక లజ్జాగతవదకుండయికొం
 డొక సెప్పారంబుండయనంతరంబుబసవనిదెన జూచినీవు శెప్పినదే కార్యం

బుగదలుమనియతనిపజ్జనతొనుంజనుదెంచి మాచయ్యంగంచి యతిమారం

——శివిజ్జలరాజుమాచయ్యశరణసాచ్చట.ః—

బునసాష్టాంగంబాచరించిన లేవకున్న సైగింగి బసవండు మాచయ్యగారిం
 శేరివందన పురిస్కరంబుననిట్లనియె॥ గీ॥ వలదువలదని వారింపచలము
 శేసిముకుగ్రకుగన గోల్పడ్డ మూఖుకాభంగి । యంతడాయగరానోడిన
 లేడునమ్ర । కాయుడైయున్నవాడునీకరుణగోరి॥ ఉ॥ పిచ్చుకమీదనేలసుర
 భీకరసాశుపతంబునైవమీ । యిచ్చకురాక యుంకఃత డెంతటివాడుభ
 వగ్గగగ్నిచే । వెచ్చవెమూడలోకములు పడయినాది భవన్మహత్యమీ
 వచ్చిమరుంగు జోచ్చునృపవర్యని గావదగుంగువాధీ॥ చ॥ అబసవన్న
 బేడికొననట్టులకాకసిమాచతొరియ । మృదుజవశేష్యతెన్నెనినమాదరణం
 బునసజ్జబంపించ । య్యనమృతహస్తీయెన్నులును నట్టయు బొట్టయుగూడ
 ట్టిభూ । జనములుజూడభూతిపయిజల్లికరిన్బ్రీతికించెవెండియుక॥ గీ॥
 సాటితొలుచాడుచంపిననురియిష్టి । యాకసంబునండంగనాక్షణంబ
 భువికిడిగజాచికోకులర్చితమునొంద । వానియసువులనొసగెఘానా
 యకుండు॥ చ॥ ఇట్లుసజ్జనసంబోధితంబైనకంజరరాజులకు రాజకుంజరం
 బునకిచ్చిననదిడు రామధ్వంధనమాతొకండ మండలంబునుంబోని చేగంట
 దొంటియట్లు కరంబుననుం గరిమనురాగంబునిం జనుదేరంజాటుతొ
 నుదనిజనివాసంబునకుంజనియె బసవండు మాచయ్యపాదంబులు గొలిచి
 యాయయ్యమతంబునకనచి వారిచేదాగ్గింపించుకొనితనని వాసంబునకే
 తెందెనంత మాచయ్యయెప్పటియట్లుసంతత సత్కీయాలీలనడుచుచుం
 డంగొన్నిదినంబులకొకరనాడు॥ గీ॥ బసవరాజయ్యయరలేసిభక్తిజేరి

సర్థికొనగీతమరముగినానతియ్య । నొడయలాగిదాఁమాచయ్యయెద్దబా
 డవిసిమహాగ్రతవృత్తిచేదనకుననుచు॥ క॥ అనిరుంతబాకశవశివ । య
 నుచుకొశబ్దగృహములుహస్తాబ్జయుగం । బునమూసిగొనుచుహాక । స్త్రీనా
 ధాచెల్లడినులేశపథక్తుల్॥ క॥ అనీతుమగాకీగతి । శివధక్తులదైన్యయు
 తులశేయగజన్నె । భువిహాదాతనవికో । తవిధంబునవెక్కరింపడకునెడ
 డే॥ క॥ దోషబుగాకనక్తులు । కోషింపకదీనినింబెగోతయ్యెడినీ । భాషలు
 గీషలువదలుము । మాషకనిజూడదగదుగుర్జనవర్యా॥ ఎ॥ అనిమాచన॥
 స్వకీయ కాకుతముసేయబోయెనీవాతకథ । క్తకాయుంబుల చేనెరింగి
 బసవత్సోపత్యమాత్మిండుభి । మనిమగ్నాశయుడైకలంగుచు కడునై
 స్సాననాభోజుడ । చరియెన్మాచమనీషీయున్నెడకు భాస్వచ్ఛక్తనా
 హామ్యుడై॥ వ॥ ఇట్లుచనియమ్మహత్సునివాదాంతకంబున నొడలుగెడపి
 యుట్లనియె॥ క॥ ఆంధ్రతానూకాయని । నక్రమసృతరయుక్తినాగ
 స్సతనిర్వక్రాభావాపేతుని । సక్రోధుకదుడకనునెమ్మకారముక॥ క
 దుగ్భావకునకుభక్త్యా । విర్భావవిహీనజిహ్వవేదదూరుక । చింభగ్యు
 నకౌచునిమ । గ్గర్భునుగావికొనవెకరువొధరికొ గీ॥ నాల్గుతలనరు
 వదింల్గువే॥ గీతములుజప్పబడగొంద్రకేశెడిచుల । నెట్లులయ్యెనుయి
 ప్పుడునీకాననమిని । జామినివయోయనకి మున్నెంగమెళా॥ క॥
 అనిరెనునిందించుకొనుచు । ఘనదైన్యముగాని ఒడగ గణపతింపంగా
 వినియునువిహవిధంబున । ననుపమశౌర్యండుమాచార్యుండనియెళ్ళ॥
 క॥ కడుసధనుడకొవ్వితెమా । మృదుగణములధమలైత్ర పిఠియకట్టా
 యికిగెడుచిటలేకయ బడుగైతవెసిజ్జబావుబాల రివ్యాగా॥ సీ॥ అట్టి

యాచకుల నెందైనగందుముగాని యిట్టిత్యాగులగు నమేయగమున । పా
నలిన్నియు నేల బసవయ్యనీవిచ్చు నేనికెదన్నలునెరగోక । లట్టిగుఱ్ఱపుగా
డైలవని బచ్చనిమన్నునీకుటిలపునాతులేమిభాతి । మాదేవుభక్తులపేదరికం
బులోగరిమచూపుమనని కరయుగమున॥ గీ॥ సదమలోదకంబుసంధి-చివ
ల్లిన । తేతగ్రాంబులెల్లధరమరికత । నిలపుష్యరాగసర్గలవైదూర్య । పీద్య
మాదిరత్నవితతులయ్యె॥ క॥ ఉన్యతంద్రద్యుతి । ఖద్యోతంబపుడనే
లుఖద్యోతముగా । చోన్యంబందిరిజనుబును । వద్యన్మాచయ్యజూడవచ్చెన్
నృపుడుక॥ గీ॥ ఏరువారనకందరువేగవచ్చి । చూచుచుండంగ మడివాలు
మూచశేరి । చూచుగునెనుప్రమథప్రనాదపుష్ప । వషణమందరునాత్మ
లోహషణ-ముంద॥ క॥ బసవనినిభిమతఫలముల । నసలారివిదనువనీశుడభ్య
ర్చితుడై । యసమానుడుమాచశేరియపుహోప్పారెక॥ క॥ చెన్నారజం
గమావలి । మున్నిటలింగావతారమున మాచయభక్త్యున్నతి శివుడెరుగ
గలే । కెన్నేనియురూపమల్ వహించినభంగిన్॥ గీ॥ అట్టిజంగమసత్వ
భాభ్యంతరిమున । దొంటియున్నట్టిరత్నంపుదిట్టబండు । హరునిభక్తులబం
డారిన్నయట్లు । బసవరాజయ్యమిగులజూపట్టుచుండె॥ వ॥ వెండియు
బసవంబు మడివాలు మాచయ్యంగారిల శ్రీచరణార విందంబులకు నా
ప్టాంగ పరిపర లాచరించి డెరజనుడెంచి యుదంచిత వాక్యంబుల
సన్నుతించి శరణువేడుచు దేవనీమహత్వంబు జూడనెంతటి వాడనో
సంగమేశ్వర నీశశ కరు డవుయేను కింకరుండ నీవునిర్మలుండవు యేదుర్మ
లుండనీవు సుజ్ఞానివేన్జ్ఞానినీవమృతాంగుడవే విషాంగుండవీవు మహాదాని
వేదీనుండవీవు పశుపతవేళువనీవుత్రైలోక్యచూడామణివేని ర్భగ్యచూ
డామణి నిటిదుగుక॥ రాణియగునాయందుసగ్గులలేశంబు పెదకంఠంబు

ర్వపర్వతంబు భవదఖ్యక్ష్మపాగీర్వాణాయుధంబున గీటునంబుచ్చి యప
రాధశతసహస్రంబులు సైరించి రక్షింపవేవేయును నేలజగదాశ్చగ్యచర్య
మడివాలు మాచనార్యయనియనేక ప్రణామంబులవిన్నవింపవిని బసవనిద
నకొగటంజెచ్చి కామత్యార్థోరాసినోహార్చ నప్పుడచ్చట భక్తులుతమలో
సల్లుని॥ క॥ వినవయ్యలింగమందై । ననుగలుగ వెళ్తోప్రవాదంబులుకొం
చం । బురకయినకడవకాదువా । రునువాయింపగ గ్రహింపరుగదా నం
దు॥ గీ॥ అంతకంటె ఒకడమయేయత్సభ్యుత్పా । నారయకూరికెచే
పట్టుమ రమహాత్ము । లట్లుమంగాకమాలివ్యమపనయింపగాకచీరెలకలు
గు నేచాకేమేండి ॥ క॥ అట్టిదవోబసవయ్యం । బట్టుటమాచప్రభుండు
బహువిధములచా ధట్టించిదుర్మలమువ్రా । దట్టివిమలశత్రుజ్ఞతం బొంది
చె॥ చ ॥ పనిపనిగాపగాపనవభర్మ నవణకనకెక్కుబొల్లిజం । దనమొగి
నెంతరాచినను । నవ్యసుగంధమునిచ్చులిలదు । త్తునకలుజేసినంజెరుకుతో
ల్లిటికంటెనుతేపుమిపుచా । ట్టుందుదిముట్టెమాచవిభుం డొరయకబ
సవన్నిభక్తియు॥ చ॥ అసమశ రారిభక్తులిటులంచుచుతంపగ మోట్పు
గేలుతో । బసవనమంత్రయన్నిగనిభవ్యచరత్రుమమాచశౌరియో । పస
వమహంకరించినను భక్తిఘట్టిని నశంకరోక్తిభ । క్తసరణియేయహం

—శంకరదాసయ్యకథ.—

తపరికింపవేతోల్లిపురాతనాలిలో॥ గీ॥ జడయశంకరమనుమహస్తానమం
దు । దనరుభక్తుండుశంకరదాసియనగ । కాలగతికర్మముఖ్యేంద్రజాలమా
ల । నిర్మథనశౌరిభాక్తిమర్మవేది॥ సీ॥ జన్మజరామరణోన్ముక్తకాయం
దుచిన్మయానందవశీకృతుండు । రొద్రమహూద్రేకరంజితాపరవీరభద్రం
దు । ప్రర్యక్షఫాలదృష్టి । ఎంతిరాజుంజుదోదకంజతాంజవమండితాంబ

రుదుమనోహరియశుడు! విలసితసంసార తలగుండుగండం ప్రచ్ఛన్నవేషసం
సన్నతతుడు॥ గీ॥ గోపితాక్షవిభూతియైకుశలబుద్ధి । బొంతలునుగంతలును
గుట్టి ప్రోగులెట్టి । యంగడిని విక్రయం బార్చననుపు దినము గాయకం
జేసుమానికల్కలుగుచుండు॥ క॥ ఎ క్క క ద ర గ క గా య క । మ
క్కజముగయేనుమాన్కొలబ్బగదినముల్ । స్పక్కకజంగమకోటుల । కె
క్కుదురతినందచేయునిష్టాన్నంబుల్॥ క॥ ఈసరణిజంగమార్చన । దాసి

దేవర దాసయ్యజూడవచ్చుట.

యొనకొంగ జూచుతలపునవేటరన్ । భూసురపతితో దేవర । దాసయ్య
నుచు దెచ్చి మ్రొక్కితగుగోష్ఠి మెయిన్॥ నీ॥ ఒక్కింతదడవంద నుండివీ
టూనితనమితముసకంతప్రేమముననేగి । సదయుండువోలెవిచారించికట
కటాయీగెకుతపును లేదిట్టిలోన । శంకరదాసయ్య సద్భక్తిమహిమయు
లింగసమర్థత్వ సంగతియును । నింక నెన్నటికంచు నెండలో వగచుచుప్ర
కటించిదుగళ్యవ్వకునుజెప్పి॥ గీ॥ తగినగంపెడుగొలుచంపదాసిజూచి । ద
యదలచిపంపెగొలుచును దాసమయ్య । యంతయునుమేలు నాకేమియిం
దుకింక । నేమియుడగినదనుకు మాకియ్యగలచె॥ చ॥ కొలుచనకిచ్చెత్తోల్లి
యొకకోకతసస్వికిగొల్వు దెచ్చియే । మిలమమువేడునూ తమకు నెక్కడను
న్నవియిన్నియంచుది । క్కెలిగదియింపగంపెడును గేలవడంగెను దానిలో
ననే । తలకుచుచిక్కెద త్తవనిధానమునందయడంగెసర్వమున్॥ గీ॥ కొలు
చుగృహములోనగొవిదెండులేవయ్య । పాదువాలెగాదెవాడవాడ । దా
సివడసిన్వీతకనిధిశంకర । దాసమయ్యదివి యదలగెనపుడు॥ క॥ పరిభ
వభవకోకంబున । దురపిన్లెడుదాసిజూచి దుగ్గవవలికెక । ధరగలవాడ
మొలెద । వ్యరణునకుంగొలుచు పంప జనునే నీకున్॥ క॥ శివశరణులొ

లుకడగన! భూవిలోసేవశ మేజగముపుక్కిటపడ్డం । టవీచారింజేడుకమ్మా
 నవులకుబ్రతుకంగలదు నాయంచైనక॥ క॥ మృదుడుప్రసన్నాత్ముండే
 యదుగుము వరమన్ననమగ నాకించుటయి । స్వదమిజనులెల్లనెరుగరె
 కడపటభక్తుల మసాత్తుగా నగవశమే॥ సీ॥ చేయుకాయక మింతచెదరక
 మంఃరంబందుడ జంగమం బందమెంత । యెక్క వురగవునేను మాః
 క్లేజ గమ కోట్లకుజాలుటెట్లు । లింగసదగుల లేములే మనువచ్చు పెం
 డెయినానుయ్య విపులభక్తి । లోకత్రయంబున ప్రాకిటంబున శేయవలసి
 ప్రత్యక్షమయియలికనేత్రు । డదుగువరమటన్న జిడివి డి పడకన । స్మిత
 ముఖాబ్జుడుగుచుగివచుహేళ । కర్తృకతనానుకతనైనిపుండ । వేరెవరి
 ముగలదె వేడికొనగ॥ ఉ॥ ఏమియు వేడకున్న పరి మేశ్వర నీమది సిగ్గుపుట్టు
 నొ । కామనభీష్టమిచ్చురతిగల్గిన రేపటియట్లుసూదికనె । దూరమునరాత్రి
 చారమిడసూత్తు వి లోచనమిమ్మటన్నచా । కామవిమడికయిచ్చెనభీకంబు
 న మిక్కిలికన్ను నెవ్వచున్॥ వ॥ అట్లుహరుండిచ్చి చిచ్చెర కన్నులరైవ
 దోగర్వగర్వతవజం బగుటయుశంకర దాసయ్య శంకరేతర సర్వసమ్మత
 విమత్తుండయియహంకరించిన శివద్రోహులనటలతట నటోత్కటచటులాగ్న
 పటుహితంబునబలు వ్రేల్పులం జిటచిటం వెచ్చుచుంక పాలంబులంబటపట
 బగులం గటకట యనక పెరవేల్పు పేరుకొన్న మాత్రంబ చూల్పంగ మర
 కొందరువేల్పులువెల్పుడిబోయిశివభారీవుల వరుగులు నొచ్చివెచ్చ గూచుకా
 చుంగరంబుబొదలంగూచిక జోహారువెట్టినుగాంచి తక్కిన వేల్పులం బ్రతి
 దినంబునుముప్పెల్లులం గొనంబనుగు దైవరబులుబడుగు పనులు పంపంజేసి
 బ్రతుకుదమనిశ్చయించి॥ సీ॥ అసనకముంగిటి కసవులు వానూకు కొనకొ
 నూరికొల్పాడెనూడి । నెట్టన కొట్టంబు నిత్యంబు బుట్టెను దంపంగ బ్రోల

ఖోదాసిమతము । చుట్టునుజాలకాదుచునుండు బెడబోక్కికట్టెలు మోవంగ
 గాటయెరి । పసునలగావంగభక్తితోగటకలు మైలారుడుగోడుగు
 మునుతబట్ట గీ॥ రేకడమలచేటికొండేటిదారి । వ్రంగింపంగీర్తులు
 బొంగి వెలుగిలతికించబొ అర్థవలెము నోరంగొక్కాక్క-పనులునేయ
 మునుండును ॥ ౩॥ కాని ముందుగా పగము । ౧౦౦ వేల మౌదశములునప్పించు
 డగియాలముశున్ములవి ౧౯ । బోలెకడబిడ్డ జగ్గి । ఇభిజియం ౧౯॥
 చ॥ ఇట్లున్నవైవంబులము న్నెట్లుంగొను నాపమ శ్యా మహాశ్వుంబును జగదేక
 నుల్లాడమరాజుల్లంబున ననన్యాత్వంబునవహించి శశ్యెల్లలాగున కృష్ణ
 యోగసానిమెప్పించి ఘోషభివేషింబు వడయుట క్కంబగు ౩॥ ౬॥
 ఈనారిముందటకనిలిసి ముంచుకొనిములేకపోయినన్ । సాహసేదా
 నపొమ్మ । మజిలినత గ్రహధ్యమందును । తాహాములోడనుకునను
 శౌరిరచించితదియ్య నేమము । న్నోహాములందులన్ బొడి నూమ్ముగా
 ధరన్పిన్యమున్ ॥ చ॥ అలంకరేయనుబగునచ్చవలిచ్చుచు గొల్వదాసి
 యు । స్థలమున కేగుదెంచి పురసంహానభక్తులుసంతసిల్లదా । నలరుచు
 నంకకానిగతి గుడితల్పులుదీసిచూడరా । జలజనశాక్షినిగహముర్మున్
 తత్త్వమునొందెవంబుచు ॥ గీ॥ అంతిక్స్మమునుహరిమిది మోహంబు
 శరణువేడవచ్చుకరణినిదిగి । చరణయుగము శేరినరుదరిదానయ్య । నిష్క
 రూపుమోపివిశ్వమెరుగ ॥ చ॥ పరిసమయానశుల్ వగిలిపానిగిమికింను
 గుండేం హే । శ్వరుశంకాగ్రగణ్యుడగు శంకరదాసును లోకవంద్యుడై
 ధరమచుచునీ నీకుదిశంబిక వేసెరుగి పరలశం । కలువకునైదిగురు
 లగంగరికాయనశ్యుగృహాన్ ॥ గీ॥ భక్తసహస్రై నప్రబుద్ధబాధకున్న
 భక్తియును భక్తులనుగల్గిభక్తులకును । భక్తులద్వై నప్రబుద్ధబాధసియు
 న్నభక్తియనుభయంబును మునుబుచుచగా ౬॥ చ॥ కలవదానింబిం
 హరుడేయ లగ్గచిగువంగ బెట్టింక । గలమతియంతయున్ శెడినకైవడి
 యొకవట్టగుట్టుమా । బుబనియేమిమ్మతటూరిననంగులువచ్చియి
 య్విరుం । బుమనదాగమ ద్యపదపద్మయ గ్రాణతుల్ ఘటింబుచు ॥

శీ॥ కావవేజయ్యభక్తజనకల్పకశంకరదాసమయ్యమ । దేవతలంపగాదెను
 యుదిక్కినునీవడిదయ్యమాకునం । చావిపులాతలంబుదనువంటగ్రమ్మ
 మ్రొక్కి నల్పినన్ । బ వనమూర్తిగాంచి పరిభావపరోక్షులదాసికిట్లున్॥
 సీ॥ అక్కటవిరేవ్వరయ్యభాదెల్లబాదాసి శేషయ్యగా శాశ్వతః । నిస
 రవారమెమికిట్లు రాజన్నెయిటవచ్చుటకు గార్యమేమిగలిగె నెచ్చటకేనియు
 నేగుదునున్నాగొ హారహారమము పరువరుగదయ్య మీయట్టిభైరవమానసు
 లును శరణులుగల నెయ్యాభవనంబులోన॥ గీ॥ యిట్టిభక్తియుక్తియిట్టినిర్గు
 ము । నిట్టిభయముగల దెయితరులకును । బావు దాసమయ్యబడుగులాధారం
 బబావుదాసిభక్తిపరులభాతి॥ ఉ॥ మాకిపుడేమి దెచ్చితవిచ్చికమిరగనీసర
 య్యకున్ । గొకయొసంగిగైకొసన । గొల్పుచుగాదేలలోననిండవే । వేకొ
 నివావుగాక నిజనిశ్రుతిపదలెందుపోయెదె । మ్మాకలమాత్రమిబ్రతు
 కుక్కపజాలకుగాక చాపము॥ గీ॥ కాసువీనందువిడువంగగట్టికొన
 గ । నొసరిల్లనధనమిందునుండనొపు । ద్రవ్యమాయనిదేవరదాసిదేవు
 గ్రవ్యజేయంగజంగమాస్థానమందు॥ చ॥ పుడమిపయిన్ ఖనిత్రమటుబూ
 నుగదానిపసి డినకుక్కలై । వెడలగనక్కజంబాసచివేగమ దాసియుగు
 గ్గళివ్వయిన్ । గడుకడుభక్తితచ్చదసకాయమునంబడిలేవకున్నన । పు
 లినిగాంచి శంభుగణప్రాప్త్యాపాశక్తిరదాసియిట్లున్॥ క॥ ఓలీంగూలి
 కిగొలిచెడి । చేలయిగై టయూగిచెల్లించుకని । వేలాగునజాగెదవని ।
 ఘోరాక్షునివాగుమంతబని గకున్నన్॥ సీ॥ ఇకొండుదడుపైనయిచ్చి
 పుష్పమపందుము ముకగ్రమ్మరబడియుమటుగాక । కుడిచింకట్టినబడు
 గు నైనయినుచుడిముచ్చడిదనముగొనుము । కాదేనిబేదలసాధులన్దొ
 నెలరుదుమలుగాగొగబొమ్ము । బడుగుబత్తులకాళ్ళపైబజ్జగలుగుక
 కుడువంగట్టగవింపముడువ॥ గీ॥ యేదిగాదెనిపిచువుడుపాదయుగవల
 పేలమలమగోవునే శేటప్పనిర్మయచుశెప్పచుపంగనింకనేల ।
 మిశెప్పవరోపపంటయొదులెల ॥ ఈ నిఃప్రేక్షకై ॥ ౧౬౩
 బట్ట నెడు చెప్పయిదునా । పగిదిచానతిచ్చిన । నానియొకనెడ్డిత్రొ

టప్పధివీపతిపట్టపుదేవిదిట్టమై । దండిగమాదికోట్టరుల ధాన్యములన్నియు
వెచ్చిపెట్టుడున్ । మండుచుభతకయాత్మసతి మార్కొనిగర్భిణినాకఖడ్గ
హస్తాడయివ్రేసికైకొనడె సుందరి ప్రాణము ముక్తి మతస్కృత॥ ౬॥
తప్పొనరించినట్టి సుతుదన్విమహూద్భుత భక్తియుక్తియై । చన్ద్రసుగాక
యిండగ వెసన్వేస జంపెనుగాకనేనుత । నిన్విడు నిజమూర్తి నయి
చౌదవేవరచన్ననొల్లదా । యొప్పలకుప్పయాదన తనూభవునై ను శార
దేమనన్॥ ౭॥ అడిగినజంపిపిల్వమన నాత్మజుబిల్చికిరీర లేమిమే । మడుగక
జంపెబిల్వ మననట్టిదకాకని పిల్వదయ్యని । ప్పడమిననేకులిట్టి గణపుంగవు
లుండఘనుండనేననం । బెడతలపట్టిదేరసన బెట్టితినంచున హంతబక్తి
నన్॥ ౮॥ అశీరియాలునెమ్మదియ హంకృతిబాయగ బల్కిశంకరుం । డను
పమవత్సలత్వమున చాణములాయమ పట్టికిచ్చితా । రనగముచేరరమ్మన
చరప్రభుసేవయచాలుముక్తులూ । ల్లననుచునుండెనిమ్మవయి లాతలి సత్త్రి
యలాచరింపుచు॥ ౯॥ హరుడుశిరియాలుశెట్టి దానంతమాత్ర । బోవ
నియ్యక జెయిచేతబొదివిపట్టి । రమ్మనుచుజంగమా కృతుల్ నెమ్మిదాల్చి ।
యటహాలాయుధపురమునకరుగునపుడు॥

—*హాలాయుధునికథ.*—

క॥ అల్లంతటగని మ్రొక్కి హృదుల్లాసము తోడ నవరసోచిత కృ
త్యంబెల్లనొకగూర్చిసుఖకర । సల్లాపంబులను బ్రాద్దుజరవుచు బలికె॥
సీ॥ యంతదవ్వులనుండి యేతెంచితిరో పదాలస్యముదోబెడి నాస్యములను ।
హరమూతుకలార మీయాగమనమునన న్మన్నింపనోకాక మరియుగలదో ।
యనివిన్నవించినఁనిజంగమాకృతి దనరుశంకరు డప్పడనియెన్మపతి । వినవ
య్యభక్తిదర్శనముకారణముగా జరిఁచుచుజంగమో త్కరములోన॥ గీ॥
నధిక జరియింపుచుందుముయభవుభక్తవరులుమాకును గతిమమ్ము వారుత
మరు ॥ ప్రాణలింగంబులనికొనియాడుచుండ వారిబడివాయమెప్పుడ
వార్యలీల॥ సీ॥ తిరునీలకంఠుండువరగొండపతియును కలికాలచోడందును
రియమయ్యయలయచంగుళిమార డేనాది నాధుండు చేరవశ్వ పచయ్య

చేదిరాజువాగీశనైనారువరకీర్తి సోమాసిమారుండు విశ్వనై నారనంగ
 గలుగువీరలుమున్నుగాగల సద్భక్తవరులచే బూజలు వరుస గొన్న గీ||
 వారమీడాడయనిజెప్పవలదుధరణి । నేను చొరనట్టి హరుభక్తి నిలయ
 మెందు । లేదుమిమ్మెరుం నివారులేరుభక్తు । లెన్నడెన్నిదుమానుకు
 వెతుగరారు|| క|| వినుమెట్టివారిమెచ్చు| ఘనభక్తుమమ్ముమెచ్చగా
 నుంటిమి । మునురూపుగజేసినవా । రుచుభక్తవరులు చేపట్టి తువక||
 క|| మాదుబ్రతుకెల్ల చిత్రం । చాదికడలియించినదినిరాళిపరంబే । ప్రో
 దియులేకయబెరిగిని । పెదిననుభవభద్రదండ్రులెవ్వకొయెరుగక|| సీ|| తల
 యంటియమ్మవ్వజలమాదక చన్నయ్య బెరిగి గొన్నవిడ్డయట్లు । కెంబా
 విభోగయ్యగేలిచ్చినడపింపనడుగిడ నేచికొంటిబుడమిమీద । బడిపన లకునం
 బిపలుమూరుపిలువంగ నడువంగనేచికొనినాడికముగను । చన్నయ్యపొత్తు
 నజెయ్యారభుజియించినెరయ భుజింపంగనేర్చికొంటి|| గీ|| దాసవయ్య
 కతంబునదప్పకెపుడు । కోకగట్టుకొనగనేచికొంటిమరియు । మానకం
 జారియాత్మకుమారికొప్పుగోసిజడగట్టి నేచికొంటిగొప్పవెట్టి|| ఉ|| అంతట
 యెవ్వనాభ్యుదయమందుటగన్గోనిబల్లహుండుసీ । మంతినినోతు మాకును
 సమర్పణజేసెనుమద్వయాధకమై । యెంతయువేటకమొన్నగుధరేళుడుము
 మ్మడిపళ్లుజేసెన । శ్రాంతముగాంతకున్వలసిగా గిలుచుంటిమి దక్షవాటి
 లో|| గీ|| మొన్నశిరియాలునింటికి మదముతోడ । నరిగికన్నకుమారుడీ
 శ్వరుడుగూడి । కొనియెనామేలుగీళ్లుకుకవముగాగ । నీకుజెప్పకయే
 రికినేగింతు|| ఉ|| గ్రోత్రముగాదునికగ మొక సుద్దిహలాయుధ విస్మయకం
 చిలో । గోత్రమువారినందరిని గూహకవేడుక గాజితాద్రికిన్ । యాత్ర
 యొవర్పుచుండె శిరియాళిండు వారలలోనగూడరా । కృత్రుడుపోయెనిద్దర
 ణిబుట్టెదరేయికనట్టిభక్తులుక|| క|| ఆతనియదిలో రయం । జేతోహారం
 దునై జశిష్యులబంపన్ । బ్రీతచెరగురసమాశివ । దూతలడుగ నొసగిదా
 నధూజకటిగలిచెన్|| సీ|| అంతటపోక పృషాకుడు గంబిజానిరువదియొ
 కనినంబిండుకైస । వెలువనివానలజలమున గురియింప పదివేలు జగముప్ర

భీష్మలేపుడు । పాయకుండెడు మహాపట్టాంబున జంగమొక్కందు నుండక
యొడిసిపోయి । రప్పుడుశిరియాలుడధికత్తుదాతుడై జంగమొన్నేవదాన
క్తిసూరు॥ గీ॥ గలయదిరిగియెందు గానకయింటికి । వచ్చు నెడవారుం
డువరతపస్వి । వేషమొప్పతాల్చి వేవచ్చిశిరియాలు । కొడుకునడుగవనకు
గూడదనక॥ ఉ॥ భాసురశాకభాతపరివక్తము సేసి సుతున్నహీధరే । ప్వా
సునకథితోడనిడినసర్వజనంబులుచోద్యమందగా । నాసుతు గ్రమ్మరంబ
డశియాత్తులు మిత్రులుదానుగూడగై । లాసముచూరముట్టి శిలాంభునగాం
చిరెయిట్టులెవ్వరున్॥ వ॥ అప్పుడుమేముం దన్నందిరంబందయిండికన్న
కార్యంబుగాని విన్నమాత్రంబుగాదు మచ్చరంబున నొకత్తై కళ్ళ మెచ్చక
మొచ్చుగుందులుగాభక్తి భాష లుచ్చరింపవచ్చుగాక యిట్లు సేయ వచ్చు
సేయని యనేకప్రకారంబులం బెచ్చువెరిగి శిరియాలుం గొనియాడ హలా
యధుండు గుజనా జంగమలింగంబుతో నీట్లనియె॥ చ॥ శివశివయేమి
చోద్యములుచెప్పెద వీశుడు రక్కసుండెమా । నవపలలంబు మొక్కవదన
ద్విషుభక్తుడుభక్తుజంపెభక్తివిరహీతుండె మీరొడయ దేవర లాడినబాం
కుసాంగమాకవిహీతమంచుగాకవిననైనను గూడనె యీద్యభోక్తులకై
క॥ అనియాసర్వముమిధ్యగ । మనమునదలపోసి పల్కుమానవనాథుం
గని గొనివినుముహలాయుధ । యనుమానముమాని హరగణావళితోడక॥
సీ॥ సతులనిచ్చినవారుశతకోటి కోటులు సుతదాతలకునైన మితయులేదు
తమ్ముఁచ్చినవారదరము గాదెన్నంగనెట్లుండలేదననెట్లువచ్చు । హరుడు
భక్తులమనంబరిసి చూడదలంచి యడుగగానివి యెల్లనడుగుచుండు । యం
శిలిలేకిత్తుట్ల సద్భక్తులు శిరియాలుడును సుతు శిశువ నేడ॥ గీ॥ బెట్టెనమ్మ
వెసిముట్టవిచారంపు । ధరణీనూరనూర దచ్చరిత్ర । గద్యఃద్య కావ్యకల
నబాటలలీల । జరుగుమిగుల భక్తసఫలయం॥ ఉ॥ ప్రాకృతసంస్కృ
తప్రభృతిబావలనాటకసంవిదానముల్ । జోకయొచ్చి సూత్రధరసూచి
తపిత్రులపెక్కుభంగులం । గైకొనివచ్చియాడుచును గ్రమ్మరి చావుచు
నీక్రమంబునకై । లోకములోనివాడనవి లోకమునర్ప వెదచ్చరిత్రముల్॥

ఉ॥ వీమిటికిన్నిశెప్ప మనుజేశ హలాయుధ యెల్లదిక్కులన్ । భామల
 కోళ్ళకోకలులబాడగనం చాడయుండుశెప్పనా । ధూమిపుడంతయున్ ।
 వినిప్రభూతతరా గ్రహయుక్తచిత్తుడై । పైఁ ౩౩ సహాయ శిరియాల
 నీజులగ బల్కునీక్రియన్॥ చ॥ మది మది సుండి యెట్లు నర మాంసము
 వేడెనుకూలిగాకతా । నదయతతల్లిగిక్కనీ క్రియన్ సుతునెట్టుల జంపె
 నల్లఘా । మదనవిరోధి మేలదయ మాలినదానవుడయ్యె నయ్యయో । ము
 దిమిఘటిల్లమైమరచి మోసమునొందెనునాపినాకియున్ ॥ ఉ ॥ ఆమిషమ
 న్నభక్తవరులటంరుచేతులనట్టిమాంసమున్ । బ్రేమముతోడనీశునకుబె
 ట్టుటయెట్టులువట్టియాసమై । కోమటిబుద్ధిసేసిసుతుగొంతునుగొసిరిగాక
 లోకమం । దేమయినవ్వరెనడచి రేణివభక్తులుదీసిమెత్తురె ॥ ఉ ॥ భక్తుచి
 త్తవృత్తిపరిపాకముసూడదనూజువేడినన్ । యుక్తముదాననేమియుని
 యుక్తకరుండయిపుత్రుజంపను । ద్యుక్తియొనప్పనంతటనయుత్పతాకు
 డుమెచ్చునిక్తమా । యుక్తికబూడగోరినటులున్నపన్నగధారిదత్సతున్॥
 మ ॥ చిరుతొండండునిజాలభక్తుడయిననన్ శ్రీకంఠుడధింపన । త్తరిదుం
 డ్రించినతుమ్మదుడ్డుపగిదించానుండిచేనెంతబం । పరబాతున్ వధియించు
 నెతమసుతుండైనన్ మహేశాంకితుం । డురుతేతోపరమూక్తినాకగ
 తశంకంజంపగాగూడునే ॥ గీ ॥ ఎదిరియింటచిచ్చుయిలదన్నగాల్పునా ।
 గానస్వగృహవేషగాల్పకున్నె । యన్యలింగవంతుకున్నపాపముగల్గి । తన
 యునింతవంతుడునుమలేడె ॥ క ॥ వెలిదుకిఖము వెలిబుచ్చిన । నలువునను
 తుజంపితాను నడుమనజణిగెన్ । నలిబ్రాణమున్నగోమట్ । భలిగాభలు
 సాకునమిలి బ్రతికెదననుచున్॥ చ॥ అకటమనోజవైరికి నరామిష ఖండమ
 కానియొండుకు । త్తుకకునుడిగ్గకున్నను సుతుంవధియించుట యేవిరక్తిః ।
 మ్మికగలభక్తుడేదనమేను పదార్థముజేసెపెట్టుకొ । దొకరినిజంపునెల్ల
 మదినూహ యొనర్చగ మోసగాదొకో॥ చ॥ అట్లునుం గాక చింతం
 డంకు దన్నువంచింది తన హృదయంబున నిందంబొంద నొడినందనుంచి
 లువుమనసుందరింబని శంకాని యప్పుడర్పించితిం బిచ్చుట భక్తిం బాడిగా

దనిపలుక లేడయ్యెం బంచవదలండు నరుడెంచి యధికంచి పసినినువుంజు
 పించె మ్రొంగనగొంటి యయ్యంగదె యసునడకెజడికి జడిగొడు వెడలెంగా
 కగడుపార నారగించెనేగాట్లు సెట్టియు నాగట్టుపట్టి పెనిమిటియు వట్టిర
 ట్టునకొడిగట్టిగి కాపుల భక్తులమ్రొంగపచ్చిరక్కసుండను చుక్కలరాజతా
 ల్పాచుభక్తులజంపం బాల్పకండు వీరిబారిత్రంబు విచిత్ర కథా సూత్రంబు
 గానభలం జదువంజెప్పు మూఢులునిసంఖ్యాత మహా ప్రమథ గాంబులకు
 వెలి వెలిసుండోయనహలాయుధుండు సక్రోధుండయి కరతాళ నాస్ఫుటన
 పూర్వకంబుగాఢుటమోసెనప్పుడు॥ ఉ॥ అంతట గంతు హంతకుడునా
 శిరగాంబుడుదత్కదాగ్నిక । త్యంతభయంబునొంది యెదురైనిలచుం
 డగనోడిపొగ్గవ్వఘా । మృంతమునందునిల్చి హృదయంబులుర్బులనదల్లడి
 ల్లుచు॥ భ్రాంతులుపోలెనొండొరులబాయక చూచుచునున్నయిర్వర॥
 వ॥ హలాయుధుండుగాంచిజంగమంబులగుట మమ్ముని సారకు మన్నింప
 వలసెంగదాయంక క్రందనాడిన మాటలకుం దప్పునింతనుండి చిరతొండని
 ఖండశశిమండనునివాతక గీతెంచితిరేని మీరును వారిలోని పారలేకానిమా
 భక్తులపంటివారు కారుసుండియన మారాడనోడి మనిసిజారిగిరి కుమా
 రిందలంచిన॥ నీ॥ కటితటంబునవంతకావిబెట్టినచీరె మోకాళ్లునునుగంగ
 మోచికట్టి । కరగబెట్టినకొవగంత కుచంబులనొదివి గాగళమునబొం
 దుపరిచి । సన్నంపురుద్రాక్షుసరములుజుళిగా సంగలవణికట్టులందు
 దాల్చినడుమ రుద్రాక్షులండంగజేసిన రాగికమ్మలు కణకయుగ్మములదా
 ల్చి॥గీ॥ జడలతురుమునబైబట్టగడనవాడ । నుదుటగలయంగభస్మంబుమెది
 చిపెట్ట । సంగళవాద్విషయ్యయైస్మరవిగోధి । రాణిచనుడెచెజంగము
 రాలికరణి॥ గీ॥ భక్తిభామినిజంగుభామభాతి । దాల్చిచు దెంచుగత
 వచ్చుదస్విణాచి॥ యాహలాయుధుండెదురేగియధికమ్రుకి । తోడుకొని
 వచ్చిమిగులనత్సుకముతోడ॥ క॥కాలోచితసత్కారము । లోలెంగావింప
 నన్నియునుగైకొనియా । నాలోనను సదహ్వాపాలునితో నిట్టిలనియెప
 టుతరిఫణిశన్॥ క॥కమలజకమరాక్షులుదమరపాణుల ముఖపద్మములగుగం
 బుననుగృహం॥ కెమలకలయండియునాన్యల । గమియింతగు గాంతలందుగల
 పేగుణముల్॥క॥ కలనైననన్యపురుషుల । పలనెరుగనిగిరిజ యట్టివారమమే
 ము॥మలహారాభక్తిరంతర । నిలయాశ్శునింతవట్లుగజముస్పహలా॥
 ఉ॥ నీవును సోశుభక్తులును నీయొడలచిగనెమివేడినన్ । లెవనింతువంచు

నవనీసఖభక్తులశేష్ఠుండగా । వేనినివచ్చిచారమతి వేగమునకొ మనమి
చ్చిమీదమా । దీవెనబొందవేరజగతీసుతచూరి యశాహలాయుధా॥
అనివెండియు॥ నీ॥ మహితశివాచారిమాగరక్షణశీల సహజైకలింగనిష్ఠా
విలోల ప్రకటనంబిచ్చక్తిభాస్వత్సధామ శ్రయతుల ప్రచాద పాత్రైక
గాత్ర॥ హరిలింగజంగమాభ్యర్చన శృంగార సత్సంగభీర వాక్యారధీర॥
దక్షుండుమోక్షచిద్యాపంజితుడు నాపునెట్టినరణుడు నెడకలుండు॥ గీ॥
యలుచునగ్గింపవినియాహలాయుధుండు । లాలిత శీతినమ్మకుగేలుమొగి
చీసకలభ కులకెటవైజయగుచున్ను । ప్రస్తుతించిఃనొతుక నెపరమసా
ధ్యులక॥ ఏరియ్యనెవ్వడనుమా । భానుజవాగున క్తవలపటుకరుణాసం
దానయొసగడు పది । స్థానూపవాదకసమితి మడుగుముతల్లి॥ చ॥
అవనినియమ్మహేశ్వరిహలాయుధుగన్దొని యేనుపార్వతికొ । వినుకీరియా
లుయియ్యదియనిఁ గమునర్తవిహీనులై ధరకొ । జనునతులకొమహేశపద
సారసభక్తిని యుక్తమైనభర్తనివహానే దలంప జగతీశల వ్రాజ్యులుగా
గుగావునకొగీ॥ తప్పలెల్లనిష్ఠదొప్పొంగుగాగొని । గుణవయాంబురాశిన
గ్దిమాకు॥ పేరుకొక్కెడైక భీషయమంకురు బ్రీతిపునవ భీష్మపెట్టుచునుచు॥
క॥ కట్టమకలితోడతగ్గుపబుట్టగుహినవైలరాజపుత్రివలకొ॥ నెట్టియు
ననియదంబి॥ ముష్టిహలాయుదుని మోలుమొకుకొచుకలుడకొ॥ గీ॥
అహలాయుధుండనధనధిక్తాలియు॥ శీశకిరణధరణిసెట్టిజూచి । యె
దలిసభయ కానబుగ్గుపసేను । బరమహావకమొంది భగుడ డపడుడ॥
కుత్తుకగప్పుగొప్పు పయిగొంచవు మైనుగు మేవమానుగొ । కైత్తురు
బొల్లు వెళ్ళిపడు వేయదిచారలచీకెనర్చు । హస్తైకొండచులిసొనలంట
నచులల బొల్లు కొప్పనా । బత్తుముంచుచున్నచె బత్తుల పడు గడంకతో
డువకొ॥ చ॥ కొలకొలచుల ఎంచుటగువులు గూ పకరెడువేలకొ ద్రులు
గొకొట్టుగుంకలకమొకకొచుభక్తులుకొడింపవె॥ నర లలితభంగిసె
ట్టిగూగుకొంగయు బస్తు సేయదవ్వలుకొ । జలజదళాక్ష స్మయలుగడది
లొంపలన్నికొలకొన్॥ డ॥ తుంబుగురాగరాదుకొనొకకొనొక
తరాడునేవతూ । మోముచుండ శరీయాలసథి కొల ముఖ్య
కొ॥ వ్యంబులు । మననికహలాయుధు డ్కమేళుపా । దాం
బుసహంకభూమిదనువంటగ మొక్కిశిరస్సహస్తుడై॥ మ॥ ప్రచుదావి
ద్యవగశ్రువుఁ ములు ధారావాహికస్ఫూతకనా । త్నమఖాంభోజము

దొప్పదోపగ సముద్యద్యదధ్వానసం । భ్రమరోమాంచదర స్థితంబు
 లబహిర్భక్తిప్రపంచంబున । క్తమసేయంగనదంభ భక్తయుతుడై కన్న
 ట్టునాధిపతిన్॥ ఉ॥ కాంచినోజహంతనకొగిటజేచి హలాయుధుం
 మనిశ్చంచలమైన నీసహజసాహస శక్తికిభక్తినిపట్టుక । మంచిగమెచ్చి
 కొగనకమంబు నణిమయ పుష్పకావిష్టై గొంచుగమించ నత్తుకీగొట్టి
 నరండనుచుంగడంకదోక॥ గీ॥ ఆకాయుధాఖ్యుడనురక్తితో నెలుసెవ
 పురములని క్తవహములన । గొనుచునదిగె రజిసికు ధరంబుకు నాన
 పాటుతోడగూడభగుడపుడు॥ క॥ శిరియూ సెట్టుగర్జును బరిహరణుబాంద
 జేయబనికై హానిడి । ధృష్టికా యుధాఖ్యుని । జరితమునుతి కెక-జే
 సేసత్సభలందుక॥ క॥ కావున సమస్త దుష్టగు । కావనదంబైన గర్వనప
 విణులునులో । దావుకొనియున్న భక్తులు । భావంబుల గూడి కొండ్రెబ
 సవకుమార॥

—*మిరుమండకథ *—

గీ॥ మరియుసద్భక్తిమహనీయమండనుండు । నెలయుమిరుమిండనై
 నారువిపులకీక । సతతజంగమపూజనాన క్తవృత్తి । సూరసూరగతాంగ
 వికారునిగుచు॥ క॥ కాపాను గ్రహసామ । స్థోపేతుడు శుద్ధశైవయుక్తా
 త్నుడు । ర్వాపారదుష్టదళనుం । దాపాపతశిష్టరక్షణాభరణుండు॥
 వ॥ అటుచు జగతీసతిముఖ మండనంబునుం బొంగి చెంగొండ యనుపు
 రవరంబునం గాపురంబుండుచు గుండలీ కృత గుండలి నుద్దేశించి నెల నెల
 శివరాత్రిసేమంబుప్రేమంబునంగయికొని యేకడమయు లేమండబండ్రెండు
 వత్సరంబులు నడపి పదమూడవ పశ్చాత్సానానంబునం శెక్తిత్తిరువా
 రుచికరిగియందలి భక్తసందోహంబున విశిష్టేష గోష్ఠినిపులె యుండున
 పయంబు॥ క॥ అవార్జిత మహేశ్వరు । నేమించెడు వేటకతో నజిగు
 నోస్తంగా । వేవేలగుచువాచ్ఛం । బావకథము వెడలిం బయప్పుర
 వీధిన్॥ వ॥ పరిజన సంపదంబు భయపార్శ్వములంగెడ గూడి గొల్వస
 ద్విరచితగద్య పద్యమయ విశుత కావ్యముల ప్రభూమిని । ద్విరగతిపాత
 రుత్సకువిధూజకటి చారు కృపాపలబ్ధు । స్థిరగురించి తాములుదీవనలి
 య్యగశిచ్చ మెచ్చుచుక॥ క॥ తమరాక దెలియ దిందిం । ధిమియనిమద్దేళ
 లుమో య నెమలకబల్ దా । శములొత్తతమ్ముజాచిన । ప్రమదంబునప్రేమ
 కిం నెటుని బాతులు నడవక॥ ఉ॥ గాయకులు గవీశ్వరులు గాంతలు

భట్టులుసద్గుణాంకనల్ । వాఁనికేట్కులన్బహుళ భంగుల బ్రస్తుతి
 సేయసా నెడె । పెంచునొపలుక వేత్రకర యూధనుడగ్గరియుగ్గడింప ।
 భాగ్యయుత మూతియైవలసి నధఃములధఃల కధికనిచ్చుచున్ ॥
 చ ॥ పదనఖిళాంతిమాయవతిభాస్వదురోజయుగాంతర స్తుతి । పదపద
 కన్ధతత్తజప్రభావిధివంబుద్యుతీకరపనం । గదముఖభూషణవికాసము
 దిక్కరిసుంభమాక్తికా । భ్యువచుచుగ్రేణ సేవనవఖరద్యుతహేళినిగే
 లిబెట్టుగ ॥ చ ॥ స్థిరద తాతనితాంతికాంతప్రతటంబ్శృంగారలక్ష్మీము
 ఖాం । బురుహదగ్గములీలగ్రాలంబునప్రోద్భవమిశంభుపా । దరస్తీ
 జన్మురిణంబున్వెలుగ ॥ స్తస్థాయిమాణిక్యభా । సురకొటిరముమేరు
 శృంగముగతింజూపట్టిశోభిల్లగన్ ॥ గీ ॥ హరికృపారుమదాటోపశరధిమిగ్న
 మానసుండలయ్యంబుమరచినబి । ధరిణిలోపలగలవిటధర్మమెల్ల ।
 నేకరూపంబుదాల్చెనా నేర్పుమిగిలి ॥ నీ ॥ పసిడిహండియుకోలపసనార
 జేపట్టివిసరివిసరిబయల్వేసికొనుచు । నడుగుబడబడనట్టిట్టుద్రొక్కుచు
 సొక్కుచుసోలుచునిక్కికొనుచు । భుజములంకింపుచుపొంగియంగంబెక్కి
 డిగటాచునుగానిచగవునగును । సుగడికాండ్రతోసరసంబులాడుచు పొల
 తిభావముదలపోసికొనుచు ॥ గీ ॥ నీడచూచుచునీల్లుచునిచ్చినిచ్చి । చనుచునె
 ట్టెట్టివారినిగరకుగొనక । చిట్లకంబులు సేయుచుజనడెలి । పుడరిలసం
 బులదొడిగికొనుచు ॥ గీ ॥ ఇట్లుచునుదెంచినం బినుయ్యంగుమాళి । గోవు
 గాంతస్థులయినభక్తులకుజేతు । వెత్తిముక్కుకన్యకకయించుకేని । తె
 క్కు సేయక గుడిసొచ్చి ముక్కజముగ । చ ॥ తనపడ వేడన నలచినటదాగని
 యామిరుమిండనాయనా । గణనలుచునీడె దెవ్వడహింకంకణ పట్టుపుదిగ్గజం
 ప్పంబం । గనియునుగానవటులతి గర్వితుడైబడి సొచ్చెనీదృశుల్ । ఎనమున
 గాఁ గాగలరెమానకభక్త వహత్య వింతయుక ॥ క ॥ హరుడల్లినభక్తు
 లుద । స్మరశంగాచెదరు గాక భక్తులలుగనా । హరుడా కాచెని వాడీ
 వెరవడినీతనమ యిలట వెడలింపుడనన్ ॥ చ ॥ అప్పు డగ్గుడితంబడి వడుగుం
 గడువడినేతెంచి యామిగు మిండవ చునార యడుగులంబడి వేదికగబుబి
 రంబునందరంబుగా నిలిపి యిట్లనియె ॥ కా ॥ దేవామీర లెరుంగ రే యితని
 కీదేవుండు గానిత్యచు । న్యవేనిమగము లిచ్చుభక్తి విధికెంతే మెచ్చియోగా
 నని । యెన్నెచిత్రక మెచ్చిగోరా యెరుగ మేతగ్గాత్యయక జేయుని । స్వా
 మి పున్ ఘటియి . . . నీతని సుదురభగముక దుండుకా నున్ ॥ క . మన్నిం

చుముద్దుసేయుం । జెన్నారగజెంచినట్లు సేయువిటత్వం । బెన్నడునెడ
 తెగకుండుం । బన్నగ భూషణబడు నితనిబడవసకాడై॥ గీ॥ పెద్దమన్నం
 చుగడుకడుముద్దుసేయు । నననివిటధం మిడేర్చు యెడలచి । శూరింబ
 లొను గాగవిస్ఫుటికహేతు । భూతని నాగకలాన విధు నిరసె॥ ౧॥
 అశనికి కాపెకు న్వలపు అత్యధికంబులు గానిదోగుం । స్తుతలొకంగ
 జేయునువిదూషకు నట్లుఅత్రోయోశాని । క్రివకులజేల్పు న గద్యశ్య
 ముదాలిచివీరనిదకానైతిభయహరుంసన విడ బడిపన్నొంరిచు సుంచి
 తాకృతిక॥ క॥ అ'పూజాగియునె'గ నిమిరుమిండనయి నాగవిశ్వే
 శునిచే॥ దినమున వేమాడలువడి । గొనునబిజెయతడామిగులమలయ్యెక॥
 వ॥ ఈతనిబగితియు నితనిగూడుకనాతనికూమియం జ్ఞాతుండు గాకని
 చ్చి నంబికిం గూడుక శంభుండు నసంఖ్యాత హా గాంబులకు వెలివలిసుం
 డోయని మిరిమిండన చునారి యక్కడ న్న ముకకంటి భక్తులకర జంబం
 దఘట వేయించె నన్నుడు॥ ఉ॥ గోపురపథ్య పథ్యమన గొల్వయి యం
 డినభక్తకోటిహృ । తోకపమెరింగియిచునెగిగూడు రమ్మని హస్తసౌజ్ఞ
 నగ్గోపహాయుండునంబినను గొబ్బన జేగబిచ్చుపూర్వవా । గావతులుజ్ఞ
 గించి సకలకృతి దాల్చి సభితకంపుడై॥ క॥ భక్తసరత త్రత యుభయ
 భక్తినియుక్తియును నంబి భావంబునకున్ । వక్తముసేయుతకుండ । భక్త
 సమక్షమున మె యిదిసగతీన్॥ చ॥ తనపెడకచ్చ నంబిక రతామర
 సంబునబట్టజేసిభ । క్తనివహించుక న్నెరిగికట్టెడు రంజన భీతనొందియె॥
 య్యనల దారిదికునకునైచను నన్నడుయూశుడేకన్ । వినబడకుండచీపము
 లవెనగన యీగుచు నేగెలాగునన్॥ ఉ॥ మూలల కోన రిల్లచును ముంగ
 లవెలెడు పుష్పమాలికా । జాలము క్రేవదారుచును సన్నుచుగానొ
 కపూర్పు పుచ్చుచు । లాలితభక్తి కీలిత శిఖాశతి చేతుల నూగొం
 చువా ! చాల జనోగ సంజనిత హృద్వనై యులు వాల కంపుచున్॥
 నీ॥ తలుగున డె ద గు దట పట నదరంగ నలుకుచు గభక గృహంబు
 న్నెరిగి యొడల్గులయందు జేరిజాలక మలదూరము నెంబడితొంగితొంగి
 చుండుచుదొలగినిస్సొచువెల్లిపొవంగ వెరచును నచున వలువడంగ । నోడు
 చుజలనంబునొందుచు సందడిగలసిపూజారులగన్నుమురగి॥ గీ॥ భక్తపతతు
 లజూడగభ చుచుపుట్టి । చెయ్యిమొగమునకడ్డంబుజేసికొనుచు । సృకిచ
 కర సుకచాసి సొచ్చి పెడలి । గుడివెనుకకేగి వెనకది కరనను గొనుచు॥

మణియును॥ క॥ మగుడిమగుడియాలించున్ । బెగడిచెగడి నడచు భయము
 పెక్కువదిక్కుల్ । దగనిక్కినిక్కిచూచున్ । దిగులుకుడుపునేల మెట్టిధీరు
 న్నక్తెనన్॥ గీ॥ తొంగితొంగిపోవ దొడరిపోవగనోడి । చెంగిచెంగిపోవుకట్ల
 వెంట । వంగివంగిచారువరభ క్తమండలి । భక్తికైపువ శివుడ శక్తుడగుచు॥
 వ॥ అటుచవనుంపటపన్న కలుగోట గాం నొక్క యతిశోకా పాపాంతం
 బుపచాంగులి గోటని క బుంసు చూటింది సెలంగుల్ని యాగండి కను
 దూరికకురుజంగ న్నిడు కాగగులుకుల బ్యయతి శివగ నంబుల గ్రోశమా
 త్రంబరుగముందట॥ నీ ఫలదళిత్రానాశ్య బంధుర శోభాప ఘటిత నిధ్యం
 దినార్కప్రభంబు । పుల మ్రోషామోదన నిమగ్నలి కా విన్లితాశోకాది వృక్ష
 చయము । సహకారకేసలయాస్వాద మెదురకరకలకంఠ పులకు హూకార
 యుతము । మకరందంసంపూర్ణాకాపిపాకాసారరొచ్చి పుకజాతభ్రమా
 ద్భసలిలసరి॥ గీ॥ నిధ్యకైలాంతి పశ్యతో చరషరుత్క । శోరసంచార సం
 జాతుశుకసుఖిబు । బహులతాగుల్మ భూమిని ద్భరితమగుచు । గాననా
 ప్సారు నొక్కయు న్యవవనము॥ లయగ్రాహి॥ ఈయిలగల ద్రుహములీ
 యెడనగూడెనని పాయకనుతింపనను వైయిరులుగమ్మక । రాయకులకర
 తతులేయ ములుగానలంబు మోయుచు గుగోచ్చముబచాయలఁటింపం । గా
 యజనివాజులకు దాయముల నందిగిన యాయుత రసాలక్షలతో యములు
 గ్రాలక । శ్రీయెదలియూరటకు వాచుమయి బెన్నలరు నాయుప వనంబుజ
 గనాయకుడుసూచ్చక॥ గీ॥ చొచ్చిభ క్షేతుసంపిలనుశూలపాణి । యూరొకో
 యది యటు గాకను గ్రవనము । యూరనిడువి యు గాకిదియు పవనంబు
 యూరుగాకిది యేమైచనుండవచ్చు॥ న॥ అయిచు నొక్కవ గువ్వలంతరా
 శంబు దరియంజొచ్చి చనుదెంచిఁ బ్రోవచొప్పు దప్పించి చప్పడు గాకుండ
 వేరొందుమాగకంబునజనిచ॥ ౧॥ అలకాధీశసఖి దుగన్దొనియెగూలాభ్య
 గాభాగోద్భిదా । మలకాకోకరసాలసాటల గుఖత్సౌజాగ్ర శాపావస
 త్రలకంతాసిత కంఠ సాండు రగరు త్రొంచోరు సంచారసం । చలమ
 త్పుల్లలతాంత వారికణికాసారంబు గా సారముక॥ వ॥ కనితదియ్యరామ
 ణికంబునకుమనంబు ఘనంబగు వేడుకవెల్లి సునుంగుచుండ॥ ఉ॥ చందనవారి
 జాతహరిచందనసాలర సాలజాలమా । కందమధూక చంపక కంకటకంఠ
 కపూగతింత్రణి । తిందుక ముల్లసా జగతీరుహపంక్తులు దాటిమాగధి । సం
 దనివణక విద్రుమ్మకుండు । కంచుకా క్రేమ ప్రమత్ శి॥ చ॥ ౧॥ క్రేమ

ధూవణుండుగనియెకసంపుల్లసన్నులికా । ద్రాక్షముఖ్యులతాప్రతానకహరీ
 కస్థితశాఖాశిఖా । దక్షాణీచరద ద్వనీన వితతాధ్వ శ్రాంతపాయాక్రియా ।
 న్యక్షంబై కనుపట్టివట్టియొకసంతా నాఖ్యధాత్రీజముక ॥ వ ॥ కనితనవిడిచివ
 ప్పించుడియకా మదిలోనం దలంది ముందరి కుందు వకడు గిడక సుశయా
 వ్యవచేతసురండ్లయిట్లనీవితరీలంచెడు ఈవనంధ్యమందునియేమియొకొ
 గుడియొకొ కాకదే । వావనిజంబుమీనగెలవారుచునున్నదిపైడికండలో
 మావిను శాక్యనిబొలుచు బూరినసస్పరదగ్రశాఖలో । లో వెలుగొందున
 ల్లగువీలొలతరంబగురన్నదీపుతోక ॥ క ॥ రుసుమితలతాపరిత । ప్రసృమరగు
 ల్గుములు మూడుబడలికనాడక । వెసరచియించినపుష్పా । వసంబులవీల
 గానవచ్చేడిచివటన్డు అచ్చపువేటగుల్మమనుజావని గ్రేవల జేరికొల్వగా ।
 పొచ్చినదివ్యధూజపతికివనదేవతవీచ గ్రోత్త గాబచ్చని పట్టుపుట్టములుబా
 గుగట్టించయాలవట్టముల్ । మచ్చరికింప జూచువన మధ్యచల త్కదళీ దళా
 వళల్ ॥ వ ॥ కావుననిది కల్ప నృతంబగుట కను మానింపం బని లేవ
 రిమనోజవైరి యమ్మహీజంబు కింద మకరంద బిందు బృంద స్తందా
 విశితలేదూ గలోపశోభిత విస్తారనితధీకాంతః పతత ప్రసవాస్తరణ
 పాణికి సుఖాశీనుండయి నటచుఖుంబుచూచుచు దట్టంపునిట్టర్పులుగుడిం
 చుచుబులుకుజీవమాయాకరమ్మునరమ్ము నడదివి కొనుచు మొగంబునం
 బుట్టినదవటబొట్టుంగారి నఖశేఖరంబుల దిగిచి సారముచు గదళీఫలా
 శజాలజాత తపూత సమాగమంబున కాన్లూదం బందును సారఫలపా
 చచరమం వారసాగవున్నాగాదిమేని నిజమిడమవాసలల కానపదుచుబ
 ప గాన మోమిడివ్వనవవినుల పరి నానకు శిరోధాగంబు సావుచునమ్మ
 కకక శేఖగుండ ప్పమ చూంగు పెద్దెగు గమన వశం ॥ బొడిమిన
 గానంబాప బహుంబుకొనిచున్న సమాదంబున ॥ ఊ సంగింపంబునతి
 గానం బగు గర్వము నిడుకొన్నెం । బాధామంబులం బొడమ పూరవి
 మగనుతే గు న్ననీ కుంబున మియిగ్గు గగు కొండురయింబున బాహు
 లేరి ॥ సంగింపంబి చుడు చచ్చిన మచ్చికితోడ నిట్లుచన్ ॥ క ॥ భక్తులకో
 ప్రసాదపా । భక్తుల సేవాముఖ్యుల బహుతగువే । వ్యక్తిగతత్తునుపా
 స్మ । భక్తివాసనియెందులకు పాసనియెను ॥ క ॥ మచ్చక్త నుతియచా
 నుతి భక్తులగుకాంబునెడ కామస్వభక్తుభజింబుపమి । మధ్య
 జలయ నెట్టిలంబు మదినుకొనెన్ ॥ క ॥ న్నామజంగమపుంజలు । గావింప

గవలయునమముగాజంగమనూ | జూవిరహాతునకుస్తావర | సేవయునిష్ఠ
లమయనివచించున్ శ్రుతులన్ || క || భక్తైక దేహమూర్తిన్ | భక్తప్రాణుం
డనఖిలభక్తాశ్రితులన్ || క || భక్తజన వత్సలుండ | భక్తపరాధీనుడ గడుభక్తికి
గతన్ || క || అదియెల్లప్పుడూ శోభన్ | పదభక్త్యా సక్తవృత్తి బాణుడనతి

—*— ని క థ.జి—

గా | నుదధిపరీశమహితలి | సదయుడై యేలుసాధు సమితి నుజంపన్ ||
చ || నీవమునువేయుచునూ లునియతిన్ మమునర్చన దేల్చుచుండద | కిరీనతనుధ
మకమకతతికిన్ దెరపేమియులేమి గాంచిబా | ణునకుగరంబులే ముపది
నూరులొసర్పగనన్నిచేతులన్ | గొనకొనియొక మా రపది నూరులుపూ
జలుదీచునాతడున్ || క || ఈవాణవిన్నశివ భక్తావళిదద్దర్శనార్థమగుదే
రంగా | గేవలతత్పు ఖతరగోష్ఠీచతుడై మెలగువల చిత్తుండగుచున్ || క ||
ఈపగిదినున్ననర్ప | వ్యాపితకెడ గలుగ దనుచు ద్వాస్తుని లీలన్ | లోపలి
జెవ్వరివిచువక | కాపుండుబ్రహ్మదమతడుగైకొనుదాకన్ ||

కరికాలచోడరాజుకథ

వ || వెడియుచుదిగొండయంపురిగరికాలచోడమండలేశ్వరుండుకా
వేరిగట్టింపదిట్ట పెట్టంగడంగి యిల్లాదిగావెట్టివట్టినంబిట్టవృథ క్తకింగట్టు
వడివెట్టితట్టలుమోవంబోవడేయదియునుంగాక || సీ || సత్యార్థమగుస్వా
మిభృత్సంబంధంబుదిగద్రావిశంకరదివ్యచరణ | కంజాతయుగళంబు
గందునోయనెడుభయంబింతయునులేకనంబివేశ్య | నపుడుబలుమారుకుం
టెనబనుపంగదగదనివారింపతారుజేల | నొకసినైనను నొనర్చకయూ
రకున్నారనీలీలువాలూరియగుభక్తు || గీ || అనుచువాగ్రహించియా
వార్తదనమోల | దడవివపుడనడగబొడుడుననుచు | నసింపంగుచున్న
గరికామదేవు | కదలేరింగిదోనకదలబోయి || క || అకలివానిగజేతుననేక
హేవిధులగు స్తరించియీపురిభక్తానికను తోజగడింపక | యేకంబైనడవజే
ణయనేజగమరుగన్ || వ || అన్నియునెలచెయ్యెగిమితాతచేతమాభాతయా
తరయతిచూపికొన్న ప్రాతప్పు సెప్పమియంగలదే యనియడిగి నంగడవక
త్తుయోడమియడలగున్నట్లయబడి పనులు సెప్పుచారిపారి చేయుబయలు
బోమికటంబగునీభక్తినిమిత్తంబుగాదె కాపునీపునేమి మాభక్తగౌర
వ మతంబున నహంకరించినిలువ నెంతటివాడవు (సంసర్గయాపాపగుణా
భవంతి) యనుచువుసార్థగబయ్యెనీతోడె సాంగత్యబోడలబున మాకును

మోక్ష క్తులగును నెరపరింబువు ట్టెనలియుల్లు పెక్కుదృష్టాంతంబులుగఁతు
హంతనంబికిం బ్రవ్యక్తంబుగా నిజభక్తమగుశ్శోబుదదీరు భవ్యాచర
ణంబులు లేటలెల్లంబుగా జెప్పిన వినినంబియప్పుడు॥ ౩॥ నయమునుబియ
మశ్యధికవినిగమునుభక్తియుభయంబునాటుకొనంగా॥ స్వయమాయదూ
రసద్భక్త్య | నయముజూపుటకుహగునకానతుడగుచున్॥ ౪॥ గద్గరుమూ
ర్తిసమస్తజ | గద్గితవిశాలవిశదకలితయశాంగా | హృద్గతమగుగర్వమాడచి
సగ్గతిజూపింపపారసముదైవారిన్॥ ౫॥ ధన్యడనైతిభక్తసముదాయములు
న్నెడఁజ్ఞువోయిహృ | దైన్యమనోపగానభయదానము వేడుచుజేతెన్న
నూ | మన్యవడంగసన్నుతులుమాటికినంటికినేసి మృకి మూర్ధన్యకరద్వ
యుండునయతత్కృపగానకమాననెమ్మొయిన్॥ ౬॥ అడిపాడియైననడుగల
బడియైన | గంటులేనియట్టిబంటులిల | బసులొంద్రియైనబడయునుదత్కృప
చూడనిగునునుశుద్ధభక్తి॥ ౭॥ అనియచ్చొటనుండియు భక్తాభీష ఖుడై
యడుగడుగునకు సాష్టాంగదండంబులిడుచు చాళంబులొండొంటితోడంగం
గుక్రంగుమనం వాకించిన మసకరించి శాకలానుకూలరాగంబునను రాగం
బుతోనుహాభక్తచరితంబులు సగ్వభరింబులుగా తిరుపాట నేసియొక్కొ-
క్కభక్తుని హత్యంబు | బశ్యేకభావతులఁబొగడందొడ గెనదియెట్లునన

—యెఱు సూరితి గారికథ.—

మ॥ ఘనభక్తిచందాగలిగి మనకుం గాలంబు న్మాటజం దనపం
కంబనురక్తియుక్తుడయి త్యంబున్ సమర్పింపగా | ధన్యాకంబుడగర్థ
మైచనుడుగంధంబెంగునం పదనం | బొనరింపవగ గొకయిల్లుమఠలో
సూహి బెనిమోకపడదై॥ చ కలగ నేలభక్తిగతికన్మిగ మిన్నకల్మి
గాకచం | చలతంబు స్థితద్రవిణునంగమ గన్మియెనామసంబులో | ధాన్య
ధభక్తిలేమిలపంగనం స్తనాలేమిది సదే | హలకతుడ గెయి మా
సేడిబుచ్చిసూలిమెచ్చునే॥ మ॥ త వెల్లెనవచందనంబునగిందాదీసి
యొంబున | ప్రియ గంబున క్తుమనన నాగాగ్నిపట్టి | న్నెను
కన్మిగులుదేరినన్ మెగులున్ | బులైయింప కన్నను విచ్చా రుతి
నొందినన్ మొదలిగంధంబట్ల కుండినన్॥ ౮॥ కంపొందుగతిపలచినను
గెంపించుకగడవ యెనక్రిమగడమైనన్ | సౌపుగబూయగనురిలిస | సెం
పొంతుకయున్న చెలువ మెక్క కయెన్నన్॥ ౯॥ వారిక చాళివుడుమాసంబుమా
టపలుకు | లిప్పుడకియెరినానంగ నేటికనుచు | సరుగవ పడిమోచెయిసాన

మీదగదియగాజేసిలింగోదకములువోసి॥ చ॥ మనమునగొంకులేకయన
 మానముదంబునదీసిచారుచం । దంపరుదొందగాబడసిదత్తమఖాకినర్ప
 ణంబుజేసి నరులుసూడజూడనవిశేషవిహీనముమీదనెక్కిం । భునిపురికే
 గినట్టియెఱుమురిటిబట్లుకుబంటుచచ్చెదన్॥

—కడవలిసరికథ.—

సీ॥ తనప్రాణిభుంకుగప్పకదినముచూడునర్థివోడనఖండదీపము
 లుచేయునెయ్యెనిముట్టి పదన్నిమిత్తమున నర్థంజెల్లననమీటయును । నను
 మానముగియోననుచని వేదించురెయ్యెననాచు గుంకరములన్ని । దరి
 గొల్పివెలుగువేడగబెట్టి శంకరుమూడు మెచ్చులుమెచ్చముట్టగొల్పి॥ గీ॥
 జరులుచోద్యమంకజారుపుష్పకమున । నంగజారిపురమునరిగినట్టిఘనమహా
 త్ముడైనకడవలనందికి । బనులుసేయునింటిబంటుబంటు॥ చ॥ దినమునానా
 గుగ్గులకళియారికథ.

సూర్యుడుదీనశమైచుహిసాక్షిధూపముం । బనివడిమూడువేళలకుభక్తిస
 వచ్చుసేయునాత్మగా । మనసునైయాదిగనమస్తథనంబులుజెల్ల
 నత్తరిన్ । మనసిజమరమునగుగనాళులగాడగమెచ్చిమెచ్చగన్॥ గీ॥ తిరు
 పకుండాచయనుసూరిదేవదేవు । డగ్రహమికినేవ్రాలవచ్చునంబు । తేలభా
 వించునట్టిభూపాలవరుడు । మెక్కులగులచక్కగాబెట్టలేక॥ ఉ॥ తల్లడ
 మందుచున్న మెడదానినచ్చటికేగినాకుమీ । కొల్లలుగాగగ్గుగలగు
 గ్గులధూపముజెల్లి గచ్చినన్ । దొల్లిమిబొట్టనక్కగనుధూజకానినెదన
 ననుమికి । వల్లగునియిత్తునైశముగైకొనికూలిపాలికిన్॥ చ॥
 ఉనిమొకపట్టుచీరేగమనాని మరపులగనచ । య్యెనొకవాలురెం
 డుగడలంచుజరగన్ । గ్గులకలముదిదుకలతనునం
 దిగ్గులరాప్పుడై శిల్లగన్ । పశ్యకుమంబుడుచుడకనుడై॥
 గీ॥ నిలిచి య్యగ్గుమొదనావనొగవ । బహుళనానాభాస్పృహ
 తులసివి । కనులొకబోవపని సమ్ముఖంబునందు । బరగుగుగ్గులకళియారి

—లరిపాలునికథ.—

బంటుబంటు॥ క॥ వెండియుగాతముచున । బండినరతరాజనంపుబ్రాహ్మ
 గిరుమన్ । జండేశునకర్పింపుచు । నుండగధనమెల్లమెల్లనుడవోపుటయున్॥
 సీ॥ వేరొండుపాయంబునెదకింనగలేక గొడవలిగదియించిపోసయతం
 దు । కూలిరాజు బలగొలుచగట్టకతన కొనితననేమంబు గుళ్లవడక ।

నుండంగ వడుపుచు నుండగూలియుబుట్టడయ్యెనయ్యెడ నతంజైదునాళ్లు ।
 నిఱ్ఱు పాపంబున నెరినున్నచో నెట్ట కేలకుచే రెడుగింజలపుడు ॥ గీ ॥ సంభ
 వించుడుగైకొనిసంభ్రమమున । నడచివచ్చునుధరమ్రొగ్గివడుటబియ్య
 మంతకల్గుచు నెరియ పాలెనగూచి । హరహ రామః యాత్మోట్ల వలంచె॥
 గీ ఎచ్చ కల గదాంబు ము . రాధకా । నా . = కృష్ణుడ స్వసింద
 గూను । బ్రతుకురోతనిసంశయభ్రాంతిబడిగి । గొండికొడవమెడ జేర్చి
 ని డువేట్క॥ క॥ తలకోకదిగిచిమెడకొడ । జలిబెడ్డకయుంబట్టివడి
 మాడిగిపదం । బులిదివియున్నదడవుడు । మలహరుడ్పాక్షగాంచిమ
 చ్చికతోడక॥ చ॥ ప్రసాదుబుచ్చులక నిలువ పార్వతసామునలంకరింప
 సుం । యములకుభాంతరింగముల నారసిక నైసిరూపుచూపిభా । విమ
 రణజన్మమఖిముల చీట్కొనశసననిత్యభా । వమునజరింపుచున్నయరిపా
 లునకున్ననుగైనభృత్యుడక॥

—అడిభ ర్తనయ నారి. అ. ప. భ—

వ॥ మరియును న గ్నాడ్యంబులయందు గలభక్తుండొందుగాయ
 కములజేమియు నెరుంగమిజేసిజలంబు . పు . నుండున ములవచ్చిన
 ట్టిమిగున నివప్రీతిగాకానిబోవలవిడుచు . బ గా వెనకజిక్కినట్టిమల్స్యం
 బులంబులతోకల్పి యయ్యెధకంబున జంగమార్చనంబునలుప నొకకొన్ని
 దింబులు జరుగునంతట వేటయేనాళ్లు పానిమివిసకీడస్సె నాటిమరునాడు
 వలగొనివేటకరుగదగితె దొలితొలిబైడిమత్స్యంబుదాసి॥ ఉ ॥ ఎప్పుటియ
 ట్లహోటకరుహీన్రధనుష్క-వనప్రియంబుగా । నప్పులలోనబోపడినియ
 వ్వలంబులవైః ముప్పుదుక । దప్పకదాన రాడిచి దవ్వలరేవుకే
 గివైచిరకా జెప్పిడిదేమితాన వలజిక్కిన విస్మయచూ వహిల్లగక॥ గీ॥
 గానిడిగి మరియుదాపలవైచిన । దగులునదియ సిడుచు దానిదాని
 దగులువిడుపనాటి పగలెల్లనమ్మిసే । పట్టుపడగదలచెభక్తుడిస్లు, మ॥
 హరసంప్రీతిగ నేనునుకొనిడిచి యాత్మాధకంబుగాగ్రుమ్మక । హరి
 యింపన్ హరుభక్తులైననగ రేహయిందునీ ప్రియం । డేరయంబొప్పు
 క నెల్లిరేపుడపారీనంబులంబట్టవి । ప్తరకర్మాగవగీసనస్తలకుండా
 యంగ నేగదగున్॥ క॥ అయిట్లుచేయమరుచా । డుంజలనాపి నెడుగులు
 డుసేడిగిలనః । పునరీద్యగ్విభక్త్యము । ననుకాలమునగనతడునవ్వు
 చుబవికె॥ క॥ ఈనాటిమువలెలవల । వైవసీహరుమి నెమరియువచ్చినయే

నీక । నేవలచేతంబట్టక । పోవిడిచెదననుచుచైచిముదమున నదివియక॥
మ॥ అలబ్రహ్మవిమహామృగంబులను మాహాధ్వంతమునకేరిపె । న్వల
లంబెట్టుశీలముభక్తలసదాత్మత్వజ్ఞుడైభక్తియున్ । వలకుఁజేకుటని
కుటంబనగభాస్వత్ఫలసేత్రంబుడా । కలశర్వాణియగల్గజోడువల
లోఁబ్రోత్తుమైచేరగన్॥ గీ॥ వచ్చిరొంధాధిపత్యంబుననున్ననానగ సంత
రానందమైసుగ్రాహారభరిత । మాంసేంద్రియంగుడైసుంచునన్నయల్లి
యభిభర్తననునాంకగబంట॥ సీ॥ అనయబుధూతయద్రాక్షధారిణితే

—యేనాధిరాధుకథ.—

ల్లదనప్రాణింగంబులకిదలంచు । నదియ నేమంబుగానవనిలో నేలావునము
సంజ్ఞయి నేయినమిసశక్తి । నొడబడి గెలుపించియోడినవీటపైబడిభరంబే
రిగిఁపుముఁబగొనుచు । నవసితులకు నెల్లనుకుటకొఱియియిట్లు పరగంగనా
భూమిపాఁడొక్క॥ గీ॥ సచివుపార్వతీశశాసనధీరుసేసి । బలముతోడగూర్చి
ఁపనతః । దాకిపోరెల సతసిమేఘస్కంబు । గనెనమగ్నివాయుయసిభయ
మును॥ క॥ కరవాలల్లంతటవై । చిరఁజుంబునచేరవచ్చిశ్రీవరణసమి । పర
సాతలిజాగిలబడి । శరణనుమనుజేల్లఁజూచినచివునగడకొ॥ క॥ అటుపో
యినబోగాదని । పటుకునగరవాలుదిగిచితలదెగవ్రేయన్ । బటుశైక్తిభ
క్తిప్రబోధి । లెఁదదామక గుచుబొలిచెదతటధముపై॥ క॥ హరశాసన
నిస్సౌత । త్వరకవనీసుండుమెచ్చిప్రత్యక్షు బై । వరమోక్షమునగఁజీతి ।
బంగన యేనాధినాథుబంటులబంటున్॥ క॥ వెండియరుద్రాక్షభసిత । మండ

—చేదివల్లభుకథ—

నుకుద్రుండుననుచున్మింపంగా । భండనమునజాతినవర । మండలపతుల
తసిసోడిచుచ్చరికమునన్॥ ఉ॥ భూంబలప్రతోపభుజభూషణలంబదుము
వ్వకొని । ధోరుతరాసులన్ హరిసమన్వతచిహ్నాలశేసిన పుదున్
వాలగానిభక్తిఁజానుచునర్పగదాచియున్నద । తూర్కరతరా
యుదప్రసాదగ్రమ్మగ నెత్తురుగ్రమ్మఁప్పడుక॥ చ॥ కలగకవారినన్యమతి
గానకగేరలగద్గురుస్వరూ । ఫలకెటులష్టమైకకనహిఘాషణుడంతని
జన్వయాపత । నిలిచికృపార్ద్రచిత్తుడయిసత్యపదంబాసగన్గృతాధు॥
డైచెలగెడుచేదివల్లభుని చేరువనుండెడు భృత్యుడన్దగున్॥ సీ॥ శంభులాం

—కరయూరిచోడనికథ.—

భనధారుశంభుస్వంపుగాగను బాసగభూమిమనుచునుండి । పరిమడం

లబులపై దండుబంపంగదలలుముప్పదిబండ్లదరగితేర । నందులోనొకత
లయధికరక్తార్దమైచిడిముడి గతిగానబడుటబాడి । జడతలకునుదనము
డితలయన్నింటుననితనతల ప్రసించియాశేరంబు॥ గీ॥ మీదజెట్టశివుడుమొచ్చి
ప్రత్యక్షమై । మోక్షమొసగమిగులముదముతోడ । భగవంతునిచేత నయ్యు
చోడని । వరపుబనులు సేయువానిబంటు॥ సీ॥ సనిగేయబ మాటల నెఱుంగు॥

—కలిమిబనయరాధ—

నందుచులింగధారియైజంగమలి । గూడు ప్తినగరాంధు లొప్పున
జ్యముల్బోయుచునతిపొనిపోలు పుజూచి । మనసిరయక గ మలు డుం
సిగాన వెకాలేలకపీడెనుచు । చులక గాబలుకుగుడలమ పోషింపఁ జే
కరిముర్తిచిత్తంకవృత్తి॥ గీ॥ నాలిగొనుటెట్లు లనితనయాచుకెలు । దొయ
ఖంఠించిహరిశ్చంద్రునిదగ్ధవార్ధి । వెల్లిగురించిమోక్షముగొల్లవెక్కి । ఒర
గుతిలియంబునయనారిబంటుబంటు॥ ఉ॥ జంగమలింగపూజనము సత్తుగడ

—ఇరవదాండకథ—

ల్పమునుండశూలిద । జంగమలింగ వేషమనజుల్యనాచ్చికిభూతియొచ్చియ ।
ప్రొగుచుగోచిపాతయనుబొంతయు కాచుకయు డుపిల్లునె । నుగడి
త్తుననియప్పడుమాయము జేసిక్రస్మరన్॥ ఉ॥ బొంతయగోచిపాతయనుబొ
రుచ శిష్యునివేడచందిరా । భగవంతులచూచిదాచినయచ్చటజెన్చె బాచి
సక । ల్వంత సమాకులాత్ములయియ్య సక గురగోచిపాతకుం । బొంతు సత్తు
నెత్తనముగూత వస్త్రములిత్తునిత్తరిన్॥ గీ॥ అంత్రాసుడెచ్చియాతనిబొంతు
యుకచ్చడబునొక్కడనుమర్చి । కడమవకనిటగల కెక్కువలువలు । కెల్లతూ
పసవతుగిట్టకున్న॥ ఉ॥ కడతనయింటగల్గుకనకింబునుచ్యుతరాంబరంబులు ।
గొనిచనిత్రాసుతట్టపయిగొబ్బున నెక్కినమెచ్చిశంకరుండనఘ । డెంబు
యియానతియిచ్చినభక్తియుక్తుడై । యనయమునుం డెన్నయ్యరవదాండకం

—దశగుళిగూరియ్యకథ—

గులమైనభృత్యుడన్॥ సీ॥ సకలసంపదలునుజంగమ ర్థంబుగానుం దిపేద
యైజరగుచుండ । నయ్యెడశంకరుడర్థ రాత్రంబునవానలోదడియుచువడికికొను
చు । వచ్చింగనిపాకవిచ్చిమ టుపిట్టచలిపోయెగాపనాకడిదనించె । స
న్నంబుకావలెనన్నబన్నుగాదొలునాడు పిత్తపిత్తులుపెరికితచ్చి॥ గీ॥ పెచ్చ
జేసిదలవివెలదియుదానును । పాకయన్నమప్పు బోకజేసి । యీశుకరుణ
గల్గియెడయదంగుళిమాం । సమధేయునకుసుననుగుబంటు॥ సీ॥ భవిసా

కొరునిదనభువినుండనియ్యక శివలింగధారులజేయబాని । కొడబడకు
న్నవేదోక్తులబోధించునాదిసృష్టియుగమంబరయదెల్పు । గాదన్ననధకంబు
గన్నుదనియనిచ్చుయుక్త్యంతరంబులనొప్పజెప్పు । నేతసాక్షిగతు
హంతభక్తులుగానొలనిప్రల్లదుదుశ్శరూల॥ గీ॥ మోక్షసద్ధియందునియ
మహీష్టనిష్ట । గాగవర్తింపదక్రవ్యంబొగివంబుచూడనిశుడు వెలమనిచొ
ప్పుదాల్చి । వచ్చివాటినివృథాపరవలే॥ ఉ॥ కాసుకగట్టుమందునొ
కకాసునుజికరాదుసుకసూత్రముల్ । మానకళాన్నిబెట్టిటనిమాపమునిల్వ
యులేదువెట్టియెం । తైననుజేరంబట్టిననువారడనూరికబెట్టసేటిక । రెల్ల
నవనాధనాదుమురయుల్లమునలబడికింపు॥ ఉ॥ వాకిటిరాడకా
పిడినవారలనేగతిగన్నుబ్రామిని । ఏకడకేగుతంచితపుడేటికిమంటలువే
యుగానవి । న్నాకిలకాలముక సకలమాన్యముజేసెదగానివేగనా । ర్యా
కలితాంగసంగతుడవై మనుమాయనుమానమేటికి॥ నీ॥ అనన్యాయార
మున్నలవాటులేమమాపంగడంబునలేకులింగధరులు । బిత్తిమాకోహ్మదు
బత్తులుమనరనమనుసంగమాఘాటమరియునీకు । ధనమిత్తుమనుమిత్తుద
గురాజ్యమునునిత్తు నొడబడుమనుడుదానొల్లిననుడు । శాలభక్తముచేతజ
ళిపించితలగెళ్ళవేసియువేయమివిశ్వభర్త॥ గీ॥ యర్థిబ్రహ్మమైనరంబ
దుగుమనిన । ఎరదనీయిచ్చువరములవలదునాకు । భిత్తుడవుగిమ్మరమ్మభ
ర్తుప్రాణ । లింగుజేసినగణపాలులెంకలెక॥ గీ॥ మరియుబెనుబెట్టుపురియూ

—కుమ్మరుగుం య్యకథ.—

రమహితభక్త । పరతదిరునీలకంఠేశువరగృహమున । కిరిగిసేవించియిం
టికిదిరిగివచ్చు । త్రోవజీవితానాకఅతొయవాక్షి॥ క॥ తలగడిగిచల్లయెంగి
లిజలములుమైజిలుకశర్వశంకరమునన । పొలతివినివచ్చితర్పెద । జలజంబు
లకెరగియాత్మసదనంబునుంబ॥ ఉ॥ పేరుచుకజనిచోర్మగా । దిలలితసక్రి
యలుభక్తిదీర్చియతనిలో । పలియలుకదీర్చిపంపుడు । నలువునదనమందిరం
బునకుభనుదేర॥ క॥ ఆరీతనశదుదడనిన । వారవధూయుక్తుడగుచుపర్తెల్లు
టదా । నారసితత్వమెనిమిటి । జేరంగానియ్యడయ్యెజ్జిట్టారులకు॥ క॥
మానినిలేదీటురమ్మని । పోనియ్యకకొంగుబట్టబోవలెకలొ । బూనికరుసి
లకంతుని । యానసుమీనన్నుబట్ట నవిరియతడు॥ క॥ ఘనసిద్ధులందురికె
జులెగుగకనెనబడెండ్లుపరిమలనినెని॥ దనదనభుమిదంగులను । ధను

డైవనియతనిచేతసత్యతుడగుచుకొ॥ ఉ॥ కప్పెరవాచుకుండుమిటగ్రమ్మ
 రవచ్చెదనెంచునేగియా । కప్పెరమాయజేసియడుగంగసతీపతులధికముం
 డుచో । గొప్పగజూచికానకికనోయనిభీతివడంకునంతనా । ఆప్పబిడారు
 జోడుపలుకెక్కులబెట్టుచుబలుకనీగతికొ॥ క॥ మాయలుజేసినబోవగ
 నీయంగప్పెరగ్రహింప రేరియరువుదుకొ । జేయుడుశపథములేదానా
 యబునకైనరండుచబడిననుడుకొ॥ క॥ రమణియురమణుండునుశప ।
 ధమునకునడబడ్డజువితనిజూడగగుం । డములోమంపుడునెగసిరి । కొమ
 రుంబయలబుతోడగొంఱియుబయిన్॥ ఉ॥ పమ్మినవేటకతోనపుడుభా
 వజవైరిబసన్నుడైనశీ । ఘ్రమ్మననుక్తియుక్తులయి కాంతయుదాను
 దదభ్యసిజ్ఞమై । యిష్టహీనెన్చదేండ్లునుఖియించితుడకహారుంజేరగన
 మా । కుమ్మరగుండయప్రభునకుంబరిచర్యలుగేయుభృత్యుడకొ॥ ఉ॥ శే.

—పూసలనాయనారికథ.—

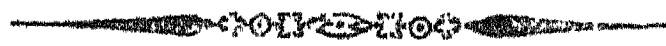
టలేక క ధుగుడివిక్రమచోడదుపైడిగట్టుగొ । రీసహేతులబ్రతిష్టప్రక
 ంగముగొనిరానుకట్లనా । యాగతనాశ్శగట్టువాదనాంతకు మ్మె
 కొన్నయా । పూసలనాయనారియటుపుట్టభటాపీభృత్యభృత్య
 రరాజ్యముల్లకదరుముడిధరియించిపరమగూరినతిరుపాలబంట
 వకసముక్తిరుచినశ్వరుసరవెగికొల్చి నశిరుగరిపిబంట । ధరరి
 దనునాడుకృపగడసినతిరువూరిరుముల దేవుబంట । సతభక్తార్చ
 క్తచిత్తుండముబ గంచినపులిబంటుంట॥ గీ॥ సదసనిపదీసమాఖ్యుడమ్మ
 నిశిస । గొనుచిరుశనయనారిబట్లకుభటుండ । జన్మపుపుడున్నభక్తుల
 చుపుబంట । నింకశివుగొల్పగలభక్తులిండ్లకంట క॥ ఈలీభక్తచరితము ।
 లాలి గుపామమదనొసంచించో । లాలిశ్యమొదవసించు । వా
 రుగన నే గొన నవ పేమముకొకలంతల తనాగిలంబడి యెంతయు
 రసిదండవిరుతునన్జేమిం । గొంకడిశస్త్రములుము । స్తావరమున
 జేరికామి కుగనకిరగీన్ । ప॥ పెండియు మీదూత గిబంటమిడింగ
 రీడపిండ్లపిన్నమిత కవాడగుద తి సువాడ మిధపకాకపినె పిదాసాను
 దం డమింకకు పెసయెనైనన గావరెయని యెనక ప్రకారంబులం
 గగుణపుట్టపట్లగొనియాడుచు నెలనెలబి కొధివ భక్తకదంబంబునభయంబు
 వేడుకొను దుడాయల జనుడెంబున స్వము పుచ్చుర హరుండునుం బొంచి
 పొండయితెనె వెనుకగలెటనిరు డలచుచుం డనొససయంబున॥ చ॥ తము

నభయంబువేడుచు ముదమున వచ్చెడుచుబిగాంచి నె । య్యమదలుతోత్త
 నందరునునాతన్నికొని వెనకవచ్చుతే । హిమకరఖండమాళి కె రేగింమ
 సుకృతులాచరింపనా । న న ధీతచ్చరం సంఘముజూడికృపార్ధిచి
 త్తుడై క॥ అరహ్మ స్తితుత్తుడు । మిమిండని వృత్తికి మిగులమెచ్చియ
 న్నడచుం దరగైలాంబుననె । గురుతుగగొనిపోయెంబిగులలమలూ
 నన్ క॥ ఎప్పటియట్టులశివారు । కొప్పు నొగడుచుడ మగావుచునె
 న్నొచ్చెడుభక్తిగర్వము । దశ్పానోకవోబవదండాధీశ॥ చ॥ అని
 ముక్తిమాలుమాచవిభుధాదిమభక్తులసరిక ధామివం । బంబహునీశిత
 లుచుబుద్ధులుపెద్దగిణెప్పగిర్వముక । నెకకద్రోచి కనులకు విందొడిం
 న్నెడుసన్నజీమయా । వధరపజీవాడమునవచ్చిభక్తికిచ్చిచుచ్చికక॥
 పిడి బసవన్నవీడుకొల్పిన । వెనచాదాక్రాంతజగుమ వీటూ సద్భక్తి
 యుగయసమేతుండై । యసచునచనొరుగుగగుచుంజని మెక॥ క॥ నర
 కలితాంగిబురజనులును । హరిదీపిషపదనుచునొదలలగకో త్కరములజే
 మున్నలపోగిరి । బరగెకమాచగ్యవో లిభక్తికిచ్చెక॥ క॥ ధరలోమడినా
 బత్తులమన । చరితముచాపనచవిచ్చకకభక్తి । స్థిరతయదృష్టాదృ
 గురాజ్యమరచాచాసిద్ధిమ్యు కలసవ హించుక॥ మహాస్థిగర్ధ॥ రసనాగ్ర
 శిపించితలస్థ విమలశివశాస్త్రస్థి తాశేషగోగ్యాశకగ త్యావీషిగ్రయా
 డుగుళుమరవచుంధాననెపు య్యసవ । గృహవాధీశాదిచానా ప్రయతగణమ
 ర్థుసాహభవోత్కాధాంచ । గృహవ్యవస్థబంధగ్రధన । విధిమహాక్రాం
 డాహ్వాంతలంత॥ క॥ దాసననచిదిగాంచి । పరికల్పితసంలభ క్తబం
 ధుదగోరా । మహాశ్యాగ్నాదియకమగా । కరిమగ్న పకస్వరాం ఘ్రికం
 జాతముగ॥ క॥ లిలి అతుతగు నరా హరిహరి గెల్ల పూగా । శ్రుతి
 సంఘముశక్తిగుడ్డజ్ఞా విరాజిత॥ నరేజవలగ్గజాన్యకైవ్యవీచి ।
 ప్రసవ రిష్యానాదిజై ప్రాగజ్ఞా॥

గడ్డ ౧౧ నిమిత్తము రికిసామ్యం గ్రహపాకబ్ధి పబంధి నావశక్తి
 యుక్తమున బరవర్యా గృహశ్చక్తి అపరత్రసోయింబుధే
 యుగంకని తేజస్వీబసవ ప్రలాంబగుమిళా బంధము

సంధు - చ త గా శ్వా స మః,
 సంపూర్ణము.

బసవపురాణము పంచమాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరుద్రభద్రపదపం॥ కేనుహమకరందపానకేలీలాల । స్వా గాం
తరంగమనుకర । సూరిస్తుతచాలక రికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవమన్నుమీ
రుద్విపదగావింగింప । బసవచరితయనుభవదసృష్టి । బద్ధహృద్యకావ్యభం
గినా నేర్చిన । యుచ్చిన్నవింతునవధరంపు॥ ఉ॥ పురభిద్భక్తిపరాయణుండ

కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకథ.

ఖిలభోగాతానుకంపాశ్రయం । దుఃఖీరవ్రహ్మహృదప్రకట భక్త్యుద్ధా,
సింగుగారా । తరుణీనూననర్యణంబనగనందంబైనపోడూరగి । న్నే
బ్రహ్మయ్యయనంగనంగదమనున్ నానాకళాభీత్యతన్॥ క॥ లోకైకపుగం,
మూతికయు॥ లోకీకవతానుధువిగళతాల్యశివాచా॥ రాకరుడభుతితఘాట
దకళాకౌశలుడభుచిఘాతతీణడగుడుక॥ క॥ కాయకములనేకంబులు,
యం గానేసుకతి॥ జేసికనలయివ్ । డామగనవిజంగమలిం । గాయత్రీ
గనుజేయిసతిడనరకంబుక॥ చ॥ ఇట్లునానావిధంబులనాచరించియర్థంబు
నిర్ధంబుగానుండ జుగంబుగ నేవాపరాయణుండై యుండి యతంబొ
క్కనాడు॥ ఉ॥ కిన్నెర ఎళివించు కొనకిన్నెరనాకదముఖ్యులంతక॥ స్మగ్నైర
పాదీరానతడునాగవిభగావణమోలమటుడుం । కిన్నెరబ్రహ్మదేవుడనుగీ
తికేనెక్కరజేసమాడదీరు॥ జిన్నునానొక్కచాతికెయు జేసతిమిచ్చుదినం
బురేసుడుక॥ చ॥ ఇటులుచేసినవంబుడగునాగిసోనుసిస్సెరికా । ధనము
నిగానుకానితనా చారింపిం గదరుడజుడుం । ప్పననులునిత్యకృ
త్యముగనల్పనైకబహుస్మగ్నైరికా । సుని పాద ప్రసాదాగతి సర్వదిశా
వలంబించియుదినక॥ గీ॥ బసవరాయనింబడంగభక్తితోడి । జనియెగిన్నె
రబ్రహ్మయ్యపంథియనున । రారాచయూస న్నందంతకన్న । మున్నగ
ని మొనుతననింగమూలంబొందు॥ చ॥ క॥ ఇట్లునినుంగనుంగొనవచ్చి నగి
న్నెరన్నకుం గతిపయసదంబు తెనురంజనుడెంచి పోడగాంచి దండప్రణా

నాంబులాచరించి సమంచితోపచారంబుల సంభాపించి యతని పాదోదక
 ప్రసాదంబులిచ్చిన భక్తసేవించి సవిశేషతత్వాను భవంబునం దగిలియుం
 డె॥ క॥ ఈలీలస్వగోష్ఠింగాలముసనుచుండగానొకానొకనాడా । ప్రోం
 గ్రిపురాంత కేశ్వరు । నాటముమనకరిగికిన్నెరయ్యగడంకకొ॥ వ॥ అద్దేవదేవు
 గోపురాంతమూలం గూర్చున్న సమయంబుచ॥ చ॥ విటుడొకరుండపండుగ
 నివేశ్యకొంగకండకొవ్వునక । బుటబుటవైనపెన్మోరియ పోతునకున్వెల
 యిచ్చియట్టినకడడి । ఘటియించియాడ్చికొని వచ్చునెడన్నదు వీధిలోప
 లం । బుటుకునత్రాడుద్రెవ్వ నదిబోయెశివాలయభూమిలోనికి॥ డ॥ పోయి
 తుబోవనీకయది పోయినపజ్జనశంశరాలయం । బాయతిజొచ్చివచ్చువిటున
 జనునకన్మోని కిన్నెరయ్యబా । ప్పాయిటురాకనిల్వమిది ప్రాణభయంబున
 బరన్నజేవతా । నాయకుభవ్యమందిరము నాయముగాదికదీనిజంపగక॥
 చరిగ్నుమడివెయ్యెననిత్తుగాకీకదీని జంపంగనియ్యనిశ్చయమువినుము । జడు
 ాదాసిధీవిడువరుశరణన్నగావక మృడుభక్తులకునెట్లువిడువదగును । చుర
 గ్రివిము
 పసం-న్ననెల్లజావునునొప్పియుజర్చించిచూడంగనరియకాదె । నీకుదీనినిజంప
 నసమంజేదీనికి చుచ్చొక్కొకానీ యబలకనుచు॥ గీ॥ వట్టిచలమేలకతోడవ
 సుధమీద । ద్రవ్యమునకెక్కుడగుపదాధంబుగలదె । యల్పతరమూల్యమైన
 నీయలికినప్పు । డిత్తుచూడెనగైనియేగుచనిం॥ క॥ పెడనవ్విబొప్పడప్పు
 డు । జడుడైయాకన్నెరయ్యనన్నిధిబలికెక । గుడిజొచ్చునుపడిజొచ్చును
 నిటుటురెగొఱియలనువెలకు విలచినవారల్॥ ప॥ అంతన్న మున్నయ
 కారంతయున్న నృతాతంబు నాద్యంతంబుగావిని యంతరంగంబున గ
 రావచింతాకాంతయై యున్న యదిగావున వానికిట్లనియె॥ చ॥ పడి
 పదములు వెళ్ళి పటపంతముడించితె తోడివారున । రవ్వెవను సిగ్గులేక
 నియివేల్పులకేసినపేటివేటిన । నమ్ముగు రెధనానజేసి కడుముక్కరులైననీ
 నెన్నిచూడగా । జదివెడువీధులందు వెదజల్లగబంపుదునేధనానకుల్॥ గీ॥
 ఇస్సిరోయిట్టిలంజెరుకమేలనీకు । దుస్సికట్టుముపరిలేదొంతరలకు । మా
 నవలినొటజాలు నీగునెరుగ । మూసముకూసమున్ను నెన్ని మానకున్ను

చ॥ బలుణులలోన నెన్నడు పరాభవమొందని నాకునిర్నిమి । శ్రమమునన
 వజ్రబుట్టెనురి దానికికంటడలేలమీరుబే । రమననయింటివారలకు గ్రా
 మువెట్టగనోపునంచులో । కములజలంబులాడుకొనగా వినగావలసెకొ
 లంబులోపలన్॥ ఉ॥ వన్నెయూవాసియుంగలిగి వారవధూటులలోనెన్న
 న । త్యుష్ణతిమన్ననాకునొకయొచ్చమువచ్చెనుదీనికింకనే । నెన్నడువచ్చి
 కొందు నలియెంతయువందురివీనిబిల్వకు । న్నన్ననుమెత్తురదరును నా
 గుబాటును బాయునంతటన్॥ క॥ అనితలచిబొప్పయిష్పడ । చనుమి
 తోడిపొందు చాలుననుచున । వ్పనితనిజంబుగబలికిన । వినివాడువియోగ
 దుఃఖ వివశుండగుచున్॥ చ॥ ననువుదలంపకిచ్చిన ధనంబుకునంబనకంగజ
 ప్రవే । దనబరిమాలునోయనకతప్పనునల్పమనాకయూళ్ళలో । గగి
 మింతలేకయది గ్రక్కనదక్కగజేసివానిసీ । వనితలసమ్మిప్రాప్త దగ
 మగవానికి బారవైవగన్॥ క॥ వెలయాలిపొందు సజచిని । కలకాల
 నున్నవారుగలరెధరిత్రిన్ । జెలిసియుజెలియగనీయరు । లగాయూచ
 యయెంతవారికినైనన్॥ క॥ నీవంటిదయాయుక్తుని । నేపెటను వెలచ
 నమెయెన్నండును । మాళివాలయంబునజొచ్చిన । జీవిగంపంగసంతజ
 తింపుమను॥ గీ॥ తడవుజేసినలంజె చిత్తముననొండు । విధముగానెంచి
 తోపించువేగనరుగ । వలయుననికిన్నెరయ్యకేవలంబుబుట్ట । గొన్నియనిప
 లుధనకాంక్ష గొణిగెవిటుడు॥ నీ॥ పెట్టెదవెలయనిబిగిచేడినీపెద్ద యల్లద
 యాపరుడెచటగలడు । జెరజీవులకు నెల్లజావునునొప్పియునొకసమా
 బనియుబుమీరి । యిప్పుడాడినమాట దప్పగదాల్చినె మూనిసీవేలవేయ
 మాడతైన । నొసగియీగొరియనింపెనగంగవిడిపించి తొనమాంబు
 పొమ్మనంచు॥ గీ॥ వాడుపోవవచ్చిననొరోరిపోకుమనచు । వెలయగ
 గలుదెప్పించివేగనిచ్చి । యింకబొంకిననేబోవ నీయ్యసుమ్ము । విడువ
 చొత్తి యిప్పుడు వృషభమనగ॥ తరల॥ అనుడు బొప్పుడు నప్పుడుప్ప
 నాళ్ళనొప్పి ధనంబుగొబ్బు । ననుగైకొనిలంజెయింటికి బోయిపోయితల
 చేని । ట్లనుచునీవగముత్తెయిచ్చినంగనామణివేటదే । వనుచుకొని

డేలెల్లపు లు రు దనునన్వరే గీ॥ వేరెయొకవేదగ్రంథున బలచికోనుచు॥
 గానల జయ టికి మానబంచు । మరలిమరియెలకన్నను మంచిగొతయ॥
 గొనుచుదరి వినుచుట గలుగొనఁ సాగ॥ ఉ॥ ఓ॥ దీరాక్షియాలలన యో
 గబగానున నె॥ తా॥ నీ । కేమియొకంబున మిచ్చెదదెచ్చెదగొట్టె
 నందలం । బ్రేమ లోడవేల్పులకు బెట్టు లగట్టు లబట్టుపుట్టుముత్ । భా
 మలమెచ్చెనెచ్చుబుడి పుడువడిండిగి శేషమింపనె॥ వ॥ అనియిట్లువాడు
 తన్నుదాయలేక ధనదాన ప్రగానంబుగా బలికినవిని చున్నవకాశిని విత్త
 దత్త చిత్తమె యసరిన మెత్తబడక బొమ్మని దప్పక జూచి యిట్లని
 యె॥ క॥ వేల్పులకున్న గొతయల । గోల్పకివచ్చికివి నిన్ను గూడు
 కయున్నన్ । దల్పడచాడు సరుజనుల్ । వెల్పులుమాకడ్డిచెట్ట వెరతుము
 మిగులక॥ క॥ నెచ్చిరిగాతోగుడిను । ఖమ్మననీకుండమనసుగల వేసియు
 నీ । వచ్చుచయాగొటివలెఘోరిచ్చువ । గొనిగమ్మపొమ్మగ్రమ్మరదననుకు॥
 క॥ కావొంధుమగాననమి । దేమియుదలచోసమాడ నెరుగకవేశ్యా
 వ్యామోహముదల కెక్కగ । ధీమతముననామెగొతయి దెచ్చెదననుచున్॥
 గీ॥ ఇట్లుచనినాడుత్రిపునా త కేశునగరు । వొచ్చికినగరబ్రహ్మయ్య బాడ
 జాడ । గొతయిబట్టంగబోవుడు బపితుడగుచు । బలికెచాయయ్యయిట్లనిప్ర
 స్ఫుటమగు॥ ఉ॥ పట్టుకుబట్టకింకవ్వప గంబుమాడలుచెల్లినన్వదే ॥ ౧౬౬౬
 తిలింగముదలుచె బి-ముదప్పకవ్వచెని యు । గొప్పదలక బుధరగూ
 లగమాబసవన్నయానజే । పట్టులగామటెల్ల శి-భక్తులంబ విడుదంబుగా
 వునన్ గీ॥ బొచ్చుచప్పడుగేయ పొమ్మబ్రదక । వలతు వేసియునని విసివాడ
 నలుగు । పరికె బరుకుమబ్రహ్మయ్యనికెవాని । తలమనిసి పశుభుతగుడి
 కిడిసడ॥ నీ॥ అడిదప్పవనియటైశివాలయం బందుండరాదనియప్పు
 డై । దివియించియగడతెడ్రెత్తి చిసొంబలు వేచోవ్యందుచు జూచుచుండ
 సంచలనగాప్పనియపులుపిచ్చు లొ ద్దంకమున్ వియయినిపరికి । మె
 పచ్చికొనబో ॥ గుడిగొంబంబరనిచ్చి చెప్పిల్లెత తప్పుదాని గీ॥ శి
 క్తిగొంబుడెడచా వన్నవాడు । గొరెయబొమ్మ ప్రస్తగా

పట్టహాయి న తలతెగగొట్టగిన్నె । రయ్యెనననోకశివభక్తుడచటనుండి॥
 క॥ శక్తికలశంభుభక్తులు । శక్తులపురజనులునిట్లు చంపిననికనే । యుక్తింగ
 ననేతుకమిష్టురి । శక్తికలశంభుభక్తులు పుష్పమై నెన్క॥ చ॥ అనవ డుబిజ్జ
 లుండు, పవన్నగలగోరొహహిచ్చే । ననుచుబలెగమీకు మిక్కితకలు
 లేరనతప్పుచెనిసూ । జలములజంపడెన్నెనర గలహంబుభక్తులు విస్ఫురద
 యా । భవలంకరము లనెనికొకటి పరివహించునన్॥ క॥ అనరాదు
 గాకగోరొహల । శక్తికలశంభుభక్తులకురుచే । పనినికబాసెమీ
 వ । పునరావృత్తియు ననుచితంబునగా॥ క॥ బాలుంజలపుటశ్రీకరు
 గాలంబుట్టుట, అంబుజంబుననుండి॥ క॥ రాలరువ్వటగలములు । గోరొహ
 డుటవలెనెన్కొట్టుటగలయున్॥ గీ॥ తన్నెన్ జలముదలుగా డమ్ముదొ
 రల । వైశ్యంబులకులంబునెన్కొట్టుటగలయున్॥ క॥ అంబుజంబుననుండి
 మును । వసుధ నేలంగమాకింకవిశముగాదు॥ వ॥ కాపున మీగొలందిగొట్టు
 తనంబు, బిడ్డలంజులెనువారు మీరాజ్యమంత యునింతనుండి మీరయేలుం
 డనవిని భీష్మకు బసవన్నుట్లనియె॥ మత్తకోకిల॥ ధర్మమార్గముశంభుభ
 క్తులదప్ప రెప్పుడువిన్నగు । పుర్రుశీలుడువోలెఘావర గానకూరకబలగా
 గా । ధర్మవేయపుగాములందు డండలారయబ పుమా । నిర్మలాత్ముడుగి
 యొకరినొకరుండు ఒక బలుడే॥ గీ॥ విసవల మునెన్వరేమి జెప్పినను మొద
 ల । ననుచు, జలమునెన్వలనరయవలయు । గాక నేన్ద్రనెననదొడి గట్టుమన్న
 కరణిబలికినకార్యంబుగాననగు నె॥ క॥ అనవినిబిజ్జలుడొగా । కనికరముత్రు
 లనుబిలిచియాగాములుజ । య్యనగనిరండనిపనిచిన । జనీరాత్రిపురారిగుడి
 కిజగపతిమంత్రున్॥ మ॥ చనియమ్మంత్రులు గిన్నెరయ్యగనిరి సదావాసమం
 డనభూ । తోన్నతగోపురాంతరల సన్నాహమణికుట్టిమా । వనివిస్తారవి
 తధికాంచనతత వాస్తవ్యునిశాంతస । ధ్వజసంతర్పిత నిగమధ్యక్షావ
 సద్భక్తునిన్॥ క॥ కన్నతమ్రుక్కచుననా । కిన్నగ్రహయ్యజేరికృప
 గునినిమా । ధ్వజమంత్రిలు పలికిరి । యయిదియేమిహింసయా
 హామెనీకున్॥ వ॥ మరియు గాగదోప గల నాస్మనేనెంటనంటని నీవంటి

గెంటులేని ముక్కంటిభక్తుడు సంసారిసరిజేసి హింసకుం దొడంగునే యి
ట్టివట్టిసడి నీకెట్లువట్టిలె నదియునుం గాక లోక నిందితంబయి నటవిటమ
నీవ ప్రసంగంబున సంగల వదియట్లుండనిమ్ము మమ్ము బిజ్జలుండేజ్జగడంబుతె
రంగెరింగి క్రొత్తర విన్నవించు నదియని పుత్రులె నదిగాన మారాజన్యన
కేమని విన్నవించు మననన్తర పతిమంత్రులకు గిన్నెరన్న యిట్లనియె॥ ఉ॥
బూటక పేటికిన్ వినుడు బొప్పడు నీవురవీధి లోపలం । ద్రాటనమచ్చి
యిచ్చికొని తాజనుచో విడగొట్టింద్రమా । జూకుని మందిరాంతరవా
జాబ్బెను జొచ్చిన గాంచివాడున । ప్పాలనవొచ్చి పట్టగని పక్కితియిట్లు
ని యేసువానితోక॥ క॥ గుడిసొచ్చె నింకజంపక । విమవుము గాదేనిదీని
వెలకెట్టిని । న్మడిముక్కుడైననిత్తున । నుడువాడేట్లునియెనన్ననుం గను
గొనుచున్॥ క॥ వేయిచ్చి యైననియ్యది । నీయన విడపించుగాని యింక
జంపగా । నీయదుపొమ్మన మాపిలు । వేయనుకొచ్చిని జనులు విస్మ
యమందన్॥ ఉ॥ అత్తరి వానితోడ నిటులంటి ననుంబడి వచ్చి తేనినే
నిత్తునటంచు నొచకీడె యిప్పుడ దీనికి లింగ లాంఛనం । బొత్తుదు నన్న
వప్పటికి నొప్పిపదంపడివచ్చి యాత్మలో ! దత్తరపాటుతోడ శివధా
మములోపలిగొట్టెబట్టుదుక॥ ఉ॥ పట్టకుమన్నవాడు తనపైనొరదూసిన
వానిచుస్తకం । బట్టకుబాయగొట్టితి యధాధికముదప్పు దలంపుడేరిదో
యిట్టులయూటకింతటికి నీతిపురారియసాక్షియెవ్వరిం । బట్టినదృష్టమేర్ప
డగ బల్కుగజేయుదు నీయు మేళుసునిక॥ నీ॥ అననిమంత్రు లాశ్చర్యమున
నొంది చనిమహీపతికి శెప్పిననతండు । నద్దెరబత్తుండు నిద్దెలాడెడుగాక
విందుమేమున్నిట్టి వేడబములు । బత్తుండుత్రపురారి బలికింతుననుపెల్లకప
టమొనిక్కమో గానవలయు । ననిబిజ్జుడుసర్వసమేతంబుగాజనుడెంచె
నాశివస్తానమునకు॥ గీ॥ బసవడప్పుడుగ న్నెరిబ్రహ్మశౌరి । గాంచితత్ప
దకమల యుగ్మంబుమీద । బడికడిందిగలేచి సశ్చక్తియుక్తుడగుచు । నా
య్యునిట్లు యభినుతించె॥ నీ॥ శృంగారములకీలు శివుచేతిగరవాలు మం
గళంబుమోకి గూనముగీకి । పిదము బుట్టెల్లు వివేకసంపదవెల్లు నీచగుగా

స్తుతియూత నిష్టశేత । సత్యంబుభాతియాస్థానంబుజోత దీవ్యతరోజుప్ర
త్యగూవలులరాజ । యోగంబుదునియని రాగంబుగనియె యాగమము
లనెన్నిచూడఁజూలకెల్ల ॥ గీ॥ బరమతాంతతపోగుమద్భక్తిచాగు దాంతిపెం
పుప్రతాపవిశ్రాంతిసౌవు । గేవలుండెదలంపగిస్సెగ్రాహనుచు । నుచి
తోక్తులనుచు బసఁబ్బయనుచు వరియె॥ వ॥ ఇట్లుగిర్తింపుచుండు నప్పడ
ప్పుకాసను గోపురంబుకడచాపురంబునంగల సకలజనంబులు మరోహితా
మాయోభ్యుసామంత సీమంతినీజనంబులును జనపతిసమేతులై యందరు
నందంద సందడింపుచు నయ్యందుశేఖరు నెలుంగు వినంగలవారలై యుండి
రటుమున్న నగ్గుడితమ్ముడివడుగుగుంచికోలదొలగించి తానునుంబొడసూప
నొడి యెడకేనియుం జనియె నాసమయంబున॥ ఉ॥ సన్నపు నవ్వువెన్నల
పసంగొసంగ మెలంగలీనమై । గన్నరవిచ్చిశంకరుని గామదివిట్టిన దృ
ష్టిసొన్నుడుక । గిన్నెరబ్రహ్మకౌరికి నకిల్చిషమూతికి రెండుదల్పులుం
బన్న రాజకంఠాడు బాఁయగజేసెనుభక్త్యగీనుడై॥ గీ॥ చెప్పవిందుము
దొల్లి సాసీనిశివుడు । దెరచెదల్పునాగనందరమునేడు । గిన్నెరన్నకతం
బునగల్గులార । గంటిమికశివుబలికింప గలడితండు॥ వ॥ అని యిట్లుజూ
పగులభినుతీప నభవునకభిముఖుండై హావకాంబుతోనిట్లునియె॥ సీ॥ మనసి
జక్రీదాంబు మనశెయిపైపైచి వనితపాలిండ్లు నీవనితలంచి । పిలచిన
నొడఁచించి కప్రయంబుం నొంద । బ్రతిశబ్ద మొసగినబార్వతీశ । దాసవయ్య
చు బాదసంయమున జీనిలోపలబలికిన గోపవాహ । బాహురిబ్రహ్మ
య్యని క్రిష్ణకుమార్చి తొన్నలనిలచియో యన్నయభవ॥ గీ॥ బలుకవేనే
యనాబారిబారితన్న । బగిదిహస్తంబుశస్త్రంబు ఘరజలోన । గీలురొ
నజీయభిలభక్తాలిద్రోచి । హనునిసమ్మఖమున గిన్నెరయ్యనిలిచి॥ క॥
సగిదిధ్వనితోనొత్తిపు । గారీయనిపిల్చుటయపహాశైలవ్యత్యారివణలొన
రినొంది । తారకాహారుడుబలికెదర్పయహానక॥ ఉ॥ ఆపరమేశుఘో
షమహాప్రళయప్రళిఘూర్ణితార్ణవౌ । దీపితభూభృతకృతిగతిం గడుత్రై
వ్యక మ్రోయలింగని । ప్తాపరతంత్రభక్త జనఘోషమొ చికిరగజారు

శైలిమూ | గ్రాపరిభూతులైరభీలసత్వసమాజముతోడగూడగల || ప || వెండి
 యు || చ || ధరణివడంకెగ్గంకెహిమధానుడువారధులింకెనప్పది | కక్కులటు
 మ్రొగ్గెమ్రొగ్గెనహీ కచ్చపరాజముమేనుసగ్గెనం | బరమిలత్రాలెరుడుపంక్తు
 లువాయువుదూలెనగ్నివి | స్ఫురణమువసు సేవీలెబలసూనలోకముఖోర్ధ్వ
 లోకముత్ || ౧ || నురియుచుంబుజ | సుదలకించకంజనేత్రుండుశలకించె
 నచ్చటనునెరుంగక పశ్యల్లలంబుత్తొలులాటంబు గాలంబులోలి గతిం
 గడుపునుండ య్యహిరావణభూషణులు | మోచుందోడంగి యేడహిరా
 రాత్రంబులయ్యె నించుకెనియుం గొంచంబుగాక లోకభీకరం బగుచున్న
 నాదంబు భూజనోపకారాధకంబుగా మాన్పందలంచి బసవన్నగిన్నెరబ్ర
 హ్మయ్య నిట్లనిస్తుతించె || సీ || సజ్జనశృంగార సత్యైకనిస్తార చూతసంస్కృతి
 వారదుష్టదూర | నిఖిలోపకారవినిజితాహంకార శంకరాకారనిశ్చంక
 సార | కారుణ్యపూరయక్ష్మశాశ్వతశరీర మంగళాకారసన్మహిమహార |
 జగదేకవీరవిశ్వమతసారాచార సుగుణవిస్తారయశోవిహార || గీ || భక్తమం
 దారపరిహృతభవవికార | యంచితాంబుధిగభీరయస్సదాగ | గానభ
 రభక్తసహకారరాజకీర | గతనోజనిండుగతవిచార || ప || ఇట్లువిను
 తించి పరచగుణుభవాగ్భటి సుదర్శంబు శీఘ్రంబు మాన్పవేయ నవుడుగి
 న్నెరయ్య || ౩ || బసవనిచే మోయెనుదర | సూనివికపితాస్యడగుచునట్టి
 ట్టనకా | కుసుమశరహరునిగనుగొని | మసలం హూయన్నిమాత్ర మానే
 రవంబు || ౪ || తొగ్గింపకంటె భవము | నల్లనాటనబల్లనిచ్చెననాథున
 కు || ౫ || దల్లనబుడిగెలలంబునెల్లగుంబు | పుల్లలలనువసిండుచు || ప ||
 అప్పుడు || ౬ || సప్తమగ్గెనెల్ల | పుల్లనెల్లచుగిజ్జయింపమహి బాగిలిపం |
 డప్రణలియి నెనెచి | లలలలలల | పుల్లనెల్లచుగిజ్జయింపమహి బాగిలిపం ||
 సీ || నీయాజ్ఞచలమొంది నీలగడ్డ | లలలలలల | పుల్లనెల్లచుగిజ్జయింపమహి బాగిలిపం ||
 గ | లోకముల్ల | పుల్లనెల్లచుగిజ్జయింపమహి బాగిలిపం | సమిపకమాత్ర |
 నీమహాశ్వమేనుగ నీరజానిని యెల్ల | లలలలలల | పుల్లనెల్లచుగిజ్జయింపమహి బాగిలిపం ||
 జ్ఞానులము సమస్తపరాధులము మేమేమెరుంగునుమగ్గె మిషహాత్వ ||

గీ॥ మరియలొకంబులకు నెల్లహతఁవీర । భవఁపునవీచగలపంగగతఁవీర ।
కాపుననుచుమ్ము నీకటాక్షమనగాచి । యభయఁగానంబు గృహసేయుమ
య్యజియ్య ॥ గీ ॥ మాకునుననేల బ్రహ్మాది ఎత్త్యఁకోట్ల । కును
దలపంగనీ వెదిక్కుట దెసయును । నగుటగంటిమిమముసీటనద్దుచాల । న
ద్దుమరయన్యమెరుగనియూర్తజనుల॥ చ॥ అసిమనుజేశ్వరుండు వినయంబునన
యంబునుభక్తి యుక్తియుం । బెనగొనికీన్తరయ్యమది బ్రీతివహింపగతిం
చివెండియు । పొనగనిల్లనవ్వితవశంకరులంగసభీకనొందుచున్ । మను
మంవిడుకొల్పి నరనాథుడునేగబ్రజాసూత్రుడై॥ క॥ నరపతిగొనరులుగ
నియ । చ్చెరువొందకటాపువనసజీవితగుజే । సీరభిలభక్తులుబసవం । డరు
దారగనందగిన్నెర య్యయిండిగెన్॥ క॥ మున్నింటికంటెశివభ । క్తున్న
తుడైగిన్నెరయ్యయిండెధర్మతం । బన్నుగనతనిజరిత్రము । విన్నుంజదివిన
నునఘమువీటొకనుగరియున్॥ చ॥ అభిరుతకీర్తకజంగమ సమాహితసిష్టు

కలకేత బ్రహ్మయ్యకథ.

దులింగసంగతా । నుభవుడుచాద్భుతప్రతుడను త్తశుభాశుభగమన్ సంచ
యుం । డభయడపాకృతాఘమమహాత్ముడుచాకలకేతబ్రహ్మయు । ప్రభు
దువొగడ్డకెక్కుటధర్మలిలో సమభవఁబొమ్మడై॥ క॥ లింగాభిమాన
యుత్తుడు । సంగతజంగమాలసత్ప్రకాదానుభవుం । డంగీకృతలింగైక్యు
డ । భంగుడుసద్యోచిముక్తివిధసధిండున్॥ క॥ ముగిదతునితలకొవ్వన
దగిసకలతదగరుకొమ్ముదారహరిసెం । పగుకంకాళమలీం । జిగిబిగు
వుమిగులగలుగుచేపగుగుడియన్॥ క॥ నెండుగంబులమెరియుచు, నుం
డంగలకేతవేషయిక్తుండుగుమన్ । ఖండశశిధాభక్తుల । యుండులకనుది
సమునరుగునిల్లుపలుకుచున్॥ సీ॥ పరసయినా లిబడిదారిగలగుదునిటలా
గ్నితగరుముంగిటకివచ్చె । నన్యమతొబ్బంబు నుసిగిజెరికి పట్టగలవీరిభద్రవి
గ్గంతివచ్చె । నిమ్మనాతపగలనుల్లభిత్తులయిండ్ల వింతైననిజకవికవచ్చె
నలగుమహాప్రపాధుల మద్దుజనాదంచెదుగళివ్వకును బుట్టుండువచ్చె॥ గీ॥
సంగళవచ్చునుజుండుదాయంగవచ్చె । నెట్లొరక్కలారనిపాపక మెగగ । బ

లికినగియించి దినమర్చగొలిచితెచ్చి । భక్తకోట్లకుడై పి దప్పకనొనర్చి॥
 ఐ॥ ఇట్లనవరతజంగమలింగ సేవయ్యుచిత్తుండై యుండునెడ॥ క॥ ఒకశి
 వభక్తుడతడు । న్నకడకు నేతెంచిదవ్వునడచిమిగులడ । స్పృశ శేబరంబుగృ
 స్పృశ । దళమలములువ్రప్పివీనదశదోషగణ గీ॥ ఇట్లుజనుదెరబనినీకు నేమి
 గలిగె । నచచుగలకేతబ్రహ్మయ్యయదుగుటయును । భక్తుడునుదనరాకయే
 ర్పడగ శ్చదలచి । బ్రహ్మయ్యనిమిషిపలికెఁ ట్లు॥ ఉ॥ నంబికశంకరుండనుది
 నములుమెలన్పడి నెట్లునట్లు । శృంగునుగిన్నెరయ్యకు బురారిదయంబడివె
 ట్లునంచులా । కంబులవారిజెప్పికొనగానినియాయనగాంచి నాడులే । మింబ
 డిచూచ్చికొందునని మేకొనివచ్చిద్రోవనొచ్చితన్॥ క॥ ఆమేటిగన్నయం
 తకు । నూనుడిగల్గెన్పృష్ఠశేడదునాకతరివతం । బేమెయినుండుసుదూరం
 బేనూనముగలదుజెప్పినే చునతడున్॥ గీ॥ ఇదియునొకదొడ్డగాజేసి
 యిగటననిని । నేలజెప్పెదవుడుగుజేకూలికాని । కూలివాండ్రకురాసిజే
 కొనగనొరుల । కొనగననుగుగావఁపొసగవె॥ క॥ అంగజమదకను
 భనవాం । ఛంగొలిచిఫలంబువడిసిసరిశేసుకపో । వంగలవారిగలుగు
 నె । లంగసరంజిరుసుఖములేశంబైనన్॥ గీ॥ ఫలములాసింఁచికొనుచునేభా
 క్తుడభవు । ఒకదళమనుగిగవులుచుత్వం ద్దునేమి । బ్రాహ్మహామేమనిమా
 వనిష్ట । గొబులనేద్దినగింగనంగులకునెంచు॥ ఐ॥ కావున శివు ధనంబున
 కై ఘన బలము గావించునంగులబడి యంతదవ్వగుగ నేల నీకునెంచునం
 బులమును నెంచునెత్తు కెత్తుకొనినొచ్చునెంచెతిగుడియగుటతోడ రా
 కింపిని ననక నురాతి॥ ఉ॥ లంగెదుబుల్వలేచిక వసుధా స్తలిగాసిగబొసిన
 లంబు । కుంగరముపపవ్వనడికగ్గభక్తుడుగట్టికొన్నచే । లంగదునధిక
 ట్టికెనిలానునగ్గలమైనమోపుమో । వంగవశంబుగాకబంగవ్రభువాకిట
 మోపుడింబుచున్॥ గుసవనిదే గవనజ తనపోయవచ్చుటాదిగబూన
 గ్రచ్చినన్ । గడువేగమునశెప్పికలకేతబ్రహ్మయ్య యొసననధకమునాకు
 పొక్కనినని । మోచంగవశముగాదీవాకకపాచారు ననువుమన్నను బసవ
 న్నవోయ్య । యిదియన్ కృత్యంబుట్టిపదా మేమనవచ్చువాదెట్లులు॥

న్న॥ గీ॥ గాయంబుగలపగకేతవిద్యయా । యుయ్యయివిదలవనవరధేను ।
భూజభూధరప్రభూతచింతారత్న । రాజికెల్లనమిగులదేజరిల్లె॥ క॥ అ
శదేంతఘనదోగాకు । న్నతరిన్మనగన్నెరయ్యెడకకడగుగా । మనదల
చిపలుకవశమే । యితరులకునసండుసంగమేళుడబలం॥ వ॥ అసన్ని
యించి యాకలకేత బ్రహ్మవ్యగమంగొను పేటకును బెసగొనుటండభ
క్తునభకంబుమోవలగల బాచరునంబిట్ట కిన్నెరబ్రహ్మవ్య దృతయందైన
బసవండామహాత్మునింగనుంగొని॥ క॥ గ్రకుటానధరజాగిలబడి । మ్రొక్కిక
'రంబుజ యుగంబు మోడ్చిరముపై । నెక్కొలిపిబ్రస్తుపింపగ । న
క్కలకేతయ్యగించియథ డిట్లనియె॥ సీ॥ బసవమాగిన్నెర బహ్మయ్య
బోలంగ గల రేభక్తులుధరావలయమనను । నొడయనలబిసిదోర్లబడిపెట్టు
శివుడిప్తుబివెట్టుగన్నెరబ్రహ్మయకును । ముట్టుగ కొలుచుటకట్టుండవలయు
నొసట్టిమాటలవారికెట్లుదెలియు॥ గీ॥ గటగటానిమ్మలంబుగా గాలగళుని
నింతగాలంబుగొలిచియునేముద్రేమ । నొక్కచాకయునుగన నెక్కమైతి
మనుభవడేనరుగనేదన్నునడుగకున్నె॥ క॥ ఇల్లుశివభూజచేసం । బెట్టుగ
గాలించిథలము ప్రీతికొసంగా । నెట్లగునాబొట్లకుబలు । పొట్టు బడ
గుంచకబ్బు బడవలచగుటక॥ సీ॥ శ్రున్నంబుమారిన విడవలమేమెల్ల న
న్నికటండంగ నేమిథలము । బసవమాగిన్నెరబ్రహ్మయ్యహరుబలి కించి
నాడనియునుబంచవదను । గిరికేగిమరలయూక్షికకేగుంచి నాడనియు
నుజూడంగనవనిగలుగు । వారెల్లవత్తురువ్రయన నకభకంబుల ఎనోజా
లకున్నె॥ గీ॥ గిన్నెరయ్యకుశెప్పి యట్లున్నభంగి । దోలపంపుషెటకువేస
వెలుబండు । మనసిజారియొసగుధనమునకుదోడు । గొంఠధనమిచ్చినను
మాకుగొరతలేదు॥ క॥ శంకరదాసయ్యకనుగు । లెక్కలకుపమాకుధన
ములేదనిమదిలో । శంకింపవలదుబద్ధం । గొంకకపుత్రెన్నబొమ్మగొ
మిలసంఖ్యల్॥ క॥ వివిలికాయకములచే నలవడనాజికంచీ పాశనట్టి
ధనంబుల్ । కొలదికొకయింతగలదని । కలకేసవిభుండుపదడుగరమున
బట్టెన్॥ వ॥ పట్టిపమాత్రబున బదడు మెరుగుబంగారంబై కనుపట్టుకు

విస్మయము బసవన్నయుం గిన్నెరగ్యయు సభ్రమబునం డెల్ల
మీదంబడి మొక్కిరి లేవకున్నదిగని కలకేతబ్రహ్మయ్యయు॥ ఉ॥ పోచ్చిన
బ్రేమతోడ బసవేశునిగి న్నరి బ్రహ్మదేవునిం । గ్రుచ్చియు గొగ్గించుకొని
కూర్చుకొని గగిన్నెరయ్యును । సచ్చిగఖండలైంగికల సద్గతివకటలుకేలు
సూపును । శిచ్చర వెండ్లి గున్నతులు శేసిననిర్వర గారింపుచు॥ గీ॥
అనుడుకలకేతబ్రహ్మయ్యవాత్స॥ ౧౦౬ । రమునబసవన్నకిన్నెరబ్రహ్మవిభు
డ । శంభుబూజలు సేయించినమంచితో । పచారముల జేల్చివీటోలజనిరితా
రు॥ క॥ భువి నేప్పట్లుగలకే । తవిభుడుమనుమండెభ క్తితత్పరుడైతత్పవిత్రే
షమహిమవిన్నజ । దివినజులుచు క్తుతొటదెల్లముమయి॥

మోళిగెమారయ్యకథ.

చ॥ నగజాధీశ్వర భక్తభక్తి పరిపూర్ణాన్వాతుడత్యంతశు । ద్ధగుణా
భారుషకష్టగ్రీవంచయితి చత్వర్జ్వానియంతస్సప । త్నగుణోన్మూలననావి
విక్రమధూరి ప్రజ్ఞుడైయొప్పుమో । శిగమారయ్యసదింధనాహారిణకళి
లోలవేశసురైడై॥ గీ॥ అతలంకైక్యనిష్ఠయునతనిజంగ । మార్చనారంభ
రీతియెనిసనిశొంత । యంతయునిచెప్పంగనలసిగాదు । రూఢిబాడంగ
ప్రచ్ఛన్నగుడతడు॥ నీ॥ 'అనియంబునతులఘోరాటవులకు నేగి మో
పెండుగట్టెలుమోపితేచ్చి । యంగడివిక్రయంబార్చినిత్యంబును జంగమా
రాధనలోలుపుచుండు । రురసాచనమబుబసవన్ననగరును నొకరభు
జించియునొకరాదినము । నొకపూటజంగమయూఫుబుమోళిగె మార
య్యునిపనియ్యును కలమన॥ గీ॥ నా'గింతుమతడు నభవుభక్తివిభూతి
బగ్గిపడకనట్లుబట్టుచుండ । నొకనామబసవడున్నచోటికి జననెలమి
జంగమంబులిట్టులనిరి॥ గీ॥ బసవనిగృహంబురసరసాయనములు । నతనిన
గరిగాచునబకళము । సాటిగావునాకుజంగమార్చకులట్టి । వారుగలరె
యొడునసుధలోన॥ క॥ వినుముకదూమెవదొరకెడు । దనకాయకమెం
తయెంతభక్తతతు । లనుసంతప్తుని జేయునెంతచిత్రము । వినియుము
శ్చెరుగమగ మోడునకనరియు॥ వ అ తకమున్న గుక్కాంతశరణా

[illegible]

యంబునవిచ్చే సేనదీయకాని । మీవిపనులింక మాకు నేమేనిదెలియ । వను
దుమారయ్యబసవయ్యయగుట యెఱిగి॥

సీ॥ కడునధఃసంపదగలిగినభక్తులుబడుగభక్తులబ్రోవబాడిగాదె । బాత
యైయూరీతిదాబ్రోవగాగాదె । బ్రతికియున్నారమిప్పట్టణమున । దనబిడ్డల
నిమమ్ముదలచినద్యుటజాల । జేమాకుమాలింగమచ్చిసట్టి । కాయకంబున
బూటగడుచుచున్నదిగాన । మాడలేటకీననిమితదకి॥ గీ॥ యపుడుదన
మందిరమునకువారగింప । వచ్చియున్నట్టిజంగవివరులలోన । నిద్దగ
య్యలకదిరెండునిచ్చిభక్తి । గడమయొడయలబాదముల్గడిగిబ్రీతి॥ ఉ॥
జంగమపాదతీర్థములుజల్లినమాత్రనయేమిజెప్పన । మ్ముంగిటనున్నకావ్వు
ములమోపుగదానిపసిండియయ్యెనా । మంగళమూతిమోళిగయమార
మనిషియశేషజంగమా । లింగితవేదియైవిరియలెత్తుదునక్కలుజేసికా
వ్వుముల్॥ వ॥ ఇట్లు వేయ్యేసిమాడలయెత్తుగాఖండించిన రంగైబంగారు
నకులకకడ జంగమలింగంబులకు సమర్పించినగైకొని సంతుష్టాంతరం
గులై బసవన్నయున్నచోటికిజని యంభవృత్తాంతంబున నతనికెరుంగిం
చియిట్లునిరి॥ క॥ మిక్కిలిజంగమనిష్ఠము । నిక్కపులింగాభిరతియు నెరిని
చెడిచో । నెక్కువయు మోళిగయ్యకు । దక్కగలేదెందునట్టి ధన్యుడు
గలడె॥ సీ॥ అనియిట్లుగొనియాడ వినిబసవండుక్క పడియేగి మారయ్య
పాదములకు । జాగిలబడిమ్రొక్కి శరణాగతతాణ కావవెనన్నని గణు
తిసేయ । యన్నన్నయిట్లెలకనతిచ్చెవపునే నన్నదేమేనియుమున్నుగలడె
బడుగుభక్తులకెల్ల బ్రాపైనయానీన్ను గడవన్నభక్తులు గలరెభువిని॥ గీ॥
మహానిమాబోటిభక్తులమనికెనునికి । నీదుజైసికతంబునగాదెమున్ను । విని
యె నెరుగము మాడలవిడియలనగ । గనుగొనగ నయ్యేనేడు నీకార
ణమున॥ వ॥ అనిమారయ్యమరియును॥ క॥ తడయకనాకిచ్చినరీతి
మృదుభక్తులకెల్లనిత్తు మెత్తురునిన్నుక । మడివాలయ్య మనుమలము
విడువక మమునడిపికోనము వేయనునేలా ॥ క॥ బాపురె భాగ్య
సాపణి । బాపుక్కపామునగాత బాపురెవరదా । బాపురెకి

తీసతీశా । బాపురెయనియుల్లసములు బలుకబసవండుకొ॥ చ॥ కనకమ
హరిహరము కాకిగూంబకయంగజూచునే । యినుముగుణంబుదానర
యనేపరుసంబిలనేనుదుగుణాణి । వినుతగుణాళినిపుజనవిశ్రుతనాయెడ
సద్గుణంబులే । దసిసౌలయగనీకదగువాయనిశోకసమాకులాత్ముడై॥ గీ॥
పినగగల్గునెవెలివాడవేదఘోష । వసుధజీమూతగుమ్మరా వమనగలదె
యలరియుండు నెకుంపటినంబుజంబు । గతవివేకుండనాయుండు గలదెగు
ణము॥ చ॥ అనియిట్లుబసవండు దీనాననుండై మరియు మారయ్యపాదం
బులపైబడిననతండు॥ ఉ॥ ఎత్తికవుంగలించికొని యిష్టతనాబసవేశు జం
గమా । యత్తునిజానుకంపకు దృఢాలయుజేసివృద్ధాక్రితద । చ్చిత్త
ముభేదమాగృతయు జేరినుతింపుచుమారశౌరికిం । జిత్తమెలర్పమొ
కి- బుధసేవితుడౌ బసవయ్యయేగగన్॥ క॥ శ్రీరమణియ్యుడుమో
ళిగె । మారయ్యయునేప్పటట్లుననుచుండెనుద । చ్చారిత్రమువినజదు

కన్నదబ్రహ్మయ్యగారికథ.

వన । పరాత్మసుఖోపలబ్ధిబరగునుమరియున్॥ మ॥ ఉదితాత్మద్భు
తవతకనుండు జరలింగోపాసకశ్రేణిలో । మొదలంజెప్పగ నొప్పువీరని
యనుంభోనాళి భక్తిక్రియా । స్పదుడైశంభుడ యీశదైబరగెనా
జన్మట్టిధన్యుడుక । న్నదబ్రహ్మయ్య ధరంజరించు బహిరంతర్యోగ
సంపన్నుడై క । శర్పితగుణచరణంబును । దర్శితసంసారమదవిదళనుడు
చికిం । గావ్యతనుధనిభువానర్పితనావాధకమీరుడతదునువినముకొ॥
సీ॥ బలప బుగన్తియు నొలకలయూనియు గత్తెరమునుము నక్షతలువీక ।
గావీచీ, యుగైల గోలయువాటెలు మంత్రకాటుకముండ్ల బంతిత్రాడు ।
గొంకి రగనాను గురక లవాట్టు ససితాబరంబునొంటట్టచెప్పు । లాది
గాగలదనుగెసాధనములు బునిసూచ్యగ్రమును జొన్నరానియట్టి॥ గీ॥
యంగకొరంబునందుజాగం గణపాలు । జేరివారలయులిపు శెన్నారనర
సి । గడెలకవలిగోడొకందుకలును । గన్నములుబెట్టదనకిని గాయక
ముగ॥ చ॥ ఇట్లుగన్నంబులిడి జంగమాగలంబుగా నరంబుదెచ్చుటకై విచ్చ

అవిడి నిచ్చలుమచ్చలుగల గచ్చులనిలయంబులైన బొచ్చునెడ నవియును
 భక్తభవనంబులై యుండెనేనియు భక్తితాత్పర్యకలాపంబుతో దీపంబు
 సంధించి తత్పావపగ్గంబుల పయంబడి మేలుకొల్పి వారల బాదోదకబ్ర
 సాదంబులుంగొని శరణార్థిసేసి మీయిండ్లవరిపుడ గన్న దబ్రహ్మాండను
 వాడనని యెరింగించి వెడలి వనునట్లు గాక లోభంబున నీహపరసుఖానులా
 భం బుగదూరుతైనంజొచ్చి యందులంగల సకలపాదాథంబులు దెచ్చికొని
 15 గంబుంగొచ్చి హెచ్చి జంగమాగ్నినంబు సేయుచుండు నిట్లుండె
 నాడు॥ ౬॥ జంగమామూర్తునియెరికి ననంగ్యంబువచ్చినగన్న పెట్టబో॥
 ౧౬ నొప్పుమనంబనుకొ కకచుర్థ మొండ చో॥ టంగలుగంగనేరదు
 పటానవిజ్ఞలు ర్థమిటికేగంగధన బులబ్బునకన్నదబ్రహ్మయనిచ్చి తాత్పు
 డై॥ క॥ కన్నంపుమాట్టగొనుచుంగన్నద బహ్మయ్యయవనికాంతునగరిం॥ గ
 న్నంబిడగాదనబస॥ వన్నంగుగొనగజనియెనప్పక పరవీధి॥ వ॥ అట్లు
 గనుంగొనసాష్టాంగదండప్రణామంబులచరించి యున్న బసవన్నకు గన్న
 దబ్రహ్మయ్య మిట్లనియె॥ నీ॥ పట్టుచుగత్తి మబలపంబుకాటుక భరిణేయు
 గన్నంబుపెట్టబోవ॥ బ్రత్యుత్తరంబిలిచాన గావునతం దుచిశంబుగాదన
 కొనరబుక॥ గాని పురస్కరి కన్నంపుమాట్టగా గరమ వదరియించి కర
 మువేటక॥ ననుపరి ముబోవెరా న న్యకనుక రాగ నిర్వంనుకలిసి నెదు
 రనున్న॥ గీ॥ నగరుసాత్తై ధవభవనంబుచాచి॥ గన్నెవెట్టంగబదడు
 బంగారంబుయ్యె॥ బంబుపుసాద్విన్నదబ్రహ్మ యయుచు॥ నీగ మల్వీరు
 గగొట్టియునిపెం గు॥ క॥ పెట్టెల గోపలిసొన్నలు॥ గట్టుకవిచ్చే నెనచ
 టిగావలిగానున॥ తెట్టిం దులొకరి॥ ప్పట్టదగు రేగిరవనీ భతకకుశే
 పున్॥ గీ॥ చని నకకాంబుగా దిరతుం లుమునె॥ సకలవృత్తాంబుమును
 జెప్పజునిపెం బు॥ బసవడి ప్పటం బారిబారెన చు॥ సమసంగుచునా
 డులుగరచుగొనుదు॥ ౧౭॥ చల్లంబంగడుజిన్నవాడనకనాచేనాజికతంబయి
 నశ్రీ॥ కెల్లందీర్పగదప్ప నిట్టికి నే న్నేతకగావిజనం॥ జెల్లంబొమ్మనిపల్ల
 దుండగుచునా జెన్నా బంబారమల్॥ గొల్లాడంబసవండు మేలనుచరు

ధూర్జీభవన్నేత్రుడై॥ క॥ పట్టపగలిట్లుగన్నము । బెట్టింపగనేలనిజముపె
 ట్టెత్తిగదా । నెట్టిపనికైననడిగిన । నట్టిటనకనేవలసినంతభవంబు॥ గీ॥ ఇత
 డుశివభక్తివిరహితుడింత । నెత్తికొనెమీదనెంత నెత్తికొనగ । గాచుకున్నా
 డొయంచునుగన్నుగవను । నిప్పులుగులంగదనభవనిలయమునకు॥ వ॥ చని
 యక్కన్నంబు వాకిటనున్నగవకంబుగనుం గొనినివ్వెరడికోపంబుడిగి బ
 సవనమంత్రితోబిజ్జుబుడిట్లనియె॥ క॥ ఎక్కడిపసిండిప్రోగిది । యెక్కడికన్నం
 భుదొంగతెక్కడివారల్ । పెక్కులుమాయలుబన్నగ । నెక్కడనేరిచిత
 జెప్పవేయననతడు॥ సీ॥ వినవయ్యపృథివిశవీరమా హేళుండుబ్రత్యక్ష
 రుద్రుండుబ్రకటబలుడు । భక్తుండుగన్నదబ్రహ్మయ్యనాగలాడతనివర్నిం
 పంగహరునకైన । నలవిగాదతనిపదాంగుష్ఠయుగళంబుగణుతింప కల్పవృ
 త్తములకూత । యామహామహునిదివ్యకటాక్షకోణంబు గామధేనువులగ
 న్నయిల్లు॥ గీ॥ నామమేయనిశ్చలులచిత్తాంబుజంబు । దలకకుండెడుపట్టు
 చింతామణులకు । నతనిహస్తాంబుజంబుస్పర్శమరవిచూడ । వేయనెటి
 కిమరిపరసవేదిగనులు॥ వ॥ అమరియును॥ సీ॥ అతడుద్రోక్కినచోటులిల
 ముక్తిసూమికయతనిప్రసాదంబునవృశసార । మతనికోపంబుసహారక
 రగాకాలమాతనికరుం సత్యాపవగళ । మణిమాడిసిద్ధులునాతనితోత్తులట్లు
 య్యనునాయయ్యయతులనిష్ఠ । నియమంబు బన్నగాగన్నంబు బెట్టునర్థము
 గాసిముట్టనొల్ల॥ గీ॥ డిదియమాగళముభక్తిసెల్లెగూడు । ననగవలదనిపె
 క్కుదృష్టాంతములను । బసవరాజయ్యయొడబడబలికియరియు । మనుజపతి
 విస్మయంబందిచినుచునుండ॥ క॥ ఈధరభక్తులువడచిన । దేధర్మవధర్మ
 మైననెట్లున్ననధ । ర్మోధర్మతాంవశేత్తను । శ్రీధరశకువలకుసకలసేవ్యం
 బగుటక॥ క॥ వాదేలపాండవులును । జూదంబునగాదెనెడిరినువత్తుడై
 యా । జూదమునదమనినారమ । హాదేవులగనడెలోకవంతయు నరుగన్॥
 గీ॥ మరియువేటాడిరాముడునుడితిగోలు । పడియెగన్నప్పవేటమైభవు
 నిగలసె । హింసమాండవ్యముపకిగొరెక్కవలసె । దానచండేశ్వరుండు
 బ్రసాదంబువడసె॥ క॥ ధరబరసతులందగిలిన । నరనామకులెల్లజనిరినరకం

బునకుం । బరవనితాహోలండ్డై । హరుగూడడెనంబిపలకులన్నియునేలా॥
 గీ॥ బొంకిపంకజగర్భంశపూజ్యశయ్యో । బొంకిచిరుతొండడరిగనుబొం
 దితోను । గొరియమృచ్చనియాశాద్రకుండునరుకున । వడియెదురువడిచిమ
 హేశుభక్తుడయ్యో॥ ప॥ మరియు (రాజ్యాం తేనరకం) బసువచనంబుమీరిరా
 జ్యాంతంబునజోడండు చేరమరాయుగడుముక్తులైరి వారందరునట్లండ
 నిడుకన్నదబ్రహ్మయ్యనుహత్యం బెరింగించెదవియము॥ క॥ ఏవేశభక్తులక
 న్నుము । గావలెననివత్తుంటికడకట్టిడుదా । బోవుంగన్నముబెట్టగ । భావిం
 పడుభయముగాత్రిబగలిదిగునుచున్॥ గీ॥ కన్నమిడిభక్తులిండ్లైవగడచిపో
 వు । నితగులిండ్లైవధనమెల్లనెత్తికొనుచు । నరిగివారలబుణ్ణులైపరగు
 శేయు । సువికివచ్చినప్రాక్తనబురుషుడతడు॥ ఉ॥ ముట్టినవస్తుసంగములు
 ముంకొనిత్రవ్విన మన్నుకుంఘ్రులక । మెట్టినయట్టిపట్టులను మేలిమిబంగ
 రుబెడంగనీ । పెట్టెసొమ్ములాసపడి పట్టినగన్నమునేమనిన్నుజే । పట్ట
 గవచ్చుగాక ధర్మాదుబ్రహ్మయకుంబదార్థముల్॥ ప॥ ఇందులకునీడెం
 దుంబుగదియంబయ్యే నేనినీబుడారంబు లెక్కవకొనించెగ వినుద్య
 మ్మంబుజూషమొకటి సహస్రంబైయుండకుండినం గొరంతపెట్టుమను
 ట గువిజ్జలుంకట్లజేసి బసవన్నబలుకుమం బంతంబు నొక్కటియైమి
 క్కిరిసక్కజపడుచుండట బ్రహ్మయ్యయపదాధకంబుగొనీ నిజమంది
 రెండుంకగునుల॥ క॥ అతనితగుణేమణి । యెదురేకంబినమస్కరించి
 యుండుముభక్తుకొ । జెతిధనంబునుసాధన । జాతంబునుచందుకొనియెచయ్య
 నుతిడున్॥ ఉ॥ జంగమలింగమూర్తులకుజాగిలిముక్తి- శివార్చదీర్చియా ।
 స్థానంబుండవచ్చునుది గాన్నముషడ్రససంయుతంబుగా । బొంగుచుబె
 న్ని గుగోంబోవదలంచినవారికెల్లభ । క్తింగనకాంబరాదు లాసగెంబరి
 తొడ్డికూంబిగ య్యులుకొ॥ క॥ ఈరీతిజంగమార్చనబారముబొంపించు
 చుండేబ్రహ్మయ్యతది । య్యోరుమహాత్వముజదివిన । ధారుణీలోవిన్నజ
 నుబుధ్యోనిగురియొక॥ ప॥ అసత్యకాష్టభక్తులసనాములదర్పణమిడ్డ

ముసిడిచౌడయ్యగారికథ.

వీరశైవసుఖతరాధ్యవతిఃపలవజితసత్క్రియమల్లసద్యశుం | ఉనద్యశవీర
భద్రసముడక్షయవీరరసాంబురాశియై | ముసిడిచముండుద గుతుండు మోము
పరాక్రముడొప్పునెప్పుడున్ | క॥ శావానగ్రహసామ | ధోన్యాశేతుడువిమల
విద్యయుక్తుడజ్ఞాసాచాకరణధురీణమద్రీపితవిజ్ఞానభిరుది శాంతిండున్
॥ క॥ సంసారభ్రమపటలీ | ద్వింసనుడన్యక్తపాదన్యకపయభిస్సో | త్తం
సజరాధారుడభున్యగంసుడుత్రౌతదృష్టలోకనాక్షికనతడున్ | చ॥ మదిగను
నతుండు సంసారతలగుండు గండుడును నరుడైన బిరుగంబునం బరగుచుండె
రువునంబను నెడబడవాగ్నియడ్డంబయిన సత్క్రియలు జాయక సలుపునట్లు
నుందప్పించిన గాజేసికొని ముసిడి యువురవంబున నుండుమండియొ
క్కనాడు॥ చ॥ వసుమతివీరువారినక వారణా బసరన్నభక్తి | క్క
సముగజెప్పగా నతడుగాంచురతిన్ చనుడయ్యభక్తసం | ముసహితుడై
వెసజనుచు గన్గెనియెన్ ఘనకాననంబుబెం | వెసగుచు నవ్వనంబుననన
కములుండు ముసిండివృక్షమున్ | క॥ అవిఫలభరితమలగుచున్ | దీవివద్దరిని
కరభంగింగిదొడుకగా | శివభక్తులుగతస్థల | సవిశేషాస్వాదసుఖము
దంభునకొనగన్ | క॥ మదిదలచి ముసడిచౌడయ్య | గదియంగానేగిభక్త
గణమిట్లనియెన్ ! ముదిరినముసిండిబండ్లును | హృదయే శునికిచ్చికొనగని
ష్టముమాకున్ | సీ॥ అభక్తులందరు నానశిచ్చిన విని సంస్థిపవత్తురై
చౌడనాన్య | దావృక్షముడాయనరిగిక రాసి తన్నూలతలంబుల గీలుగొని
పిభక్తులదెస జూచిభక్త్యోక్కులారమీ రారగింపుడన్నవారిలరి | య
బృతాంశు ధరునకునన్బంపి త్ప్రసాదయిగొని భక్తులు బహుదమంది॥ గీ॥
ముసిడిచౌడయ్యయినచేరు మొదలిగయ్యెనేడు | నేడు మొదలుగసాధకమైన
గడుబొగడననుచునుభక్తులువినుతింపవచటగదలిచనియె | చౌడయ్యగళ్యా
ణముఃకుదేను॥ గీ॥ అవునుబసవయ్య ముసిడి చౌడయ్యరాక | సంగమ
శ్వరుండుహసంగగాంచి | యెదురనడతెంచి నాస్థాగమెరగితోడు | కొ
నుచునేతెంచె ముదిరంబునకునశని॥ చ॥ అట్లుజడంచిన ముసిడి చౌడయ్య

కుసమంచితోప చాంబులం బరితోపమునరించి నిశ్శంబును సంగమేశ్వ
 రువారి ధిగంబుల బసవండ్ సవ్యశభక్తి సతనిం గొలువ నతండు గళ్యా
 గంబునభక్తాళి క్లెల్లయెల్లయెల్ల మహావాల్లా సంబున వతికల్లుచుండియొ
 క్కనాడు ఉత్తెయ తాయులెల్ల విలసన్మని దీవనలిచ్చిచ్చునం । భావితు
 డైన స్తలి భక్తులతోజనుచే బెండ్లికిం బోవుచుజొడ శౌరభూరిచతు
 వృక్షమందు కాంచె నజీ వతపస్వి దేహము పరేతధ గాతలి గొంచుబోవ
 గన్॥ ౩॥ కాయాసస్విచేదీ । వనలదకసితడు నావివాహంబునకు జ
 నుదేరకనే కేమనించు గాడ న్నిలువునునుచు సరభసమెసగన్॥ చ॥ తనక
 రచాలకప్తుర తామరసంబున బూనిపాముజో । పింగతిదోవుచుండజలి
 పింబిభువావళిరాగదీ యయం । తనమొనజూపిచిమ్ముచు మదంబుననాచుకా
 చునాశవంబు శేరనగిచాడశౌరి పరాజునకుక శరణాధికనావుడు॥ ౪॥
 అగపసి యునాక్షుమన । చైతన్యండగుచుముసిడి చౌడయ్యశుభో । పే
 తుడవగుచుచేదీవన । లాతతవంతిసన్మెజారు లచ్చెరువందన్॥ చ॥ అవుడు
 ముసింగిచౌళయయు రాశసంగవియంగబో యనీ । వెవుడువృషేంద్రవా
 నుండ వేటికి గోకులనవ్వనిల్లుదు । చృపునర వాహనంబు పయిజన్నెచ
 నింగిగుడ్డిగుండంబుద । స్వప్రపదము వట్టిదట్టుడయిరమ్మనమ్మునీసస్మితా
 మ్ముడై ॥ ౫॥ ధగగుడిగనురికియూజౌ డగగుండపరాజనిజకాగ్లాష్ట్రపరం
 సరలబుతుప్పుజేసెన్ బరజనముల విష్ణుచుంబుబొందనుతింపక॥ ౬॥ ఇట్లు
 సద్యస్సం జీవితండు మన దపస్వికర్మండవార్య వీర్యబుసంబెడిలికింబు
 గోళుండ గనుచు జౌడగాయ దుబారంబు వెలువడిపొలిమేరవలు
 విప్పిని వోట బుంబడురాంబులు వేగంబున నేగుచున్న సనియంబున॥ ౭॥
 గోళలగాచుకాలకులు గొంవగుముందర గుంపులేచిక్రీ । దావశులైయొక
 త్తేకరిడగ్గొల్ప గుదారిపట్టుచున్ । స్వావధిధూమి వెల్వడిన యంతనగో
 లుచే గవోలుచున్ । గోళలబోలిత్రోవ జనిగూడగ బారుచు గ్రమ్మరిం
 పునున్॥ ౮॥ ఈవిధముననాడెడిబా । లావలి లోపలి నిలువురకు విధివిమి
 డై । బెవెజగడముబట్టిన । నావాగుడిగింప బాలులందరు దవల్లాన్॥

క॥ మాకునుమీకునునవధియా । గోకులపతిచుత్రిమేరకునుదప్పితిమే । గోకు
లపతియానయనుచు । నేకగ్రీవంబుబలుక నెట్టెట్టనుచుక॥ సీ॥ చౌడయ్య
రయమునజని బాలకులగనిరండని వాండ్రజేరంగబిలచి । యామత్రి గోకు
లస్వామిదెట్లయ్యెమీర్గన్న విన్నదెరలగుగలిగెనేని । వినుపింపుమనవుని సిని
వాండ్రలోపలివేబొత్తి పెయ్యల పెత్తండొకడు । దమతాతచేతనుదా
వింటినినిమాకుమాతాతజెప్పి॥ గీ॥ నీమత్రివిధము వినగ మీకువేడుకగల
దేని । వినుచుటంచుదానువిన్నభంగి । జెప్పదొడగెనాముసింగి జౌడయ్య
కు । నెల్లవారువినగనిట్లువాడ॥ ఉ॥ ఇచ్చటదొంటికాలమున నేడు దినంబు
కవీకమై । హెచ్చినమచ్చరంబునవృషేంద్ర యుగంబాగిబొరికొమ్మ
లు । న్నచ్చియొకటి నేలవడగ్రుమ్మకధించియధేచ్చనేగనా । జచ్చినబో
తుచాతిరిటజైవులుదానిసమాధీమీదటక॥ చ॥ దెసలనలంకరింపగల దీక్షు
బ్రశాఖలతోడి మత్రిబెం । పెసగునుదత్ఫలంబు దిననిట్టును మాంసమరీతి
నుండుర । క్తసదృశమందుపాలునటుగావున నీవనుధాతలింజనుత్ । బసవన
మత్రియందురనిచాలునిచేవినిచౌడనార్యుడుక॥ చ॥ బసవనిచావువి. టిని
టచాసిచనంజనదింక బెండ్లికిక । బసవమరాకదాననుడు భక్తులునుగ్రంథర
క్తముండునె । బొసగవుప్రాత వాతకాలవిపోదము గవ్వనల్లనవ్వియా ।
ముసడిచౌండరాయడసి మోహనమందుగరంబుజేచుకనుక॥ గీ॥ త్రొత్త
యేమిర । పాతేమిగోకులేశు । బావువిన్ననుచునిచేరుడచౌడగా ॥ పంత
ముడిగినమాటలుపనియుగలదే । యనుచుబెడవేళనుచేకగూ ॥ ३॥ ॥ ॥
క॥ తనచేతిహేతిమొనయా । ఘనవటమన సావటంబుగా నూదివెనక॥ జ
నుదెమ్మువెడలినందెన । యనుచుంజముడనార్య జీ ॥ బసవండున్॥ చ॥
అటమున్నవటంబగిలి మి కలివిగువు జెడివీటలెగ యవటవిటపి వెళ్ళకుంజే
ల్లగిలుచు జటజట తొగరంబులు దోరంబులుగా జూపరుల డెంజంబులకా
నందించునచ్చేరువు నందనడనందడింప నందుండి యన్నందిపో తందరికందు
వకుశులంకించిలంఘించిఘణిల్లు ఘణిల్లుమని నిశ్చంకమైరంకెలు వయిచుచునే
టలించినిలచినిలచి॥ సీ॥ చాలమల్లాచుకను కాలు ద్రవ్వను నేల గ్రోడము

గొమ్మలనీడకులుక్- నింగికిలంఘించునంగంబు లేంచు నవ్వడముచూచొక
 నబోవువడిగబరచు । గద్దించు నెగయ మొగంబెత్తి మూతులిగియించుదె
 సవిరిమిరిమిచూచు । గదరు బెదరులగంటగింపు జూచునూచునరచుచుజల్లా
 చిన్దీలుచు॥ గీ॥ గురుచజంగలిడుచుజీరులెడబెట్టుచు । శెరలువోడుచు గెల
 కులరయదన్ను । నెల్లవారుజూడబుల్లుగరచివైచు । వెనుక మరలిరాకికొ
 నుదినంబు॥ క॥ కొమ్మలారగించుకొనిశీ । ఘ్రమ్మనజను బొగమూకగ
 నిమస్సనుచు॥ జిమ్మదొమ్మలమిక్కిలి । గృమ్మగునూరికిరలు గొట్టుతగ
 లమద్రువగ॥ గీ॥ చౌడవిభుజూచునెంతయుసంతసిల్లు । దపసి వెనుకొను
 మైత్రిచందముతోడ । పసపుటక్షితలునుదొంటిబాసికంబు । గంధమాల్యాను
 గంధముల్ గడలుకొనగ॥ క॥ గళమునఘంటలుమువ్వలు । నులియంగావంత
 శెల్వుమొలయంగానా । పులరేడుతనదుముందర । నిలచినచౌడయ్యహాషానితి
 యుండగుచు॥ గీ॥ దృష్టిదోషంబువాయనదికిని వాళులిచ్చి మెడగొగలించు
 కదచ్చరణములధీతోడుతగడగిపుష్పజలులుర । చిచిధూపదీపాదులిచ్చి
 పిదప॥ ఉ॥ నెయ్యిచాలునుంగడుపునిండససుర్పణజేసినందివి । చేయము
 నీవుకెండ్లికటు సేయవు యేనియునీవసాక్షయే । బోయెడివాడగాననుచు
 బుంగవుతోజముడయ్యవలుక్ దుం । బాయనివేటకనందియాదపస్వియుముంక
 రగానటింపుచు॥ క॥ నడవగగనుగొనిజనములు । గడువిస్మయమనుచుబొగ
 డగాబోషితుడై మృదుభక్తులలరజౌడయ । దడయకవడినేగియేగతాగట్టె
 దురన్॥ యహస్సగ్ధర । కనియెంగల్లొలడోలాగ్ర హరణ సమగ్ర ప్రాభుత్వా
 మమైభా । వినటచ్చేదచ్చటారివిలసితసలిలన్వి స్ఫుర త్తేనమజ్జ । ద్వనభేకల్
 భోగినక్రాక్షి చిణిచిలిచిమ గ్రాహనందోహనాస్వ । దుకానికింబెన్నుద్దిహా
 ద్దారయనసదిగనభ్రాత మేదిన్యఘాఘు॥ మ॥ అదియభ్రంకషవారిపూరయ
 యిడా యంఘోరమైయున్నజా । చిదరస్మేరయుతాశ్వుడైకదిసిక స్త్రింగే
 లగీల్పొల్పిశీ । తిదవాక్యంబుబుజాడ శౌరినదినుద్దేశించిపలెబధ । ప్రదత్త
 భక్తులనీవెదురొకనగ నేగాంతుంద్వ డాటోపము॥ సీ॥ ఎరుగవే దొల్లిని
 వృద్ధయేను మదనూర నొకరొక్కజేపట్టి గృక్కగొనియె । వరచిశేగజై

శుమననయ్యనీరెండు వాయలబరపినభంగపాటు । దలపవెట్లుబ్రసాదిదా
 సయ్యభవిపుట్టియొక్కగ నీయుక్కు డక్కజేత । వెడవంతయిదియెలవెల్లి
 చూపెవపుచాలునగుము ద్రోవయిమ్మనకమున్న॥ గీ॥ నీరుపాయయిచ్చి
 సింగికినుప్పొంగె । దివిజగంగచేత భవునిమహిమ । వినగనేగె నన్నవిధమున
 హస్తర । జూచువారెల్లజోద్యమంద॥ క॥ నిట్టవొడిచినిలచినా । డట్టుడుచొ
 డవ్యయిదియుదప్పుగమదిలో । బుట్టునొయనీపాళము । పట్టినగతీబూ
 ర్వభాగ పాదములకగెక॥ వ॥ నీటనమమవ్రేసినరెండు గావనుమాంటబూ
 టకంబుగానిట్లునట్టేరుమిట్టలుమిట్టలు గావించిగట్టుపట్టికాబట్టుకొమ్మనజ
 గజ్జటివేల్పులం జేపట్టు కుంచంబు గావించు కొన్నభక్తులం జూచి యట్టిట్ట
 నకట్టినపుట్టంబులతోడన బొట్టన వ్రేళ్లునుమడమలుందడి గాకుండం జనుండ
 నుచుచౌడయ్య ముందర నడుచుచుండ నాభక్తులు నంచరు నానందంబులొం
 డ॥చ॥గతులకు నాడుచుంగడువ । గంతులువై చుచునిల్చినీల్చి యద్భుతముగ
 నాచికయాచిక పెడబొబ్బలువెట్టు । మిన్నుమెట్టుచుంగుతలముగ్రుంగమెట్టు
 చునుగొబ్బునబారుచుగూడజీరుచుం । జతురతబాడుచున్ ముసిడి జౌడయ
 జూచుచుబ్రస్తుతింపుచున్॥ క॥ అందరి చుందర దపసియు । సందియునందం
 బు గాగనడువగనత్యా । నందమునబొందిభక్తులు । సందడిముడివడగముసిడి
 జౌడయయరిగెక॥ ష॥ అట్లునదిదాటియవ్వలిదరి నిలిచిమీదటి బ్రదేశంబున
 ట్టవొడిచిగట్టువలెనున్నది దేసవానించి చూచిలోకంబులెల్ల వెల్లిముంప
 కళ్ళొడగి మెల్ల జనుమనినని వీటొకని తానును ధునమనఃపమోదంబున
 బుగ బుంబునకుం జనిప్తవాహిక క్రియా లోపంబుగా కుండ సమాప్తిగా
 విందికొని కల్యాణ కటకం బునకుంబున రాగమనంబు గేయనెడ ముందర
 నడతెంచుదపస్వి వృషభంబుల శృతాంతంబులు విని పురజనులు జనుజయ
 ధ్వనులు నభో తరంబులు ని డంగొని యాడుచుండ నాజౌడ క్య కల్యాణ
 కటకంబునకుసాతైంచి యాజుషీమార్గంబు దరియం జొచ్చున ట్టియెడ
 డ॥ బాలయొక్కర్తు శశిబాలపదంబులవోలిక వ్రాలమేధాలయనా సతింగనిశ
 తాయువుగమ్మనియానతిచ్చిలి । లాలసవృత్తి నాత్మ భవనాంగణముందరి

యంగ నేగిభక్తాలిభజింపుచున్ మోదలియట్టులనుండెనుచోడ చార్యుఁ మొక్కి
 డున్ || గీ || మోక్షదీపెనలొడసియాముదితయునుని | జాలయంబునకరిగెన
 భ్యాలిగూడి | తత్తలోదరిమరునాడుమిత్తిన్ దొడ | దానితల్లియుతండ్రియు
 దల్లిడిల్లి || న || మానంబుదూలినిమానంబునచ్చేడి' యనిడికొనినడు వీధిజనివ
 నిచోడఁ బృథు నెడకుంజని దానిజననీ జంతులిట్లరి || క || నిన్నభవత్పద
 యుగళిక | నెన్నుదురిరియంగఁ మొక్కినదీ వెనల | త్యన్నతిగన్నతలోదరి
 క్కన్నేడుపుటిల్లెజాపుకృపదలపగవలదే || క || నీదీ వెనలుంబప్పిన | నేదీగతిమా
 కుననుచు నేడ్చుచుదస్సోపాదములు విడువకున్నద | యోదయుడై చోడయ
 నియుక్తుండగుచున్ || సీ || తొలు తొలు డనివారిఁ త్రోవకడ్డమువచ్చి కప్ప
 రంబవనిపైదింపజేసి | యెరవోదొట్టియందున్న బాలికజూచిశిశువలెమ్మ
 ఖిపిరజీరదడవ | కట్టులు దెగిపోవ గానీల్లుచునునిద మేలొకనుభావినమ్మెలత
 లేచి | సంభ్రమమెసంగఁజొడయ్యగారి శ్రీపాదంబులకు బ్రణామంబు
 జేసి || గీ || యటకమున్నయమృగాక్షి | తల్లియుదండ్రి జక్కజాగిలిమో
 కి, చోడచార్య యసమశౌర్య నిన్ను నభిమతింపంగమా | దరమెమృతజనా
 మదాన || ఉ || ప్రాణము బ్రాణమైననునాపాణములిచ్చిన నేటియండిమా
 వ్రాణమొనాఁబ్బు నియదియబంటు లగామము నేలిదుర్భవ | శ్రేణి చుడం
 చుమంచునతి జేసినగైకొని లింగసంగత | ప్రాణుల జే సెజొడయగృహ
 యుతుడై యటదల్లిమువ్వరన్ || వ || అట్లుజేసినమరియును || క || తత్స
 మముమునకుగడచిన | వశ్యరములుదక్కమీదవచ్చెడుశతసం | వశ్యరముల
 యాముష్యం | బుశ్యపుడైమువ్వరకుననొసగంబొసగన్ || ఉ || అప్పు
 డువీరువార నకయశ్వరిలోగలవారలెల్లనీ | చొప్పునప్రాణములుకూలి
 యుజేయగలందెయితసం | జెప్పిన చోటనొండు లజెప్పగరాదవిప్రస్తు
 తింపదా | నెప్పటిదేట్లభక్తగతి కెల్లయనంజపుడయ్య యున్నడన్ || క ||
 తోడసూడునాడకుర్రల | జడలగొరగలనుముసిండిచొ | డయమగుడంబడ
 యునటెయట్లుజచ్చిన | దడయకమనమిష్టవిధముగనవలయున్ || ఉ ||
 అన్యమ రుతుల్ దదియ్యమహిమాధ్యత నకలేకలోకసా | మాన్యునిగా

కలచియొక నూయస్సజించిసరాభవిచినన్ | మాన్యతహాలిపోవునని
 మానసవీధులనెంచియొకరచె | తన్యములేనిగోసయొకదాపసవేషమువెట్టు
 వారలై || చ|| పదకుచుగోనెచించిశివబాహ్యులుగుట్టిరికాళ్లుగాగపే | రు
 దరముగాగవత్తముగనన్నతబాహులుగాగగంధరా | పదముగముక్తి
 గావెడదఫాలముగానవియన్నిదునులున్ | గరియగజేయజట్టమయిగా
 సగనొప్పెడునప్పుడందరున్ || సీ|| గోనియసేసిసమానవాక్యశికిన్ బొం
 కుబుగాలోనబూరినించి | బూదిమైండంగ బూసిమీదద్రిపుండ్రి
 ముబదీచిన్ జన్నిదంబలవరించి | పెట్టుజడలువెట్ట పుట్టగోచియ
 మర్చివలయుచోగదాత్తములుధరించి | పలువన్నెయలయోగ బట్టిచుస
 వరించి మేవ్వయొకరటిబాద మునఘటించి || గీ|| క్రిందనరివొత్తసవరించి
 రిత్తనజ్జ | వస్త్రమునుబొదివిశశమునవరుసగట్టి | నియతిజంగమముద్రల
 స్థియునొనచిన్ | యితరులెవ్వరుదమకృత్యమెరుగకుండ || క|| ఈవిధిక్యతక
 పుశవముం | గావించిపురంబుకట్టకడపాడ్డుడిలో | వేవైచివచ్చితమకపు
 జావల్లాడనాడననంజుగిరిమదిలో || గీ|| అకరటబాడుగుడికాడనాక్కతపసి
 శవమదికురలేకున్నది జంగమగ్య | లచటగుడుంగగట్టలేదనుచుజే
 రెవ్వగునునిత్యమే ప్రాణమెవ్వరికిని || క|| ఎన్నకైజూడగాగాదనుచును
 దగుమంపుగట్టియెనువెట్టు | జనుచనుడనిచొడయ్యకు | వినబడుమాత్ర
 ముగబలికెవేగమేధూతన్ || క|| ద్రివ్వరులదమకదోషగ | తన్ముళ్ళింగప
 టదసిబిలభినిమా | నమ్ముకటిగట్టియైపై | నమ్మాయపుశవమునునుపనా
 యతపడుచున్ || గీ|| ఈతడిడన్నియెన్నినాళ్ళయ్యెనో | జేరరాదుకంపుచే
 తననుచు | ముక్కుబట్టుకొనుచుమట్టిరోయుచువిమా | నమ్ముమీదరాశవ
 స్ములిపి || క|| కొరలజేతమానుం | బరుదుగనెత్తించిచొడి వార్యున
 నుం | కిరమొగుసుకపోవబడిచి | కరసనియులువెనుకనగును బరితంచువ
 డిన్ || చ|| అసదృశపీయడాచిచిద్యాడగన్గొనియంపవట్టున | స్వసము
 వైతవంబయని యాత్మనరింగియు నస్మితాస్మయై | బిసరుహసంభవాం
 డములువేట్కండంప స్వజంబులు | భక్తసమితికెంతబెద్దయిదివానభ
 క్తపదాహతాత్మకై || క|| భోమకైగవశవముం | శరనరిగిగాంచిజలు
 చిత్రమసంగా | సరూపమనగిబ్రహ్మ | రీరంబులపడశేయవాడిగ్గోక
 లుపిచ్చన్ || మ|| అచొడియ్యవివానయంగని వాలమల్లాచిబిట్ట చిన్

వసుమానః బువాయ బెట్టిచను దేమ్మాదాపసయంచుచి । ల్చినమాత్రంబునగే
 క్లుగున్కలుగ సజీవాఁగఁజేలేచిచె । గనమామిం బడగుప్పిగంతుగొని
 యున్గొనిత్రజంబులకా ॥ ౯ ॥ ఇట్లు మసిండి చౌడయ్యముందరిగా నం
 దకునచ్చేరునుది విమానంబుడిగ్గనరికి యెక్కరథుందపసి ముసిడిచౌడయ్య
 గానగదాదంబులకు భక్తిద్రావిడంబులజే జండు దెరంగెరుంగ భవ
 త్కానాదై రక్షి కాంక్ష లంజేసి రక్షింపవేయని యనేక ప్రకారంబుల
 గానంబు ననుచు ఒకగహింపం దలంపునెసి బిగసగతుజేసి కలిపిత
 ననుచునొకంబు గుంబులెరి కనుకంప గృహంబువచ్చిన యెవ్వ మతుల
 హతులంబును చూచింబుచి యెక్కువెటుండైన చౌడయ్యంగని యాచెడుగు
 లుబుఁమిపైనదుగులిడ నడం నోకృతడి లేక పొడిపడింబు నన్మహాహ్నునమ
 గులకడ నొడన్లుగెడపి యులని ప్రస్తుతించిరి॥ ౧౦ ॥ అసమానవిర్యకౌడార్య
 నాకెల్లరు నికునా చాగనిమహావనీవ । కాని యవ్యమలేమిగంటిమి మం
 బుమెరుగునట్లావతడమెల ॥ ౧౧ ॥ యపరాధవంతుల ముకరక్షింపవేశ
 గణాగణతాదానిచ్చు ॥ ౧౨ ॥ యచచ్చే ముదోపనస్యలునంస్తుతుల్ సే
 ముగనిదగూనింభి భువ ॥ ౧౩ ॥ ముత్యరక్షణం గుడిచుచు । న చౌడయ్య
 వొడిచింబునను కటాక్షంబు । వారి నల్లని కంఠంబుగాంచి । వసుధ
 దేవ్యుల్లవంబుగొడు ॥ ౧౪ ॥ ముసి చౌడయ్యజంతుము । వసుమతడిదివిననువి
 నినిగానిచగలగం గుమచిరపారినిభక్తియు । సనదృశవైభవశుభో
 దంబుంబులు గొనవ ॥ ౧౫ ॥ శుద్ధాంతకిరగాసచారుడుగలగ్రోత్రాది
 సురియవసుడయ్య గారికథ.

కంఠాగ్రయా । బుద్ధవ్యాగ్రనిగులాస్యమయా పాగోః ధానుడు । స
 శ్రద్ధాగ్రాస్తితగ్గింబున సారబండుండ ప్ర । శ్రద్ధాగ్రాస్తితగ్గింబున సారబండుండ ప్ర
 ప్తవభిక్తుచ్చసతీకామయిన్ ॥ ౧౬ ॥ పైగికమమజ్జాదుభయం గా
 ప్తవభిక్తుచ్చసతీకామయిన్ ॥ ౧౭ ॥ గాగంధేయాయత్తుండన్ భకుడననుది
 యుచును కృబరగుధాన్ ॥ ౧౮ ॥ మరియువతండు కారణపురుషుండుగావు
 న హామోంబునంబు గాక (గిసానభక్త్యజిహ్వగె) యను పుగాణత
 గనుచి లుచియ - కృబరగుధాన్ ॥ ౧౯ ॥ సనవంతుంబును పరులింగ భావం
 బుల కెరింగబుల వారాధించి ॥ ౨౦ ॥ స్వామిత్వయన పూపసూప సువ
 మోనంకన్న గజన్నచా । సుమంబులచరలింగపాత్రసులలో నిడదారక

క్షీణితా । జేయింజేయనిగూర్చియాదలపముంజేరించిశ్లేష్ణంపరే । ధీ
 గూమోహావిదూరులారయనుచుకబంబురుబ్రాధికంపగన్ ॥ క॥ ప్రాధికం
 బుకొంబంగమ । సాధికంబురొగణంబుసలుపగశివబా । జూరకంబురొగ
 గుచోడయ । బ్రాధికంగూర్చుండిసత్కీయబుసలుపగశివబా ॥ సీ॥ తొలగవా
 రికేశేయముంపముటమున్న హమాశ్చపురుదొయగహమంబు ॥ బుప్ఫ
 మువీకమబూన్పకముటమున్న హమనిపైలరుహ్మస్మిన్దేడుదు । సగ్ని
 లోపలధూపమర్పింపకటమున్న లోసినద్యాసనబూనిభభ ॥ కారితమె
 త్తీకణుటమున్నయంగజ హరుకాశ్చవ్యోతి చులరజేయ ॥ గీ॥ బదపదం
 ధాకర్పణంబుజోప్పడకమున్న । బ్రాణముపహారమైకంభుభరితుజేయ ॥ ని
 ట్లుబాహ్మంతరంగంబునిష్ఠలింగ । మందజెన్నొంది నిత్యలింగార్చిదీర్చి ॥ క॥
 వైవేద్యమిచ్చుతరినా । వైవవరుడుప్రాణమనకుసరిహారగోనెన్ ॥ నావ
 డిసుగియవేదియొక । క్రేవంబెట్టుకొనికూలింబియమెనగన్ ॥ ఉ॥ జంగ
 ముగూర్చుము సల్పెడిరీతివల్లభేరంబునిం । ఉంగరసరిసాన్నము తటా
 లునెల్ల వాడశౌరీచే । సంగనికట్లుపెట్టి ధామునకియ్యగజేయనా
 చియా । యంగజవైరియందికొన నప్పటికప్పట కప్పగాధకమిన్ ॥ ఉ॥
 కేరికిజేయసాచిశశిశేఖరుగామమడయ్యుంటిను । ప్రేప్రసంస్కలం
 దుడరబృందముదానిభుజింపదద్వయ । ఖ్యాతలసప్తప్రహరియుగళోభ్యస
 హరిముసేయుచున్ముద । స్వశివనోంబుజాతుడుచివితభయుడునునెల్ల
 నన్యెడన్ ॥ వ॥ ఇట్లుదొలియు శంకరాదు కింకరివాత్సల్య బునదనభ శి
 భవంబులచారగించుని విందుమదియెట్లనిన ॥ సీ॥ ఎలకలనేరిప హరింగు
 బాలుము న్నూటయిర్వురి పుట్టునూశనంపు । గడవలబొసిశాకములుము
 ప్పందము మిరియాలుజెల్ల గన సవండి । పల్లెకంబులలోన భక్తితోప
 డించియాదోరుధహస్తుడై యవలనిలచి । యారగించెడిచప్పుడొకంబుగ
 గరి కాలచోడండనుగాలకంతు ॥ గీ॥ జగదువిదగజుగు హమనింబును
 జప్పరించునుమియుబిప్పిపోవ । స్వాదుతోయమాను సేదదీర్చుకేగెనన
 గమున్నువిందుమదియుగాక ॥ క॥ మాదరచెన్నుచునీషినిస । మాదరమునతో
 లినింబునంబునీతనజి । హ్యాదరబాత్రికనొసగెహా । దేవుడుగొంఠె
 నందురుమరియున్ ॥ సీ॥ విరచోడన్వద్రాక్షా రామమునమున్న దానారిగి
 పుగదననమిగుల । జగయైనగడితెల్లజూలకమూర్రదానిజేసిన్వృత

యకనుప | నదివోయిమాయకయనిపెసిపులగంబు భీమేశనీకన్నవీరి
 తాచి | నాకోరభీమేశుడందుకొనిభుజించి గుడివెలుపలబడగుడుకవైచె||
 గీ|| ననగవిందుమిప్పుడందరుజూడంగ | సురియచౌడనార్య కరముకల్లు|
 హనుమగొనుచునునికెయ్యదమనిభక్తు | లభినుతింపనతడతిశయిల్లే|| క||
 పురి గుచముడయ్యజరితము | వరచతిజదివిననువిన్నవ్రాసినలింగ | స్ఫుర
 మరదయాప్రసాద | స్థిరజంగమలింగనిష్ఠ శేకురుషణీయు|| చ|| కలి
 తెలుగుజొమ్మయ్యగారికథ.

మలవజ్జితుండుపురపుస్థురభక్తివిధితిథిమామిచి | ద్దళితశుభాశుభక్రియు
 ముదంచితముక్త్యుపయోగకారణం | బలముతరప్రసాదమహితానుభవా
 ద్యవధానుశాలిని | స్తులయశుద్ధాప్యగుండెలుగుజొమ్మగువీరరసాంబురా
 శివై|| క|| శుద్ధశివాచారుండుని | పీఠజనాపేతబుద్ధిశివపదనిష్ఠా| బద్ధాం
 తరంగుడుజగ | త్పీఠస్వాగవ్యాధయాప శివసద్రుశుడునీ|| వ|| మరియున
 తందు సర్వజీవదయాపరుడును శివభక్తి పరతత్తుండును లోక
 హితాధుండును నసమానదాన పరాక్రమండునునై కల్యాణంబునం
 దు లింగజంగమ సమారాధనాయుక్తుడై యుండు నంతకమున్న|| క||
 కందరవరిచారీగాజరీ | బృందంబగుశ్రీగిరింద్ర పీఠంబుననా | నంద
 యుని బొందుచుశివా | నందుండనుముని దపంబునకు గూర్చుండె||
 నీ|| అంఘ్రీనఖశ్రేణులవనివేల్లునువారె గగరుహంబులుమేను గమిచికొని
 రు | ములకలుపెరిగిదేహంబెల్లబొదివిన దపసీమైనీలాద్రీకుపమయ
 యై | నననిశిష్యుడుశాకాహారియై గురుశేవసేయుచు బాసిపోవకుండె|
 నంతటగంధర్వులంగనాసక్తులై యాతాతోనాక్రేవనరిగియరిగి|| గీ|| తెల్ల
 లైపకొనకలచెరవుదోప | నల్లనైమీదగనుపట్టియుల్లసిల్ల | నల్లయిదియే
 మయూయమయసిదూర | మగుటచెలియంగలేకయిట్లొగడంగి|| క|| శిల
 యొకశిలయగునెగి | గెలుచుట్టునీతీతీహంబు నాకులువలచె | యిల
 గప్పురిదియుగడుముది | యెలుగెందుంగదలలేక యిటవసియించు|| వ||
 అనిపలుకు గంధర్వసంపతుల గురుదూషణభాషణంబులకుం గలుషించియు
 మ్మృగిమృగండు గంధర్వులకిట్లనియె|| ఉ|| నాగురునిదిపశ్చరణ నైష్టికుమి
 కుజరస్సగంబునం | గాగతమేమిభేదరగాత్వముమివ్వుమిశేనెనెసరి | ప్ర
 గతైవమివ్వుజనింపుమిపొండనంబరేకరుత్ | మోగచదప్పజేసిమి

చేకొనికాపునటంచుమొకుచుకొనుట ॥ క॥ గర్వమునకన్నగావక । ఖర్వున
 నీగురునిచేటుగాబలగమికా । శర్వుండుసాక్షిమాగం । ధర్వశ్వుముదీని
 కుడుపదగునెరునుడుకొ॥ ఉ॥ తప్పదునాదుశాపము విధాశ్వునిపీకి గద
 పైనేనియున్ । శెప్పిడిదేమిపొండనిన జేతులుమోడ్చక శాపము ॥ క॥
 బెప్పటికొనెరుంగగది గుంపవెనాపుడువారినందరికొ । దప్పకబాచి బట్టి
 నియెనమ్ముని శిష్యుడుమీరిలందరికొ॥ శా॥ కళ్యాణాలిక భూమిబుట్టిపె
 రుగంగాదెల్లజొమ్మయ్యయి । శూల్యారాధనజక్రవర్తి మిమ్మచ్చి చున్
 వేటనుచువుడవై । కల్పంబులేడెడవాయు బూర్వపద సాంగశ్యంబుగాకీ
 శచా । కల్పంబుంగనగాంతురన్న పనియాగాకంచుగంధర్వులకొ॥ ఉ॥
 ఆతడు శెప్పినట్టివనితాఖచురుల్ సకుటుంబమ్మగీ । జాతిజనించియెన్నటికి
 శాపనిమోచుదెల్లజొమ్మయి । జాతమునాగనచ్చటికి జొమ్మయ్యయి
 జులె ॥ క॥ శూభదంపబత్తిరి కమ్మత్తులుడెందము లుల్లసీల్ల
 గన్ ॥ గీ॥ అపుడుగర్వదంపతులశనిగాంచి । యితడుజొమ్మయ్యగాకు
 న్నయేమనకు । హృదయసన్నదనయ్యెనింకేలబల్క । లనచుమ్మగరా
 జియిరి ధుకొనియెడతకొ॥ వ॥ అందొక పెనుమెకంబు జొమ్మయ్యమొగం
 బుబాచి నుకూత్మా యేచుగంధర్వులము నీచేత శాపవిమోచన శరణా
 తవాతంబునం దాకక మాకు గగనగమనం బగుపడదు గాంధర్వపదం
 బెదుగు బుక్తెయిన్న మీహృదయంబున నెదయుండవు గాక మా
 పైవేటవెడల మాయెడల్లు నోగాడనేసి కెడపిశాపంబు వాపవేపా
 పుంబనక (పతత్సత్వమ్) అనునది సత్కం ॥ క॥ కొకయడియాలంబుగలదు వి
 న్నవించెదనవధరింపుము॥ క॥ క్రమముననీచేదెగినప్పు గములెల్లకృతమాన
 గమనంబులలో । కములెల్లజూడకైలా । సమునకు నేగంగనిదుసంశయము
 డుగున్ ॥ ఉ॥ నాకమునీడఁగాకగగనంబునగృమ్మరుచుందుమెప్పుడున్ । మా
 కిదిశాపమాముని కుహారకుజేతవరంబుగాకపు । జ్యోతరజొమ్మవరభవద
 ప్రహతీన్ గణగవ్యమారిజ । ల్లోకములీలబోలెనవలోకముజేసెద మీక్ష
 ణంబునన్ ॥ క॥ కాపునదడయకమముదయ । బ్రోవుమనుచు మృగములాగిడి
 బొగడగనంజే । హావస్తయిడుగజొమ్మయి । భావంబునజూచికాంచెబర
 మాధానుగాన్ ॥ క॥ ఇట్లునివ్వజ్ఞానాంజురంజితంబగుచు నతీంద్రియవ్యాపి
 గురుగోమాపున గంధర్వులవృత్తాంగంబు సింహాశంబుగా భువనోపకా

రకారణపురుషుండు గావున నాటికింగోసిఁబట్టిరి జూలిందికొని చున్నవ
మరలివని మరునాడు జొన్నయ్యవేట పెడలను దొర్లించి నీ॥ పశ్యంత్యనగ
ట్టిబంగారునీగు చెంగులకొనబో గునిగ్గులు ఘటించు । నట్టిఁజువాలంబుఘట్టి
గాదలఘట్టి సచ్చనిష్ఠకపురముదొడిగి । నల్లింబునల్లి టదెల్ల మున్యముడి
కున్నులై యుండ గగ్గుచ్చినట్టి । సచ్చలసరులినుపకియలను ప్రేలబడభు
జుంబులువిడిపడగవైచి॥ గీ॥ పాదఃస్థుకానుణికాంకి శాఁగరాగ । యంగు
లియ్యకకంకణహరుచారు । పాంసకాఁఘ్రీంగుళుల్ బూషణాభియగుచు
వేటకాండనువినిపించివెలయబలికె॥ క॥ ఆటపికులారా కల్యా । ణాటపుల
గ్వేటలాడసరుగగవలెని । వీటగలవారలందరు । జాతినగతరండటన్నసం
భ్రమయతులై॥ నీ॥ కటితటంబునసేలి కాశీజనలువొందునామివ ముప్పె
డలనువుజూప । నెడమజేతులుదిందు మెడికంబులై యుండు గుడిచేతగుక్క
లగొలుసులమర । వీవునదొనలచేనొప్పారగామన్నె గాళ్లునుబాగుమిర
తలలపైతలముళ్లు దధుకొత్తగాదండ కడియమువ్ సందుల గడలుగొనగ॥
గీ॥ బల్లగొలుసుల బొలుబందివోట్లు । వలలుసురులు గుబోనులుబలులబండ్లు
వేటసురులు గుప్పలువేసడములును । లావుకలుడెగలును మాదల్లాగగలు
గు॥ క॥ సాధనవర్గముతోనా । ధీధనుబొమ్మగ్యబలచిఁగిగవచ్చగివ్యా
ధులునడచిగడచిరి । ధూధరములుగొన్ని వెంటబోయెడిత్రోవక॥ ఏ ఇ
ట్లు దెలుగుబొమ్మగ్య గునేక మృగయాప్యగోరిప్యతుండై చనిచని॥ ఉ॥
బాలశశంక శేఖరుని భర్తుడుముందర గాంచెకాంచెనొ । త్రాలరసాల
సాలవటదంతశతాజ్ఞానసజ్ఞాహిం । తాలతమాలసేలుడహుతాలకుటన్న
టపాటలాత్తుకు । ద్దాలకదంబనింబ సముద్రమునుగ్ర మ్పగాటచాటవిన్
వ॥ కనియవ్వనంబుబొచ్చునెడ నచటనిచ్చలు విచ్చలవిడిం బచ్చికలుషేసిపూ
సరించిన జింకలబింకంబును నీగువట్టినవట్టుపట్టులు మట్టియలం గ్రుచ్చిము
స్తాభక్షణంబు గావించికొని ఘీంకారంబుల గగనంబగలించు వాహనంబు
లసముత్సాహంబును గంధసుదంబున నొండొంటికి వట్రపెట్టుచి దిట్టతనంబు
నంబోరుకాను బోతులరీతులును గండగండూతి వాయం గొండల గండశిల
లురులు గొండాడు గంధశింశుర బృందంబుల యందంబులును వన్నెలు
సయిపింబడ బచారింది కిన్నులయనరుగప్పి గుప్పగుప్పన గుప్పించు చిప్ప
లయొప్పున యిచ్చవవచ్చు మెకంబులు పులుమెగచి బలసిచట్లుండు బుండరీ

కంబులును కంభి కంభసల సంభృత పటల పారణవసా నంబున ము
య్యశ్యకెగసిపిపాస వాపికోను కంక్తిరవంబులయ కంతత్వంబును గన్ను
లకుంగొతుకా దానంబు నూనంబుగావింపుచుండ నావేట కాండ్లం జొమ్మ
య్యగను మతంబున వెలివారుసుట్టి యడనెడ బిరుదుగల జాగిలంబుల
తోడిబెదరవిలు కాండ్లప్పట్టులం మొగంబుల గట్టి వలంబడ గొట్టి ముట్టు
కొని తెరలకులోను నేసియొయ్యన మెత్తమెత్తన జొమ్మయ్య యున్న గొ
త్తుకుదాచి నననండు నెచి నబాగాంబుల కాణానంబునం గూచి యొచ్చి
యేసిచయచి యునువులం బాసిచ్చుగన్వం బుడిగి వైహాయస గమనంబునై
కొల విను నంబుల ఎయిను డి జొమ్మయ్యకజోహారువెట్టుచు నరుగుచుండె
నంతఫలనివెంటవచ్చిన వేటకాండ్లేటునకుం బూనివాని నేయదొడంగి నన
వితద్ధనుర్నిగళమా గళణశూగళంబులకునందక తప్పదాంట్లుగొనుచు నొకం
డునుందగులు వడకయున్ననం మృగయులాశ్చర్యంబులం బొంది యస్మది
య్యాస్త్రనైపుణి దృఢీకరించి గొలుసులు నడరింప గెనరిపై కొనుగుక్కల
కుంజిక్కక చంగుచంగునలంఘించి జొమ్మయ్యచేతనజచ్చి గగనగమనం
బందుచున్నయవి యవికారణ జన్మంబులుగాని యన్యన్యగంబులు గావు త
త్పార్వకారణంబి కారణపురుషుండు జొమ్మయ్యకొని యొండెరుంగనొ
పండకొని గూడుచుండ జొమ్మయ్యయు బ్రతదింబు నేడేడు మృగంబు
లంబంపశివపుంబునకంపెనయ్యెడ|| క|| ప్రతదిసమునుజాలురునరప్రతి
సహితము గాగవచ్చిప్రస్తుతులెనగం | గృతవర్ణములైపోవగ | సితకంఠు
నభక్తసమితితెలగుచుజూడన్|| నీ|| పృథుగురు ధ్యానవికా భిండివాలమున
సంసారబంధాన్యంబునలహరించి | శరణావలోకముదరమున బూర్వసం
చితకమణునుదప్పిచిందివైచి | గుర్వాజ్ఞయనుకత్తీ కొత్తమ్ము బూర్వా
శ్రమంబులుబుడరీకంబునొంచి | సుజ్ఞాననామకక్షురికవాడికచేత యజ్ఞా
నమనుచరాహంబుజంపి|| గీ|| భక్తిమనుదోమరమున బ్రపంచమాయ|
య నెడుమనుబోతుబొడిచినిశ్యప్రసాద | మనెడు పెనువింకినక్షంబుల నెడు
హరి|| రాసిబడ నేసిమరియుజిత్రంబునంగ|| గీ|| అమలతరశాంభవాచకము
సుకతారి | చేసిలోకపుంజంబునుచిరుకెగండు | గండడంగంచభాషోక్తి
దరవధించి | యాహుత్రోగమనుపేరియలుగుమరియు | క|| హరుమహి
మనుపట్టంబున | పరవాసిమ్మ గాళిజ్జుపెరిగినయశ్యం | తరమ్మగయూశీ

లునఁతురుధరమృగములజంపనిది యతధ్యముదలఁక॥ చ॥ అతఁడుమహి
జరించునెడనంఘ్రి సరోరుహాయుగ్మఘటిత । క్షీతశృతబొందు సూక్ష్మతర
క్షీటపతంగవిపీలికాదన । తృప్తితతికిముక్తిగలుగు నుదీతకరముక్త శరప్రవా
హసం । స్థితమృగరాజ శంభుపురి జెందుట కచ్చెరువంద నేటికిక॥ క॥ అని
బసవడిట్లుబొగడగ । వినిధరణీశాచి పౌరవి సరమ్మును । కీర్తనములుసే
యంగగటక । ముననాజొమ్మయ్యయందె భూపతుడగుచుక॥ క॥ పూ
జ్యాడగుదెలుగుజొమ్మయ్య । బ్రాజ్యమహత్వంబు విన్నపతియించిననానె
జ్యాకృతిదగళివసా । యుజ్యంబున బొందు భక్తి యుత్తుకై మరియుక॥
సృగ్ధర॥ రాజరా జేసజా-డా వ్రజ బహీర బహీవ్యాపి రూపాది నానా
వ్యాజోను క్తస్వసంవేద్యపరశివకళాయ త్తతాతాశహస్తాంభోజాతోద్భూ
తశిష్యస్ఫుటతరతనుయు క్షోభజన్మాజేతైనాం । రాజభ్రాజిష్టుసాహృ
త్ప్రతిరయమపురా రాజదీక్షాతిదక్షా॥ క॥ గురులింగజంగమార్చా పరిణత
కరణ ప్రచారభవ్యారారా । హరిణాదృక్కుత వసుమో । హరిహితభాస
ప్రకారహరగోధీరా॥ మాంస సకలనిగమవేదీశాం భవాదిక్యవాది । ప్ర
కటగుణ కిలాపాభక్త హృద్వేహ దీపా । వికసితపతి పద్మ విశ్వ భక్తాశ్చ
సద్మాసుకవినికరమాన్యశుద్ధసంవిద్యమాన్యా॥

గద్య॥ ఇతిశ్రీసుత్పాలకులికినోమేశ్వరగురు ప్రసాదలబ్ధి

ప్రబంధనిబంధనశక్తియుక్తశ్రీవిడుపతి బసవనా

ర్యవర్త్యసత్పుత్రకులపవిత్రసోనయరామధేయ

శివశ్రీపణీతంబయినబసవపురాని సు

మహా ప్రాసంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము

సంపూరణకము.

శ్రీ సా. బశివాచార్యుని వచనము.

బసవపురాణము - పశ్చిమాశ్వాసము.

ఏ కాంతరామశ్యాకథ.

శ్రీకృతభక్తజనవా । రాకరశీతకేరణవైదికాభవనద్భు । క్షాకల్పక
శివవినుత । శ్లోకోజ్జ్వలపాలకురికిసోమా రాధ్యా ॥ గీ॥ దేవమీరుమున్నుద్విప
దగావించిన ! బసవజాతయేనుభవదనుజ్ఞ । పద్యహృద్యకావ్యభంగినానే
ర్చిన । యట్లువిన్నవించువధరించు ॥ గీ॥ అవనివెండియు వెలయునేకాంతరా
మ । నామకుండాకభక్తుడుద్దానబలుడు । భవ్యశివసనాయుప్రతిపాలకుండు ।
జైనమతమేఘపటంజరూనిలుండు ॥ మ॥ స్వవశీభూతదశేంద్రియండుభవి
సుస్పృహదిముక్తుండుడు । ర్భవభీవర్జతుడన్యమాగహారముద్రావీరభద్రం
డుజై । వవిశుద్ధాధ్వధగుండుశంభుపదశేవాసావధానుండుగి । ర్తివిశాలుం
దురహస్యభక్తిరతిథాత్రీ పావనాకారుడున్ ॥ క॥ వీర్యఘనశౌర్యమహితో
దార్యసుగాంభీర్యనినుతధైర్యక్రమసం । ధుర్యుడననెగడినమున । హార్యధ
నుభకరసమర్చనాకాంతమున ॥ క॥ ప్రపంచేంద్రలోకమునకుం । బ్రహ్మదం
బునజనితదంఘ్రికంకరుహద్వం । ద్వముననమసర్పతులుసే । నీవహిష్టతది
ష్టగోష్ఠిసేయుచునుండె ॥ గీ॥ అట్లుండియుండిహారసపర్యాకాలమరుగు
దేరనవసికరుగుదెంచి । లింగపూజనంబుసాంగంబుగాజేసి । మరియునరుగు
గోష్ఠిమగ్నుడగుచు ॥ వ॥ ఇట్లుప్రోద్ధువచ్చుచుం బోవుచుంబోవుచు నచ్చటచ్చ
టికినెచ్చగుంచి యచ్చముడిగి సంచరించుసమయంబున ॥ శా॥ భావశ్లో
ద్భవమానమగ్ధినిజసశ్చక్తింబ్రహ్మద్యార్థమై । యీవిశ్వంబునకన్పనందిబసవా
ధీశాఖ్యకల్యాణమంనావి । ర్భవముందిభక్తినివశుడైనట్టితద్భక్తిస । ద్భా
వాంధోసధీయబ్బివెల్లిగమిసూర్యానాశ్పధివ్యాంతయు ॥ గీ॥ బసవహంత్ర
జూడభక్తినేకాంతరా । మయ్యకటకమనమనరుగుదెంచి । తనదురాకబ
సవదండేశుడెరుగక । యుండనున్నయంతనొకనాడు ॥ సీ॥ చెప్పుకాళ్ళను

తోడశివమందిరబొక్కజై నందుసారగతాలోననుండి । యేకాంతరాము
 డాలోకిచియోరొరియూ సాతకమునకు నెట్టియవధి । గడజొచ్చితత్వగల
 దసిజెప్పులునిడిచిసాగిలిప్రి కుక్కశ్వపతికి । గాకున్నయమదండఘట్టనతప్ప
 దుధృతిజెప్పుకాళ్ళుచ్చివయేః॥ గీ॥ శకదక్కిసంధియ సంధులబ్రీచల గ
 నరికివైతునునన్న వెరవకతడు । చిక్కుగపిగే నేడుముక్కంటిగుళ్ళకు । నింత
 యాగ్రహింపగలవినుము॥ క॥ గుడివసవియె వేల్పులకును । నోడయడుజీనుం
 డునుడుగులుడుగుముగాదే । బడయుముదలయిచ్చిమ । గుడమృదుఘనతయు
 నీశృతియుమెచ్చవచ్చుక॥ శా॥ ఈలీలంబరవాదిఒల్కవినియయ్యేకాంతరా
 మయ్యగు । స్సీలుకవీవధించు టెతపనిమత్సీర్ష బుఖండించి । నల్లాలిత్యస్తి
 తిగ్రమ్మరబడసిలోద్వృత్తిజైనాలిం । నిర్మూలోత్పాటవమాచరింతుననిమూ
 ర్ఘంజూచితానిట్లనెన్॥ క॥ శిరమిచ్చిడయటిదియ । ఛైరువెరవాదివినరశి
 వభక్తిజనూ । త్కరమహిమపహాకాలడు । హరునకుశిరమిచ్చిపడయడా
 జంబూరన్॥ క॥ ఆవార్తవినియెరిగిశివ । జేవునకిచ్చినశిరంబుతిరుగగొనటపా
 పావహామకటమున । కువారిగోవిందభట్లవారితప్తక॥ క॥ తనదుతలదరి
 గినిష్టం । ద్రినయనుబూజించియూడుదినమలమీదక । జనులెరుగవేరేయొక
 తల । ఘనరబడయండెపెక్కకథలేమిటికిన్॥ సీ॥ అదివినియొకభక్తుడపహా
 స్యమెనరించియహాహామునాళ్లుకభవృడచట । లేకయుండెడనుడునొకా
 కచచ్చునూయనుచుమొరటదవంకయ్యశంక । సరిమరిదనతలయట్టుకుదాపం
 గనప్పడుములవంగనదియవరుగ । మరియునుదరుగంగమరియునుమొలవం
 గమొలచెదుతలయునుడలుచుదలయు॥ గీ॥ తరగుకుండెనతడుతరుగనిభక్తిమై
 బూన్పుతలయుబూన్పుబూనుతలయు । పూన్చినట్టితలయుబుట్టినతలయును ।
 బుట్టసున్నతలయుబుట్టుతలయు॥ క॥ తరగినవరగనితలయుం । దరగకయనుహ
 రునిదానతారొగనుదలయు । గరకరుబొదవుశిరమును । వరలుమహారుమీది
 వంకవ్రాలెడుశిరముక॥ గీ॥ కన్నులార్చుశిరముగాదనుశిరమును । నదికియరికిప
 డుచునొరగుశిరము । నాశలయ్యుమునునార్చునట్టిశిరము । ననుచునునొమాట
 లాడుశిరము॥ క॥ బొబ్బలువెట్టేడిశిరమును । గబ్బితనంబునను మేళుగలయుశిరము

పే । శ్చుబ్ధునశ్చైదుశిరమును । గోబ్ధుననగినాలకాధికగోయుశిరంబున్॥
 క॥ హతు వెక్కిరించుశిరమును । బురహారుబాడెడుశిరంబు భూతేశ్వరుతో ।
 బరిహాసమాడుశిరమును । స్మరహారుదీవింనుశిరముశరణనుశిరమున్॥ చ॥
 వదిగొనియిశ్వరుండెగవక్త్రమునవ్వెడుమోముశాస్త్రముల్ । జదీవెడు
 మస్తకబుబురసంహారుబాకెడునుత్తమాంగముల్ । మదనవిరోధితోమసలి
 మారోగసుశీషకముసాధులీలలన్ । బదములువాడుమాళియనుబాపుభా
 యసునట్టిమూర్ధముల్॥ గీ॥ పండచాయనిర్ముంకించిభవునిబలుకు । శిరమున
 ట్టులహారునిబూజించుశిరము । నగుదుగుడిచిక్కటిల్లెడునంగజారి । విస్మితుండ
 యియందరునినగబలికె క॥ ఓరోరిపంకముక్కున । నూరుపువెళ్ళదికనేల
 మోక్షితిన్నున్ । వారకవేడెముబోతుచి । వీరభవాభక్తిజూడ విననావశ
 మే॥ మ॥ అచచున్ శంభుడువంకతండెకర మత్యాసక్తిమైబట్టిత । ధ్వనశీర్షం
 బులుశ్శీయదంగమునసంతధానమొందిం । పనున్నదుడైవంకయశంకదక్కి
 శివుతోమాటంకమైగె । తృనన్నసికజెప్పిడిదేమిభక్తిగతి జైనాసికగమ్యంబు
 రా॥ వ॥ అనియట్లుంగాక భీకరాకారులయిన యేడుగడవారలం బాలురం
 దోలిస శూలిభక్తులమహిమవినుము॥

తిరునావుక్కరసికథ.

క॥ తిరునావుక్కరసిమన । తిరముగభూలయముననుద్భవించుజి
 నూ । తరారుడన్నునికిసిగడుని । ర్భరతరమగుశూలకుట్టుగ్రకునబుట్టెన్॥ క॥
 ఆనొప్పికోర్వజాలక । జైవరుడుమిగులనొగిలిసంకటమొదం । గానతనితో
 డబుట్టగు । దానచటికివచ్చికనియతనికిట్లనియెన్॥ క॥ ఈమంత్రతంత్రముల
 లో । నామాలములందునిదిదొలంగదుబ్రతుకం । గామదిగలదేనిశివమంత్ర
 ముమరుగుసొరుముశీఘ్రమెదొలగున్॥ క॥ శివభక్తానుగ్రహమున । శివభ
 క్తుకవయినశూలదేడుటయకాడిష్ట । విశిష్టఫలమునుతాను । నవస్యమునుశి
 వునిబటనయ్యెదననుచున్॥ చ॥ అపరిమితప్రమోదమున నానతిభక్తులసం
 స్కరించి । మంత్రపతనపూర్వకంబుగనురతుధరించినమాత్రశూలకు । ట్టువ
 శమమొందనివ్వెరగొందుచునమ్మునియమ్ముగాడికిన్ । సపుణ్యతమొక్కినీక

తననిల్వెనుయిష్టదుచాదుబ్రాణనుల్ || వ || అని యతఁడాశ్చనాండుదలంపక
 శశిఖండమండన కృతాద్యనుజ్ఞుడయి యాపగలూరను పురవరంబునకరిగియం
 దు || ఊ || పంకజమయినపంకజముభాతిరతిక వెలివాడలోనః | శృంకతనుండు
 ధన్యుడగుజైవగురూర్ధ్వహుగాంచిపాదప | ద్వాకతలంబునకబ్రాణతుడైజి
 నచుఖ్యుడునిల్వసంవిధా | డ్యంకరణండుగాంచెకరుణాద్రకటాక్షు నిరీక్షణం
 బులన్ || వ || అనంతరంచాజై నగురు డా గుమారగురువరణ భక్తివరుంగా
 జేయ నాయత్తపడి కరుణావలోకమాత్రంబునం బురాత్మత దుష్కృతబం
 కంబుపొంకంబింకంజేసి చిసకుసుమసంభవవ్యస్త బ్రహ్మస్థలిఖితంబులుగ శిబిశి
 గాసితభసితంబునొసలనొస మరింగాబెట్టి భక్తిసుపత్తికింబట్టంబుగట్టి శివ
 తీర్థకాసంపూర్ణకలశ పుణ్యోదకాభిషేకపూర్వకంబుగా లింగసంసారం
 బొనర్చి పాంచభూతికశరీరంబునుంచాసి యుచిత శివహస్తమస్తకసంయో
 గంబులధరించియంగలింగమంగళక్రియాకలాపోపదేశంబున నిత్యసత్యప్రసా
 దసంగుతాంగుం జేసి వాయుప్రాణగుణంబులం బొసగుపరచి లింగప్రాణ
 సంగ నిష్టాగరిష్టుంజేసి శుద్ధ చిన్మయ జ్యోతి రుద్వాసకంబును నశుద్ధ బుద్ధి
 వినాశకంబును వైసశ్శిధిమంతప్రపంచంబుబ్రసిద్ధంబుగా దెల్చి కేవల జీవన్ము
 క్తిహేతుభూతంబోయిన మహానియ్య శివరహస్యార్థంబుగా వెరింగించిస్వీ
 యదయాపయోధిదేల్చి సద్యోయ క్తికరభక్తియు క్తిసంవేత్తంగావింపం ది
 గునాపురకరసియుంబరమశివాచార పారవశ్యంబున || మ || హరభక్తప్రతీతిం
 గనుంగొనిన సాష్టాంగప్రణామంబుక | విరచించు స్తరజన్త హాత్యవము
 దెల్లింపంగబంపున్మణి | స్ఫురణాలంకృతివస్తువాహనములఁబూజించువృ
 ద్ధాక్షమా | దరకృత్యంబుల నేయుశకర పదద్వంద్వార్చనాధీనముల్ || గీ ||
 భూతిరుద్రాక్ష ధారణోపేతపూత | గాతృడైజైవసత్త్రియల్గడుపుచుండి |
 జైనులందగునియ్యసమయుడయ్యో | వీరనేనుంగుముంగల ప్రేయవలయు ||
 చ || అనినుజేలమ్మహామహానియ్యుడు పాశనిబద్ధుడేసివై | చిఃనది చుట్టనో
 డమదసింధురకుత్రిమహేనుభక్తునిం | గనియునుధీశానంగలదె భూరవిషంబి
 దిరి త్తబోకతద్దవవిషమేమిసేయుతరఘస్మరసేవకు నెవ్వధంబునన్ || క || జ్వల

దగ్గిళ్ళాల్లలో | పలద్రోయుడువహ్నియా రెభయదానలజి | హ్వలుచిది
మినహారుభక్తుని | కొలదియెరిగియెరిగికాలుకొని నేగిభియు || క || జలము
లముంపుడుబహుజల | మలతెనికిన్ జానుదప్పుములు మయ్యెరి జలధరుకిం
కరుజలములు | చలములునొందింపగల వేచర్చింపంగక || గ || అటు దుర్నిమి
త్తంబులువన్నియు నయ్యంతకాంతకు భక్తునకుం గృతాంత నాలయంబుం
జూపనోపక యితండలిగిన తమకుజావుదొలగు నుపాయంబుగలుగదని జన
ములందరు తదియ్యరివ్యపాదారవిదంబులకు శరణజొచ్చుడు హెచ్చినను
చ్చరంబుపెచ్చుముచ్చుమునింగి తొల్లిటిలాంభవం బెల్లంబల్లటిల్ల భస్మరు
ద్రాక్షాదిపంచమద్రముద్రితలంజేసి రాద్రోద్రేకంబున ప్రతిమల విటతాట
నంబార్చి వసదులన్నియువచ్చి వందరలాడి జైనసమయ కోలాహలబిరు
దంబుగైకొనియెగాదె మాతిరునావురక్కసివేండియ ||

—*యిరువదాండారికథ*

క || వోరీజెల్లత్తిరువా | రూరకమారారిభక్తియుక్తుండిరువదాం
డారియననుండునాచున జారిత్రమువినవలె వృద్ధజైనుల సేతన్ || సీ || ఆతండు
జాత్యంధుడగుట రాబోలేమిన భవాభిషేకార్థమంగజారి | గుడిదెంతనొకబా
వియొడికంబుగా ద్రవ్వగుద్దలితట్టయుగొంచునగి దవ్వును తద్వాపిదనినొక్క
గసికయులో నొక్కగసికయుబూనిపాతి | యారెంటినొక ప్రగ్గమనువుగా
బంధించిదానివెంటడిబావిలోనివన్ను || గీ || వెలువరింపుచుండ ఖలులుజైనులు
గాంచి | విప్పుములుఘటింప వెరవకతడు | ద్రవ్వగసికయుగమదగ్రతబెరికి
తద్గుణముదెంపనతడుగుపితుడగుచు || క || మృదుచేతనపుడకనుగవ | వడసిజను
లనెల్లబడలుపరచివసదులుం | బడదోయింపడెనున్నిప్పుడమినిరువదాండిదు

—పిళ్ళనైనాగునకుపార్వతీవాలిచ్చినకథ.—

జ్ఞపుంగవమరియు || సీ || శ్రీకాళీ మనువురి శ్రీకంఠకుమారు సంతంబుమూ
తెయ్యెయలరునగ | నొకశివబ్రాహ్మణునిదవసితంబుననలిబుట్టెపిళ్ళనై నా
రనంగ | బెరుగుచునుండగతండ్రిద్రేమతోనొకనాడుచంకబెట్టుకపోయినరసి
దరిని | నుతుడించితద్వారిసు స్నాతుడగుచుండ నవ్వేళనుడు వీధిహారుడును

మయు॥ గీ॥ మహితవణిమయదిశ్యవిమానమెక్కి॥ చచుచుసరసీతలంబునసం
చరించు॥ బాలకునిగాంచిజగదంబప్రాణరాధు॥ తోడనిట్లుచుననుకంపదొం
గలింప॥ శా॥ అల్లాబాలుడుమామకి॥ య్యసుతు డాట్లాడంగజూడంగనా॥ యు
ల్లబెల్లిగరంగెవన్నుగవపాలుబైక తదితొజనవృగ్వాల్లభ్యంబుఫలి పపాలు
డిపికిన్నొత్తునందాకతే॥ రల్లాడ్డిపకనుండును చునిపతిం బ్రాధికంచితానర్భ
కున్॥ శా॥ చేరన్వచ్చిగళంగలించుకొని॥ చ్చీషకంబుమూరొకంచుజ॥ న్నాగ
ణ్యోరుకుతా॥ ధారిలకస్తవ్యంబుల్పచండంబునిం॥ డారంగగుడిపించివెండి
యుదివ్యభర్త పాత్రంబుతో॥ క్షీరంబుల్దయవార గబిదికియిచ్చెన్బాలుపై
మచ్చికన్॥ క॥ ఈసరిగొరెత్తుతు॥ గారవమునశంభుభక్తుగాశాంభవదీక్షా
రూఢి జేసిశంకరు॥ తే॥ పయికి నేగినగవుదేరుమొగంబుతోక॥ గీ॥ అంతలోనీళ్ళ
గృంకినయాద్విజుండు॥ స్నానకృత్యంబునకలంబుసరగిడ్చి॥ సరసికెల్వడివచ్చి
నిచ్చగదివ్య॥ గాత్రదీధితయుతుడైనపుత్రుగాంచి॥ క॥ వోరీసుతచన్నిచ్చిన
వాకెవ్వనునిటకువచ్చివరలుబం॥ గారంపుతోరయుననీ॥ క్షీరంబులు నేడ
గలిగెను॥ ముజెపును॥ క॥ ఇచ్చటికెవ్వరువచ్చిరి॥ చెచ్చెనెచ్చటికిజనిరి॥ బెప్పు
ముతేదా॥ జచ్చెదునాచేననుచుక॥ విచ్చలవిడిజన్నిచనునవే॥ యజ్ఞోచ్చెక॥
అప్పుడవ్పాలుండు॥ డి॥ కన్నులగారునీరుశలకట్టగ తాళులగమ్ముదుగ్గముల్॥
సన్నపు వెక్కులంగలవిషాదము॥ భేదముమోముదమ్ముపై॥ చెప్పొల యగగో
రతనచేసులగప్పుచుజూచి॥ యన్నన్నయుదేలనన్నడచెట్లదె మింటు॥ ధ॥ బు
గింటివే నీ॥ అనిశంభువిమానం॥ చుండి యయ్యాళు కడమనుకాంత యెక్కి
డికివచ్చిప్రమథలోకాధీశుడడివాళుగుండెడి మింతియిచ్చటికియేగుదెంచి॥
యవమానుకడమిడియించి॥ తాంబూజ పత్రమునేత్రయిచటపాదములుమో
పి॥ గీ॥ కాలకంధరుకడనుంకికంబుకంఠి॥ యింతకన్నను మున్నిటకేగుదెంచి
పత్మరశృంగదచాకం భాన్యురాజ॥ యుగ్మయగువొక్క యుగ్మలియె
య్యబొలిచె నీ॥ యు॥ గే ద్రహరునియూరుపీఠికనుండివర రత్నహారయివ్వ
లరునుట్టి॥ నన్నుపూజాపతాకుంధాకాంగముననుండి శాంకరియిప్పాట
లంకరించె॥ సుపజటాజూటాంకునొడదిలోసావాలు వరసుణికి కుటయిగ్గర

నువచ్చి । ముల్లోకముల రేఃముందరి దెసనుండి మెల్లలోకములకుదల్లియిటకు
 గీ॥ వచ్చి కడుపారజన్నిచ్చి స్వర్నపాత్ర । పాలుబిఁకిచ్చి మచ్చి కగీలకొనగనిం
 గిమునునిచ్చి వచ్చిననీలగతుని । గూడజనుచున్నయదియి దెబ్బామచునిన॥ క॥ ఆ
 విశ్రాంతి యుద్ధాత్మ । ర్యావిహితమనసుకుడై మహాదేవునకున్ । దేకిట్రుం మిల్లి
 స్వకి । య్యావాసంబునకునుతుసచి స్వీతుడగుచున్॥ క॥ చనుదెంచినతియు
 దానును । ననుపమసుఖలీలనుండనగజాపీన । స్తనపానశక్తి లిగన్ । ఘనత
 రసర్వజ్ఞతాధికసిద్ధుల్॥ క॥ రేపకడగుడికడకున । స్పృశడచనుదెంచి బహుళ
 భంగులనుబ్బున్ । దీపితమతినుతీయింపగ । నాపార్వతి మెచ్చి యిచ్చెనాపాప
 నికిన్॥ క॥ నురియయునువర్నతాళము । కరుణనాసగభక్తి నమ్రగతిగై కొని
 తుం । బురుచారవాదిగతో । తరమాలమీరంగచాడె కరికండుకడన్॥ గీ॥
 బాలునకు మెచ్చి యిచ్చె శ్రీకాళీనాథు । దవనిప్రతిలేసి హేమసింహాననంబు । నె
 వ్వునొప్పుగుముత్యాలజప్పరంబు । వెలిగొడుగులనునక్షయంబగునిధీయన్॥
 సీ॥ పరమేశుడొసగిన పసిడిదడయయందలంబెకిరి ఘనవైభవంబుతోడ । బా
 ధచా ర్యాకాది పరసమయములకు ధూమకేతువనుచు ధూమలీల । గాహాళల్
 మ్రోయంగ నొహటింపక చనియుత్తుంగ చోడనియుగ్రభక్తు । గావించితన్ను
 పొగలసహస్రయుగంబుగొలువంగబొద్ద॥ గీ॥ కులముగాంచి యందు రెండు
 వేలు । నభవుభక్తులజే రవారునన్ను । గొలిచివరుసనడవజై ననితన్ములత
 లవంపజేసిమరియు॥ సీ॥ మధురాధిరాధునిచిహ్ని పీశంకరభక్తి యగుటతత్స
 మ్మనిచటికనుగ । నాప్రోలిజైనబౌద్ధాదులందరుగూడి చనుదెంచి నృపుగా
 చిమునుజరాధ! జ్ఞానసంబంధినాగనొక్క బాలుండు వేదబాహ్యసమయవికం
 తిధూమ । కేశువునాగ్రోష్వియేతెంచెమనపురి వెడలంపజలయురానివిభుం
 డు॥ గీ॥ బలికెనుత్తుంగ చోళభూపాలవరుని । దేశికుండటయతనియువ్వుతి
 మెరయి । నూరకూర్వెడలింపంగనుచితమగునె । వాదచూనచానినొడింపవ
 లయుగాక॥ క॥ అనవినిజైనమునులుప । దునెసిమిదివేలొక్క మొగినయేగి ।
 యునబ్బాలునితోనొక । డైననుగీల్కొననొసకపోయి రానతాననులగుచున్॥
 వ॥ అట్లతనిచేతం బరాధూతులై యపాయధూతులై న జైనసికాచలమ్మ

వాత్సుమందిరః బువ యర్థరాశ్రమయంబున నగ్నిందరికొల్ప నదియును తద
 వశితంబాహుతిగాన నోహటించి ముందరనిచ్చినంగదియంబిచ్చి యోరిహవ్య
 వాహ మవియ్యగేహంబు దాహంబొనర్పవచ్చి తెమెచ్చితి నిన్నుమున్ను మా
 వీరభద్రుండచ్చిద్రరాద్రోద్రేకంబున జిహ్వాఃగోసి విహ్వాఃజేయుఁపుడు
 తప్పివాప్ప మిగులుముక్తిఁపుడు చెక్కించుకొనదలంచి తె దానికిమంచిదయ్యె
 మీజనుల శక్తియుక్తియుగనియెదుగాని యీప్రోలిఘాపాలు మేన సొచ్చి
 తాపంబుపొచ్చింపు మీతప్పుగాచితివే చనుమనననలంబు మహాప్రసాదంబ
 ని యతనియన జ్ఞశిరసావహించి యతనియెడకేతేంచి॥ సీ॥ అనలంబుజ్వల
 రూపమైవచ్చిఘాపాలునుపతాపమొందింపనోర్వలేక । నేలమంచంబునగూ
 లంగతత్సతి మంగయక్కరసియమ్మండలేళు । సమ్మతితాజ్ఞాతసమ్మధిబిలు
 పించివివులమ్రోవగమ్రొక్కివిన్ననింప । మూగిజైనులమొత్తముల్వనగనుని
 ట్టలనుచాఘనుండుపిళ్ళనయచారి॥ గీ॥ యందులోన నెవ్వడేగలడిరాజు । నొ
 డలితాపముడుపనొపువాడు । దలపమేముదూన్పగలవారమాసాము । మీ
 రుమాన్పడచుచుజేరవచ్చి॥ ప॥ తిరునీరప్పుడుస్వీయమందిరమనన్ దెప్పించి
 పంచాక్షరీ । వరమంత్రంబునగూచ్చితద్ధరణిభృద్వామేతరాంగంబునన్ వరు
 సన్ జల్లినర్జునన్ వదలిత ద్వామాంగముక గూడనా । పరభాగంబుననిన్గుడిం
 దెతనుతాపంచాత్మచాజైనులున్॥ క॥ మాంకవార్మంత్రంపం । గానినుమడి
 యైసకరణిగానగనైనన్ । భూనాధుడపుడుకడుదీచానుండైయిట్లుబలికెనం
 దరువినగన్॥ క॥ శ్రీరమ్యనేత్రిగొబ్బున । నారోగమణంబవేఘృణాపాత్రలస
 చ్చారిశ్రపిళ్ళవయిచా । రీరంజిత గాత్రహిమగిరిసుతతనూజా॥ మ॥ అనినా
 నావిధదీనవాక్ప్రతతులంప్రాధికంపభస్మంబుజ । య్యనపైజిల్లికిరంబుద
 త్తనులతన్హత్తిచిముమ్మగుమే । నుడింగన్రుజుతోనమన్నుగల రూపం
 బోయిసొందర్యపాం । డ్యురూఢోక్తికిపాత్రుడైజనవిభుండాజ్ఞానసంబంధి
 కిన్॥ మ॥ తనవామాక్షియుదానుగూడిధరపైదండ్రణామంబుల । త్యనురా
 గంబుననాచరించియుదితోద్యత్సత్క్రియల్సల్పై । కొనుచుకజైనులజూ
 చియింకమమునూరొక్కనశక్తిగల దేనియం । దునకైనజనుదెందుమీప్రతిభ

వేతూలింతుర జానకా॥ క॥ అనువినిజై నలుమాటల । పనిలేదిక మాకేమీకు
 బ్రహ్మవిద్య డుమా । జినశివనామములనుజే । ట్లువ్రాసీయగ్ని ముఖమనమర
 గవై॥ గీ॥ అనులెచరచీటి యగ్నిగాలకయెడు । వారిగెలచివట్టివార
 లనగ।నననాధుజూచియాజ్ఞానసంబంధి । దాకేమిభక్తియూననుగ్రహసోనో॥
 పశుడతోనొకకుక్కసల్లుడూచ్చిన మాత్రపశుడికివయ్యమ్ము సూర్యుగనెన్నా
 లకావడికండబరువున కొకవలకరాలుపెట్టిన రాజబాలసరియె మలయజే
 బొకపట్టి వ్రూ కుతోబడికట్టుతూచినవదిదానితోడివగునె । శవసంక్రమణ
 తోజీవమంత్రలెఖియం గూర్చిననదిదీనికొలదియగునె॥ గీ॥ మనిదలంచిచీటి
 యప్పుడళియను । నక్షరములురెండునైదునేడల్ల । శిశువువ్రాసె వారిబీటి
 యుపదియను । మానవేళుడగ్నిలోనవైచె॥ గీ॥ అట్లువైవబూన నంతనెను
 రసుర । గమలెజినులచీటిప్రమథ శాధుపేరి । మంత్రలెఖివానిజహితుగన్న
 కమలపశుభాగి నబడియె॥ క॥ తలచచ్చితోకచావక । మెలగెడుగతిజను
 లుమరియూ పేకొనిముమ్మా । వలకొనిగెలిచిన గెలుచుట । దొలుతటిగతిజే
 ట్లువ్రాసీదుస్తాభంగి॥ క॥ కావేరిమధ్యంబునవైవంగ నేటికెదురువచ్చినవం
 త్రం । బేవిజనులెఖిపోయిన । దేవిరుగుమలెఖియనుచుదెగువంబులైన॥
 క॥ విశ్వైవాగ్రశిధరణీవు । గనుగొనికోమటినిబొడువగానికొకమామను
 బొమవుచూతుగానీ । యనుగతికారినచవిడువనవసినాధా॥ క॥ ఓడినవారల
 నందరు । జాడంగాదస్త్రలోహశూలంబులనూ । గాడకదివియింపుమునృప
 చూడామణియనుడురాజునుముఖు డగుచుక॥ క॥ జనపతియెతముగనదికిం
 జుతస్సన్మమునరెండుసరి గవైవక । జినలెఖివారవోయక । వనసిజహారు
 మంత్రలెఖిచరి తెరురెక్కె॥ క॥ ఈములజినులభ్రమిలెచెడు । మాయలు
 మంత్రములుశుభమంత్రముతోనీ । జేయనిటొగడగనాన్మవు । బాయసీహర్ష
 మనశుభభక్తుంజేసెక॥ క॥ అట్లుజేసిపదునెనిమిది వేలజైన మానులంబొది
 విపట్టి తెప్పించిమిన్నులళి యాలనునహాత్ముండు సేయించియినుప తొ
 ట్టులం గాల్పించి యందలనందరందివియించి యిద్దగణితిరువూరుమహాశ్వం
 బుబ్రహ్మింపుట వినుటలేదె కెక్కులేలప్రేమెదుజైన వేడియునినుము॥ క॥

నీడు మారునికథ.

నీడుమారుండనొక్క భూపతిభవానీపాదభక్తుడనె । శ్లోకదానేలెడునట్టి
 నేలజినులం గావ్రండగానియ్యక । యెడవక్కంధరణితలంబు జినభూగుప్తు

త్వం సంజౌహినః । పుషతద్వ్యాతేయోజ్జైన మాయామైపి యోజామీ సర్వ
ముక్త॥ ౪॥ అనింతింతుచునున్నభూరషణ్ణతో వాజ్ఞానసంబధిచో । డనిస్వ
చ్చామృనిశేసిజైనులనికూఢక్రోధుడై యన్వతో । ట్లచుచి పించె ననంగదావి
నియమంబైనహావకాంబునం । జనసంఘంబులవిల్కబంచి పరితేంజిత్తంబులూ
టాడగన్॥ క॥ మీరింత గాలమునుశ్య । త్వరంభముఁడిపియోజనాం । తర
శాస్త్రస్వైరమతంబులమాటజ । గారి యెట్టితావరముగలుగకి యుండెన్॥
క॥ శృతిపాహ్యలారసన్నత । మఃహీనమనస్కులారమహిబళు కర్మావృత్తు
నొకవిసిసర్వమునకు । పతిగాదలతావళపరుబళుపతిభరమన్॥ క॥ పొసగని
లూన్యతాబోధల । జనఁడిభిస్సంబులందసిపాతకులారా । పగలుచుసర్వే
తీపుల । నచమరకరచింపుచుండనంత్యజులారా॥ క॥ సదమలవిజ్ఞానముత్రో ।
కదాపగీ విజ్ఞానతాదవారిధిదైశ్యన్ । మదిదలపుచుండుర్వేషా । స్పదులగు
మిఁనెత్తిలమగుబడ్డల్లయ్యెన్॥ క॥ అదియట్లన్ననీశంకరు । సదమలభక్తుండు
జ్ఞానసంబధి యను । బాదలచుచుండ్యక్షితిపతి । సదసంకతుగుడెంచిన
తక్కుతుగుచున్॥ గీ॥ సకలమూగవృష్టపత్యములు గాంధరుజగత్క
ర్తగా । సుప్రసవమైనభ్యేసుగతాదివతముల పేల్లెల్లఁగడిపించి పెద్దపిన్న
లనకి । ముంకరింబింబియింపతోట్టులకెట్టి యాపాండుభూపాలునవ్రడ
గాభిభుభింపిగడించె బ్రతుకంగవలచుకెల్లెట్టిజామాటవైరి॥ గీ॥ గొలు
పునెరుతుడగొం సికపచ్చిన । గాలినెట్టియిన్పశూలచులరు । దలలుక్రిందు
గాగబలిమియెదియెరు । ననుచునిడ్లహస్తుడగుచుగడగి॥ ఉ॥ ఈనిడుమార
భూమిపతయిందగుగార్చింపుకొర్రులన్ । మానకగృచ్చు నెంచుకనుమాన
ముగేదనియాక్షణంబులో । నూనవీజై మతమొల్లక ధైర్యముకెల్లగిల్లజై ।
వాసుకురైనగాంచె వినవామునుసంచిదన్దావర్గగా । ౪ । ఓరీడినమరియువి
నరాత్రీరవ్యండుగువల్లచెల్లతిరువా । రూరిన్నమిసంగియనం । గారాజిబసు
ప్రచంబుగడుపుచునుండన్॥ ౪॥ ఆ వతంబెట్టిడిసి॥ క । ఊరేల్లదిరిగియాజ్య
ము । ధీరతనార్జించి వేయవివియలుదినమీన్ । మారారింపింపుచు । కీరీతి
వ్రతంబుబట్టియే చాటెన్॥ ౪॥ జడువితోడనప్పుడె యైచులుమొత్తముగ
ట్టియిప్పురిన్ । పృథుశరంబింతండయితనిబుడినుండుక యుండవెలెయుండె
న । కెడరింపగావలయునెయ్యగదీసి ఓపాయమండుచారుడుగక పెక్కుచంద
ముల నూహయొనర్చుచుబోకరందయన్॥ గీ॥ అల్లపాద్ముడిలో నెడనెదినం

బుదీపములు చేయు ముట్టిండు జాపలము. | నేనుబోయకురీయన్నబోయర
 ట్లవూర నెయిబోయకుండిననుండడంబు || క || అనిశ్చయించియాజ్యముత
 నికిబోయకుడటంచు దన పురికెల్లన్ | పనిపింపనెయియొకిర | యిననుబో
 యకబోవబ్రాహ్మనాధునితోడన్ || చ || పృథువురమెల్లద్రిష్కరిన | వేలిఘృతం
 బొకయింత గాదుమే | నిడుతునునిత్యదీపములువెన్నెటిలోనొకటా రేసెనని
 యడుగులయానయన్ననత డాతనిదర్శ్యమెగుగుగానయ | పృథునిజరూపు
 దాల్చుకుని పొల్లెఁమిత్తునియగ్రేధికిన్ || ఛ || అట్లుప్రత్యక్షమైహరుండునది
 కిట్లనియె || క || పానువరదసోమ పృథ్వీ | బునదీపముతెత్తినట్లుభూనుతమ
 న్ను | జ్ఞనవాపినీటదీపము | లొనరింపుమనీ వతంబునూననిబొందెన్ || క || నీయ
 నువెరుగకనిట్లు న్యాయముజేసినజనాల యంబులఁ శుభ్రల్ | మా యంబయ్యె
 డనఁహరు | డాయతవతిచానఁచియిం గెన్సరగఁ || క || హరుడానతిచ్చి
 నట్టుల | పరమానందంబుబొందిభిక్తుడుదీపో | తరరమున్వాపిజలంబుల | బరి
 గింపుచునుండెభక్తిబరవశుడగుచు || డ || అప్పుడుజైనులిండ్ల గలయావులు
 బెయ్యలు నన్నగొడ్డలుం | దుష్టుఁదూలజచ్చిధరదుప్పడు రాలినరీతిబోయి
 నుదప్పదుదన్నహత్తుఁకు దప్పనరించుటనింతపుట్టెనం | చప్పం మేళభక్తు
 కడకిందరుబోయి ననుసూరించినన్ || క || అసదృశకిరుణాలాలత | పశులకు
 బ్రాణంబులిచ్చిబౌద్ధజనులకుఁ | వసశివదీక్షాభజం | బొసగుటమనువినవె
 జైనయోరినుంత్సా | నీ. వెండియువినుసాంఖ్యతోండఁడు నాచోడమండ
 సాంఖ్యతోండనికథ.

లంబునశాతమంగయనగ | బరగుపురంబునపౌద్ధులఁదరు జనించిబుద్ధి పుంపు
 నదడ్విరతుడగుచు | దొలిమేనిదనతపఃఫలమున శివతత్వవరవాసనావంశవర
 తబొదలి | భక్తుడనైననుబ్రదుకంగనియ్యరు భక్తుండఁగానినాబ్రతుకదేల || గి ||
 యీశనీనుభక్తిహీనుగర్భంబున | నన్నుబట్టజేయజన్నెయిట్లుమరచితేమొ
 కాకమలదారులిండ్లను | మలవిముక్తులెట్లుమెలగువారు || క || ఆమాటరెండా
 మడనీ | నీమనశివభక్తిపేరుజెప్పరికనైనకవి | నమెన్నఁడునువినమది | యేము
 ప్పొనరించినట్టి యుసరిసఫలమో || క || పండినరతినినుగొల్పుచు | నుండునుపా
 యంబుగాన వది గాకింతచా | ధ్మండనైడెట్లశృతి బాహ్యుండనగుదుననెడి
 చింత యిడినోడెపుడుక || ఛ || అట్లుగానయెల్లెనజైనబౌద్ధచార్వాక దుష్టు
 ధంబులుమూడును వేదబాహ్యులుగావు | వానిర్మూలనంబుగాఁంచునం

గంబునుంగలదతివానీ కేలపారినారాధింపక॥ క॥ ఏనాటిబుధులుసఃవీ॥ రానీ
కుంగులువీరరయమనమరలం । గాననువుజెనుబువిన్నన్॥ మానినిమాగురు
లకుప్రమాదమువచ్చున్॥ చ॥ అనవినికో పదీపితముఖాంబుజయైస్య పవీరి రాక
మీ । జినులనశంప గానిచురిజిక్కినశార్కములేదుభర్తకున్ । వనితకునొక్క
జాడవడనందగునంజివిశిష్యదేశికుల్ । జనుదురైవరైమాగళములు సాములు
మెత్తురైశాస్త్రశిద్ధమే॥ సీ॥ నావివాహముచాడు నీవుజేసినబాసనీవతలంచు
కోన్మపదరే॥ దానిదప్పినదేమితరుణినిం కోర్తునీయిచ్చకువచ్చిద దెచ్చికొ
మ్ము॥ విడువుమునన్నునుమృతని గానన్యంబుదొడుక నీమదినాడంబడదువెలు
చ॥ గాదేనినాడింపు వేదశాస్త్రపురాణవాద తరంగంబులవారివీరి॥ గీ॥ నందు
సంగళవ్వమించిపలుకుమనతి । కుహకజలల నెల్లగుంపుగూర్చి॥ వారివలపట
నునవలజైనత్వసింహాసనంబు పెట్టియందుమీద॥ చ॥ తనగురునాథునిభునద
ర్పవిదారుణునుచిభక్తివ । వ్వనరుహాత్ర నేత్రగురువర్యుపదాబ్జము లొత్తు
చుండద॥ జ్ఞులకుమత్రతంత్రములజేష్ఠులనింద్రుల హేంద్రజాలసా । ధనము
లనూ ముకంబులుచుద్వైతమతేతరశూన్యభాషలన్॥ క॥ తాదించుజినులనెల్ల
న॥ నాదరమునజూచినభికునౌదలలూపక । వేదాంతముసిద్ధాంతము॥ గాదా
ననిపెనగుశృతినికాయములంచున్॥ క॥ భాట్టప్రభాకరములునట్టులవై శేషికం
బునన్న్యాయమనయమౌన్॥ నెట్టవమీమాంసులునను । నట్టిశృతమువారుజిహ్వా
నాడుచుచుండన్॥ క॥ ఊహప్రతిజ్ఞాహేతూ॥ దాహారణోపన గునిగమానా
ద్యవయోపయూ॥ గ్వాహారనుప్రయోగము । లాహారసిరుపాధికంబులనవచి
యించున్॥ గీ॥ పక్షుధ్వజ్యమట్లుపక్షుసత్వమొగి॥ విపక్షునివృత్తియురగునబా
ధితవిష॥ యంబునుప్రతపక్షుతావిరహితమయిన । పక్షునుంజేపట్టుకయా
డుమరియొనదట॥ క॥ అన్యోప్తసంభవములన । దిన్యాప్తయులక్షణములదే
రకయుండక । నర్కపదబంధుసం । యుక్త్యాహారమురజవనదనములు
మామౌన్॥ క॥ విడిగిడుకభారతబ॥ ల్బజములబోనీకసత్సభాపతియుతుడై నిజ
పరపక్షుద్వయజహ । నిజహల్లక్షణాలనదులనవములగదుముక॥ చ॥ ఇట్లుప్రతి
హతప్రభావుడైననబ్బలియుండు రామనాథుండుసర్వ కతకయనియునతం
డసర్వమయ్యుండును సర్వేశ్వగుండునుసర్వంబునసియును శృతస్మృతిపురాణ
సమ్మతంబుగానీయభకంబు సర్వసాంపగలవాడనిదియూగాదని బాదింపసమ
గ్గుండుగలడే యనిపల్కవిడిజినులిట్లునిరి॥ క॥ ఎక్కడితరగించింపుయూ॥ ముక్తం

[illegible]

దుగాదదివినుండు. జీవుండుశివుడఁ బింఁపరాదు చక్కల దుజీవుడునిర్గుణ
 దుశివుడు. దుపర య్గుడాత్ముండునివర య్గుడీశుండు. కలదాత్ముండునిపరలు
 దుశివుడు॥ గీ॥ పరగ జీవుండు పశువుతత్వ త్రీశివుండు । జీవుడవిముక్తకోశుండు
 శివుడు గుక్తుడాత్మయా సన్నబహుభవుండభవుడభవు । దీక్షరుడు శాశ్వతుం
 డు॥వ॥ వెండియుజీవుండు సంసారిజీవుండశుద్ధుండు శివుడు శిద్ధుండు జీవుండు
 సందేహిశివుడ సందేహి గావున జీవుండు దేవుడు గాడు వాదంబంతటబోవ
 నీడువినుండు. పరమాత్మ పరమాత్మయ యటచుదిశిద్ధాంతంబైయుండునది
 యట్లుని॥ గీ॥ ఆస్మహుతేంద్రియాంగాస్మహువెలుగు । గానమాత్మయ పర
 మాత్మ గాడు వినుడు ఖండమాత్మతగ కలఁబడి పటనటన । సూత్రమునదిప్పు
 వైశిష్ట్య సూత్రశివుడు॥ సీ॥ నూపులలో పలినుని చుయటలు కాష్టంబులో ప
 హ్నికరణి । శిలలరొలుచును ముహూర్తిరజలకుఁ భములోఁ జలజారిగతి । నేత్ర
 జల మామలుచెలగు సూపము భావక్షీరంబులో నీస్పృశంబుచందమాన । నద్దం
 బులో వ బ్రసిచింబ నువున రత్న సంశతిలోనిగు న లీలవత్తులోక జముజాడ ॥
 గీ॥ ఘటపటాదులలోనియాకాశభంగి । స్ఫటికశిలలోని భావంబుగని శబ్ద । భ
 యములో పరియధఁ బుక్తియ మహేంద్ర । సుతిలోనిప్రధ్వని క్రమముమె
 రసి॥ గీ॥ యావునకు దానయణువైయాశివుడు । ముల్లుగుట్టున తేరపితేకల్ల
 కడల దాననై యుండునఖిలజైత్ర్యకోశు । దీశుండభువాశుండు గామేశుడ
 సిని॥ సీ॥ ఈయఖిలమనందునీశుండున నంగశివుఁకునై నిశేషమెద్ది । శివుడుని
 త్యుండవియోత్య । బులుశివుడునట్టులయందుశివుడు లేడొ । శివుడుదైవంబు
 దేయవియదైవఁ బులుశివుడు నట్లయందుశివుడు లేడొ । శివుడదైవశుపతి
 యవియల్లపశువు బశివుడునట్లుయ యంగుశివుడులేడె॥ గీ॥ హరునిగు నాం
 దునొక టైనవంటవలది । యనుచుజాతిప్రయోగంబులావరణేయు । వై సం
 భుంబుతోడనాడైకవసుడు । బలికెబయిపయి యుక్తులుజేలగనిట్లు॥ క॥ నూ
 నిఁగునల రెడుదివ్యయు । నామాభుభ్రాయనలరునా జెప్పుశయా । నూనెను
 గుణంబునూపుల । లోసున్నదెయెందు యందులోపలలేదే॥ గీ॥ హరునిగుణమే
 లయభిలంబునంగు బొందు । లీలనీశ్వరుడెంగేలలేకయుడు । పద్మసత్రంబుజ
 లములపగిదిబొర యునట్టులననుండ నస్థులనంటకుండ॥ క॥ చిలనికరంబులతైల
 ముగలుగుదీపములయంగుగలుగనియట్లున్ । మలహారునందునమస్తము నిలు
 చునెడెత్రుడా॥ క॥ ఈహేతురీతిసన్నిట । నూసొండుకొనెడుయెట కిను తర

మూలస్థానసూమడంగ జేఖిలంబున । వాహుగుడుండియునులేని యెత్తెరంగున
కున్||౩|| పరిపాకసక్రియామితి । పరిమథనామలను మిగులవ్యక్తంబైయై
నగయగగ్ధృచుబరా । పరిమథనగనామలసగళికకథదాగ్గిగగగదేల
నన్నజ్ఞానికిగలుగు నేండు । నన్నయజ్ఞానిగనబోవనగపడండు । నన్నయజ్ఞాని
దశయ్యడేజాడనుసికి । చిత్రమెనర్వశాస్త్రసంసిద్ధిమియి । చ|| అనవినిజైస
చూచులపహాస్యము చేయుచు నంచితయ్యసి । శ. నకుని సర్వగత్వమటుచూ
పుడజెప్పితకాలుయె । ట్టినడచచ్చునెథరగడింరగ పండియె బూత్రవీడ్వచ
జ్ఞనచులకెట్టిచొటవిచారము నెనిటమాకుజెప్పడా|| నీ|| అనవినిదానయ్య
యలుగుచుమీకిది వింతయేయై ననుపినుడునిపుడు । లేనిబ్బరత్త్రేల సీచాత్మ
లనడితల మెట్టియానడుతు మేము । హరుడు లేడనిపలుక నభములనొమ్మలోమ
హి గుండెడు శుమామరగడముల । కింకరికడకంకబొక్కంగ నెరనా కెండు
తావులదక్కనొందుచుడల గీ|| భావబాధలేనట్టించుకములేదు । వలచు
కలజగము వానయయ్యు । నానమస్త్రబంధునంటియునంటని । నర్దుచాత్మక
గుచు నెగడుచూచుడు|| వ|| వెండియుజననీడనక భావ. బుననకలంబుబట్టించు
చునకలంబు చాచుట్టనియట్టిదిట్టయునకడు నేశ్యనేయస్వభావంబుననకలజ
గంబునడుపుడుదానకవనినిచ్చలుడు నతండాపేత్వహర్మ్యస్వరూపంబుననడ
చితానడంగని నిత్యుడు నతండాధారాధేయన్యాయంబున నఖిలంబు నెడలే
కయు డీయునులిపుడు గానివాడునతండునియమనియమామక ప్రకారంబునను
కలంబునిజాజ్ఞా ప్రభావంబున బాలిపుడుసర్వోత్కృష్టంబు నతండునకలం
బుచు నేవచ్చామాత్రంబున. లిపివికృతంబువార్చుబిజ్ఞానమయిండునీతండువిరి
యునతేసినిజస్వరూపంబువిరుడు|| నీ|| కలిగియంతటిలోన కలుగకుండేవా
డుకలడన్నవారికిగలుగువాడు । దలపులమీరనదత్వస్వరూపంబువిలుచువారిని
నిలచువాడు । గోలదికిమీరినగుణగణంబులవాడు గోలదియెరిగినవారిగనుచు
వాడు । వలపింపరానట్టివలపులుగలవాడువలచ బాగునివాఁడైలగు వాడు||
గీ|| గాన గారానిగమనంబుగలుగువాడు । జూచువారికిదనరూపు జూపువా
డు । బట్టవచ్చినప్రభజాపిపరగువాడు । బట్టబట్టగబయిలగుభూతివాడు|| నీ||
వినికిమిగిలిన వేషంబుగలవాడు విన్నయంతటిలోనపలుగువాడు । దృష్టికీమీరి
నతేజంబుగలవాడు బూనిచూచినవెలిమివాడు । వాననగడచినవతకంబుగ
లవాడువాననతో గూడవరలువాడు । జపులనన్ని టిమీరు సారంబుగలవాడు

పులవాసినదాబ్రసన్నమూతిః॥ గీ॥ యగుచుమెలగునాతడట్ల! వాఙ్మనమున
 వశముగానిభక్తవత్సలుండు । శక్త్యతీతాడగుచుసకీసన్నమాలింగ! దేవుమ
 సోమదేలియమీవశంబె॥ ప॥ వెండియువినుండు రామనాథుండు సమస్తంబు
 నగుటకునునట్లయ్యుభక్తిహీనులకు బొందరాదునుటకు సందియంబులేదువివా
 దమాత్రంబైనందుకు వలదువలసిననీశ్వరునకు॥ నీ॥ ఉపహారిమీనంబుశపథం
 బుగాబలిగయపుడయిష్వరంబుడువెడలి । పదిదినంబులలోనపండ్రెండువేలు
 భర్గుభక్తవర్జులగూడబెట్టి । వాసుదాహుణమారుదీగెకుదాడివెట్టియిష్వ
 రముపైముట్టవిడిసి । చిడుగచాపడు బట్టువరదేశికాదిగా వెడలుండబు జై
 నవిరతిదక్క॥ గీ॥ నచచునెల్లవారుపినగచాటించి । లగ్గులకుడగ్గురగ గాంచి
 యంబుదెరిసులనువారు! వారేరుడభిభక్త! నైన్యసరుతినిలిపిసంభ్రమమున॥
 శా॥ పోకించారిడనాన్తాననుల సంతోభింపవెన్నాడికే । శాకేశంబరిమా
 ర్మిగొరగచుకత్తా) శస్త్రీభంజీంచెఘోరాకారంబులుదాల్చి కొందరనుబా
 హులనుగొల్పించి । వీరాక్షైవ్యవగదేసిరాజనుల నత్యాశ్చర్యకౌర్యధ్యులై॥
 పాల్కుచాలోనైలుగునుచు సూదుతవతమ శీరంబులుబాషతరిగినవ్యకిరం
 బుల బట్ట కొనినాక్షగరంబులవెలుగు లునింగిముట్టబెట్టాన్చుచు హతశేషు
 లై జైలంబందెగటాన్చుచు నెరుదిగుడ నంకింగముగాంచి పోకిగుండియలపా
 వండులుచుచ్చొల్లిడి నాబోవంజూచియేచిమీదుటం గ్రీడియు బోలెనా
 లంబునాలస్యంబునంగిరి వయసునెడూరు వగదు జై స్రవశీమల తలలుం
 దాలిపిపెల్లాచ్చయొక్కొంగు లింగంబులెక్కొంబు స్థించి యాపడుపురశిరం
 బులవల్లపైబెట్టెనమత్ర వారలుజగజ్జట్టులవక్రపథకట్టభద్రులైనాచిదే
 వ్యునిగొల్గొని మరకాజప్రవర్తితంబు గాదుమదియు నెరుంగవేయివియ
 నున్నవొడవె ను జాటి చికోలాగువేటి వేల్పులపాటులంబ
 డునుపులపిమిముంబరచు మాభక్తులకునిదియు నొక్క చోక్కజెయనుమి
 లింగంబాకలవెండియగును॥

మనస్సు కథ.

కథ ౧. మనస్సును చూచుచున్నాము । సురచీరచుగుండుమునందు సోపన్న
 యనం! బిరుగుత్రికలజ్జులదై పురు ధ ముండతసిస్థియురుదెట్లనినన్॥ గీ॥ భక్తి
 ముద్రాద్దులింగసంస్కృతంబుననిచు । నియమంబుగైకొనజరుగుచుండ! నంత
 దసకన్నులకునొప్పియనుచుపిల్ల । గుడిబోలేక మూనాశ్యగడువకుండె ఉ॥

తానొకరుండుదక్క-గను తత్పుర మెల్లనుగింపచాహాతున్ | గాగయసహ్య
తంకదసికన్నులొచ్చినబస్తుబుందుచే | మీటరాక్షునొట్టికిని మేమయినన్
నినుగొంచుపోదుమింకై | ననురందుశ భుగుడికల్లచబోన మటంచువంచనన్ |
క॥ సురపొన్నవసదిలోకి | హుభుభునిగొంచుబోయియెడమీదైచం | బురు
భక్తిగొల్పమనదన | కరములజనంధు మట్టకడువడిబుడకన్ || క॥ శ్రీలింగ
మూర్తిలిలం | గ్రాలకముహూగుమొక్క-గానివిజనున్ | పేలెమ్మబిసుడుమె
చ్చెను | మాలోననొకడవగుచునుమికనైనన్ || క॥ అనసినోమన్నగినిసి
బినునికిగినునికి | నేనుజెచ్చెత్తుదునే | బినుగజగులారసాక్షా | ధ్వనశాంభవ
లింగమునకు గాకిచ్చెడలకొ॥ క॥ పాపాక్షులారయిటగుకె | లంపలికరుడం
డువిషమలోచనమూర్తి | జూపెదనికనుమరల్లం | బాపికోనుచునక్షీయు
గముబలిమీందెరవన్ || ఉ॥ అంశకమున్నగుతకమ దాతకుడిచ్చిననాడు
రూపమింతింతలు వ్రచ్చెలైపడగనీతత రూపముబూపెదచ్చిలా | భగంతర
మందనేరునకుదాలయ నీ సుసోమసాధుడై | కలతువిరోధియుండుటయు
కాదెనిదరిశనమెల్లవారికి॥ గీ॥ అటుసోమన్నభక్తికిహారుడుమెచ్చ బినులనె
ల్లనుసోమన్న గనుపడంచె | జైనగీనిమిజి నేశ్వరుడుసాక్షి | యనియుండేత
కడెమునకద్దపేల॥

వై జ క వ్య క థ.

క॥ భగవతియెబరివళిగెయచు | బురిబరగున్వైజకవ్యబురహారుభక్తిస్ఫు
రదంతరంగయామ మరుడాదిగబారులుజైనజతకననడుపన్ || క॥ ఆతకుణీ
వగుడుజినులకు | బ్రీతననొకనాడువిందుపెట్టుటకుంబదా | ధాకాశిశయంబు
గబాకం | బాతతమతజేయజనియహాతసమితిన్ || క॥ పిలువంగబోయిననాతని
నెలతపదాధకములుబూచిపల్లముగచా | హ్యులకిడకమన్నయిటరా | పు
దెయొక్కడైనభక్తచర్యుమవేగన్ || మ॥ అనిచీంతానంతప్రభిత్తయగం | నాయ
జ్ఞాప్తిమోలన్గపోధన వేషంబునశూలినిల్వగని తాత్పర్యంబునరంభభీత్య
నురాగంబునుసందడిం గొనగసాష్టాంగ ప్రణామంబొన | ర్చినిజాంగంబుద
దంభిధూళిబూచువంజేసెన్సముల్లాసతన్ || క॥ తదనంతరంబదపనిన్ | సదన
ములోపలికిగొంచుచనిభక్తిం | బవపద్మంబులుగడిగిద | దుదకంబులు గ్రోలి
యాసనోడ్వలసీనున్ || క॥ ఉపవిష్టుండేసికవలి | విపులపలాశంబువైచి వెనవె
సబరిసక్వపదాధకసాగకం | ప్రదాకపటతపస్వికినిదనియ గావడ్డింపన్ ||

శ॥ సడల సేయదురా యొర । గొడ్డియపుండః సిచవురుగొట్టుచుమరియున్ ।
 నడ్డిచుమనదుగఁడునుచు । నడ్డాడ్డఁ పలుకునఁజటిలోనన్ । క॥ ఆతఁడతప
 పః చ్చుడు । వేతఁసి నిద్రవ్యవృత్తినివలది నివై । జీవగవాయుట సేయగనా
 గసనిజాపు సెందునడచిలిగదకత॥ ఉ॥ ప్రేమల సేతగాసీవడిచావకచూపుము
 తరిచూడగా । గానితపస్వికన్ గడువ । గానిడ సేన్నదున్బటిబిట్టవే । మైననుగార
 గంబుగలదాతపరాజుకనీకు గాకయు । న్నెనిటు చాపసేమిపః యెమ్మొలబూడి
 గొట్టుజంగము॥ క॥ ఆలనిఁమ్మినవాయిలు । నేలంగలిపితవిచేల్లు నసతకిత
 ాన్దొలంఘుఁమిఁచూటలు । జాలుపదననుచి గీలుసమ్మెటవైవన్॥ ఉ॥ దాని
 కమి నంపనితక త్తరమండకయిందు శేఖునన్ । ధ్యానము సేయదుడతను
 దాకతయప్పుగుళ్ళనెం । వైనతనన్తయాహతులనందర దాకగడొ
 ల్లునెత్తెనెమ్మె నులకత్తనుట్టిచడమికిరి నృక్తుచునిచ్చవెచ్చుచున్॥ క॥ ఉలికు
 కిఁడుచుగెల । కలగలయగనుంగొనుచుఁన్ను గలగనగరం । బులనొడ్డి
 కొనుచునచ్చట । దొలగంగాంతుగొనుచుదొన్వనబడుచున్॥ క॥ లేచుచనొ
 కరొకరిముగము । జూచుకొనుచుభ్రాతులకుచుజుర్రునదాకన్ । హఁచెడితి
 వనుచునెత్తిని । దాజరుచుచువసమలెక్కి ఎతుధగురుకుచున్॥ క॥ గండులు
 గొండులుదురుచు । గుండుచుమొరబెట్టికొనుచుగోడుగడుచుచున్ గ్రిందు
 లుసొచ్చుచు । వెనపెందుందురపిల్లుచును క్రట్లోగింగనుగొనుచు॥ క॥ పర్
 చుచునొక్కరుడొక్కరి । మరువులుజూచ్చుచునొకళ్లుమంటలుమండంజెరు
 వులమునుగుచుప్పత్తము । లరిచురిత్రాకుచును విహ్వలాభ యులగుచు॥
 క॥ జినవెనుక కేగిజాగుచు । మనుషటితవకర్కఫలము డలంభచుజ । చ్చిననై
 నమేలనుచుదను । జినవాధుడుచచ్చెననుచుభీభీయనుచున్॥ క॥ పెట్టెలవెం
 బడినెత్తురు । బుట్టంగాజూచివచ్చెమార్పుచుశరమల్ । చెట్టులదాకిచికొను
 చున । బట్టిటనరానిచూగ్చులంద సమరియున్॥ వ॥ తొల్లిపిట్టవ్వకైపిట్టారగించి
 రాచవెట్టికింబోయిన గట్టుపట్టిపెసిమిటి ట్టతనంబుచం దట్టనెత్తింజెట్టి కొని
 గునిసిగునిసి చూడుచుంబాడుచుకొ సోలుచునాలంబుసేయుచు బససేయనీవి
 గంబు గనుం గొనియంజాలవారు వడుకడకుంబొచ్చని చాటుచాటునవ్రే
 యువేట్లతనిందాకకణ్డోడుచు హీ పాలునినకలనియోగంబుల వారిందాకుగతి
 వైజవ్వమీదంబడు । వేల్లువైకవ్వండాకక యభిలషః ములసిగ్మూలముల
 గినివోలి క్కటి వేయునుఖులులై తాను గానొప్పికొద్దలేక॥

సీ॥ ఆచార్య మనిపోయి యగడితెలో గూత శ్రీచంద్రము
నిపోయివనదియొక్కయురికె । నహంకారమునిపోయియడవియందునగ
లనెడు పణే మ్రమాని మంచము క్రిందజూచారె । విపులేంద్రమునికుంచవిడి
చివెల్లె రాజేంద్రమాసిమార్చమునింగె । నాజైనకులగురుడంతలో తెలిదొర
గెనట్టులందరుజడియంగనందునొక్క॥ గీ॥ జైనకులసంభవుండువైజకనుజూ
చిధీగరిష్టుండుదలపోసె దేవదేవు । మహిమ గాబోలెసిదియాలవగుఁ గొట్ట
వద్దనుచుమాన్పియడ్డంబువచ్చెనంత॥ చ॥ వెలువనియింపవానబడివెగపాదేర్చె
సజాడజాటిపెట్టులవాలిబోవ జైనులుగమన్ వెరగందిరి వైజకవ్వనిగ్భూతవ
భక్తిఃప్రమరిమానుగగాంచియుగానన । ట్లలనుటబుట్టి జ్జలసంపదరూత
లగందికుందగ॥ చ॥ అంతిలుకాదువెండియను॥ చ॥ జేనులకుమిదికట్టినవి
శేషపదార్థముమున్నయొకరభ । క్తునికీడిచారి నెచ్చడికిదుారమువైపివెన్నె
భంగులన్ । నినుమననేమినిశ్చయమునీ దెసమాకునులేటువచ్చుజగన । జను
మేడకైనననగాంతని శాంతముప్రొవుచున్ । సీ॥ వెనకనెన్నడుయిల్లు వెడలి
యెరుంగమినడుగులు దడబడనడచినడచి । మోలెంచుచుచు కిధికితల
యొకవసదినిజనుచాసతిదివుటగాంచి । జైనాలయము శివస్తావంబుద తొల్లి
గాంచియెరుంగనికారణమున । నదిశివాలయమకాషదినెంచి పారిశర్వశాం
కరీప్రాణేశశరణమనుచు॥ గీ॥ మోద్యుగేబుఫాలమునశేచిత్రొనిగుడిజొచ్చు
మాతలోనశూలిపాణి । జైనరూపుగాయశతభండలగ । దభ్యంతనమాన
లిగభాతివెలసె॥ క॥ ఆలింగమూర్తిగనుగొని యాలింగమాచరించుచు
గమునేలన్ । వ్రాలబలుమారుఁమొకుచు । ఫాలాత్ములకుఁ గాంతెవనివ
జెనయై॥ క॥ పతిశంకరభక్తికివిర । హితుడైవిడిచి నతియు పమేశ్వరు
గొల్వె॥ వెతమా నీసద్గతికిజను । సోమభదపదఁబురిదియనియట్లున్న॥
క॥ మనుచుచిభాచులునా లాయని । యునుననసూయయెను పహాగెవనినా
ల్లనితమపతులదొరగిశం । భుగొలిచియకాచకసిరి మే తులనియన్॥

చిలకన్యకధ.

చ॥ ఇలదీలకివ్వరావెలయునింకమహేశ్వరపాదభక్తిం । దొలగనిభక్త
పోందుగనిధూర్త శిఖామణివాదభాగ్యపై । నలగిడిధి పురాడయిననానవ
యాచితగాంచిమారజి । న్మలయివొచ్చిడాగెరజ నీకరశేఖరనినదిక
నన్॥ క॥ వెలువెంటచెనిసిటియు । జనుదెంగిర హేమదెంకిబకటయై

డా! గెనవనికొంగుకాస్తం బునదివియుమపురుషభావమునపట్టెన్॥
 క॥ శివభక్తిః ప్తః సుఖిని భువిలోననువిందుమెపుమబుధజనములచే నవిశేషభ
 క్తివైజయ । నెవముంగనన న్యెనునకనిరిసద్భక్తుల్॥ క॥ వైనతతులెల్లతనపుర
 ఒనములుఘేయనుచు వేడ్కజయపెట్టగనా । జ్ఞులు వెరగందవైజి వ్యచుతిం
 చిరినచితార్థవాగ్వభరు ॥ క॥ ఆవైజవవిశిర్మః । భావంబుననుదయమా
 టుగివళిగెపురిక । చేల్పండువైజచాధుడు । నావెల సెలనంగమునువినవెసో
 నకి॥ క॥ చన్నమహాత్ములశౌర్యము । లెన్నిగలపుజెప్పనేటికినేడాపన్నగ
 ధకుండుముదిశెను । తన్నిజనునుభక్తిహిమదరగెను శెపుమా॥ క॥ చిటిపుటి
 మీసమయములుడు । పుటకంతటివారుచలయుగోమ్మనజలది । పుటికిమేమె
 జాలుదుముడతృటుచగిన్ స్వరభావులగుటక॥ గీ॥ అన్నగొనిమీమతమ
 యాదికాదియనుచు । చనటిడచలబృలూరవాదసకుమమ్ముబిలచి మార్కొ
 నగాదనిగెలిచితచ్చుటేగుగవె । యనిమితియువాడిట్టులనియె॥ చ॥ గతబహు
 భాషాంబులనకాలమొగింగడవంగనేమీ । వతమయరాదియని ప్రథమం
 బుప్రమాణము జూపీగుమ్మల । జ్ఞతులుగజేయుమవ్విధముసేయన శక్యము
 యేమానము । ద్రితముఖతన్వసిండుటయదీర విచారమునాకుజూడగక॥ చ॥
 అనవినిరాముతందెయధి కాగ్రహుడైనరోజై నమీ । ఘనజిననాధమందిర
 ముగ్గులకాడయి మల్లమీజినే । శుభితలనెయ్యగులుటయనుమ్మునివర్చిన
 మట్లుగూర్చుకొ॥ మనసిజనైరిబంటవెయనన్నినిజెనులునట్లుకాకనక॥ గీ॥ వా
 రుదానుహరియవసకిమహనాడు । వచ్చునంతలోనవసదిజైన । ప్రతిమరూ
 పునూగుప్రయ్యలుగాగూలి । యున్నజైయలువెగునొందిరపుడు॥ క॥ నిలవ
 కపదు నేడునుచననిలగనిం బీప్రోలినట్లునిఖిలార్హతులకా । మునుమిడిజయించి
 యుటునినుడనిచుయ్యేకాంత గాముడధికంబలుకున్॥ క॥ ముదిలంజతొల్లిదన
 కున్ । నిగురకుమహామయిలీల నెదొంటిధిల్ । సనువరగబడలెమొరటదవం
 కయబంటనాడుడాగనగువే॥ గీ॥ సేడశిరమిచ్చిక్రమ్మర నేడబడయుటిసియు
 జిత్రంబెయ్యున్ శివభక్తుడ । యిపుడుశిరమిచ్చియేగించియేడుహళ్యమీద
 బడయుదు శిరమూయమెచ్చిబొగడ॥ మత్తకోకిల॥ ఓజై ననివాస మొండును
 నుండకుండగజేసెవిహ । కొరికొల్పెడుజైనమూర్తులరూపుమాసినగాకమిమ్మీ
 రసంచిన నేమిజేసిన నేమి పెద్దంకంబునాన్॥ క॥ జినులాతనికొడబడికడుఘన
 ముఃనొకవలఁముగట్టెనిచిచిర । ట్లనబసవన్నయతద్భక్తివహమనురా

వతం దెకడకొలుపుండెన్॥క॥ భూన యకండునొకడ ॥ దానిలిచిజూచుర
తీనతనిచార్చమలన్ ॥ మానుగనిపిచిదిద్రజలిల ॥ యనినగజిజూడవచ్చియి
ట్లున్నతరిన్॥ సీ॥ అఖిలజనంబులునాశ్చర్య వదంగగ త్రిపుచ్చక యంకగాని
రీతి॥ చిన్నవత్సనమోముశెన్నగ్గలింపంగ భక్తగణమలకుభక్తమ్రొకి॥ య
రులుబెగ్గిలచార్చియసిగుత్తకన వచ్చిత్రమ్మోడాచేత సమ్మిబట్టి ॥ యాసురంబస్థి
యునదిమిశిరంబట్టి బాపిడావలచేతబట్టికొన్న॥ గీ॥ బసవడేకాంతరావగ్య
బ్రస్తుతించె॥ నఖిలభక్తులుఘోషయియార్పదొడగి ॥ రవినినాథుండ దలయూ
చిహస్తయగము॥ ఫాలపట్టిక జేచ్చినమోలలీల ॥ క॥ పారులుశయవెట్టగవా॥
ద్యారవముమిన్నుమన్నవద్యనగనటనా ॥ త్యారంధసంభ్రవంబులు॥ భూరి
గతింశెలగటకపురవీధికలన్॥ క॥ కుడిచేతశాతృడ్డము॥ నెడవకరంబునశిరం
బునేపారంగా॥ నదుగుం మిశిగీతములకు నెడబడరిండ గవన చదత్తస్తలు
లన్॥క॥ తాలస్తాలనహస్తము ॥ కాలమెరిగిత్రొక్క చుండకారముపడన్॥
వ్రాలిశరణనుచునిల్చుచు ॥ నొడిక పెడబొబ్బలిడుచు హేయనీమన చన్॥క॥
భూశాంతుడువెరగందగ ॥ నాకశ్యామ ననేడహములువెరసిన॥ వ్యాకుల
తందొట్టిహరుగుడి ॥ వాకిటికొవచ్చియల్లవారుకొవినగన్॥ కీ॥ ఏకాంతవీరుడ
పగత॥ తొకికవర్తకుడుకర్మలంపటపహితుం॥ దేకాంతరమదస్వదులోకాం
పముగానజైచలోకముబలరెన్॥ క॥ జినులారనాయెనర్చిన ॥ గుంరమగువ
తిశెల్లగదయచివందలిం ॥ చిరీయాధశక్తిందగు ॥ గనుగొనగిన్నగవంకక
ముపైబెట్టెన్॥ గీ॥ ఓక్కడనకొకయింపంకయెరిగియంన ॥ సట్లశిరమటతో
డుతనదికికొనియె ॥ హరుడుపైపంబనుటకు నేకాంతగాము ॥ కిరీషగురినై
యంతయుశెన్నుమిరె॥ ॥ ఏకాంతవీరుడవగత ॥ తొకికవతనాదుగ్గొంప
లుడుగునే ॥ యోకాంతరాముచోకము ॥ వెనేశాంతమలయెగ్గవూచిలోక
మలందున్॥ క॥ ఘనపాతనలగుపచ్చుం ॥ గసగాదంబుట్లు పెడమగంబిడి
యనొయం ॥ చురుజిడులుబొగడిబయలే ॥ ఘనలేననిజేకిచ్చి కళవళబడు
చున్॥ గీ॥ భక్తసభమ్రొలసెంగిండ్లబోలు ॥ యఖిలఫలకంబులందెల్లనచ్చ
మెత్తి॥ యార్చిపెడబొబ్బలిడుచుభక్తశిష్యు ॥ లంచితంబుగనాప్రలియంగ
గనునిచె॥ గీ॥ సంగమేశ్వరస్వదేషంగాగ ॥ బసవడేకాంతరావగ్యభక్తి
గొల్వ ॥ బరమదత్తునుభవగొప్పీ బానుకతనిపాలవసియించి యొండనా
మానవృత్తి॥ క॥ యోకాంతరాము కధననాకాంతంజదువ బాయునహి

ట్టణమున కరిగి శివ రాత్రి జెల్లించునర్థితోడ నట్టిదిన మేగు దెంచుడు యవని నాధు
 ననుమతంబుతో యెడనంచువచ్చి॥ క॥ జననా యకసౌరాష్ట్రంబున జాగరణ
 బుజేసివున రాగ మనం । బొనరించెడ పేపేగమ । యనబిజ్జలుడిట్లు బలెక్కినాత
 నితోడన్॥ క॥ పనిచాలగలదు నేటికి జనరాదు కొట్టురు లెక్క జదివితుడన్ బ
 ల్ల నువేయింపగ వలయున్ । జను నెయిరు దెగలకొల్వు సాగింపంగన్॥ క॥ బా
 లింతలంజగతిమా । యూళిగమును శభుభక్తియు క్రియునడుపన్ । బోల
 దుమాకొలువించెట । జాలించితి నని । జనుమున్వచ్చుండ జుత్తి॥ క॥ కాదేని
 సౌరాష్ట్రంపుమ । పడచేవుడు పచ్చే నేనియెచ్చింపుమువో । రాదిప్పనిదప్పిం
 చును । మాదరజతి లేఖవ్రాము మనిపిమిదిలోన్॥ క॥ పరవాదులదర్శిద్ధ
 ల । నరపతిపొవకుమనంజనకనిలిచివహీ । వరుడుముదలించి లుకగ । నరు
 గుటమాఖ్యకంబుగా దెయతడన్నగతిన్॥ క॥ నృపుడాడినట్లసౌరా । వ్త్రిపతి
 యుచ్చిటికివచ్చు జనదేకున్నం । గృహనుదనయున్నకడకు । నిపుణతగొని
 పోవుగాకనియతి చేరుచునే॥ మ॥ అనినిశ్చింతతనున్నయాభునుగడా యన్ సో
 మనాధుండుచ । య్యనమ హేశ్వరుడూత చందమునహస్తాబ్జంబునన్ నందికే
 తనమున్ వ్రాసినలేఖయన్ వెలయనుద్యల్లిలనే తెంచిధా । న్యనికాయ్యాదికృ
 త్యంబునన్ మెలగుబాచామాత్యకెంగెలికి॥ క॥ ఆలేఖయిచ్చిసౌరా । ప్తా
 లయుడిచ్చటికి దానియరుదెంచుచుజం । ధూలగతిం జనుమనినను । వాలా
 యముజేసిపంపవచ్చితి ననుడున్॥ క॥ ఒకపూటలోననిచటికి । నకటిలగతివ
 చ్చుసమాగమమునబా । యకయుండెడునా పెనుగా । దెకొలుచుదీవియిం
 వ్రుమాప్రదేశమునందున్॥ క॥ ప్రత్యక్షంబొసనియత । డత్యక్షతమైవహింప
 నదిగనివారత్ । సత్యముగసోమనాధుండత్యనుతాగి మునయిచటికరుదెంచు
 జాడీ॥ ఉ॥ రావణుమెచ్చిపోనిగతిరాకటునిల్వదు రావణుండనన్ । గావిలస
 త్తపోబలుడుగానిశివై క్యుడుగాడుశూలిభక్తావళిపెట్టు జెట్టుగుతదన్యులకున్
 సులభుండుగాడుముం । బోవదెభక్తవత్సలతనూలోకనగుండయొడు
 బ్రోలికిన్॥ క॥ పడిహరిచందమునని । కడకున్ జనుదెంచినతండ్రి బోలుట
 మీ । మృదుడటుగా దెధూమింబడిన్దృశ్యమాటకుంబ్రభావభిగత॥ గీ॥
 చ్చిలేఖచేతికిచ్చిబాచార్యుతో । వెల్లిసోమనాధుడిటకువచ్చు । ననుచునానతి
 చ్చి యంతహింతుండయ్యె । శంభుడగుటకేమిసంశయంబే॥ వ॥ అనియిట్లు
 కల్యాణకటకంబునంగలసకలజనంబునున్గింపనగ్గలంబయి క్రమ్యతసమ్మతా

శృంగసందోహంబులంకభోలఫలకంబులలంకరిపుడు శిరసావహి చివుకంబి
 వ్యోధనాభీష్టంబుగావింపందగువారలంబుచి బాచరాజయ్యయు చితకృ
 త్యంబులంబరగుచుండనినుండస్తగిరి శిఖిరిశిఖరాగ్ర ప్రసరాస్త్రసహస్రండ
 గుచు నిశుడసంభ్రమప్రమోదంబు లాననాంబుజంబులం బూడజూపనాట్టి
 గంబునంగల ను నంగమదభంగుభక్తిపుంగవులును బసవండుచంగన్నులపం
 ధుపయ్యయిండి యాటలంబాటలంగాలంబుగేలగఃక గడుపుచున్న సమ
 యంబున॥ మహాస్థగర॥ అదేవ చ్యవ్యచ్యైవాదివ్యపథము నెసంపౌరావళం
 తదృష్టిపాన్పిన్ । మదమద్యత్సప్తవార్ధ్యన్నితరవగతితోనాకవాద్య స్వనంబు
 త్ । చదలన్త్రమోముంగసౌరాష్ట్ర పతికడకకొట్టుయిపెన్ గాడెక్రిందన్ । వి
 దళద్భాభాగుండయి నెగడెబెగడెనల్ దెసలోలివడకన్॥ సీ॥ సిద్ధరామయ్య
 గారుశ్రీశైలమునకుదానరిగిప్రాథకనజేసీయాశ్శువుకికి । శ్రీమల్లికార్జునస్వా
 మిగొంపోయిరికాని యీబాచప్రధానుకరణి । తనయన్నకడకుగొబ్బుననీ
 శురప్పింపనేరరైరిపుడితడూరెరుంగ । భోరునరిప్పింకెసౌరాష్ట్రస్రావేళు
 నిట్టివైష్ణవులెందునేనిగలరె॥ గీ॥ యనినుతింపంగపిన్విజ్జిలావనీశు । డరిగిజా
 గిలిబడిమొక్కనతనిమంత్రి । వగఁమునుభటవగఁంబువరుసమొక్కె- బా
 చవిభుప్రస్తుతింజేనాబగవరాజు॥ ఉ॥ కొట్టరులోనిగాదియలగొబ్బుననుబ్బు
 ననేలమట్టుగాగొట్టికనధకనెప్పటికకుట్టిమభూములజేసీవైషణి । ధట్టసువ
 ర్ణ శోభితక ధామముప్రేమనమర్చిచుట్టునం । బెట్టునకొటగోపురముపెద్దగ
 దీర్యేనిమేషమాత్రలోనీ॥ గీ॥ అవనిమోడ్డలదేవుబాచయ్యనడక । భక్తికెల్ల
 నునెల్లమొపరగనన్యసమయశోలాహలండ్లనినైవులతని । బొగడవినినైపకొ
 కనామధూవిభుండు॥ వ॥ పరశాదీజనంబులు కొందరుగూడుకొని ప్రతాప
 నారాయణపురంబున బ్రాకారగోపురోషశోభితంబుగా నొక్క గుడిగట్టిం
 చియందుగోవిందప్రతిమగావించి మంచిమహూర్తంబున ప్రతిష్ఠసేయనను
 రాగంబున నఖిలనియోగంబులుం గొలువ దానచ్చోట గొలువిచ్చియున్న
 యన్నరేంద్రుండందరుంబూచి బాచిరాజచటికిరాని కారణంబేమితాశివభ
 క్తుండననియో యిమ్మహాత్మవంబు చెల్లుతెరంగెరుంగఁగో యెరింగిలెక్క
 సేయఁగోమాకొలువుచాలించెనొనేల నిట్టియొడ్డోలగంబునకు రాకుండునే
 యని ఆగ్రహించి సలుకువిజ్ఞులకు బసవండ్లియై॥ క॥ చెప్పినయుడిగము
 సేయక । దప్పించెనొదొరముననుదలంగిచనియనో । ఉచ్చేమిజేస్వమాతని।

యిష్టమనోపేచిమించియిట్లాడుటకు॥ క॥ కరలింగనిష్ఠులగుశివ । శరణు
 లుబరదైవవితతశరణములకువ । తురొచొత్తురొకస్నులజా । తురొచెవుల
 విందురొవారిశ్రోవనహతురొ॥ గీ॥ హరునియడమవంకశక్తిబయం । డంగ
 నచటదక్కదక్షిణాధము । నకుభృంగిరాధుడేకలింగవెలంగ । మొక్కెన
 నగనింకబెక్కులేల॥ శా॥ ఘంటాకర్నుడనంగశంకరునిభక్తిశ్రేష్ఠుడొక్కం
 డుము॥ ఘంటల్వీనులనంటగట్టుకొనితద్దంభీరరావంబుమి । న్నంట్రమోం
 యంగశేసియారవళిలన్యధ్వానముల్ । వింటంజేర్చకభక్తియుక్తినమసంజెధా
 త్రిప్రైవెండియున్॥ గీ॥ అవనినరవత్తుముత్వరకార్యుడగుచు । వెలయుమహే
 ద్రమంగళమశువురమున । నెలమిలింగైక్యనిష్ఠావిష్టుడగుచు । నతనినియమం
 బుశెప్పచోద్యంబునవె॥ మ॥ తనమోలకపరదైవనామముసముద్యల్లిలబే
 రొక్కన్ననె । వ్యనినైనంగలచ్చించివైచునియతికవతికల్రమండంగనా । తని
 గేహంబుననొక్కటాహ్మణుడురుద్రంబాస్తపర్లింపుచుం । జనుదేరంతుడ
 పుల్లుకుండగుచుభిక్షాందేహియంచున్వెనన్॥ డ॥ అక్షయసంప్రమోదయు
 తుడైగృహిగావునభైక్షకాంతుకీ॥ భిక్షమువానగొంచుజనిబెట్టుగనొలుక
 డునన్యదైవనా । మాక్షతముల్వచించెనుధరామర ముఖ్యుడుదానికల్గిత
 తుకషికరస్తలస్థగితగుర్వగుదర్శికవచ్చబచ్చినక॥ ఛ॥ అదిగివిప్రలెల్లతగ
 వారడిబోవనుభిక్షకున్నిజా । స్పదమనకేతెంచినద్విజ్ఞామునికన్నముగల్రేనే
 నిభిక్షదయచుబెట్టగావలయునల్లరయంజిన । లేదుపొమ్మనాగదగవుగాక
 యిట్లుమిడుకంబడివాతవధింపవచ్చునే॥ గీ॥ అవనిబ్రాహ్మణానహంతవ్యయ
 నుసూక్తిచెప్పశేసేవేదమొప్పజరువు । నవనిదేవుశెప్పనరియమయనచిత్తు
 డతడుధన్యుడగునెయకటకట॥ చ॥ అనిమదిదూరగావగచియందరుగుడ
 ధరాధినాధుజేరనరిగిశెప్పినన్ । విధరావరడాయనబిల్వబంచివీప్రసినిటులే
 లచంపితివిబుద్ధివిహీనతనేమిదన్నజే । సెనతడుదచ్చగల్గిననుశెప్పముగాచెద
 శెప్పవేనియున్॥ చాపదము॥ సరసరనిను చంపెదనన్న । నరవరుగన్గొనినవ్వె
 లయంగా । నరయబల్కెభయంబించుకయంబారయనినెక్కడిబొంపరిబో
 వక॥ గీ॥ చంపితినినికటమెట్లైనచంపదగిన । యట్లదప్పునుచంపినయవ్విధం
 బు । శంభుడయెరుంగుననుగావజంసకతక । యతడుగాకేలమిచేతహతుడన
 గుదు॥ క॥ అనవినిజనపతియిం । కనితనితోబలుమాటలేలధాత్రిసురుజా । వు
 నకున్సరిగాజంపుం । డనవుడునారికలుగొంచునరుగుదెరువునన్॥ చ॥ హ

రులయింబుగాంచిదనియెంజనియెం మారభూభంబుదు | భారమదవత్తు
 డైపరమ పాతకుతో సరిచంపబంచెన | న్నరకదురాత్ముతోడసరినాకునుజా
 వవచ్చునయ్యయ్య | శ్వరయనుచుగరద్వితయిసంభృతతాళమలిచ్చు
 చుండగన్ || ప|| అప్పుడయ్యమరాజులింగస్త్వకంగజారియిచ్చమెచ్చి || తే-గీ|| అ
 న్నదేవాభిధానదురక్షరములుబలుకుభవితోడనినుమహాభక్తు నెట్లు | సాటిసే
 లంగదగునంచుమేటికరుణ | దనదువత్తింబుచొరచొరమునుచుడెరచె || చ||
 అరియమలింగగర్భముమహాప్రమదంబునజొచ్చియత్తరిక | నరపతిసేవకా
 శీయసీనాచుకభూమనురంబుజొచ్చెనం | చుగువడిగూడరాగగనియుగ్రు
 నివెవలజొచ్చువేగనం | బరముచొండుమూరెడహిమండనువేల్పులజిక్కి
 గ్రక్కనన్ || క|| నరవరమాశివభక్తులు | వేరవిడిపరదైవతములవిననొల్లమి
 కె | గురిగాదెయర్యమాఖ్యుల | వరదివ్యాంబరముగానవచ్చుటమరియుకె ||
 వీరశంకరయ్యకథ.

క|| మనుజేశవీరశంకరు | డనవెండియునొకభక్తుడవనివేలయెత్ | భ
 నదొతమువినుస్వప్నమం | దేననునతెండుపరదైవములకె || క|| తలపడుము
 ట్టమతోడం | బలుకడిదియనితిగాగబట్టినడచునాతలపొకబాద్ధునిసంటం | గ
 లగనిమేల్కనివిచారకలితాత్ముండై || గీ|| అంటగారానిబాద్ధునిసంటుగొన్న
 తనుచ్రవలపోయికుక్కమాట్టినఘటంబు | దానిగాల్పుటయెందునుదగవుగా
 దె | మచుక్కతనిశ్చయిండై యామణంబు || ఉ|| శ్రీనగరీమకేగి యతిశిష్టత
 రంబగు | టకేశ్వర | ప్రానమునన్జ్వలజ్వల నతత్వమహాయసపాత్ర | లోన
 వాసీనతనొందివెండియున శేషతరాయుధకృత్తగాత్రుడైభానుజవైరిసత్తు
 పుసుబాత్రత గాంచేనవంజక స్తితికె || క|| కావునభూవరిపర | దైవావలిజూ
 డంగవనగనంటకొదగమా | శైవులకుంగానివానిని | యీవిశ్వంబెల్ల నెరుగ
 నేటికిజెప్పకె ||

శివలెంకమంచయ్యకథ.

సీ|| మర్రియునుశివలెంకమంచయ్య యనకరకంఠభక్తుడుశ్రీకాశీలోన
 మనుచుండుకనువిసంబుసమర్పితనపనివేళ్లు భండించిభక్తియుక్తి | ముప్రొ
 బుబూజించిముదమునుబుడచు భూజనులువిస్మయ మందిసన్నుతింప | న
 ట్టుగొన్నిదినంబులధిగమింకగనంతన భవభక్తావేశమంగలించి || గీ|| శంకడిగ
 ద్రావిపరవాదిజనులుముకుక | గొయ్యయెనుటెక్కెమెత్తించిగోపవాహు

డీశ్వరుడకతఃవీరమా హేశ్వరోరు । పదమయు త్తమమసినిల్ప బరులుగనలి॥
 క॥ వడిబనిచక్రగదాధరు । గుడికడపెనుగుంపుగూడిగూర్చుండిముదం । బడ
 రగవాదంబునకు । స్పృడుభక్తునిబిల్వబంచగుద్యుద్యమై॥ చ॥ పిలిచినమం
 చిదయ్యెనని పెద్దయులేడొకమంచనాంహ్వాయుం । డలరుజవంబునంజనుడు
 నన్యమతుల్మదశాస్త్రప్రద్యతుల్ । వెలయగనెత్తిచూరొకనివేసరకందరక
 స్నియుక్తులిం । పొలయగజెప్పిగెల్చినిగమోత్తులు సాక్షులుగాగదేల్పుచు॥
 గీ॥ అట్లుగెల్చినపరవాడులంతబోక । చదువులునుగిడువులును నింకజాలుదృ
 ష్ట । మొకటైననుజూపగ నొపుదేనిగెలుపు । నిజమన్నమందయ్య గెలుపున
 ట్లు॥ క॥ మీవిష్ణునితనయంతన । మావిశ్వేశ్వరునకుంసమసర్పతిగేయం । గా
 వడినడిపించెదమీ । గావలయునుజూడుమన్నకథలేమిటికి॥ వ॥ అనిపలికి
 యీశివలెంకమంచన పంచశరహారు శరణులశరణంబులతఃకరణంబు నస్త్ర
 రణంబుగావించి చుట్వరించీజనకు నుద్దేశించియుట్లనియె॥ క॥ ఓరొరికృష్ణవి
 శ్వా । ధారుండగువిశ్వపతికిదండముబెట్టె॥ గారారమ్మనయపుడ । వారణగు
 డివెడలెబుడమివడవిడవడంక॥ గీ అట్లువెడలిమంచనా రాధ్యులకుఁమొక్కి
 యెతని వెంటనమచుచుబుజ్జనయను । జూచిపరసమయులుస్పృహచు నక్కిల్లు
 వడినడిచిరిల్చిపతివరుండ॥ క॥ హరుభక్తిసంయుతుడై । హరినీగతివిశ్వవా
 ధునగ్రమునకును । ద్ధురగతినడిపించుకపో । యిరయంబునమొక్కజేసెనిల
 యురమంటన్॥ వ॥ శివభక్తప్రభూర్మునుమాట యోటుపడకుండనాకుం
 డలీమండలేశశయనుంమంచన పండితులుపంచిన బనిసేసిబదుకుడునని వచ్చి
 భక్తిజిచ్చరకంటికి మొక్కియొక్కడనచక్క జాగిలంబడిలేవక చిక్కియుం
 డుట నేడునుండెల్లంబకాదెవాదులు నెత్తసత్తువలేక చూచుచున్నవారుగా
 వున॥ క॥ హరునకుబ్రతిలేమిటికిని । హరిరూపమసాక్షిభక్తులలిగినజడుగూ
 ర్చిరయేనిబ్రతుకు హరియింద్రరవిసుధాకరు లకువినుధరణీనాధా॥ ఉ॥ శం
 కరదాసివాన పరశంకరమూతికగలండతండు కోపాంకితదృష్టిగన్తొనినయా
 తుగామాత్రనయన్య దైవముల్ । మొంకముదూలివెయ్యలటు పృథ్విపయ్యుబ
 దునిట్లుధాత్రిని । శృంకతసంచలింపగన సహ్యతబల్లహుసమ్ముఖంబున॥ ౧॥
 జగదేకమల్లడనువా । డగణితమాయాబలాధ్యక్షై తొడరినన । జ్ఞగణితవ
 త్సమయులు । దిగులుకుడువమిగులకోపదీపితుడగుచున్॥ క॥ ఫాలాభిలంబు

హార్యజులుహారునధికారులమ్మువురును । వేదబాహ్యులుకతకలేవీరలెల్ల॥
 క॥ ఆయేవురుకర్తృత్వం బేయెడధరియింపలేనియీశుడుగల్గె॥ త్వాయ
 తనములుదర్శనములు । నీయిలసిరుమూడయగుటనిదియు నెరుంగఁగె॥ క॥ వి
 నుడేకియేవరుడ్రో । యనుశృతువుశ్యరుని శెప్పినట్లితరునిశె । స్వదేసిగనుమ్మా
 లనైవములన । జనపదవ్యాతములగుట చాసోముఖుచేన్॥ క॥ షీత్యజైవమేని
 మలమూత్ర । తతకినెలవగు నెజలముదైవంబేసిం । దగవగు నేట్టికాటబ
 యతిమరుసరచేతిగుంట యొదముసాగునే॥ నీ॥ అనలంబునైవలంబగునెని
 సర్వభక్షకుండన జనునేహించులమున । గరువల్లెనైవలంబు గాలిచీరలతమె
 డిక్పతీయైయొక్కచెసనియున్నె । యాకాశమదియైదైవమంద మేనియొన్రథ
 యంబునొందునెప్రమదాశిచేత । కషలాష్టభులదైవములసవచ్చున సంత
 తాటనపరిత్యనియతులను॥ తే॥ యాశ్శయింతటికినికర్తయైయొనెని । సౌఖ్య
 దుఃఖంబులకుజిక్కిరుజగుచున్న । యిన్నియున్నదైవములద్యోనేని యొట్టు
 కొకటి॥ యొకటిజనియించె జన్మజనకతకలయన్॥ నీ॥ కాకయొకకుగళగ
 ర్మ్యంబుమయ్యనేకర్మంబుజడవిదిగాదగతక । యెల్లనయెయెమేనిశేసిన
 వాని కర్మంబుపరచునొకతకగలదొ । శేదన్నద్రువుటియులేకపోవలయును
 గలడన్నకర్మంబుకతకగాదు । మునకర్మఫలముననుభవింపగజేయు హారుడు
 కర్మాధీశుడతడగతక॥ తే॥ కర్తకర్మయదునిమఖంబుజేసి దక్షసిదేరికుం
 డునోతరిడ్డిశిరము । గొట్టెనెట్టెనెట్టెనయొకోటకోటనికినిహరుని । శేరంగవ
 చ్చునోయగిసికొనుదు॥ ప॥ అవస్యహనుభోక్తవ్యం కృతకర్మశుభాశుభంబ
 నువాక్యంబు కర్మాశుభవావస్యకత్వసూచకంబుగాని కర్తుత్వసూచకంబు
 గాదు అట్లునుంగాకి (ఏకవేదంబు ప్రోనద్యోయ్యా) యనిశ్యకొటి జాటుం
 గావున కతకలకతకమదనమదహతకయకాక హరిపురస్సరసురితని యా
 వరంబునంబని పూసికొలిచి యుండుబతువులుగాని పశుపతులుగాని నీయం
 తృయంత్రణాపరతంత్య్రంబునంగార్యకారణ ప్రవరణతులై యవాంతరక
 తకలై చెప్పినబతులుజేయు వారుజెప్పినపనులకుం బుష్పలంబులకుంగతకలగు
 దులేకతకలుగాపి కి మర్త్యంబునందురసూన సుకలదనంబులకు విస్తృతము
 గాదెలసి యుండునదిజెప్పెనవినుండు॥ పత్త్రకోకిల॥ గోరబోవగగొడ్డలేటికి
 గోపవాహనుగుట్టులక । సారసాక్షమఖామరుల్ పరిచారికాకృతి గొల్చి
 యు॥ న్నానోవాంలగుశ్యచుట్టులపినాకినొక్కడనైనగ । న్నానోజెప్పుడుగు

ట్టులేల జనంబులెల్ల నెరుంగగాక॥ అట్లునుంగాక॥ నీసమాఙ్గిక॥ అప్రతిమా
కారుడగులింగమూర్తికి బ్రతిజేరించెడిహరినతగులెనయె । నిర్మలఃత్యనిష్క
ర్మదేశునకును దుర్మలదుష్టదుష్కర్ములెనయె । శుద్ధప్రబుత్వానిరుద్ధదేవునక
ప్రళిద్ధబౌద్ధనకుద్ధజినులుసరియె । జావుబుట్టువులేనిదేవదేవునకును వగచచ్చి
పుట్టుజైవతములెనయె । బ్రహ్మమాయాకారపశుపాశభతకకు బ్రహ్మవిష్ణు
పురోగపశువులెనయె । శంకరునకువిష్ణుకృతాశధరునకు శంకీతులై చనులెంక
లెనయె । బ్రహ్మయంబునొందించుబరమేశ్వరకును తత్పరీతయభీతులు వేల్పుబ
న్నలెనయె । అభిలగోళాగ్నిగుండగులింగమూర్తికినర్పించు నర్చకులమరులె
నయె నొసలయాడవకన్నుపసరించుహరునకు రెండుకన్నులవేల్పుతండమెన
యె । హాలాహలాగ్నిసహారసాహసునకు హాలహలాగ్నిదగ్ధాంగులెనయె ।
ద్రిపురవానవ భంగనిపురావిశ్రమునకు ద్రుపురకైతేయచాధితులుసరియెయం
భకముఖ్యకైత్య మివాపహరునకు యంధకాద్యసురభయార్తులెనయె । హరి
కమలజకపాలాస్థిధూషణునకు హరికమలజముఖ్యసురలుసరియె । యావిర్భ
వింపని యట్టియభవునకు దేవకీపుత్రాదిదివిజాలెనయె । యభిలంబులోగొన్న
యట్టిలింగమునకు లింగమధ్యస్తులొలైంగులెనయె॥ గీ॥ యెలమిసర్వేశ్వరకున
సర్వేశ్వరలెనయె । రమణసర్వజ్ఞుతోనసర్వజ్ఞులెనయె । భూమిపోడ్డలదేవుతో
సోమనాథు తోడసరవత్తురే వెల్పుకూడగొడ్లు॥ వ॥ వెండియుహారసర్వేశ్వ
రభవపరశుర పరమేశ్వర పశుపతిశ్రీహరిదేవాది నామంబులు దిక్పరవేల్పు
లకొక్కండకైననుంగలవె యందియెకాదు (తద్విష్ణోఃపరమంపదం) బసవి
ష్ణురకుం బరంబైనపదంబనియును (పశ్యంతిసూరయె) యనకృతార్థులిట్టిమ
హదేవుని భావంబులంగాంతురనియును వేదంబుచాసాదంబులు సాదరంబు
నంబలగవినియుచుంగు మతులయియసచ్చాస్త్రంబుల జెప్పంబడ్డచందంబున
వొకుక్కపాలుడొక్కలంబోసిన వోషలబునవోనాముమేసిన మోసంబునం
బొడమినమతిభ్రమణంబుననొ గానికొందరు మందభాగ్యులు సద్గోచాహ్వ
లునగువెడబంపు బాడజులు దేవతాతారతన్యంబులు దప్పజెప్పదురవసీశవా
రలప్రచారణభాషణంబులు వినంబనిలేదు విడువుమనిహరియును॥ గీ॥ హరికి
పునభకవత్సమునద్యుతత్వచును । నిజంబుగగల్గినమనుజనాథ । శైవవరుడ
గుమాభ్యుగుశౌపమునను । బుడమిబదిమార్లుదనకెల్లపుట్టుచెపుమ॥సీ॥ సా
మంబువిష్ణోః పితామహోయనపితామహుని గుదంబునమాధవుండు । డతో

జన్మించి యధోక్షజుడనునామమవనిలో బ్రహ్మతమయ్యెగాదె । యదియేల
యదితికినిం దానుజుండునై జననంబునొందడే శార్ఙ్గపాణి । బాధరాయణు
డన బ్రభవింపడేకొరి ద్వాపురంబుననెల్ల వారువినగ॥ గీ॥ నియ్యగమనందు
కృష్ణాఖ్యుడయ్యెగాదె । విష్ణునిలయంబునందుతద్విష్ణు పదము । గోరిభజియిం
చువారికేమారవైరి । యొసగువిష్ణుత్వ మొందుదురొక్కొక్కరు॥ ఉ॥ ఎక్కడ
వట్టియన్ననగునీహరి బన్నములిన్నిబాములున్ । నిక్కమశానివాబభిమి నెండ
యొసర్చుటకానరేంద్రయీ । వాకులసాక్షియొక్క మునిపత మున్నిననా
చ్చిమచ్చయై ముక్కునబాయదెప్పుడు నరాధిపవెండియువినుమ్ముజెప్పెదన్॥
మ॥ తగదూర్వానుదురుక్కిణీముతముగాదన్ను న్నెడిచ్చండిపె । న్నొగలంగ
ట్టికశాభి ఘాతములచేనొప్పించుచున్వీపుతో । తెగయంగొట్టుచుబండియెక్కి
దిశలందీడ్చించుటల్ ద్వారకా । నగరంబెల్లనెరుంగుగాని నృపతీనామాటలేకా
దికన్॥ గీ॥ వ్రసమనుపమన్యమునిమహాతపముజేసి । పాలమున్నీరుభవ్రజేతబడ
సీక్రోలునవుడు । లొడబడయాదినా రాయణొఖ్య । గళమననబడమియడే
కేకరించి॥ సీ॥ హరినిజలంధరుండనురాక్షసేశ్వరు డలయించిచంపడేయంబ
రమున । జలజనేతృడుజరాసంధురాజినినోడి కామించుకొనడెదుర్గములగ
ములు । యిభదైత్యముఖులుకైటభదమనునిబర పరెపలుమార్లుబవరమునను
వృగజాతిధండాలమగు గార్ధభమున ప్రాణమువట్టివనండె॥ గీ॥ నవ్యశాస్త్రిచ
క్షమునవైవవీపొంగి । చక్రమపుడువిరిచివైచిదధీచిత స్వన్నడింప । బెగడితన
ముసయెరుగక తెగువజేసి । పారిపోవండె వెన్నుండునందియగుచు॥ క॥ సురబ
లమునసురబలముల్ । బారిగొనవివమారగించిచరహుడమృతం । బురుడయ
నిచ్చినమెచ్చుచు । హరిమగటిమబోయియాడవయ్యెనుకాదో॥ క॥ బలిగిట్టిభూ
తలబిమ్ములగొన్న యథుంబువలనమరవైరిభూ । వలయంబుగోలుపడిఘన ।
జలధిసారగవలసెగాదె జనులెరుగన్॥ తోటకము, అలికిదాద్విజహత్యకుల
వై నేనగలంతయు నేమ్మిభ్రమింపం । గాలమునిండినగ్రకులనబోడె । వ్రాలి
ననెవ్వగరాముడుభూమిక॥ క॥ పోటరివిష్ణునిమాయ । న్నాటకమునకేలభ్ర
మసినారోజనులుక ఘో । రాటవినోక్కనిషాడునియేటునల్లండెలోకమె
ల్లనెరుంగన్॥ సీ॥ వెన్నముచ్చిలిపోయి వ్రేతలనెలయించి రంతకాడనిశౌరిశం
కలేక । నందికేళుడుతననాసానిలమువెంట వీడువండాతండెక్రీడబార । హరి
దానదయివంబుననబల్కియరు లింగమూతిక గానగలేక మోసపోడె । హ

రుదెక్కు యుగములనాత్మజునర్థి చి కొలువడె మేఘమయికుధరి ధరుడు||
 మస్కియ నుబరిమార్చి మారవైరి | యంత్రసంతకదల ద బ్బినట్లజరిత|
 కనుతకరటిక ఫాలంబు గా దెహరుని | హరిలతికాంత రాశంబునందు వెల గ||
 క|| శరభాకారంబుననరి | హరిజిత్రవధంబొనర్చి యీతనివర్ణం| బరుదార
 హరుడుదాబ్బుట | శరభాధ్యాయంబునంద జదువగవినరే|| ఉ|| అంగజవై
 రిహస్తమున వాదివ రాహముఘోరదౌంప్రమై | పుంగద్రవిక్రమాస్తిభర
 భంజనుశాస్త్రః రోశమందుఖి ట్వాంగమభంగిమండువన జారిశరంబుశివాం
 గనింగగా | నంగబడంగశౌరినయనంబు మహేశ్వరుగలవ్రాలగ|| క||
 వనజాక్షుడైవనినగా | వినవచ్చునెహరు మమున్నువిష్వక్సేను|| | ఘనశూ
 లంబునబడబొడి | చినింగికెత్తినతదగ్రశీమన్నుండు|| క|| అత్తరిగలకేతనగ
 తి | నెత్తురువరపడెమహీశునిసపత్నమున|| | సత్తుగనింతయుగనియు|| ప్రే
 మెత్తహరింగర్తగాగమరికొందరిల|| క|| సమధికరాద్రోద్రేకక్రమమునగు
 ద్రుండుహరిహరంతంబునవే | దములుమొరెట్టవెట్టుని | సమయించుటహరి
 హరాశ్మశంకునకయ్యె|| క|| పన్నుగయజ్ఞస్యశిరిచ్చిన్నంబనిశృతులమ్రో
 యశ్రీకంతుమయ | జ్ఞోన్నతిపురుషుంబొరిగొని | జన్మంబునవెన్నుశిరము సరి
 ద్భంపందే|| ఉ|| ఆరిమహాద్వరంబునమదాంధమునన్మరవైరిమస్తక | చేద
 మునొందడేహాశునిజేతనశండెయంగగనేలగ | రోవయలెవ్వరుగజహారో
 పహతాత్ములుగాకయతుడి | మేదిగైత్యుంబిడిన మించిసురాచ్చితలెత్త
 జాలిరే|| గీ|| మించినుహిమించిన్మరించిమించి | పంచమశిరంబుకృంపడే
 సంచులును | హరిణమైకూతునరియింపనజునిశీవ|| | మభవుడేయడేతొ
 గమృగనాభుడగుచు|| ఉ|| అతనిమానసాత్మజుడహంకృతినంగతినున్ననుష్ఠ
 సం | జాతునితేనుడెగివుడుసత్యవీనుతుడాత్మహస్తసం | జాతముమీదికె
 త్తిధరకౌరియదైవశున్నదద్భుజం | బేతెరువద్యేనోముని జెప్పవినరెశి
 వకేతనంబులన్|| భుజంగప్రయాతమ|| అక్షియావలేపాధ్యుడైరావణా
 భ్యుండుమాదేవిగంపింపనుబొంగికైలాసమ|| | మీదికెత్తంగసర్వేశుడంగు
 ప్తసందోత్తడభీతిసంతోభమొంన్|| గీ|| మలహరుగతోడమెండొడ్డిమారు
 మనలి | కంతుడేటేటగాలంగగానరాదె | కాలుడేతులకైచంపగాగాదే
 శూలి | శూలమునగృచ్చియిచ్చులసురలుదలక|| నీ|| దక్షుడుగ్రోద్విందల
 గొట్టుటకుషీసా మేషశీర్షముదెక్కుభాషలేల | యభిలలోకా తుండనగు

దుదాననభృగుకన్నులు గెలకడెకాలగళుడు | శివదూషణము సేయఁజేసి డ్డ
భద్రుండు పూకుపండ్లునుపోవబొడివెగాడె | అతిసత్యమునజత్పా గ్రణుండు
దాననగాడ్పుకాళ్లునునరకం దెహరుడు || గీ || ద్రోహిదత్తునిచేరాహుతులు
గ్రహించి | కుడిచిబాహులుజింహబుగోలువడడె | అగ్నియనిమిషపనిచే
య్యినదితిముకుర- | చెక్కడెవీరభద్రుండుచక్కగాగ || క || అమృతకిరణంబు
గణంబున | జమరదెవిధిభామముకుర-స్వహాచన్ను | న్నిముషంబుచగోర
డెరు | జ్జమునకుంబమరాకముగులసఫలతనొడక || వ || వెండియుకడ
ర్వంబునందిండికై యజ్జభూమండలిందండతండంబులై యుండుదుండగళువే
ల్పులంజెండివైవంధెయంతయుకాదతండెల్ల లోకంబులవెల్లి ముఁపుతలఁపు
నం బరతెండుగంగాకల్లోపినీఁల్ల నల్లనకరపల్లవా గ్రంబునంగబళించిజగ
ద్రక్షణాద్ధుగా చూల్చిగీలించడె మరయునర్వ సర్వంసహాచ క్రధుగ్ధాస
హస్త్రం పితంబగు శేషభణి తీ ముద్రికంగాలించిదిటికిన వ్రేలందాల్పం
డె యనియునుగాక మింటిదెస నొండొంటిగూడకవ గ్గుంటవడి పొడగట్టు
కట్టడిరక్కనుల పట్టణంబులు మామనొక్క పెట్టుచరిగట్టి వింటనంటుకొ
నుగెంటులేనితమ్మి కంటితూపు మోరమంట పాలుకావింపడె యః యు
నంగాక యు ధిమధన సమయుసముద్భావ ప్రధూతభూతశ్శో భీతి
మూల బగు సోహహలంబు జంబూధలంబు మ్రుంగుగతి మ్రుంగం దెయంతి
యకాదు అంధకగంధకుండు రుజలంధరవ్యాఘ్ర జటాలాసురాదల శంప
డమొత్తి మోదరలాడం దె యింతేసిపనులకుం గంతుహంతగా వలదతని చి
రుగణం బొక్కండెననుం బుండరీకభవాండంబులు దివియందెట్టం జాలున
ట్టుగావున మాదేవుడొలువేల్పు లేందును లేకభూరవణ యింకొండుశెప్పె
దనాకర్షింపుము || చ || హరుడొక బుండునిత్యుడుమురాంశకముఖ్యులనిత్యు
లొటకున్ | సరియగుగావొకంస మురఘస్కరవాగ్రవణా స్తిమస్తకొ | త్క
రధరణంబుదానదియకాడెతలంపగజ్జానకంబుశం | కడడనదియ్యసంహృతి
కిగారణమవుటకుగ ర్తయాటకున్ || గీ || అవనినాయకయుషవన్యుడగుముసీం
ద్రు | చేతశివదీక్షవడసెరాజీవనేత్రుడింద్రనీలంపురింగంబునిష్ప్రభ క్తి | నజ్జ
నిడికొలుచుముప్పొద్దుశ్రద్ధశోడ || చ || హరిహరువేయిదామరలనర్చినసే
యగనందునొక్కపం | కరుహముదకురవైనతనకన్నుబ్రయంబునబెల్లగించి
త | చ్చరణముబూర్పచిష్టుఘనసాహసభ క్తికినిచ్చిమెచ్చిశం | కరుడొసగం

దేవక్రమును కన్నును మున్నిటియట్లయుండగన్॥ వ॥ మరియు మత్స్యవతా
రంబున శ్రీవత్సలుండు లంకాద్వీపంబున కంకణాకృత వాసుకిమచ్చేశ్వరనా
మంబున ప్రతిష్ఠయె నర్చి పేర్చిన నెట్టగొలువంజే కూర్మావతారంబునం గూ
ర్జనాధుదార పాథోనిధిప్రాంతంబునన్నివ్విభక్తియుక్తుడై భజయింపంజే
రామావతారంబున రామచంద్రుండును శ్రీరామనాథుసేతుబంధంబు పై
సంస్థాపనంబుజేసియు పాసింపజే యింతకమున్నున నడుతుండునత్యంత తా
త్పర్యంబున క్షీరా రామంబున రామేశ్వరునారాధింపంజే ద్వారవతినూరం
త ప్రొద్దుగోవిందేశువీనివే శుతుంజేసియాసక్తి సేవింపంజే వెండియు య
లంఘారబ్రహ్మేశ్వరుం బాదుకొల్పి పూజల సలుపంజే యట్లయింద్రుండు
నత్యంతతాత్పర్యంబున నిండ్రేశు నెడపడని భక్తింబూజింపంజే వ్యాసుండు
మహాశిల్లాసంబునం గా శిష్యాసేశ్వరుంబెట్టి నెట్టిన దాస్యంబూనర్పంజేవా
రు వీరనకనకలమును మనుదేవదానవాదు లాదిగావారణాశితమతమ బే
ళ్లంబింగప్రతిష్ఠలుజేసి యాసక్తిగొలుచుట లేట బెల్లగాదెకావున భావభ
వభంజనుండు దక్కనొండొక్క జేల్పులకెక్కడి కర్తృత్వంబేడయు పా
స్యశ్వంబతండయచ్చితుండై యభిమతార్థదాతయగు నిదీనకలశాస్త్ర పురా
ణాగవనిగవస నిద్ధంబు॥ గీ॥ అట్లుగాక నిష్ఠుడైన నుడిధియైన । నేరికేమియొ
సగిరీప్సితార్థ । మమరషనుజదనుజయ్యుకొర గాడల । కీశంధియ్యెకున్న నీప్సి
తములు॥ నీ॥ అక్షియుగంబుననర్చింపగాళి దాసునక కన్నులరాసి సారదినాసగె
ననురక్తిశివనాగమయ్యకుబ్రతిసోమవారింబకన్నలువారికిడేభానునిసేవింప
బోనికుప్తమడంచివినుత దేహముమయూసునకిచ్చె । బాణుడప్పుడుకరపల్లవం
బునరికినతనికప్పుడయీ దేనంగజారి॥ గీ॥ దండగీర్తి పహరిచేతదలగనట్టి నేత్ర
రోగంబుహరియించెచిత్రమనగధూపమొసగినచేఘటతోడగూడగొనిచన
డెయోహిళయ్యనుదనదుపురికి॥ క॥ అవనిందేవరదానికి । దవఃధియొసగంజే
బాసదప్తమికిమహా । త్వపుడగుచుమిండప్రాణం । బవలీలకులాలగుడయా
ఖ్యునకిడే॥ క॥ కరికాలచోడపురమన । బరగింపడెపైడివానప్రమథులువెర
గం । దరయంబునదగనెక్కాడు । శిరిగద్దెయ్యొసగె బసవజెరమజేగ॥ క॥
మునునిహ్మవ్యకుగానే । క్షిసములుతనపురిగవనులుదేరపింపడెచ । య్యజ్ఞం
మ్మయ్యచేజచ్చిన । వనమృగమ్ములగొనిచనం దెస్వపురంబునకు॥ గీ॥ మా
ర్చితోభయకర్మకుమారపాల ఘూర్జరునితంత్రయుతముగాగొనిచ । నడె

యట్లపిళ్ళనయవారుయను। మహాద్భుతగ్రామసహితం। బుగాదన్నుకలపికొన
 డె॥ నీ॥ వరగొండపెరుమాణినరులెల్లనెరుగంగ గొనిపోవడెతారకుధరము
 నకు। మ్రోలబాడగమెచ్చితాళంబుగూడ శంకరుగొనిపోడె స్వప్రరమునకు।
 పోడశగణంబులసొరదిపీఠంబుల నిలుపండెనేడునిశ్చలతనుండ। తేరసగణము
 లవీరభక్తికిమెచ్చికైవల్యమొసగడెగారవచున॥ తే॥ పొంచిచ్చగమునకైనిద్ర
 బోవకున్ను। చెంచునకునీడెశివరాత్రిసేవఫలము। చచ్చభక్తులకథశిట్టివెన్న
 యైన। గలవువానినయేటికిగణుతిసేయ॥ క॥ హరునకుసరిగలరనుటయు। ప
 రగగనేకాళ్ళవాదపరతయుహరినా। హరమయుడనుటయునజ్ఞత। యిరు
 నాగుమూర్తులునుమహేశుడనుటయు॥ క॥ దుష్టమనుష్యులలోకోతక్కు
 ట్టమహాభక్తసంతతికిబోల్చుటద। తక్కువరోక్తులువినుటయు। సృష్టిచాతక
 ములనుచుపేరరుశిష్టుల్॥ గీ॥ పిలువబంపంగనిటమరావలసె। నేమినిగలదు
 శెప్పుడన్నభూపాలుడ। న్యమతులమోములుసూడనయ్య తగులువుడు। తెల
 లువాంచిరిపెదవులుదడిసికొనుచు॥ క॥ గామచిడనట్లులందరు। మేమరచివ
 చింపలేకమిన్నకతమతమ। మోములుజూచెడివాదుల। కామహితగాంచిల
 జ్జితాననుడయ్యెన్॥ గీ॥ త్రొవ్వడిగితార్కికులుకుక్కగూసిదప్పుడెచ్చి కొన్న
 విధంబైనదికుకూమాలి। బాచరనుమర్త్యమాత్రుగాబలుకబోకి। ద్రోహమా
 తండుప్రత్యక్షురుద్రుడతడు॥ క॥ కొలువునులిమకనవెరసెన్। బిలబిలతార్కి
 కులుదానుబిజ్జలుడేగెన్। మలహారుభక్తులుబసవడు। నలఘుడుబాచయఃయు
 నరిగిరార్యులుబాగడక॥ వ॥ ధరణిన్పోడ్డలదేవుబాచ యవిచిత్రంబైనచారి
 త్రమె। వ్వరుసద్భక్తసభాంతరాళములలోవాక్యవ్యగావింకృవా। రరయం
 గావినరంతకప్రథితవాహద్విజ్ఞెటతకంధరాం। తరళీమాదృథరజ్జుబంధవిలు
 తద్భుంటాఘటాతార్కరముల్॥ స్రగ్ధర॥ బసవశ్రీనామధేయ పరిమితవహి
 మాప్రాణలింగాంతరంగా। బసవశ్రీపాదకప్రభవయుగళ సద్భావచాస
 క్తచిత్తా। బసవశ్రీమత్ప్రసాదప్రచురరసనిధాపానసంప్రాతదేహ। బసవ
 శ్రీలింగదత్తోల్పణకరణగుణ ప్రాణదేహాభిమానా॥ క॥ నేదపురాణాగవసం।
 పాదితనుతనూక్తిరచితబసవకృతసుధా। స్వాదనశుకసంతతన। మ్నోదతశి

శ్లోకము

వ భక్తి లము కై విలోలా॥ మూలిని శ్రీ దమయంతవృత్తా సద్వృత్తా యుక్త
చిత్తా॥ యమనియమస మేతా హారపుణ్యప్రధూతా । సమదతులమహిశాన

వచిద్వ్యస్తపాహీ॥ సమహితమహిమా ధ్యానతతోద్భూతమాధ్యా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసా

దలబ్ధనిబంధనశైక్తియు కశ్రీవిశుపర్తిబసవనా

చార్యవర్యసత్పుత్ర కులపవిత్రసోమ

యనామధేయ శివకః ప్రణితంబైన

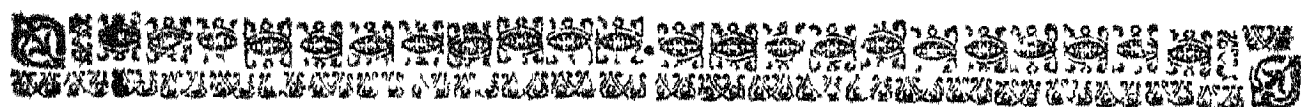
బ స వ పు రాణంబను

మహా ప్రబంధంబనందు

వష్టసుశ్వాసము

సమప్తము.

(*)

ప్రొ. ర స్తు.

బ స వ పు రాణ ము.

సప్తమాస్వాసము.

శివ గమయ్య గారికథ.

శ్రీనందీ కేశ్వర పదధ్యానా॥ దీనాంతరంగడు బవీరహిత । జ్ఞానాం
బికసిర్మలిత॥ సూనాశుగపాలకునికి సోమారాధ్యా॥

గీ॥ దేవమున్ను మీరుద్విపద గావించిన । బసవరితయేనుభవదను
జ్ఞ॥ పద్యహృదయకావ్యభంగినా నేర్చిన । యల్లువిన్నవించునవధరింపు॥ చ॥ మరి
యునుభక్తగీతమణి సమంచితకీర్తికథనుండుభక్తులం । దరుగొనియాడుచుండ
మనునన్యుడిలక శివనాగచయ్యనా । వతలునుదారమూర్తిక బసవప్రభుచే
బ్రణిసంతోషించుచుం । దరుగనిభక్తివృత్తిమెయినిష్ట ఘరాంబుధిసొలలాడు

చున్ క॥ క హ వేడుకనతడుండగ॥ బుడిబుల్లంబోవనట్టిభూసురుకెల్ల॥ న్వడి
జఃబిజ్జబునియె॥ కు॥ డుమచ్చరికముననిట్లుగూగిరిపెలుచున్॥ ష॥ వినుభూ
పాలకపెద్దభక్తులనుచున్ వేవేలచందంబులన్॥ వినుతెంచున్బసవండువారిగని
నన్ వేమొకుగవార్డించిపో॥ యనయుచ్చిష్టముతోడనేగుడుచు దానిట్టిట్టిహా
డయ్యున్వ॥ చ్చుచించంబున నిన్నుదాయజనుడెంచు॥ జేయుసిద్ధాంతమల్॥
ఉ॥ పారుపురంబువీధులును వచ్చుచుబోవుచు క్రొవ్వునన్చుము॥ జీరిక్తనైనచే
కొనరుసెంబలిసెంబలి నాకుమాగినీ॥ మారవిహీశయీపురము మాలల
పాలయిపోయెనింకనా॥ చారమువర్ణభేదములు సాగుటయేగతి నీదుమేది
నీ॥ గీ॥ రాష్ట్రకృతపాపమెందును రాజుజెందు॥ రాజుకృతమువురోహిత
రాజీదగులు॥ గాన నెరిగింపవలసెదతొర్పుజనుల॥ శిక్షయొనరింకీశన్న
జెందుసిన్ను॥ క॥ అనవినిజనపతిమనమున॥ గనఁచుబసవయ్యబిలువగా॥ బం
పుడునా॥ ఘనునిశివరాగమయ్యం॥ దనయందలమందునుంచి తాబరిచరుడై॥
క॥ నడతేరగాంచివిపులు॥ కడమయొకింతయునుమాల గలుపఁగానీకడకత
నిందోడుకనిదెవ॥ చ్చెడుమదిభయమింతలేకశిబికముమీద॥ గీ॥ నీవుజూడం
గనీరీతినేగుడెంచు॥ వాడుమాబోట్లనెరుగునేవనువతీశ॥ శంకలేకయతడువ
ర్ణసంకరంబు॥ సేయుచున్నాడుదనకట్లుజెల్లుటెట్లు॥ క॥ అనిపలకవిప్రవర్ణ
ము॥ దనపడినడలేరనతడుతనమోసలచా॥ చ్చినగాదానరిగికెలిన్॥ జనపతి
గొలువిచ్చియున్నసమయమునందున్॥ చ॥ నడకగడాయనచ్చుశివరాగమనీపికి
నాసఁబుగా॥ మడిచినిజాంగవస్త్రముసమాదరణంబున బెట్టిభూపతిన్॥ బా
డగనివిల్వనంపితి విధూమిపతిపనియేమినావుడన్॥ గడుకలపింకిజ్జబుడు
కన్నులంపులురాలిట్లనెన్॥ క॥ ఆదినవర్ణయవర్ణవిభేదంబులేసేసేడుపే
రొగన్నవియే॥ వేదములుచెప్పనమ్మిక॥ గాడకటకంబుమాగలపఁజనునే॥
క॥ నీతలనవుట్టెనేవును॥ కేతనసరిభక్తియిట్టికిల్చివచునకు॥ భీజనింపక
యెట్లవి॥ నీతులమీరున్నగుోయునేవషణంబుల్॥ క॥ పండునెమీరుండిన
భూ॥ మండలిమోమోటకతనవరియొండనకి॥ స్తుండటగాకనవిబసవండు
బలికెసధిపుతోన వార్యుడగుచున్॥ గీ॥ మనుజనాయకగొడిగరమాచనాశ్య
జెనటియుత్తమ వశజుంజేయుదలచి॥ స్వర్ణభేనుగర్భముననవ్వసితనిచి॥ దా
నిసిండగముగ్ధుగ్ధులుబోసి॥ గీ॥ పోయెబూర్వాశ్రయంబంచు భూతలేశ॥
యట్టిగామాంత్యజకు మ్రొకియంతబోక॥ దానియెంగిలిదగ్ధముల్ద్రావిర

తీయః । గాక యధేనువును గడిఖండలుగను॥ నీ । వండంగదరి
 గెడువడువునజెండుచు నొండొరుచే వ్రేసియుబ్బు మీరి । పలతసోమా
 సులబలగంబుభాగంబుపెనుకచట్టలుబ్రహ్మవిడులపాలు । వాలంబునాధ్యయ
 నవర్గంబునంశంబుకోలెమ్మువేదవిటోక్తిసొమ్ము । బిరుదుప్రభాకరభట్ట
 యాధీనంబును రముషడంగాలయొజ్జసొమ్ము॥ గీ॥ పక్కావ్యక్తరణమువారి
 పాలు । మారుతోకలునుజిల్లి గడ్డత్రేకులవంశంబు । పక్కాముకురలుప
 ర దేశివరులపాలు॥ గీ॥ అనుచుగోహాశ్వజేసిఫయట్టియూర । మాలలిలద్రాట
 మాలలుమరియబచ్చి । మాలలునువీడ్చిమాటలుమానవేశ । వినగబాస
 గునెయొట్టి వెర్రికైవ॥ క॥ పేదంబులొనెంచుం । జోతిషమునుజాతిధర్మను
 గతులుచడ్చే । దోడితమతానాకావాస । మాదరమానజెప్పుమంటివిప్పిధివి
 నుమా॥ గీ॥ పేదచోడితజాతులువెలయురెడు । ధరబ్రవర్తనమునునివర్త
 నముగాగవరుసభవకర్మజడువ్రవర్తకుండు । ప్రకటశివసంస్కృతము
 నివర్తకుమనువ్వె॥ గీ॥ సకలవణంబులందునుశంభుభక్తి । వితతివణం
 బుయెకుడురీతతేశ । భాగ్యహీనుమచేపట్టబసిడిలోష్ట । మైనగతిగాదెభ
 క్తిహీనులకులంబు॥ క॥ హరుమారటనిగ్రహములు । హరుభక్తులులోకము
 ననరాకృతులై యీ । ధరదోతురుగావుననరవరితన్నాహస్కృషురుగవ
 చ్చునెమీకున్॥ మ॥ కరికింబందిసమానమేహరికికుక్కల్సాటియేహేళి॥
 పరభిద్యోతములిడచుదుగునకున్తత్త్రసంఘాతముల్ । సరియేక్రందలు
 గుగకున్ప్రతియెవెచ్చల్వార్ధితుల్యంబులే । యరయంగాశివనంగమశ్చకైవ
 ర్దోగుగ్గీశయినాడయి॥ క॥ సురభికిసూరదుష్టులు । సరియసగాదగునెదే
 వసాలముతోడన్ । జారయనెబచ్చలిహరహర । పురహరిశరణులకుదుష్ట
 భూసురులెనయె॥ గీ॥ ఒక్కశివభక్తునకుకోటియ్యుసురులు । పాటిగారని
 శ్రీపతిపండితయ్య । పచ్చడంబునసిప్పులుపట్టడేయి । నంతఫాలాతుసత్స
 భాభగ్గంతరమున॥ క॥ శివదేవునిసద్భక్తుల । భవనంబులమెలగునట్టిమమికం
 బులకున్విపరింపగసాటిగారీయవసిసురులవనినాధముదియెట్లన్నన్॥ గీ॥ అ

కల్లిదేవయ్యగారికథ.

ల్లహానరశపురాంతరమున । కల్లిదేవయ్యనానొప్పునుచునొకధ । నుండు
 రుద్రాపగావతారుండుగాని । కనుగొనగమత్యమంత్రుండుగాడతండు॥
 క॥ ఉరగముకటిజప్పురమున । బరమేశ్వరుగేహసీమచాయకయందున్ పర

గ్నాతులించిన । బసమునగరచికరచిచంపుచుచుండున్॥ క॥ అ నూన
ముగాకనిప । మ్మదమునజనిమదనమధనుమంచిరమందుం । గదరంగసార
గమాయన । పదమాయహిగరచిచచ్చెట్రజలరుదందన్॥ క॥ కరుణాకరు
డగుటచునీ । యురగమునకుచనువులొసగియున్నానొకా । గరమగ్నినీశుభా
క్తిస్థిరమతిమనుచుండగొన్నిదివసంబులలోన్॥ చ॥ తమగృహదానియెప్పటిచి
ధంబున భాండముగొంచునర్హుల । బ్రహ్మలకునేగుచోనొకధరామరుజేం
తనుసోకదానిధాం । డమచటవైచిపించికలడంచువిధాతి విధూషి తాంగి
యై । క్రమమువవేరెనూత్తునుటికైకొనిక్రమ్యునీటికేగగన్॥ చ॥ అదిగ
నియాపురంబుద్విజులందరు గంటిరెకండక్రోవుధూ । త్రిదశుడుతన్నుజోకన
నితేంపున దానిఘటంబుచైచిభా । స్వదమలభిస్మభానితమనల్లికయైచురి
యొండుభాండముం । ముదమునసంతరించుకొనిమాకలుసోకకయూరకేగ
డిన్॥ గీ॥ అగ్రవణులకీతరులచంటగాదు । గాకయతరులకంటగాగాదెద్ది
జుల । నిట్టిధర్మంబులిలబుట్టెనేమియనగ । వచ్చుననుచునుధూసురవకామ
వుడు॥ చ॥ కలియుగరుద్రమూర్తిగతకల్మషవతకనుగల్గిజేవునిం । బిలువ
గబంచుటల్లనిమాపరిచారుల నాగడిలగా । బలకరొకళ్లుబామునకుప్రచా
ణములిచ్చిననాడమేముని । స్నిటకడగంటినాటికినినేడమిముంగనుగొంటిని
వులికా॥ నీ॥ మంచివాతనిమిమ్ముమన్నింతుమేముమీక్రించుబోయతమమ్ము
గొంచగపడె । నంటనిప్రదుగానుసాక్షాద్వశిష్ఠునివంటియుతకృష్ణవిద్వత్త
ముందు । ప్రేదులవారిదామోదరవజ్ఞులుజోదుత్రివికమసోమయాజిసమిధ
లకేగుల్ల సంకులనేగంగచాత్రోవదానుదకంబులకును॥ గీ॥ జనుచునుండవారిన
ద్యకరముదచ్చు । దాకెననుచుమీకురాసీనేత్తి । కడవవేసిధస్మకలితాంగి
యైనూళ్లు । ఘటముగొంచునేగెదకములకు॥ క॥ హీనులముట్టసజేల
స్నానముచే చుంగవలయునద్విజులకునెం । దైననుఃప్రలుముట్టిన । హీనున
కునుస్నానకృత్యమెచ్చటజెప్పుక॥ గీ॥ నీతిచందంబొయిధర్మనియతిలాగొ
వేదబోధితమొపురాణోధితంగా । బూటకంబులొయిదియునెవ్వోటనైన
కెల్లునేభక్తులకునిట్టిప్రలదములు॥ గీ॥ తగవుగాదనికాకమీదానిపుట్టు । మా
ల్పరేయెప్పుడును పెద్దమంచిగాదు । ప్రదమిదలక్రింగుగానిట్లునడువదగున్ ।
యెదురెదురమిమ్మునేనుండుమింకననన్॥ క॥ ఆరాకాశ్వినికల్గిజేవుడిక
నేలాసంశయంబుంచుభూ । దేవానీకముతోడనిట్టులనువాదింపగరాకుర్వినం॥

చాచిత్ర వేమడ గారి వాసి-సాక్షి నా మనిక్కుంబుభా | క్రావాన స్థిర కరు
 రాతి-చివ్వ గుంట గా నెట్టి చోటికి || అట్లునుంగాక (బ్రహ్మణీచరంతీతి
 బ్రాహ్మణి) గలం మి రుద్రాహ్మణ్యం బెక్కడిదీ మిరియివార లేనిపరబ్ర
 హ్మణీబంబునరిధకంబు పన్నసింప కుదారుపర మేశ్వరుండనబరమాత్ముండ
 న బరబ్రహ్మణ్యం బరమాత్ముండగు సాకాతుండకాని యొండొరుండకా
 మ వినుందు పరశబ్దంబునట్లు పదంబుగావున పరమేశ్వరునందు వత్తిం
 చుగాని తక్కున మా విదాని పనిభిల బర్హిర్ముఖులయందు వధకన బు
 గాదు పోకాకట్టి మోదరాది దైవతంబులనెల్ల జీవాత్ము
 ల గావకొనించుగాని నన్నసామాన్యండగు హరుండ బ్రహ్మంబును
 చిరించువారు మాయామాన భుభక్తులు పెండియు ఖండశశిమండనునా
 ప్తవాక్యములు బ్రహ్మణీపరిబ్రహ్మణీధిపతి యనియియును బ్రహ్మ
 చ్యుతాదులం బరదైవంబులుగా సంభాషించు మీయందనిండితంబైన బ్రా
 హ్మణ్యంబుబొందుపడుదురు ప్రకటనాభి ముద్రితులకైన జాతకూద్రత్వంబును
 ప్రేతనిర్మొక్షంబైనసియు శశిరద్రులనొల్లనిప్రల్ల దులమిమొట్టుమట్టువచ్చు
 మీతో నేగాడ మాటలాడగూడు గృహభక్తులకుమీకు నెన్ని చాల్ల పెట్టువట్టి
 గుట్టు పెట్టు తొనివట్టు పెట్టక యాగాదనంగతిగిరి లేని నొరెత్తుడాయనియ ని
 ర్వాచ్యంబుగా బలిస విప్రకట్టునెరిగి ఉ|| అక్కడ మొట్టుమట్టుకుని కాకికి
 కల నేరి మాక గు | కుక్కనిబలితప్పలుకు పంతమునొక్కటిగాగ వేద
 కం | కల దెన్నె యొర్పిస పేతకు గా జనివింతుగాకమీ | కుక్కలచే
 తురాదీ కడుంబి చా సురయ్యలక్తుడా|| గీ|| దాసిచైదమనకుదాసినినిలి
 పింది | కిరకెళ్ళకెళ్ళ మావనికడు | బరగముల్లుదీసిపదరడనినధం | బ
 ద్వాగీకు-బడలాదియి క|| అనికల గల్లి దేవుడు | వినివలరాచువిప్రలా
 రవిదాగమ ల | ఘన భక్తునిండ్లమక్కల | కుసురోకలిపాటయట్లుకుంభి
 యనుచు || సీ | త ముంబి వేదిపితా మహాయుక్తక్కజేట్టువిడుచుబిలుచిట్టు
 లనుచు | శుచ్చి రెకంకతోచ్చిష్ట మయభోగ ముచ్చి రేపావోపయోగ
 యుచ్చి రెయోగ మోతక్క స్వ సంచారయెచ్చి రె మహంసావిదూర
 యుచ్చి రెవేదసాచిరసహితయెచ్చి రెజనుశ్శోగహిత|| గీ|| యని
 యెలాంగిచ్చుకాత్రలోకనేకడంగి | వచ్చిశునకంబుడనిపాదవనజములకు||
 మొక్కుటయు వానికరు శాసనుగ్రవారి | నొలలార్చుచుబలికెవిప్రాశీవిసగ|

మ॥ ఏవేదంబయినన్ స్వరత్రితయభూయిష్టంబుగా నెత్తుమా । యీవిప్రావళి
 మోలనన్నవినియోయింతేకదా యట్లనేయంచున్ వినుడంచుదంభతనుండు
 శునకాకారస్ఫులికరుడ్రుండె । త్రేన్వేటకన్కమలాసనస్తుడగుహృత్పద్మ
 మకహారునిల్పుచుక॥ సీ॥ ఆదికుండలిశక్తి నాకుంచనముజేసిసూర్యచంద్రు
 లవెలిసుడియనీక । నాసాగ్రమునదృష్టి నాటినిల్వగ జేసిమేరుశృంగాగ్రంబుమె
 ట్టునిల్పి । జీవునిబరములోజిక్కజొక్కగ జేసిధిన్నభావంబులబిలుకుమాన్యు
 తానునుదానయైతన్మయావస్థుడై యానందబాష్పాంకితుండునగుచు॥ గీ॥
 మృదులమధురస్వరంబులజెదరకుండ । త్ర్యక్షరమునాదబిండుక శాత్కంబు
 వైనయలంకారసంసారమాచరింప । నంతలోననయావిప్రులంతసంత॥క॥
 కృతదండనమస్కృతులై । స్తుతియింపుచునుండముగ్యజుర్ముఖ్యచతు । శ్రుతిత
 తిప్రాతిపదక్రమ । గతులననుష్ఠించెకరుణకౌతుక మెసగక॥ గీ॥ అప్పుడాకల్లి
 దేవయ్యయతిముదమున । దగునుతగునీకువేదపితామహాఖ్య । ననిరివిప్రులు
 చాలించువేదపాత । మనుడుబాలించిఁమొక్కొ తదంభ్రలకును॥ క॥ ధర
 ణీశముట్లుధరణీ । సుగులయెదురవేదచయముశంకముచేతం । బరగజడివిం
 చినిజమం । దిరమునకుంజనియొక్కే దేవయనిరియుక॥ సీ॥ అఘవైరిగిద్ధరామ
 యగాదిమతమునఘెకాళి రాగలదొక్కొక్కొక్కొ । దాకిగురువిడిదీనిమహత్వ
 మేమనిజెప్పవచ్చునోజనవశేష్య । యదియునుగాకమహాకాళయాశ్వఁడుజం
 బూరసుండుదత్తమయమునను । సారపీఠముమేయసారమేయమువేదరా
 జిదాకినివాలాజలంబు॥ గీ॥ యాత్మభతకవాదమునైతి శీయ । నష్టదు
 చితసూక్తులదియకదసి । చతివెగానభక్తసదనకుక్కలతోటి । పాటిసేయు
 టెట్లుమేటిద్విజుల॥ వ॥ వెండియు చిత్తుండననొక్క భక్తుండు సకలవేదపు
 రాణశాస్త్రపారీగులయిన విప్రపుంగవు లొక్కొక్కొక్కొక్కొ మక్కొంటి
 భక్తునకుం బ్రతిరారనియనేక హేతుదృష్టాంత వాక్యంబులం బ్రీష్టించిమిం
 చిననతనికిం బ్రత్యుత్తరంబిచ్చు తెరంగచ్చుడకయున్న జిన్ననారాయం
 బాయనిమచ్చనంబురంబెచ్చ వెరుగుచుగిట్లని॥ గీ॥ చదువుగలవారుతమనను
 శక్తినిజముగల్గ యందురుగల్గనికొంబటండ్రు । యదియునక్కొక్కొక్కొక్కొవి
 దితగాక । దృష్టులుగానిమాటలతేగదువాను॥ క॥ అనిపలకుప్రప్రలంగను
 గోనిశవచిత్తుండునిత్యకొనియొకకడంద్రా । సునబెద్దభక్తుజెప్పిపి । ఘనపీఠ
 లుదీయెత్తుగలిగితి రేనిన్॥ క॥ అనవినియెప్పురివిప్రులు । గనయొకకడయొక్కొ

దానిసరిగాలేరై । రసభక్తపాదరక్షల । శేనయనగానెట్లువచ్చునీధూమ
విబ్బవాచయ్యగారికథ.

రులన్ క॥ ననుజేశశరియుగోబ్బా । రనుపురమునవిబ్బవాచయాభ్యుదయమునుద । ధ్వజతరచారుచరిత్రముననుబోటులుజెప్పబోకనగుదాటరయన్॥క॥
ఐనఁ బ్రస్తుతి మొదలిన । మానంగారాదుగొంతమాత్రంబైనన్ । నానేర్చునెట్లుజెప్పెన । భూనాయకసావధానబుద్ధిన్ వినుమా॥ క॥ జంగమమహాప్రసాదమ । యంగమప్రాణబుదనకునై యే పొద్దున్ । లింగవిలీనమనస్కృత । నంగదజయనగ్రహారమందధికుండై॥ క॥ అప్పుమనుష్యలకైవిధి । కల్పితవణాశ్రమాదిగతిబాసిత్రయీ । జల్పితభక్తిస్తీతిసం । కల్పవికల్పములబాసి క్యకుగడునిష్ఠన్॥ క॥ ఆనూటరెండూడమూడూడపదియామడందునై ననుభక్త । గ్రామణ్యార్చాకృత్యము । లేమేగలిగిననువినిమహియ్యప్రీతిన్॥ చ॥ ఆవిరళభక్తిస్థస్థమనిజాంగముల గల యంగబూసిక । కావివరవత్సకంధరశిరఃకరబాహుయుభస్థల బులక । శివునదభక్తనంగపులజెప్పలబిల్లలుదాట్చిబండిపై । పవడపదాల్పరిల్పరచుబచ్చెనగానెయ్యెట్టియందులన్॥ క॥ గొడుగులునుపందిముత్రల । పడగలుగలయ గనిలిపిబలిమికలిమినా । వృదుడెక్కుడునందీశ్వరు । దడబరపగవచ్చునంగదకుగోడెలకున్॥ నీ॥ ఘంటలుమువ్వలుఘల్లుఘల్లుని మోయంగంధరాంతరవిజయంగల గొట్టి । యంఘ్రులనందియమొందగ బెట్టినపదరముల్కొమ్మలనవధరి చి । చితగజ్జియలపేరరుతదాలిచికోసకొమ్మలనపరంజీకుప్పెలునిచి । రుద్రాక్షమాలికారూపితసౌవణికపటములనొసల్లనుబడిలపరచి॥ గీ॥ యుగ్రవాహనవినిమయయోగ్యమైన । యుట్టికుర్రలగమిబండిగట్టిబండి । మోలచాంగుభళార్చటుల్ మోయజేసి । యూటపాటలుసొగయింపనచటికరిగి॥ చ॥ హరిచరణాబ్జశేఖరుని జాలికమంటగ్రమొక్కతత్పదాం । బురుహజలామృతంబునదిబొంగుచుగుత్తుకగుంటగోలిత । త్వరవశచిత్తవృత్తివరతాత్వికశ్రీగురుతుల్యజంగమో । తరహరిభక్తశేషగతకౌతుకజాతమభూతలింగక॥ గీ॥ శుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధసమిద్ధసుప్ర । సాదసంఘంబుగాంచియొగ్గొదమొదవ । త్రివిధలింగప్రసాదనతిస్తవాస్త । త్రిమలసంహారనతిరస్తుతేయలంచు॥ క॥ ఓలికినడించినయునిచిన । సులితనుతజంగమప్రసాదాన్నముగం । పలమంచిమంచిబండిం । గొలదికిమీరం బోసికుతకవ తోడక॥ ఉ॥ ఎప్పటివాద్యఖానములు యెప్పటి నేమిధ

నంబులుకయుగాం । తాపృతిఘోషభీషణములై చెలరేగగవందిబృందము ।
 ల్వాపుగనప్పటప్పటికిఁ హేయనదానివేటకవెల్లిలో । దెప్పలదేలికొందుజ
 సతీవ్రతగొబ్బరికప్పురంబునన్ ॥ ప॥ అట్లుదెచ్చినప్రసాదంబునం బరంబునందు
 ముప్రోద్ధ నుపయోగించుగింపచులైన మహీనిలింపులు దమతలంపులందమ్ము
 లనువ్వులింకంబులం ముమ్మరంబుబుడిబుళ్ళంబోవు సమశంబున॥క॥ అయ్యూ
 తిపెద్దభక్తుని । కణ్యనునమహాత్మవంబుకరపుటఁట । బాచయ్యతి నెప్ప
 టట్టుల । చయ్యనచృటికి నేగినంత్రమయ్యుతుడై ॥ క॥ చరలింగమంగళశ్రీ । చ
 రణసరోరుహపరాగసంవాసితభా । సురమస్తకస్థలుడై । సరసఁబగుతద్గణ
 ప్రసాదంబెల్లక॥ గీ॥ అవఁబడకుండనలపచిముంచిబండి । మీదిపొపిఁకయివ
 డినిండబోసి । ముందటట్లబండిముందటబిబ్బ । బాచయ్యనటనమీరనరుగుదేర॥
 క॥ గొడుగులగొడుగులసందడి । బడగలుబడగలునుమిగుల పలుమరునింగిన్ ।
 ముడివడఁగంగళవాద్యము । లుడుమార్గముదొడుకపాటలా సుపరిసులియన్ ॥
 క॥ పాయక నెడినెడిఛాగుధ । లాయనురావములు గళలితధ్వనులన్ । హే
 యసురవమునటయు । ఘేయనుశబ్దములువాగ్ధికిలమోయగన్ ॥ క॥ బొబ్బ
 లునార్పులుచెలగగ । కబ్బులుగొబ్బూరినడుమనుత్సవములతో । గబ్బియ
 బ్బిబ్బిబాజయ । కబ్బరముననేగగాంచి నీచుటవివ్రుల్ ॥ చ॥ వినుచ వీరికర్జన
 తపీనులచిల్లులుపైవ నేడుగ॥ న్నోనబడియెన్ భళీయనుచుగుంపు లగ్ననధూ
 సురాలియా । మనయళుజేరబోయిమునుగందు మొవిందు మొయ్యినిచ్చుమయ
 నువుదలంప తత్ప్రధతయట్టుల నున్నదినిబ్బడంతెటక॥ ఉ॥ కెడికేసే గబో
 యెదతోబెక్కు దెరంగులబండిచన్నిపై । దండులువచ్చు నేజనులుదల్లడనంచె
 దరిందుమాళిధ । క్తుండొగిజచ్చెనొ మొరలుగూతలబొబ్బలుకబ్బుకట్టిచ
 ద్బండనమేలయింపనిది ప్రల్లవవృత్తియకాకయంతయున్ ॥ ప॥ అట్లుగాంగ
 గొంగనింబొడిచివంగని వ్రాకందిగిచినవారి తేరంగునం బొంగిని గినెలంగులు
 దెలంగకూతులు సేయఁబయ్యేమివిచ్చల విడిమీరమిమ్మామెచ్చుకొనుంబెచ్చు
 పెరిగివిగుబడుచుగొడుగులుం బడగలతడబడబుడమి వడవడవడంకం దం
 కవడతేరం గారణ బేమి చరవచక్రవర్తిచంపంబున గంగధరచంద్రిరంబున
 కందరుంగనుం గొనజనగలవార మోడికుర మూలినభంగిమామగ్నహార బు
 జొచ్చివచ్చుటకు మీకుజనవిచ్చినవారెవ్వరు కులభక్తులయెండ్లును గలయం
 గదేలిబండిపైనిండబోసి ట్ట పుట్టంబుపైజుట్టివట్టి గుట్టిడికొనియోరు గాక

విశేష శేషమా! కల్లశివీ సవర్జను నికాయ్యముతా. రుముచేరకంసది । దృఢన
ముల్లకనన్విశిఖపావకశిలలుమంటలేచిము । ప్పల్లెలుజేల్చినట్టిక్రియభగ్గనగా
త్యేమేషమా! తలొనన్ ॥ ౩॥ అప్పుడవీడినకచ్చలు । దప్పంగాదోకొనుచువల
మడిచికొన । తొప్పుడకగారిమారపు । దిప్పలపైలచివరిపిజేవతలెల్లన్ ॥ ౪॥
నికరిజరిల గుఱియింప కెక్కి-కెక్కి-కెరీశించి నిట్టూర్పులుదట్టంపుగాని గుడించి
కించివాకుచి లనమాఖండంకజులై తనులోనందొట్లని శిఖర ఘోషంబులభా
షించిరి॥ నీ॥ శ్రీధర భట్టిల్లచిచ్చు ముచ్చునుడించెమాధనప్పనయిల్లుమంటగల
నెగుండుగోపి గుఱి డిశెగమనిపోయె తొడ్డుభాసగులుఁల్లుదొలుతమండె ।
మునగ శాశాన్త్రి కొంపబూడిదెసెక్క బ్రహ్మన భట్టిల్లుబుగ్గిగలసె । వానన
ప్పన యిల్లు వానమసే ॥ క్కె-సోమ యాజులయిండ్లసొంపుదరిగె॥ గీ॥ త్రేమల
ప్ప బట్టసుకొకి వొలిసె । కివుటనాదిత్యకూచిమరమువొలిసె! మాచ్యతా
డలగే యంబుపూచుమయ్య పచ్చబన్యలికకల్పపాకగాలె॥ ౬॥ వానపుభట్ల
యింటబోవధకన మొందినకన్ది మాసకో । వాసమువాసముల్ । మెసవివా
యనశంబునవచ్చివచ్చి సవ్యాసులవామనాఖ్యుల యంబులగలఁబుగబొంద
జేసిత । గాఢశితమంటపస్థలముభగ్గముజేసెనువిస్మయంబుగ ॥ ౭॥ అశవము
వారిగృహంబుల । గుశదస్థలపన్నయొజ్జకొంపయనుధరా! దశబొందజేసి
ననలము । వశమేవర్ణింపనెట్టివారిలకైత ॥ ౮॥ ఈడాడయనగనేటికి బాడబ
వర్గంబువాడభస్మంబైనన్ । గోడలుజికెనుదూషకు । లీడేరంగలదెభక్తులి
చ్చంగినియన్ ॥ ౯॥ అనిభక్తులుబ్రేళయానల । ఘనకీలలు గాంచియార్చుగణము
లపగిడిన్ । ననముననలరుచుసింహ । ధ్వనులొప్పంజేసిరప్పడుద్యద్విజులెల్లన్ ॥
౧॥ ఇలువెడలంగనీకతమ యిండులలోననచచ్చవారునిల్యెడలియు బారలేకన
డువీధినజచ్చెడువారునగ్నియాదలల । ఈడాయడగ్గిగులదల్లడవందుచుగు
ళ్లుజొచ్చువారలుబలు । గడ్డముల్ గమరగ్రక్కునబావులుజొచ్చువారలున్ ॥ ౧౧॥
చేలములు గాలశివభ । క్తాలిమరుగుజొచ్చువారునట్లవయవముల్ । గాలకయ
మున్నశివభ । క్తాలయములపంచబొంచియలరెడెవారున్ ॥ ౧౨॥ తనువ్రలదరికొ
నిగాలం! జనిభక్తులశరణుజొచ్చిజరిగెడువారున్ । మునుమునుఃబిచ్చబాచయ
వెనుకడెనన్ని లిచిశంఖవేడెడువారున్ ॥ ౧౩॥ చిచ్చనవెడవిడచచ్చుచు! చచ్చి
యునిబ్బంగినగముసాపకయావి । ప్రోచ్చయనుభక్తతతితో । పచ్చరమిప్ప
లత్యజించిమంజులనతులై ॥ నీ॥ పప్పకొమ్మన భట్లబొప్పన వ్రేడియుదచ్చ

టాదెనదొప్పపెద్ది । వంగళాస్త్రీనగడియంగపిన్నియుం శెప్పకూచియు
 సింగరాజు । అబ్బనమంచియుగబ్బుమైలాగుండుడబ్బరాదిత్తుండు । బ్బనయు
 నుబొడ్డురాఘవుడుసుగడ్డయుపెద్దియు నడ్డగారాదెనీదొడ్డకూచిగీ॥ వీరలా
 దియగుచువెలసినగొబ్బారి । ద్విజులుభక్తజనులేదిక్కుమాకు । యనుచుదీను
 లగుచుచమరలుబ్రహ్మణ్య । హీనులగుచుభక్తవరులజూచి॥ క॥ దిక్కులకు
 నోళ్లుదెరచుచు । నక్కటకముపశులగావుచునువగతో । వెక్కుచునేడ్చు
 చుచ్చేకుచు । మ్రొక్కుచునిట్లనిరిరాదలురోదనీంజన్॥ క॥ దీనులనపగతన
 మృజ్ఞాపలదుగ్గనుల నధికజాడ్యలశ్రేయో । హీనులమగుసత్యదురభి । మా
 నులనపరాధయుకులనుముగావగవలదే॥ క॥ శిష్టసవప్తీదూర । బ్రష్టులక
 ఘ్నలనుసుగతబాహ్యులనుకోపా । విష్టులనష్టవివేకుల దుష్టాత్ములచుమ్ముగా
 వుచుగీ॥ గీ॥ ఊరుజనమేజగుతీతిపోతముండు । గాడుధారివోయు
 టకల్లనేకునీచు । కరుణమాకగ్రహరంబుగాగనోసగ బరగుభారముమీబ్రహ్మ
 వ్రులమచుచు॥ గీ॥ అచుచునావిప్రజనులుసాష్టాంగవినతు । లభిగావింపిలే
 వకయల్లుయున్న । జూచిలేలెండనుచునిబ్బబాచశౌరి । యాప్రసాదంబుకంజలి
 మాడగీ॥ గీ॥ సుప్రసన్నాత్ముడైయటబూడదడవ । యాప్రసాదాగ్నిగ్రస్తు
 నుగారి॥ గీ॥ గోటమైవచ్చినిబ్బబాచయ్యగారిహస్త । ములయందునీలిచె
 ప్పిననీలి॥ క॥ పాదులనిలబెంబుల । జూపట్టెదొంటిచెట్ల జూడరెవి
 డ్రన్ । గూపాలకయిదిమొన్నటి । బృహపారంబేండ్లననవలదునుమీ॥ ఉ॥ మా
 బహుగూలగామి పురమర్దుగుగొల్చినమాలరెంటికిన్ । మాలడుపెరివుమాలడ
 నుగొల్పగొల్పివులెచబెజ్జ । మాలబుభక్తమాలడనుమాలలయిద్ధరద్రా
 టమాలలున్ । మాలంమాలలన్ బయిసుమాలినమాలలుబచ్చి మాలలున్॥
 క॥ మాదరచెన్నమసాత్తున । శేదీయ్యకయంబకళముశివుడు గొనడెయి ।
 భూదేవాభయబోధల । మాదేవునిభటులజన్నెమాలలనంగన్॥ క॥ భూదేవత
 మాడరదూడయ్యకధ.

సురియువియభువి కూదరదూడయ్యమనంగమహివెలయు । దరియ్యోదార
 చేరితమెట్లిన । భూదేవుండొకడుకుప్పుభూయిష్టుండై॥ క॥ పరగుచునొకదిన
 మునన । రధారాతమునబశువువెనుకందాజననదిమా । దరదూడవిభునిగేహ
 ము । చొరబారుడునరుడు దానజోప్పనజనుచున్॥ గీ॥ అమ్మహాత్ముడర్థినాడిన
 జలకమురోంపి । తొడలుముచుగద్రొక్కివెడలియా । పుద్రిప్పికొనిసిజావాస

మనకేగియడు | సుగడిగికోనగనాక్షణంబు || ౬ || కుష్టువడంగి పాదములుతో
మలకాంతివహింపరాద్విజ | శ్రేష్టుడుపెన్నులున్లు కడు శ్రీలముః కొడనితద్దిశాన
తన | దిష్టవరిష్టబలకమున జేలుపురాతనమానవ ప్రభావ్విత్తాశ్చమదలన
తదియ్యపదద్వితయాంకంబునన్ || ౭ || తనమేనుగెడపియచిడా | ఘనావృగని
చనియెదానిగనిననపనయ | ప్పవమాదరదూడఃకుయ | దిసజలమలగ్నం
కకుష్టుడిగెపూర్వమునక || ౮ || ఆదిత్యునకుననూహయ | పాదాంబుస్సస్తిగు
ప్టువానెననంగామేదిని టింకిమి | మాదరదూడఃకువహివామహనియ్య
ముగ || ౯ || అంజరులుచినుకేసేతుగ వినిచః శద్వాగిగ్నంకివిగతావయుతై |
చనిమనియేడున్నురుగా | దనుజారులుసురియనినలెధరణిరాధాగ్ని
ధ్వితోపలపానసభీమనాభు | డంగులుకొడ్డవిప్రులకంకంబునచ్చనమా
టనినరకో | ఎంచరఫక్కువండాశులైయికిర్మమామి || ౧౦ || నానవే
దులునాగబరగునిపితముడాశాసధంబునరుగుపుడు | శ్వచయ్యానా
నొప్పుశంభు భక్తుడొకిడు పపినసద్భంబుచవిధియుశమాగ | శలభునైవే
ద్భంబుసద్భక్తిసయమచ విచవిధిదనుసామజేదిగాచి | తద్దప్తగ్నప్తదము
సంధిలకయుండజొప్పవనైవద్యము || ౧౧ || నదిగనుంగొని కలపి చియా
ద్విజుండు | శ్వచచుడబులుబులుంసంబువండువదియు | ఎమ్మబొడని
జెప్పుమాటుదని | నిట్టికివటాశ్చకుడుగునియిండు || ౧౨ || అంతలమనం
తనూత్రవ | తనమాత్రకశ్చక్రమపితవధోవశిచా | స్వినాధింబుకలం
దొ | పుంబడగాచిమగులు శ్చిర్యముశో || ౧౩ || నామజేదులపద్మశ్వప
చయ్యగారిశ్చిరణాంబుజనులకు | శరణొన్నశ్చిష్టాదైవారిచేసి | దీపవడ
సితత్పరమప్రచండప్రభావమునను | సద్ధితోమప్పదీయారుల్లవారిగొని
పోవడేయూశుకొల్వనకును | నామలేది నీమప్రాదుభకంబునసహరిభ
క్తిగతివినుమవనింధ || ౧౪ || శ్వచచుడే యునెవధక్తిసహితుడైన | ప్రహ్లా
దోత్తముడిశ్వరోవాస్తీలేరి | సప్తజుండైశ్వచమనినాటిరాడు | చచ్చసే
యంగనిదిశాస్త్రసన్నతంబు || ౧౫ || విరియును || ౧౬ || ఉద్భటదేవుడనలనరుద్భ
ఉద్భటాగ్నినికథ.

వమారుండుగౌరవోద్భుతిమధ్యదూర్భవదమిదయః ద్యుగ్భవమయఃడి
తనిమహిమమననివిరామ || ౧౭ || బల్లకిమనపుమనకులు | బల్లధండగు
భోజమనుజబల్లగునవిత్తో | ల్లాసితజేసెదద్దత | బాల్లభ్యమునలననం

దశసింహముదగఁ ॥ క॥ ఆశీశంబునగలర । వాడులవేదాగమానివాదం
 బులబో । నూపుబుమెదీనిసకలజ । నాద్యమైయెందుమందుః పరమం
 దున్ ॥ క॥ బాణసజొమ్మమునునతి । యోగేశ్వరునుబసవోకకంబాదును
 విలశ్చాము । గురననులకు । గాఢునలూపరిర్పికారాకృత్యైః ॥
 క॥ ఆబోలశ్చగర్భణమన । శత్రువుముసేసియిట్టులింబుట్టెనొద । న్యాయా
 రమగుగదెచ్చు । శ్రీతివాగకుపాదనియదగన్ ॥ భక్తమునకు
 మాళికః బాయనీయమేనులొనశం । భుక్తుగణంబునంకడః పోవగనీ
 యదువిత్తవ్యధివో, పస్మకముఖ్యమగుకాశంవదతః జనవీయగట్టినం ।
 దస్మితస్త్రముద్యుమిదత్పు వీధిగా చెవేడుక ॥ క॥ పరశశుభక్తి
 రయి । స్వగుప్తుమనసరయకాగనిహితగోష్ఠి । బరశశులగుచుపగన్న
 ర । పరమాసహజిత్తవృత్తివిహరింపఁగ ॥ ఉ వారలవృత్తిలంబిపరవా
 దులహీనకులూదగుడిసం । సారముచే యుదన్మరచెసంధ్యజపంబలుతా
 ద్విజవృజే । యూరికానకధరుకూరికయన్మద్రమమమమభూ । ధా
 రునిగాంచిదేటపడఁబుకలంబుదెప్పేరిసన్ ॥ య పరిపతి కలుదామరలవీ
 నులశేషకవర్షిరామయిట్టనునె వాక్కుల దారివణివణితొట్టివీన
 జే । నివసన్మృత్యువైదియొగ్రుడున్నధిప ర్మముల్ । పింగళగన్వి
 వేకగివిగలంబుచన ద్విపాఠగ ॥ గీ వారిచాక్షరణాంబి జనుపతీమ ।
 దాశ్మగు నినిస్సోమోపుజ । సేయదుంకలలలుపుడగన్ము ।
 గలంబునెట్టెంబునెట్టెంబుబొంది ॥ నీ॥ భోబాదనస్వరిమానురులా
 గుగలకన్మృత్యుమనసమచ । నాగింకరభూమికమచెం
 తరెగ్గణుల సుచ్చమోపలంబ । నాగిటాపరాకామెగిజేవి
 యుశేచంద్రకానదూరునాక్షణబ । పరమానందవృత్తిలంబు
 నకేగనన్మదరాధ్యరగిన్మృగీ భూమిలించిటపరలమందు
 నుండినాగిలిగాకయిస్సరనుచు వెబివేచ్చె । వేయియొయ్య
 వన్మృతకలకమసినికావనిపము ॥ క॥ పరశబుహితంకైయటవి
 టపికిబు నకునుదచ్చినిగియి । తటగతచేర్చిగూడవ । కటకెను
 నానిపేడుపెట్టలుదనెనా ॥ చ॥ అవినిః పుమాతన నరాధితోనచు
 ర జయివటంబునన సమూడువేలు సపముల్పసింబిచిముచ్చుచ్చుదేదిన
 మనజెల్లినొరమకుదిశ్యపదంబును చెన్నుడుబ్బునో ॥ యనుచునుగిన్ననేమోక

డుచాకటిచీచ్చువచ్చివేగుచున్ || స్రగ్ధర || నః పోక్షిన్ లేక   ంశోజిజ్జిదపన్నే
 డు నేవచ్చు మాత్రంగలితత్వద్వేగేకేంఁగఁగజనరనిలనన్   ౧ మాత్రుప్రళక్తిన్ |
 దలిశాఘభ్యాంశాడై నింతలుకిగియొక నేదక్కనేడూ   ౨ మాత్రులకున్ || గ్
 లాస నానంబులిగె దఃకున్ బోక లేదయ్యెండ్రి || నీ || ధనగూడిత   ౩ మాత్రు
 ప్పిలః ధను న్యెగడనీన గాచికులకుంచి | నట్టి తేరంగ న్యె నారంగబుడి
 చియర పడిగ్గివయనున న్యెమగయు | నిండబిడికిఁండ   ౪ ల దై ని వాని జాడ
 య్యెరాత్రుల్బుదిసికి | చాళుబిడ్డలిగన్న సంత నామ న్యెమోయివః శలక
 యియవః మీదః గీ || నెల్లు ఫరి ముంతు నేడ్వక యెట్టులుందు | నిత గాలం
 బునుండుట మట్టుల న్యె | నేమి నేయుదు వడిచి రెల్ల శివుని | నేర బోయి
 సరికిట్లు జేవుక వలెనే   ౫ || సర నాథనీవు చాళొక | పున పార్థము నేయుమే
 నుబోయెద ఫరిఁగు | న్నరు పాలికి కావ్యంబులు | దరికొల్పు మగారవా సిద
 ట్టముమీదన్ || ౬ || అవింగ వెలబడియరిగిరి | చాళు మీ మన కేని జనగల
 ప్పహృ | ద్వనర మవా యు నేళ్ల శు బాడివసుమ జే కి కొనుట బ్రా కదనభ
 మున్ || ౭ || అవిభోజరాజు హీలొంబు నెదనె కంజక ండిముల్ |
 గనగురుశ్యముల్ వాఁగిఁగ్ధః భీశిఖ కూచ్చి నట్టిత్రా కెని తన నాంబ గానుచి
 లక్రేవబముండుక నారె శ్ల శోడన జికిలి ము కోన్చిను దటాంబ నభూతము
 ధూత హధునిన్ || ౮ || చేర భజింపు మండవృషసేంబ ము పుత్రపు లి   ౯ గ శత్రు
 భూరుచా శాఖలంది విరిపోయిని హేవ్వరుగాంచి | మొకె త | త్సారకృ
 పక గణేక పదసంగ   ౧౦ || నెనుదృటయ్యిచి | ప్తరమహత్వ   ౧౧ || నివెసా
 నుజరావళిచేత్రధూధుజా || ౧౨ || నికరముమరియెగ నొహరక   ౧౩ యయినవె
 లయుగాక   ౧౪ ధరుభక్తు   ౧౫ | డొక్కడుగలడవనీధర   ౧౬ యిక్కపట్వజుల
 కాతడ వెరిసుమీ || ౧౭ || విద్వాసుండాకర డానగ | రద్వామనాదు బావు
 రాము నేనం | సద్విధిబట్టుక జనివియు | నెత్నాత త్సలునలుకునదియెట్లు
 న్నక || నీ || విధిగ పాలముట్టి విధుమాలిభిక్షుంబు చేసి నకిధవట్టు జెప్పగాని |
 శాశిమూల మనవిప్వక్సేని బొడిచె త్తిహారిమన్ని గొన్నచో పేనగ   ౧౮ | డంబ
 జాక్షుంబులిన   ౧౯ సింగిక కాలుచాచుట   ౨౦ మును గాబుమ   ౨౧ గాని | ౨౨ గంక
 కాశిం   ౨౩ మారుమడి త్తిగ బాపి పెరికి చేపట్టుట చేర   ౨౪ నందు   ౨౫ గాశివ్యసుం
 డు   ౨౬ రిసరిగానవ   ౨౭ | ౨౮ ముం   ౨౯ మొద గా   ౩౦ శనృజా
 మునమొట్టి   ౩౧ ముం   ౩౨ మున   ౩౩ మున   ౩౪ మున   ౩౫ మున   ౩౬ మున   ౩౭ మున   ౩౮ మున   ౩౯ మున   ౪౦ మున

మయ్యందుశ్రీహరియని యెగువానిశిరము దెంచివశిపు శెప్పడెల్లడు | నరసిం
హుడైహిరణ్యాయనును గారి గారిండుటయు శెప్పుగాని | యతనిశరభరూ
పము దాల్చి హరితిత్తివై నినపుద్ది శెప్పుడు జనులు వివగ | వినుపక సర్వంబున్
మ | ఎంబును గానివిషునహస్త క్రిల్పక ర్తు || గీ || హరుకనండుజగత్తులకచ్యు
తుండు | కలకాయను గానియితిసికలకశంఘు | ఉనడువిశ్వాభిధానుండనం
తుడగుచు | గాంవిశ్వేశ్వరుడుకాలకంతుడనడు || క || హరియని హమాయ
యను || | హునె పరిశక్తి యును గానిగతి | శ్వరవైరిమాయయను
నా | పు శక్తియగు గాగలుకడుండుయొక || గీ || పారివారుండు న నొకడ
కావాడుగా || | హరిహరి యంక హరుకయ్యెనహొకలుడు | పక్షపాతముప
లుమాగానిలును గాని | శిశ్చిత్రాధికావలహంకానందకుండ || నీ || కడువకయీ
రీతివిధుమానిరించిండుచిచ్చు పల్లకుభుజువిసనహింప | జాలకకగ్రయ్యజయ్య
నగదిసియాట్రుజంపు టవహసబుద్ధి | పుస్తకంబుదహింసజాలియుపాప
మునికృపిశ్చయుండయిక్రిసివాని | కొంకతనచేతిదొంక బొడిచిరాదిగి
చితచ్చీన్మంబు దెంచికడుపు || గీ || చించిశలయందులోనగీలించిగుడు | నగ
నావిల్లమైబూవులగుచువెలసె | నిదిమహీసురులెగుగ రేయలమివేయు జను
లభక్తులగొండాడమనుజనాథ || గీ || వరియమను జేశవినుము కెంచావియెనె

భోగి దేవయ్యకథ.

డు | పురములో గాపురంబుండుఘాసురుండు | భోగి దేవయ్యయన శేషభోగి
భూష | భక్తపదభక్తిభావచానత్తుడగుచు || మ || అతడారతిసంగజంగమస
పర్యాసక్తివతకంపంగక | శితికంతుండుతదియ్యహృద్ధరి పన్వీక్షింప వ్వా
రించిపం | చనరాపిందినలింగమత మెడమైనంధి చిరుద్రాక్షముల్ | శితభ
స్కంబును దాల్చియ్యజ గతిజెప్పిర నేతేగన్ || మ || కనియాభోగనిభక్తి
శోబహుననుపారంబుల్పించినా | యనహంసంబున మోచికోన్న శివ
జవ్వంబుక వెనం దాధరించిజాననము | లోకిలిదిదిసెత్తీచుత్పదాం భో
రుకల్యణవేళజరి | పెన్నదియ్య శలవన్నాదిసౌభ్యముల్ || క || అదిసందు
గలగొంధిక | మదగొంతుడుతలకయె మోవేయముజె | ప్పెదవినుము
యిరనగొంతు | ననయ్యగొంతుంబుగాని నమలముకెట్టి |

గీ నిన్నదేవక గానయ్య అయెనునకు | పెన్నగొనెదో ముంకించిపెట్టుకని
నడకెరప్పెగుళ్ళననియెకాని | యెట్లుకాన్గి డ్దింపడవోయెడు || ఉ || దే

హాముమాలుగున్నయదిశీవచవక్తాభగంబునభవ । క్షేపింకేనీక్షాను
 క్రేపుబచిపగసేసిపెట్టియు । త్వాహమెవ్వరయ్యగుచుచున్నా
 సాదయందుసం । దేహానుమాఃయంతముదిగోబిరువాగ్నిసి
 సన్చాపిరిచినమాతకోచిగిబిరుబాన వచ్చి గుంకట ప్రిది నుగియే
 మిటికి న్నెగగుడెదుభక్తుడాటక । ముని పమంజరమణి నాగగోణగు
 వలాండుజీవా । కలవ శుగంధక సరమునక కంఠ పంథం పుకెక
 డా నావి త్వహుని నీ నులప సుం నున్నాగి నితం । కాకిపా భేర
 ము న్యునునోకర హోత్తమాక మా । మైత్ర్య భృమంబు న్నీలక
 భుజి యుపబిట్ట చో । నావిపురాగ్రహార మానునయంబున కడతి
 చున్కెక ॥ గుంబుచుబిత్తి ముహూతా । రొంబొకగడచుకాని చుగ్గరినిలు
 పున్రేడు మూపుమహా జోరుడుటమనునె కివాగో మహాదాచున్
 గీ । వాకిగోస గిరొక గిరికల్పి । పచ్చినికే శేలకొని భిషగగుగొట్టు డీపు
 రంరంబుచెదునుభోగయ్య యున్న । బును నావి పవకం బుని పొగెన్గీ
 అంశ్యహృదయంబు యునికీముగ్ధి కునిగ్ధి నొంగిగ్రహం బు నన్న
 కౌభాసభోగయ్యగొలి పడ్రలనూది ముంట్ల బుండు శా ముని నరవనం
 శ్యులక నుభక్తాంబుల బుంబు బుంబు నేనగ్ధక్తవ హృదయ ॥ డెను కిరి
 కేనిదింబు గ్ధక క । భిషిభిభాని గానికే మలస । నేను ముంబు
 నీచమతుల । దూషకు మిమ్ముగూ కంకదోవ రంక కునింబు బులా
 డిం । మిశనువునుముట్టుకొనికే మలేని గుం । నాన గుంకగ్ధక్తాంబు
 తలలంబొడిచిగొండు మహానగొల్కెక ॥ ఏష్టనుజేబ్బరు । జేబ్బింకదల
 కెందుశివభక్తులుగి ప్రాపులవారు న్నేనును । వేపుమె గుంబు ముని
 లంబుచుచాన్ ॥ డె నైవలనసజ్జగింబు శార్జ్యభ రంబుకగ్ధక్తాంబు
 వావళి పంసోష్టిత ములై చనులింగ ములున్ ఘృత స్వం । భూపంలంగమూ
 ర్తుల నుభోగయ నెబడిచా ముం డెన్ ॥ తేవడిశి డభక్తులకు కేపుడభే ను
 డుగాక వెండియున్ ॥ చా తన తమసిత గుల్ వడినింబు వంబుక నూకెదు గు
 లిం గములునుసోస సూత్ర ల కింకల గాటెని లింగ మూరులు ॥ క్రవ హా
 నమూపు గానిలకే కచ్చికి ప్రిం దుని గమా ర్తున్ ॥ హివ నగజ్జాంబుకవి
 డచి మేళు నేనెక లింగమూర్తుంక ॥ డా గానరకంపాక జగదదంబునజ్జ
 ముగి గమూర్తుంక । క్రేమచుత్తా చాడుచుగ భిగతిసజనులింగ మూరు

లున్ | వేమరునాండొరుక గది గువేగనుపారెడులింగమూర్తులున్ | భూమికి
 శాల్వెడన్ బొదివిభోరుననేగడులింగమూర్తులున్ || ఉ | భూవరభేదరంబులము
 పొంగుదు నేగడిలింగమూర్తులున్ | వేచను వేడుకంబవన వేగమునన్ జనులింగ
 మూర్తులున్ | వేచన లేకయొ మృతనవీనగతింజంచులింగమూర్తులున్ | లోచనగ
 వ్యతైరికమనోహరపర్వభంగి నేగగన్ || క || భోగివిభూషణభక్తులు | భోగ
 య్యములింగములును పురిపల్వడి స్వేచ్ఛాగతిబెంగునుజనెగెం | భోగిపురంబి
 క్లుపామనోరుదునుడున్ || నీ || వెండి ను మేదినుండలగంపించెనా డెసస్యము
 లీలరాతెవకులు | పగలు సుకలలుబుట్టెపాపులెల్లను బట్టెమిరముల్ హేచ్చ
 నచ్చమునుబుచ్చె | వనములును శ్యావనములు నీరయ్యోగ పసుపత్తులు మేత
 లుడిగె | నేలగాలగ నెందుగాలూడ రాదయ్యేగాలియి ధూళి ముగల గునె
 గనె || గీ || భోగి దేవ శ్యావెంట కే. చాగి వెడలి | లింగమూర్తులు పోని నీలిసధిక |
 ధామనోత్పాతములు పుట్టెసివిరి చుతని | కరుణవడయకయిచివక్కి గావటం
 కు || క || ఎను గా , ర్దులు , ర్దులు | బెసగః భోగయ్య గాంబి విశ్వనయ్య
 ద్విపకుసుములను పాష్టా : | గసహస్రగతు లీరచించికరములుడలలన్ || క || నె
 లకొన్నిశరణుజొచ్చితి | మలసుఖపాద్యప్తిమమ్మనజ్జులఖలున్ | గలయంగ
 నుగొనినూయా | యల శెడినూం పుముబట్టను దెడ్డదమనుచున్ || క || నీవాసుల
 చాసులమగు | గు దోసను లెప్ప మొరవఱుపుమనుచుద | స్వేనాడభ్యగెడ
 పిలు | హా దైత్యమునోం బుకంబభోగయమున్ || క || సభయిలగుమండివిప్రు
 ల | కన గుమి సభోగంబంబయూక్షా మహాహా | విభవమునునున్నులైరిక |
 నిధిరచ్చుబొదివిరాగజములును సే గున్ || క || ఆలింగములయోగ్యని జాలయ
 ములనిలి శేసతయి చిత్రనక్తి | శ్రీలలచమచడియాంబుల గోకములందుద్భవ
 ములు పొంగొందున్ || నీ || పెద్దపీఠునునపిన్నలింగంబులు పెద్దలింగముపిన్నపీఠ
 మును | భీ లింగంబునైరా లింగంబును భీమలింగము గామపీఠమునను | స్ఫ
 టికపీఠిబాంబింగంబులు ప్పకలింగంబుదాదాపీ | రజితపీఠిక మహారజినలి
 గంబు మరజితలి గనుచు హాజినపీఠి || గీ || వరుపడచిట్టెభోగయ్య వెంటమర
 లి | పద్మలింగంబులయె గావసునతీక | సాక్షి గాడరా హేశ్వరుశరణులెం
 దు | సంగలరామటకడెససవిణంబు ||

గుడ్డ చ్చ క థ

క || జగధీశమరియముంబు | దిగె ననుప్రస త్యజాశ్శ్రీ కాశ్చిద్యు

క్రగరిష్టగుడ్డవయనం । బొగడొందునుడన్మతో త్రమున వినుమెల్లక ॥ క॥
 ఆయవ్వు శోరతమన్మత । మీయిల నెట్లన్న జరగ హేన్వరసత్వే । కానాతన్మ
 త్రికదననగ రాయతపీధిక జవంగ కావున విప్రుత్ ॥ చ॥ కనుగొనికన్మరోగము
 నకాల్లను చేతులునింతవంతవై । తునిసికడంగ భూసుగులుదొకా డిసన్మర
 లంబునంజక ॥ బనిదన కేమిగల్గొ గొరమాలినమాలితయంగగన్చినా । పిని
 తనయింటికిన్మగలివేక మేయేగితింకెనీకడన్ ॥ క॥ సారాష్ట్రసో నేభర
 పారక్ష్మపాక్షీ వారిపాగావారో । చ్చాళి కుష్టుగుజాసం । సారిం గాకిటకును
 రలిచను దేననుచుక ॥ క॥ వదినిశ్చయించికతెనయ । పదముల చనునెకనవో
 యిపగలివభరణం । దుగప్రశ్నముపిమరికొంతపోడవునడిచెనుమనోహ
 ధ్యకమానుబలిమన్ ॥ గీ॥ అట్లుచనజపాదంబులవడినిల్వః కున్మగరములు మో
 క్లునున్వలపి । కొండకన్మగనయన గుడియబడి । నవుడమిబడిమేనువిరి
 యబొలసాగె అంత ॥ శా॥ స్రవ్మభోగుమానే తమఖ్యులిలసన్మపూజ్య
 డాత్మాన్మఘోసు । దష్టాక్షిప్తిముక్తివైభవదుమాన్మద్దక్షిణజ్ఞ కీయా
 యష్టాక్షిప్తజ్ఞాన్మగ్ధ్యోన్మఫలమండమాన్మయగమ్యుడసా । రష్టాక్షిహదు
 సోమచాధుమకృపారిమ్యా యతాపాంగుడై ॥ చ॥ ఎమరుగనేగుడంచితరతే
 తుగామేసగదంబుమాన్మన । మృదవత్రమొకే లేచిఃజమాళికరంబులు సంఘ
 టించియో । మదనరోధిభగ్గనమజ్జశభావలబస్తుశంపగా । వదిగృప
 బుట్టియాక్రమరమణికపణివృగాక్షియట్లనెక ॥ గీ॥ శ్మభవదివ్యగద్భక్తి
 దగ్ధ్యమివకు । నాస్మిమెచ్చితిస్తాకకమదుగు నిన । దేవమిక్యనామిని
 తెలుపుమానె । కంటిమిమూళికవరమంతకంటెగలదె ॥ క॥ శెన్నిధిజూచిన
 చాట్టునమన్నగమగబోవునధమమతులుగలరే । పన్నగధరమిపదములుగ
 న్మపిదసనొండువేడుగరబియ్యగలడే ॥ క॥ ఏరములుకేనొల్లన్ । నావిందిగ
 నీశనిలచిచాచేచినముక । సేవలుగొనుమనవుడునానటనపారుడులెగలబ
 యనెలకొనినెక ॥

క॥ ధరలోగుడ్డనమాహే । శ్వరభక్తికి నెల్లయగుచు కథికలెడుద । త్ర
 రుదేనినిందించినభూ । సురులకెల్లగుష్టునప్పకపట్టెనెల్లెడక ॥ క॥ కానశివభ
 క్తులంగుల । హీనులనంజన్మకుభినిశ్వరలింగంబైన పిదపశివలింగమ పూను
 కశిలయన్ననూరుపువ్వుదెశెపుమా ॥ చ॥ అనుపమలంగ సన్మహితాడైనమహా
 త్మనినంతృజాతివా । డనుటయులింగమూళికశిలయందలఁచుటయెన్సమం

బుమే | రుసగముసోకికాకనునురుక్మమయంబగుగాయంతకన్న | నుగడచ
 మాహేశ్వరునిపద్మచభ కులము క్తిజూడగన్ || సీ | భృంగంబుచేబడ్డపివపంబ
 తంగంబుగ్మంబుగాక మతలగుమనె | వాధికగూడిననీ ప్రవాహములువా
 ధికమున | క కేవలములగుట్లు | రసవేధచేయవనకలగురాగతాంబం
 బగు ననువర్చ బుగాక | గురు సన్నధీపూర్వ మలనడంచినభ క్తలములకు
 నుచేరేమలముగల || ౧ || యెల్లవారి-బార్వతతల్లికండ్రీ | శ. భుజిరవేదశా
 స్త్రువశస్త్రమిటు | లోక-త దుడ్యలకుగనుద్యవించి | నట్టిప్రజలకుకుల
 మువేరముగల || ౨ || ముసనబట్టగట్టిన భాసురత్నంబుభావభక్తు డయి
 నందరి చేసినదెడ్ర వాం రుబుచెడు నెభడమిన్ || ౩ || అడుసునబట్టినతామర
 ప్పమలూగను నుభ్యసెగుచుమేయమునుకాడే | పుష్కలబుట్టినయనలము | క
 డువాజ్యమెకాక పుష్పకేమిలకు నెల్లన్ || ౪ || ఇట్టిదేశాదేభక్తుగ డెట్టికుల
 ద్భాషుడై నేమగుచ్యాయం | డట్టి ననుడుబోయితకు | బుట్టినతడుభూసు
 రులకుబూజ్యుడయ్యెన్ || ౫ || అంతకాదెవశేషం | డెంతటిమన డనిజన్మ
 మెన్నడువినరే | చింతంపక నూర్వశియును | జంతనబుట్టినది వారిపతిగాదొ
 కోన్ || ౬ || మాం గండుమమనినతే | మాత గికిబుట్టినతడుమహాదినవశ్చ ||
 భూతుండు గాడె నెండియు | భూతలమనదొంటమును | పుట్టువులరయన్ ||
 ౭ || గుట్టెక-నకమువనచర | గాదల భశంక గుభ్యజలతు గభ్యుగలయ్యెన్ |
 దుర్వమక క్తులు గారే | ర్ది సదారాధనప్రభావమెత్తినన్ || ౮ || అందుట్ల బస
 పన్ను బిడ్డగధర భ మలవాశ స్వబుసవిస్తారంబుగా పస్తరించినవి విజ్ఞ
 లుంబుధుడకోచ తోపృష్ఠమొసినంగీ గ్రహనయిండ్ల బసవ ప్పిల్లనియే ||
 ౯ || చమిల్లలశాస్త్రముల విలు చదవలు సోకినన్యమాగలం | చి మన
 నెత్తునట్ల పశివభగన్ పుష్ప క్తి హారం | చిమిలపాలుగా నడిని దెప్పికి
 డెనువనూచవేద తో | వరలనిష్యులె-బసవ ప్పిగడ ద్విజుల దమక
 విన్ || ౧౦ || ముంపుభ కుడె నైవ నుమబుచ్చుకలత్తో వలజనుశవద్రోహ
 వయం | చేసనలంబు విత్తాశ మముమోచికాలుప్రహృం వాం గంధక
 భముల | మహాశక్తి పుంకమం శోపదేశవి హేమమ న చంద్రతభిప్రము
 లుల | వా ధీగిసోవాగ నిలదేగారినకర్మచుడాలతిముల || ౧౧ || బట్టి
 గ్రాణముతోద పశులజుల | జకలజ్జడదొరనజాగ బెట్టు | మనుడు
 రాత్ములువిశానకైంగడిచి పాతక ముంబునచేకొండ్లప్రీతిమరియు || ౧౨ || భూ

నామకవినుమునురా । పానసమానముగసోమపానముసేయం । గానాడబ
డుదురుచంపం । దానెన్నడుజన్నిజంపెదరనన్ధూర్తుక॥ క॥ ఇట్టినికృష్ణునితో
నా । కొట్టులుప్రతిసిల్పియాడలింపగుననినే । గుట్టుననొయన్నం । బట్టి శివభా
క్తియుక్తిపంతముజేడదా॥ చ॥ అనిశివనాగమయ్యవిమలాంగమునందసెళుగ్గ
దుగ్గముల్ । జననమునొందజేయుదుర సాతలనాయకసీవుసీమహా । జనమున
యిలలోనయజ్ఞములుసద్విధిజేసినసోమమాడిమై । గొనికానిమీరుసీరయిన
గోబ్బనజూపగజేయుమీయెడన్॥ మఘసభక్తిన్శివనాగమయ్యకునమస్కా
రంబుగావించిలే । చినిలికంపగవసాయితాయుధముచే చేన్నారసంధించి
యొ । య్యవనూయయ్యకరాజ్యముల్తనదుహస్తాంతస్తమున్సేసియె । త్తీవ
మాత్రన్నవదుగ్గధారలుడువీధింబర్వెనొప్పారగక॥ క॥ శివభక్తిసురభిభువి
చ । న్నువిసిబితికెబసవవిభునకన్నపయనియెన్ । శీవుడుకరికాలునకుస్వార్థ
వృష్టిగురియించినట్లురంజితమయ్యెక॥ చ॥ మలములుమాటినింగురు సమక్ష
మునందెగదోసేవేసినిర్మలతరణ్యదేరభహులైమర్త్యమున్ శివభక్తులందునే ।
కులములయెందుబుట్టిశివగోత్రకులైచనుమీకునిడెదు । ర్మలజలరుశ్వసారు
ధిరమాంసమయావయశాదసిసుకుల్॥ క॥ అనిజనులుపొగడదృష్టంబునబసవ
దుగెలువభక్తకృపంగవులెల్లక॥ మనముననలరగనిజ్జల । జనపతిశివనాగమయ్య
చరణంబులకుక॥ ఉ॥ గ్రక్కునమ్రొక్కిలేచికరకంజములంజిలిగాఘటించిమా
దిక్కిటుచూడుకరుణ దీటుకొనన్శివనాగధీధిక్ । మ్రొక్కినగాచుమీరుమా
ముందలపోయెడుసాపరాధులం । దెక్కిడినద్గుణంబనుచునెంతయుదైన్యము
తోడబల్కగన్॥ గీ॥ శరణువేడుచునున్నయాచండివిప్రుల । కరుణతోగాచి
నస్వచుగజముమీద । నాగదేవయ్యనెక్కించినవ్రలీల । వెనుకదానెక్కి
కొంతనవీటికరిగె॥ క॥ శివనాగమయ్యచరితము । సవిరళగతిజదువవిన్నన
ట్లీభింకక॥ బ్రవిమలశివపదభక్తియు । నవులజజతుగగకములరయంబున
బొందుక॥

క శ్యామపురీభక్తులుబిజ్జలరాజుసభకుంబోవుట-

క॥ రుద్రాపరావతారులు । భద్రేభహరప్రతిపలుభద్రావాసుల్ । తున్ద్ర
తరవృత్తులుగిర్నిదులుకశ్యామ కటకసిలయులుభక్తుల్॥ క॥ పరవాదిపద
దుస్సులు । పరవాదిబలాహకప్రభంజనులునహా । పురుషులుదృష్టప్రత్యయ
కరులాకల్పాణపురీనికాయలుభక్తుల్॥ వ॥ వారెవ్వరనిన॥ గీ॥ మడివారుమాచ

ల దృష్టప్రశ్నయంబులు సూపుమైపుణ్యంబును భక్తమహత్వంబును భక్తాభివర్ధనంబును భక్తసచ్చారిత్రంబున భక్తవైభవంబునం గన్నులారం గనియుగన్న వాచేవిని యు భక్తిరసంబు తలకెక్కి దేవలక శైవపాశుపతమంత్రక్షితి జటాభార శాసనధరులు లింగధారులంబూచి తారును వారువారు లింగవంశులై సంతతవీర శైవాచార పారీణశ్వుంబున సమాన పరమపావన ప్రసాదోపభోగులై చనుసమయంబున॥ ఉ॥ బోయలుమూక గూడుకొనిభూ

బోయలుప్రసాదభాగంబునుట

వనుగల్గొని మౌక్తిక దేవని । వీలయిలనీతి నేలగమహీసురచ భూలునృప్తిగాం దితే । శేయంపిందు మేళకొక చెట్టయబుట్టదుమాదుబీచనన్ । పాములైతి పోయెశివభక్తులును త్త్యకమునందు హెచ్చుటన్॥ నీ॥ శ్రీకృష్ణశివులుగారినాథ శివులును శ్రీపరమానందశివులుశాంతి । శివులునులా కేశంశ్రుతి శ్రీలోచనశివులునునీ శానిశివులువిమల । శివులుదాపయ్యేదశివులును బరిమళ శ్వితశివులునుహరశి । వులునువిశ్వేశశివులుగ భేక్షరశివులుగులుచుధర్మ గీ॥ శివులునిషట శమానశివులుత్త్య గుబ । పాములైతి శంకరశివులును । హేశ్వరశివులువిద్యాధరేశశివులు । ననఘంటులులింగ శివులునునాదియైన॥ ఉ॥ పూర్వశైవాచారు లందరు నైకమత్వంబునొంది మునుపటిభంగి శివప్రసాద భోగంబునకుం జొరనివ్వనంత॥ చ॥ భానిద్రగోత్తగా దేధరణీశ్వరయాబ సవయ్యబోటిభ । క్తులనడవళ్లుజూడవకున్నులైతైనా కానిలింగవం । తులమనుచుంబ్రసాదములుదొప్పలువట్టుచుచె గలిచిమా । కలిగినశ్రేయభాగములుకన్నులనై ననుబూడనీరయో గీ॥ విరరీరీతినేమేనివింటిమల్ల । జిగ్యయనుబోలబేయ్యయ శేషభాగ । మిత్తు రేపేరమానవాధీశభూ మిచెల్లు నేతమకిటువంటిప్రల్లదములు॥ ఉ॥ మనుజాధీశ్వరశాంభవంబయినని ర్మాల్యంబుమాకాదిగ । ల్గినలాగావులగాచుబాలుడిసుకన్లింగంబుగావించిపై । ననయంబుకనవదగ్ధముల్విదుక గానాలింగమన్ గాలగ । న్నిననబ్బులుదుదండ్రీకాళ్లదునిమెకనిష్టాగరిష్టాత్తుడై॥ గీ॥ దాకికీశుడు మెచ్చితద్బాటకునకు । బంచలింగంబుకృపజేసిజగతి నెల్ల నాటనుండినడచు నేటపరికు । నీపురంబున నెల్లకనిలచేసివుడు॥ గీ॥ బసవ రాజయ్యమతకమల్వన్నుట్టి । వీరమహేశ్వరులమంచునూరగొండ । రీరుమామల శమలమూర్తి ధారణి । నప్పియిప్పియనివిట్లుచే దువేసి॥ క॥ సివాకిటని పనేర్కుక మువ శివమూవారలెల్ల

మడియునుచున్నట్లు । భూవరుడునిండుకోపము । నవేనబసవయ్యబిలువను
 మాతలబంపన్॥ గీ॥ వచ్చినిచ్చినబసవయ్యచలనుజూచి । వ్రడమిరేడిట్లనిబలె
 నీబాంబులకు । శివప్రసాదములుభువిజెల్లనీకమీగుగుడిచెదదీదే మిమేరమో
 యి॥ క॥ ఇనివైదిక మొబల్బియ్యె । చరువునువైదికముయేనిసాహసమన్నన్ ।
 వదులుముపారలయంశం । బిదిమొదలుగనన్నబసచడిట్లనెన్నపుతోక॥ గీ॥ ఆ
 దిభండికునకునీశుడాత్మశేష । భాగమిచ్చిః హగుచ్చపాలవినుము । పాణదా
 నస్ఫురికరత్న పౌష్యముఖ్యలింగశేషాంశః చుట్టలేడుమొదలు॥ క॥ ధరమా
 నవమాతృలక్ష్మీ । శ్వరునిప్రసాదముమాళీశాసనం॥ గరములముట్టినరౌ
 రవ । సరకంబుశిశువులలోనవినబడుగాన॥ వ॥ వెండియు శ్రీగురుకృపాలం
 బుబునునగు సంగమేశ్వర మహానియ్యుల సాంబు మలయమాయా బద్ధకు
 ధైతరాత్ములగు మీకెట్లుభోగింపనగు ననుబాటుగాక భద్రగజకలభంబు
 తుద్రగాధక భగచ్ఛంబునక బుట్టునెవట్టి కట్టుకొడి గట్టుకొని మీకుజె
 ట్టక పిరిదిపట్టు వట్టిమొనెట్టనప్రసాదంబిచ్చిన బుచ్చుకొనిన బట్టునుగలదె
 నీవలధనము లేకున్నమూఁ భావంవబునను నుండుడన్న సర్వరహతినపాతమం
 బుంకిరా రాతులిట్లనిలి॥ క॥ వారాణశ్రీగిరిగము । సారాష్ట్రబాదియైన
 శైవస్థులం । దారుణిగజెల్లంగా । మీరేటికెజెల్లనీమీపురమలలో॥ క॥ క
 షుబల్లిదులైమీరీ । నడుమకమమ్మెంతలబోసండినవైచక । గూఢాచారము
 వికవము । విడుచుచుమాయనువలనిగనిబసవంబుక॥ క॥ ప్రల్లదములువ
 లెడునా । భీల్లులగుగొనలనకుదుబెను గాలివగుల్ । వెల్లగిలునెమీకువ
 ట్టిదింకెనులేలా॥ గీ॥ తెలియదాసిల్ల వదులలేలుగాక । గుండ్లుదేలునెయెం
 దునుకునుతులార । బలిమిభక్తులశ్రీహరిబ్రహ్మలై॥ మారొనగలేరసంగ
 మీమాటలేలి॥ క॥ వలకుడిగివనుదుశైవ । స్తబులందక్కంగవీరశైవులుమీ
 కీ । యిలనెన్నడైనిచ్చిన । పలనుదెలుపుతోత్తులవాగ్వాదములేలా॥ గీ॥ మొ
 దలశైవముగకమునవరిపుడునష్ట । వీరశైవవృత్తివెలయువారు । వ్రాణలిం
 గశైవభూంబులకన్తు । రేమరెన్నులారయావహోలే॥ క॥ ఎలదైగోనరకం
 బులు । గూలబుడ్డట్లుశేనులివిచొదరగ్నస్థీలింబదేహశేషము । వాలా
 యునుకుగోనకంబుభిరమీరందె । మునుకెరెయలెల్లనిధిశృతులేకానికి
 గూలగర్భం । జరుంబుకృపాకుకునవ్యుషధి సరవంకనంగమే । శున
 బునుగూపూబుముఖశుద్ధవిహారిచీర బుసే । నీననియిత్తు గందరిసేకొ

ననోఽరయేసిపొండన్ || మ || వినియబ్బయలు మేలు మేలు బసవాశిశ్వలభరా
మండలిన్ | నినచోలంగబధానులెందుగలకెనిర్యాజతలవమ్మన్ || మ ||
పామంబుదలంచితకటకటాప్రాణంబులజూసిన్ || మ || గో
లుంగలరెయేలోకంబులంజేసయన్ || గీ || ప్రాణమి కటిగొంగుబాగునెల్ల
జీనుకబ్రతుకవచ్చులెగువనుచచ్చి | పడయనట్టిఫలముగదానవాల్చునదొ
డ్డుబసవరాజుతోటివారు || గీ || కొరకునకుబోయిబడిగల్లుగూలిచచ్చు | వాక
సంబురాగయ్యెనునట్లుగాక | గొల్లగనిబోయిపైగోకగోటపడ్డు | జాడమా
కద్యెకాణాచిచాలునయ్యన్ || క || ఈమహిగనకప్పాములు | రామదమకప్రే
ల్చుకొనినతద్విధమయ్యెన్ || ప్రేమంబులరగజెడ్డల | వేమారనశ్రులనుచంపవిధ
మయ్యెగదా || గీ || ఈరసంబునమీరలేమేసిబడికి | నవెరిగలదేమి కుషమము
ద్రావహాలహాల | ముమున్నుహారునకునర్పించవారు | గలరెకొన్నవారనుగ
లరెకటడయిన || క || కలిగినదెలువడగొనియెద | ముమెల్లపదార్థమెల్లయది
మిపాలుం | బలువిషములుమాపాలును | భిభిభిగాన్పట్టిదయ్యెబసవనమం
త్రీ || క || మాకిచ్చునట్టివిషమీ | రేకొనుడిశునకుసిచ్చియిల్లకన్ న్నన్ | మా
కిడకనుమా భాగము | మాకుమీకునుబ్రజ్జనపీనిదనినన్ || క || పిబిజ్జ
లుండుభయతా | ద్యనుమతమన నెవ దేవునాలయమనకన్ | జ
నననిజెంటంబోయలు | జనరచటికి వాయనధ్వజములు గ్రావన్ ||
పాబసవండునసంఖ్యాతభక్తియుక్తుండయిసరిపపర్వంబునక జగయచ్చట ||
క || కాకోలకాలకూట | ప్రకటహాలాహాలాదిబహుళిషమంబుల | వేమార్చినూ
రగాద | ద్భీకరగంధాంశుగంబుదికరాలనెల్లన్ || ఉ || ముచ్చుకదీవనాపెకురు
ముకున కెక్కినజీవులెల్లవే | పంచతనొందినీదెనబల్లిన గాలినగ్రోలగాన
భో | సంచరదండజవజ్రముచేర్చిధరాతలిగూలజూచియె | క్కింబకశంకలే
కవిషమెక్కినగులిరిదార్థ్యవంతున్ || క || పనబోట్లకైనపేల్లలు | దునియం
గనూరిననుద్రావదుస్తరమగుగాదనివేరజెప్పనేటికి | ననబోయలు మెల్లమెల్ల
నందరుజారన్ || చ || అలయకయపుకప్పినమలన్నియోగూడిచియెక్కిపాటి
గా | గలపిపసిండికొప్పెరల్లగకునసంపగబోసికడకుభ | క్కుమహానియ్య
మైనసభున్నడుమన్నడిసింకభక్తిని | శృలషతీనర్చించులు | చారపరింపర
తోడగూడగన్ || గీ || భవ్యకంచపహామ్యపటలనవియ | సహజనక్కిరిబ
సవనచద్రచత్రి | యననిమిడిన లుమావశ్యయానియైన | భక్తనర్కలకెల్లి

నుప్రసాదముడగుదు॥ శా॥ భద్రాకారులభక్తులంబొగడి శ్రీభాస్వరగీతాహార
రతీ॥ మద్రోల్లాసవిషాభిధానహుతభుజ్జ్యోత్స్వలహేతుత్మహా॥ రుద్రాభి
లలలాటమారుతసఖకృతాకృతగాలురు॥ ద్రోద్రేకంబునజూడ గాబొగలు
పేద్రాకెన్నభోమార్గము॥ ఊ॥ అవిషవహ్నివేడిమికినంబు జబంధుడుదప్ప
గ్యంకిలో॥ కావలియవ్వలీకలయియారడిబొందినమస్తజీవులున్॥ నావిషమా
పరస్సునిగిలాజలువేచినజిట్టుపడ్డయ॥ ట్టివిపులాతలింబడియెక్కడజూచినజు
క్కతండముత్॥ క॥ పొగలుభుగుల్లభుగుల్లన॥ నెగసినబ్రహ్మాండమెల్లఁదిన
పుడుపూదుమా॥ నగమలుకాటుకనగములు॥ పగిదింగనుపట్టదిగులుపడిరి
దిగీశుత్॥ క॥ బడదానలమిరిపొవ్వూరి॥ జడనిధులేదునుగలంగెసంవర్తాగ్ని॥
బొడమినమిడుగురులనెవడ॥ వడవంకెవిధాతభీతివశమానసుడైకబంగా
రువంటిదేహము॥ శింగారముచెరిచినల్లశేసినవిషమం॥ చుంగడుభయపడి
యగుమర॥ భంగుడుతనలొంటిభంగపాటుదలంచెన్॥ గీ॥ అపుడురుదృండు
వెరగందెనాన్మకంత॥ గరికమెప్పుడువెడలెనుధరణిననుచు॥ దేవదేవుండునొ
సలికనైరచెననుచు॥ ప్రచుధత్రంగపుటానందభరితులగురి॥ ఊ॥ అయితనింగినే
తియునునాత్రమణంబొనరించితాలకూ॥ బాయతవహ్నిదానిగనియాబసవ
న్నప్రసన్నచక్తు॥ బోయలజూచిమీడుబుడిబుళ్ళిక॥ జెల్లపుదేవకోసినదాయడ
కంటివారివినమైతిమీవింటిమి॥ క॥ మందరున్॥ ఊ॥ భర్గునిధిక్తులేబరమపావన
మూర్తులుభగుడెజగద్భు॥ ర్తలయాదికక్రయలుసత్తుగజేయగనాదికర్తతై
స్వగిరివలజూడగప్రసాదముమాయదిగానియన్నదు॥ ర్మగులుదత్ప్రసా
దముకరంబుననైననుముట్టయోగ్యతే॥ క॥ అదియపుగాదనుద్రోహులవదగొ
నిర్జితుగరళవహ్నిమూఖమునం॥ విదహనరికింతుసందులు॥ ప్రదులకనధోగ
తులజేతుభీకరంభంగిన్॥ వ॥ అనియనెకప్రతిజ్ఞావచనపూర్వకంబు గానలుకు
వలికిబసవడుదాదీశుండుభండేశవరసుండును॥ కుండలీకుండలుండునునగుసం
గమేశ్వరునకు॥ గొతవేరసంతసించు॥ శోనియర్పించియించు॥ కేనియంగోంచ
కకొనుచుండంగనివనసి॥ జారిభక్తులుబొంగినింగి॥ చంద్రవనార్చివేర్చి॥ వినవిన
నప్పసిండి॥ కొప్పెరలకరగవియె॥ గోవకరిగిజుష్టంబు॥ బహ్వాపిస్తోకపీవాశీష్టమ
స్థంవిమిశ్రుతమనునాగమోక్తి॥ బాలించిస్వగ్నములుగలంత॥ కాకస్ఫురచ్ఛ
వకప్రముఖనిఖిలచాత్రంబుల॥ నతిహూత్రంబుగావడ్డింపించుకోని॥ తమతమయి

భక్తులుప్రసాదకాలకూటబునారగించుట.

ష్టలింగంబులకపికించి హెచ్చిసావధానంబునతత్ప్రసాదంబు సాదరంబుసం
బుచ్చుకొనుచుతనలో తారుసినోదాలాపంబులాడం దొడంగిరదెట్లునిన॥సీ॥
సమాళిక॥ సందడిసేయకుసంగమేశ్వరదేవచిందగగ్రోలుచిట్టిదేవ । తేచ్చుద
జుచ్చుచ్చుప్ర్రురాదిదేవయ్య విచ్చేసిగూర్చుండువిమలదేహ । కాలకంతయ్య
కుజాలదించుకదెండు జాలునానీకునిరాశదేవ । వేగమితైలయ్యవిరూపాక్ష
దేవయ్యయ్యగరిగెడు పాలుభోగయకును । జాలగదెత్తునాశంకరదేవయ్య
ఫాలలోచనపట్టుపట్టుమింకయెంతైన నాస్వాదమేపురాతయ్యకుజింతింపవల
నరాధ । కొంకకుకొంకకుశంకరతాదయ్య యింకనుదెత్తునేతెకటమించిపా
డియేచలదనపర్వతదేవయ్య కూడవడ్డింపుడిగురువునకును । శివశివనియడి
దెన్నదేవుండు బ్రవిమలదేవుండుబాసనడిపె । ముద్దులాడకపట్టుమూర్తిదే
వయ్యగారు । దొడ్డయేయెంతైన ధూర్జటయ్యసంబరవడకయ్య సర్వజ్ఞదేవ
య్యకెంబాగిభోగయ్యగేలియేల । నీకొలదెరుగవేనిజభావదేవయ్యమాశేమి
మహాదేవమరియుబట్టు । సంతోషమేనీకుచంద్రశేఖర దేవమంతనం బేలని
ర్మలుడనీకు । నునులకునునులకుకును మేశ్వరుడనీవు గసిమసింగెదవేలకల్లినా
ధస్రడ్డలింతేలయ్య పోడ్డలదేవయ్యవడ్డింతునేనీకుదొడ్డలిరగ॥ గీ॥ విండసం
గయ్యతీర్పకుమీసరుకు । బాస లేటికిబలికెకుబల్లడయ్య । యర్ధిగడుపారగ్రో
లుకల్యాణదేవ । కుడికడైననుదెత్తునాగొల్లవాళ్ళా॥ సీసమాళిక॥ మొకట
ళంబేటికిముదునూరుసంగయ్య చిక్కంగమీకుమీశిరిగిరయ్య । దుగ్గళవ్వయ్య
నుసద్యోజాతదేవియు గొగ్గవ్వచహదేవిగడ్డ । వయ్యనుముమ్మవ్వ సకలవ్వ
యచల దేవియునిమ్మవ్వచాంత వ్యభిహ్నవయ్యను । గాళవ్వకేతవ్వకా
మలదేవియుపోడసబస వమ్మసోషలవ్వ । అకటచోడవ్వయు నానందదేవి
యుచిక్కవ్వరామవ్వనీద్దలవ్వ । పోల్లవ్వకల్లవ్వ హేచలదేవియు నల్లవ్వమల్ల
వ్వయ్యమిషవ్వ । కేతలదేవిపురాతవ్వగారు మీరేతెంచికూర్చుండుడిరల
పంక్తి॥ గీ॥ననుచుఫలదరుదమలోనహావృమ్మింది । యిట్టిసందడిమున్నెందు
నెరుగవనుచు । బసవమంత్రికిదెలుసుయీభావమనుచు । మరియునిట్లుమీద
స్సూక్తిమన్నులైరి । రగడ॥ ధన్యమచాన్చికళిరమకమనుచు । యమ్మాటికికా
నికదేనచుచును । మెల్లనసడలుపు మొండెమనుచు । గొల్లగవిప్పుడుగొందుకోక
నుచు । గడుపుబెరుగునీల్లకుమీదనుచును । కడుపుబెరిగిననుకరవేయనుచును ।

అయ్యకుదలముచుకె గ్యబొమ్మనుచు । నియ్యవెయింక నేమయ్యననుచు । నిది
 యెక్కుడుగాదీయకనుచు । వదలింపుముమానుడుసరసముమాతోననుచును ।
 నాయనుజూడుండాస్వాదమనుచును । నీయందమేనియునేటు బోవదునుచు
 వారి నెత్తినొరగ్న గాదనుచు । తనచుదిగోరియ దాశిపోయియుచుదలయూ
 పకుమికతండ్రినీవనుచు । వలెనటమాతోవా గ్వా । దమనుచుకడుపువడినెరా
 ఘముగాననుచు । బిటుగుహటలాభ క్తిలోననుచు । దుప్పిపోదుపాత్రలద్రొ
 వకుచు । గొప్పెరలకునురుకుమ గాకయనుచు । గెల్లులారకార్గింతురమ్మను
 చునల్లవోపిలచేరనాయ గ్యయనుచు । శ్రేష్ఠపోదునెదేవయేసనుచుబూ
 న్నకతొలికెబుచ్చకలేజెను । బల్లెరచులుగులువారెడుననుచుచు । పెల్లుగనిం
 జబ్రేలెదవనుచు । వొలుకకుమోయయ్యయనుచు । నొలికినబసవనికుండుగా
 కనుచు । వేరకొప్పిర దెండుతెండనుచు । హారహార వాభేదమయ్యనికనుచు ।
 నవనవగరళమునాకుచెప్పునుచు । శివునకునిచ్చుచుశివశివయనుచు । జుట్టువా
 దిగనిజుట్టుచుజూపుచు । గరునద్రేవుచుకాళ్లుజూపుచుచు । నిక్కుచునీళ్లుచున
 దెక్కిలింపుచును । బొక్కుచుబొలుచుచుబుక్కలింపుచును । రెక్కించుకకనురె
 ప్పులుచూయుచు । గ్రకునట్రుంగుచుగంతులువేయుచు । గ్రాలుచుగ్రోలు
 చుకడుకడుకడుగూలుచు । చ్రాలుచుసుఖచుచువారధిదేలుచు । నురముకప
 శ్లేరముదడుకలేచుచు । సోలిదినించుకించుకచవిచూచుచు । నాడుచుగొప్పెర
 లరచేతబట్టుకబాడుచు । నురుకుచుబరుపులుబేర్చుచు । మురియుచుగునీయు
 చుమురకటింపుచు । నొరిగాలిలపైనూది యాడుచును । మొక్కచు
 చేతులుమోడ్చిప్రాసాదము । గ్రకునబుచ్చు కగంతులువేయుచు । హె
 చ్చబుచ్చుకొనియిలపైనడుచుచు । మచ్చికబొత్తులమానకకుడుచుచు । పెక్క
 దెరంగుల ప్రియములుగూచుచు । గ్రకునబలుచురుగొగిట దేచుచు ।
 వొండొచుముంకరనుండెడు పాత్రము । లొండొరునొడియుచునురుగిర
 గాతము । మెసపరినుబ్బుగనోయని యాచుచు । నసమశరారిమ హ
 వ్యముదీచుచు । నుల్పముమతినిట్లు గ్రునిభక్తుల కిచ్చిషమతివిష కేళిసల్పగ
 ను । క్షీతి భక్తులు విషకేళిరచించిరి । గతిచెడబో చులగర్వ మడంచిన॥
 క॥ వెండియుబసవండహిరాట్ । మండనునిప్రసాద సేవ్యనవ్యవివభూ । మం
 డలపతియాత్తులకుం । దండిగబోయింపనసిచిదలచినకూర్చిన॥ సీ॥ కొట్టరపు
 లవారిగుంచెవారలచాలనట్టయవారలగొట్టెవారి । చుట్టాలపక్కలనుతు

అనుబోతులబట్టవు దేవులభాగిహితుల । బండ్లారులను నడ చుళ్ళ బెగ్గడులను
 దండ వాయకులను తంత్ర పతుల । దాసజనముల విశ్వాసుల బట్టి । దాసిజన
 ముల విలాసినులను॥ గీ॥ వాద్యముల వారి గాయక వందితక । కులను పరిహాస
 కుల బండితులను గవుల । సకల జనముల పంక్తులు సాగ జేసి । విషము వారికి బో
 యించె విశ్వమెరుగ॥ గీ॥ అట్లు బోయంగ నవ్విషంబ వసినాధు । తంత్రముల
 ల్ల బాలు ఘృతంబు ననుచు । నుండు గాజూచి బసవండు నిండు వేటక । దనగజ
 బుల దెప్పించె తక్షణంబు॥ వ॥ అట్లు పంచిన మానవంతు లే తెంచి॥ సీ॥ కాలాగ్ని
 రుద్రుని గణనాధుడంతకుల వతంస రాయ కోలాహలంబు । గంగాధర ప్రియసం
 గర విజయని లింగ సన్నాహంబు మంగళయశం । భద్రదేభ సంహారు ఖరవాదినీ
 ర విక్రావణువీరి భద్రదావతారు । చౌదంతి తిలకంబు జగ దేక వీరుని పంచాశ్యుబ
 లభవభంగు చెంగు॥ గీ॥ సంతకాంతకుడూర్ద్విప్రదంతభగ్ను । నప్రమత్తుని
 ద్రిపురాంత కాఖ్యజంగ । మప్రసాదిని మొదలుగా మ త్తకరుల । దెచ్చి మంద
 రనిలిపిన బెచ్చు పెరిగి॥ క॥ తనలాయంబున గలిగిన । ఘనవాజుల నెల్ల దెడుగ్ర
 కూననిన నె । వృథ ముననలరుచు వాహకు । లును పటుగతి నేగి మందిరాంతర్గ
 తులై॥ సీ॥ హయరాబసిర్మలున ప్రతిహత బల సితప రాజు సుభ గునిధర్మకీ॥
 తత్వజ్ఞువరముని దాయరంపమును ప్రసన్నుని మహర్మ సంహారునిని । శిష్టపా
 లుని మదదుష్ట మదకను విశ్రాంగుడు దాకంతుచంద్రాతపంబు । శృంగారవా
 రాణశీని శైరమప్రియు వాయు వేగంబునింద్రాయుధంబు॥ గీ॥ శాశ్వతీశాశ
 ముఖ్యాశ్వసమితి దేర । వాజిరాజిగ జావళివరు సనిలిపి । కొప్పెరలు దత్తు
 స్థలింగూటడింప । నున్నవిష మెల్ల నపిచల్ల నూటుకొనియె॥ చ॥ పరవడిబోయె
 అప్పు వెర జేకులబొంది వడంకుచుండని । శ్వరగణ సంఘముల్ గృహప్రసాదను మో
 తకర వృష్టి ముంపనం । బరమునను డిరుదులతిభక్తి గనుంగొన దివ్యగుండ
 భుత్ । మురయగ బిజ్జలుండు ప్రజని వ్యెరగందియె ఘేయు ఘే మునన్॥ చ॥ మతి
 యు నతని మహత్వంబు గాంచి యుచితోక్తుల లోకానీకంబిట్లనిన న్నుతింకె॥
 సీ॥ నడమల గాత్రప్రసాదైక సత్త్వత్రసజ్జనమిత విజ్ఞాన నేత్ర । ప్రవిమలచారి
 త్రభవలతాశిషదాత్రపరమ విత్రసద్భక్తి శోత్ర । ప్రోగ్గితసుత మహద్గూరు
 సత్పుత్ర వంజంగమతే నవాదిజైత్ర । సద్గుణైక చ్ఛత్రజననాంబుధిపహిత్రభ
 క్తికళత్రకృపాతిమిత్ర॥ గీ॥ భక్తిభద్రానబసవన్న బాపుబాపు భాగ్యరంభార్య
 బసవన్న బాపుబాపు నెల్ల వోబస వేశ్యుని నందిము॥ చ॥ హయబుజగద్దేవు

ధామముగనంబుధిసంభవ పైకయట్టియా । గంధముమ్రుంగమోక్షిః జకః తపతం
బువః తైగాః త । ద్వరః హిమః బదేత బసవండాగిభ క్తి హితాధా మైభ
యం । కః గంధో తర-ర-బుదవకంతమంబట్టగగ్రోతే మేలనన్ ॥ క॥ అమృతము
గ్రోలియిడేవత । లుక్పః బాహుః దురుతః దక్షుప్తదినమలన్ । దేమలకబ
సజశుడువిష । ముక్తావియుదివ్య దేహస-యతుడవ్యన్ ॥ చ॥ అః కొని
యాడబోయి మహాభయమంద చుగండికుండ చుక్ । నవనతబ్రీతిజేయుచు
వనీతలజాగలముగ్ధుచుగృహ । వనఃధిమగ్న గావుబసవప్రభవర్గశరణ్యదే
వను । ఉసిభః పద నమిచ్చి ముగూడుక ముశతాపర ధులన్ ॥ గీ॥ వ
సములో డేచు నీరినారవియ్య । మన్యుబరచుటనీకు శౌర్యమైతలప । మహి
సిదుష్టజనులతో డిమైక్రంకంతు । శిష్టతొరైరమైనశిష్టవరము ॥

వ॥ కావున దేవయేపథంబునవైన ముగ్ధాచి రక్షించిడివెనఁబొం
దుము సేవుదక్క-దిక్కు-దెసమాను నెవ్వగులేరిసి వేవే విధంబుల నిన్నునిం
చుడు విని॥ క॥ బూచెయియాయదృష్టి । గండెన్గీర్వడి మాప్రభుచవాం
భములున్ । ద్రోచెకమూలగుధరణి । దోచెంబ్రభ్యాత యశు దంభప్రతి
భా॥ క॥ మాపెన్బోయలగర్వము । సూపెంబసాదంబుచ హినిశృతదృష్ట
ములున్ । మోపెన్సంజేహములకు । బాచెకనాదమలచారిభ క్తిగీ సంగక॥
క॥ నిలదెచలనంబునొందక । గెలిచెకప్రస్థవముజనులు కీతికంపంగా । దల
చెన్సద్భక్తిమెయిన్ । బాలిచెకవీరమునెట్టిపుణ్యులుగలరే॥ క॥ ఆలీలకబస
వుండువిష । కళిర్విషమునప్రసాదకృపకృపవయా । భూలోకమునకు దెలి
పెన్నాలిల పరిచ జరుచఁ గుబహుశుభమల్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥ క॥ వెండియుజగదే
వుండను । దండధీశుండుచంద్రధంపద సేవా । వండనుడ కర్మమోగర ।

జగదేవుఁకథ.

తుండయిమనుచుందుష్టదూరుండగుచుక్ ॥ చ॥ అతడతివై భవంబునశుభా
వహకార్యము సేయుచున్ననో । రతిబసవన్న శేరజనిరాజితభస్మమ్రమో
లబెట్టిచి । శ్రుతసీవుమద్ధ ప్రహమజొచ్చినమాత్రమనందనే । గృతాధాత
వహింతు । బసచరాజుదరిస్థితచారువక్త్రై ॥ క॥ వినుముజగదేవధీశః
మనసిజహంభ క్తజచసమాగమమునకో । ర్చినజాలునేమిశెప్పెద । వసవిని
చూషకంబుతోనిజాలముమునకున్ ॥ చ॥ వసజనియొత్తసంపద వగ్గలమైనమ
మొనరైతి ॥ ద్రుసపదేవకశాకములుః శృతరంబుగసన్నతాన్నపా । య

నాధిగర్థమాగలనెల్లపదార్థమభోజనాహ్వానము | స్తుతమితర దివాన్వితగ
దొంతులు వేచకగ నేసి వేడుకన్ || గీ || రచణబసవన్నయచటికి గాక మన్ననలు
భ్యర్చకంబు గావించుచుచుభక్తి | నాగెరుంగక జానరుపట్టుచుచరి | కడు
భయంబునబాంబులు గడుగ || క || బసవడుతనపరిచారికి | విసరముచేచ
వ్విధంబు నినియూతఃయా | వసుధయినకుబోవుటమానిసచగ్రాగ్రహము బె
గడినెగడగన నెన్ || క || జగదేవుడుచనుడెంచిన | భుగభుగోపాగ్నిశిఖలు
బొంగననెనినం | మెగమీక్షింపక రామిన | రుగగట్టించెదితప్పురోభా
గమునన్ || చ || అటపట్టి చి తెరమగుంగందముండి యాదండ చాధుతోడి
మొగమూట వీడుకొల్పి పృథుభక్త సభాభ్యంగిరంబు వెలువడి పొమ్మకుల
దైవంబుని వేల్చి నైనమలహారుండుంబలు త్రోవలుంబోవంబాడియెయ
ధేకంబుతోటిగుశుద్ధబుద్ధుల కేలసమకూరునట్లునుంగాక || చ || హరిమఖదేవ
తాధిపతి నాదిభజించియులోకజీవులు | నకరువెడలైవభావనమనంబున
బూనుటయెట్లులోమహే | శ్వరజలకంబులాచుచునవారిజయుగ్గముచే
తెదుగకాణా కరులగునిప్రకింపచునకాళ్లరతింగడుగగవచ్చునే || సీ || తలమీ
దశవుపాదజలములకు చిత్తులభవులకాళ్లనుగీర్లునట్లునగునె | శ్రీమహాదేవులూ
జీచుభక్తులకు నామాలకుకలబూన్పమాకామగునె | మరహారాచ్యుతున
కుమారెన్నుకెల్లోయియలగ్రాటమాలలకెత్తగగునె | సదమాలలిగప్రసా
దోపభోగకింభునకొలిసద్భక్తినిముఖులైన || గీ || కర్మచాండాలః ప్రలంకలసిగు
డువ | మోహకర్మంబుగుడుచుటగాకయు నె | వినివినియెదోగాగమా
ర్గంబుమనసిజారి | భక్తవుంగవమందిరాభ్యంతరమున || చ || మెలగెడుప్ర
చారభటమిత్రసగోత్రులరావులాదిగా | గలజనులెల్లలింగయుతకాయలు
గామితదియ్యసంగతం | దలకొననంత్యజన్ములునుదారునబొత్తులనున్నపా
తకం | బులయునసంగభక్తులకుయుక్తమెయ్యులకర్మలియ్యగన్ || చ || వెండి
యు (ద్రశకనాదపిపాపదా) యనుగానవర్ణన స్మరణాలాకన సరిపరక
భోజనాననదానంబు లితయలకెట్లు నేయవచ్చు బశుపతి భక్తిపదంబు ప
శువులకైన భక్తియుక్తులం జేయునది యెట్లుగన్ || క || ధరవెలయుమరియు

— నేలేశ్వరకేతయోధ. —

నేలే | శ్వరకేతయరాగశంభుసద్భక్తుడుద | చ్చరి గాశ్చశ్వంబుని | తరము
లభంబునిసుద్రతయెట్లుగన్ || గీ || పుష్కరిమిత్రకృత్రిస్వగోపాశులు బంటాబా

నిశపశంపుగోపాలకుండు । శంసకమాజాఽమాదిగాదనగృహమన । గలి
 గినందరలింగసంగతులజేసి॥ క॥ తానొకయశ్వుడైన భవిదప్పజూడడుమా
 టలాడడా । హీనులనాత్మలోదలపడెన్న డువాండ్రు దూప్యవాక్యముల్ । వీ
 నులజేర్చడాడడులవేశ్శు డ్రొక్కాడు మట్టిలోడు । తద్దానముదాగొనండ
 టులదానున నీమకొనండునమ్మగన్॥ ౩॥ హారరహితజనలకుదా । నెరలిం
 డెరవడుగబోడ పాంగమునం । బొగయడ తటికేమని । బెరయండేపట్టు
 లంగుప్పగుతరనిట్టన్॥ ౪॥ ఈరీతి భవినహంసం । దారరహితుడగుచు మెలగు
 సద్భక్తులుభ । క్రూరాధిమెచ్చిరొగడగ । సీతీకవనుచునున్న యా సహయ
 మునక॥ గీ॥ పాపులాతనిమహిమచూపావరే । యెగ్గులెన్నినొనర్చిననించు
 కైన । దెమలియేమేనగొనమదాదిగగనీచ । భక్తిదార్ధ్యబకలిమినాభక్త
 వరుడు॥ ౫॥ అట్లుభవులాభక్తునిచిత్తం బెత్తెర గున మెత్తంబడమి కుత్తలప
 డి యగని విత్తులగాదెలంత గాల్పించమంచి పెడగదును చెడకుండ నేమివి
 త్తుగొనురో చూతముకాక నియాతులవలుగాది యలచంజిచ్చులుపెట్టి రట్టి
 యెడ॥ క॥ ఏలేశుకేతరాహ్వయుడా మోక్షలద్రోహ మెరిగియల్లనగుచుం
 గాలు గాకేయి తన । చేలంబిత్తింజెనీకుచెచ్చారంగ॥ ౬॥ తత్తరపడకగడా
 గతి । విత్తిచివచేయకొండ్రవెలలక మిగులం గొత్తగనపండెచాతని । జిత్తు
 గులోభక్తిసేవశివుడేయగుగన్॥ గీ॥ అచారోహిణహృదస్తాగ్యకుచేలు ।
 విస్తరగ్రంథునఁమున్నులింగ మిచ్చుడు । కన్నలారంగగ టిమి కాలకింతు
 శోణులకుచిదిచోద్యమేధరణీసనుకు॥ క॥ హరభక్తు బొగడమరియు । హర
 సమచూఢములసహ్యాభావంబునశం । కరభక్తులపనికిక్షీం । భరులగుటయ
 కాకభక్తిపశులకుగలదే॥క॥ చూతముగాకనుచు బశంప్రాతంబులబట్టబోగ
 వర్తముబంపం । బ్రీతంజనియామందను । వేతోలుగకదోలిరండువేర్గాకుండన్॥గీ॥
 అట్లుదోలుకపోవంగచా పశువులు । ప్రాణలింగంబు తనదొడ్డిపట్టునం
 సే॥ వికీర్యున్న కతంబునజేసిత్రోవ । నిరశన వ్రతయుతు డట్లనివ్వ టిల్లే॥
 దు మొలవయుబకువ యుమొలిచినచేవికెలబండినపొలములపజ్జదేట । జల
 ములనిండాగుగొలకుల కెలకులలిచి సప్తమనదిజలముదరియు । సమయంబు
 విస్మరంబుల దైవపులుగగవచ్చనిరుబరిసెడైన । ప్రావదంతిగుకావుదజ్జలం
 బునూర్చుకొచ్చుచోయనినట్లుజొచ్చునవు॥ గీ॥ ప్రాధమ్యమిదికెత్తుక పోవు
 పోని గిష్టనేడునిసంబులనెగమవండు । తనరగులుబూచిమిగుల చోద్యంబు

నోంరి! తనమనంబుననిట్లనిదలచిరపుడు॥ గీ॥ ఇట్లులేడుదింబులనెల్ల పశువు
లుకలవుమౌనవపుకీర్లున్నకడుజఃపు । నిలుపుకొనియుండె ॥ ౧ ॥ కేని కలముగ
లనుజచ్చునేడెల్లినన్నియుహచ్చుమనిగి॥ చ॥ కడుకడ పాపమేట కగట్టుకొ
నంగనటంచు తనకరుల్ । విడిచిననానశువ్రజము వేడుకతోడుత పేనులం
పగా । తొడితొడిదాట్లుగొందునిడుదోకలుపీవులగ్రా అనేడునా । స్వీకృత
చన్నతోవగడవెల్లనద్రిస్సిరె యేడుజాలలోక॥ వ॥ అట్లుమరలిచనుడెంచి
నపశువిసరంబునేలేశుకేతయ్య కవ్వకవ్వలగాంగికోపి చికోసి వ్రనభ్రష్టల
గోష్ఠంబుజొరసిరాదని చొడ్లచాకిండ్లకడ్డంబుగా బలుగాండ్లువైచి చొంగి
పొనుకీపకీనుం జూచినంబాకంబని యూరకండెన వుంబు జనంబుట్టుది
డనెట్లుచూడవచ్చునని కనవుడెచ్చివైచనవియాకనవు । గొప్పలనెనంబాడక
మరియునరియు నేలేశుకేతయ్యమన నీయ్య మఖః భోజ బహో కింపును
దాముతమవ్రతముదప్ప నయ్యా గునిజెప్పమాటి॥ ౨ ॥ భోజనియెరగుచున
లచెత్తీమాచుచు నాలకలుకడలింపుడు దొడ్డిచుట్టుచుక తరుగుచు దొడ్డి
పైమూతులు వెట్టి మున్నుదాముననున్నతిం గొలుగులి గలబు దొంగి నీ
చూచుచులోకిలంఘింప నగ్గలించి కేవల్యక వెరిచిలదుచుయానె. ఫలీప
గిదిసలబడునప్పుడు॥ క॥ ఆపసులక్రేపున్నయు॥ లో॥ లిక్తగర్జనః శోలు
దషనుడుక॥ వాపోవె డుశమతల్లల॥ శేషట్ట కయంజె పతహ చెడెనశే
కన్॥ క॥ ఆలేగలవృథఃష్టకు॥ యేలేశ్వరుకేతనాగ్గిశేషత నక్రో॥ అప్పుడారు
గోళ్యువ్యచు । చాల దెసమదృష్టిసొలపకఫడా సులంకీ ॥ ౩ ॥ పరమచూ
పుబునోళ్ళ॥ గరువకరిగోకనకవ్రతలకనుండంగ॥ వర్తికనన ఛేమగలనే
తేరంబుల్లల పసుపులతిశ్వరితమునన్॥ సీ॥ ఒడొడుచూచ్చు నుంగుల్గో
ట్టుచును తలపడుచునత్యగ్నవము । నేలేశుకేతయ్యనోకీశ్వరప్రచళలలు
లింగంబుతో దాకజేసి । కొనుచుమూర్కొనుచు గ్రకురఃప్రెక్షి నలిగొం
చునీలింగదేవునినేనువాసి । పోయినదాదీగాబుల్లునీరునుమట్టమని ప్రమాణ
సేయుననువుమో॥ గీ॥ నిత్యనియమనయినః జలింగసంస్పృష్టి । యాచరించ
కేతచార్యునకును । వంగిశరణజొచ్చివ్రతంబుతోబారికడుపజేర । మేనెక
సావుజొప్ప॥ క॥ ఎడనెడన దకమగ్రాపుచు । పుడమిపయంబాగబడుచుపొ
రలంబడుచు॥ గడవలగతిచొడుగులదే । పడరగ నగ్గచాధరించుచుంబేయను
చున్ ॥ ఆలేగబుతనదల్లల । నేలేశ్వరుకేతచార్యుడీడికరుణం । బాలింపు

టోగి యగవగ | నూనిదిపింపనల్లులులలరక ౪ || దేసీకుడుపగాగ్రేపు
 ౧౧ | నేసాగగువులుమోచ్చమోచ్చవెధాప్రిం | రూపింపగకేతయగృహ |
 గోపస్త్రిబుశ ధుభక్తికోమలనగన్ || ౧ | ఇశరులగూడినుగ | గా | ప్రతులకుద
 గవగు నేవారివరిగతపతి | ప్రతకునునడవగవచ్చు నె మదిలోదర్శించుమాకు

సవరదనాచర్యకథ.

మూగకామె బుదియున్ || వ || వెండియుసరసరాచయ్య గన కుంజలీకుండలు
 నిభక్తుండుసనముద్దయకు ప్రొద్దులనా నోచ్చుప్పడా లింగంబున. గ్రహించు
 కొ. యు. డియ్యోదయకాల బున చూలింగంబున ధరియంచెనయ్యుచిదియు
 దరంబుగవల వానండుటంకెని యెంతరంబుతోడి బాలుండు దయించెన
 నిచేడియజెప్పని వీకినున్నలింగంబు సంగ్రహింపంబడిమి వీడుపదహీ
 నుండు గావునం బారవైచుండువీట మొగంబుచూడగాదు శరణోక్తసరణిసర్థో
 దయకాల బునంగ గురులిగ సాగత్కంబు సంభవింపదని నాచి శేవయ్య
 యీయభిలంబు నెరుంగదన శంకయవిసజ్జించెనివినియు వేదోక్తసన్మా
 గ్గ బుబుజ్జగించి దుర్గాగంబవల. బించి పంచశభ జనుభక్తికాలంబెరుం
 గనిత్రోటమాలలంగల మవచ్చువేయనివెండియు || నీ || సశంపాశిపతియనుభ
 గుండుండగి బండపశం జీవు కు బెట్టుపశ. జనమెల | బట్టినుక్కలుమొదల్
 ముట్టంగగోయించి యిటికెలబ్రామింపకెడుపుటెట్లు | కాలకంఠరుడిట్టిక
 గ్గులయొద్ద యుండు వెభక్తులొద్దగాక | యతులితశుద్ధశైవానాంమర్మంబుఖ
 లుడనీ కేటికిగానవచ్చు || గీ || దృష్టిసీనుడుగాండు నెదీపకళికె | బధి కనకువిసవ
 చ్చునెనదుగరవము | జరయతుడుస్థిగ్ధుగ్ధంబువవియెరుగునె | గప్పగోదె
 రుగునె మెందుకెధిలోతు || ౧ || ధరలోవానం మెరుగునె | గప్పగోదెరుగునె
 మెందుకెంధిలోతు |

కీ || అజ్ఞులకతులితశివభ | క్రిజ్ఞానంబేల తేట తెల్లన దెలియున్ | ప్రాజ్ఞులగుభక్తుల
 కున | ర్వజ్ఞుశివుమహిమ గానవచ్చేడుభంగిక || ౧ || ముంగిటనున్ననిధానము |
 తంగెటిగన్నజున్నదలవో. యంగా | నంగిటను నడియమృతవ | నంగాజనునే
 కలిగినైష్టికశధాన్ || గీ || బట్టిగద్ద క్రిమాకంబునతకరించి | కాసిపదమల
 చరియించినదగుటెల్ల | ఖండశర్మ ర. యుండవాకాంతదవుడు | బొక్క లాజి
 డి శుకెట్టిసీలుపుగా || నీ || చ్చూపచవహహ బుండగా మొక్కనుగిలు

కాశించెడివొప్పుగాదె ! చేరువననుకల్పభూరుహం బుడసేందీనమానినబె
 నుచుటననువుగాదె ! యుడధిదాటగనోడనొద్దయుండగజేత వధనూతగొను
 వాసివడవుగాదె ! రవణి క్యమగురత్నరాజముండగగాబు సెంకులేరెడిదా
 నిచెచ్చుగాదె॥ గీ॥ దొడ్డిలోసురధేవువదొంగియుండ । గొడ్డుజేపట్టంగబో
 వుకొలదిగాదె । మంగళంబగుశివభక్తిమాగకముండ । దుష్టకర్మక లాపంబు
 దొడుకబోవ॥ క॥ తేనెసహసంవసేత్త॥ మానుశ్రుతిమోయు చుండమతి
 హీనినరుత్ । వీరులవినియునుభక్తిలోనైచరి యింపరెట్టిలోలాత్ములాకో॥
 క॥ అపరెట్టిదగోరువదం । బుడకములోమంచిముంచియుదికినదెలుపై । నది
 గలదెకురుకరముతో । కదబ్బిదిడికట్టుజక్కగానేర్చునే॥ చ॥ జలములలోన
 నెన్నిదివసంబులునానినరాలుమెత్తవై । పొలుచునుపొలకొల్లులుగబోసిరయే
 నియుక్తూరభోగికిన్ దలవిషమించుక జెడునెచాలగ శేనియు బోసిమారినం
 దలగునెవేముచేదధు ధౌతముచేసినమన్నుపోవునే॥ వ॥ అట్లునుంగాకపశం
 డిరాగటంగసవుగట్టంజి క్కుకుండం బెకుకాళ్లుదున్నిములక విత్తులువెదవె
 ట్టునధనులవిధమునను సాగఘనసారభూరుహంబులు ఖండించిచెముడుజె
 ట్టులచుట్టుల వెలుంగుపెట్టిట్టకూళపాళంబుననె పవిత్రవీతిహూత్రమధ్యం
 బునన పవిత్రమూత్రంబు పోసికొల్వందొడంగు వెంగళివీప్రవృత్తంబును య
 ఘ్యాకఘ్యాపాదాదుప చారంబులాడంగూర్చి కక్కలకాళ్లు గడగంగదొ
 డంగుచెడుగులవడవు॥ పృథ్వీగపరాజ్ఞుఖానే కాన్యదైవ భజనంబులు
 నొక్కరూపంబుచెడియను॥ గీ॥ బంటకడవబోసియున్నజలంబులు । నీడలేని
 భారుణీరుహంబులు రాజరాజగణపరాజ్ఞుఖులూజలు । సిద్ధలంబటండ్రు
 నిగమవిదులు॥ క॥ శ్రృతిపరాజ్ఞులుడైమను । దక్షుడుక్రతువాచరించితల
 గోల్పడడే । పక్షముపరిశురాము । డీక్షితీభూసురులకొసగియేమయ్యెవదిన్॥
 క॥ ఇలయెల్లనెరుగద్విజులను । బలమునుభజియించిపడడెబంధనమునవి । ప్రి
 లకన్నమిడగగౌతము । గలపడెగోహత్యబహుళ కాలముదాకన్॥ ఉ॥ వేదర
 హస్యవేది పృథివీసురకోటికినన్నదానను । త్యాదరిబుద్ధి బెట్టనగునట్టిఫలంబగు
 శంభుభక్తిసం । పాదకుడైనభక్తునకు బెట్టెడుభిక్షముపెట్టినంతనే । తాదృశి
 వైరికోక్తులకు దప్పిచరించినచేయదప్పనే॥ చ॥ అనిబహుభంగులబసవ దానతి
 యిచ్చినతత్సదుక్తులన్ । విజగ శేషపశ్యముత సేత్రయగుడయి రెండుచే
 తులున్ । తనవలతావుకొల్పిప్రమథప్రతిమానులభక్తవర్యులన్ । వినుతులూనర్చు

ప్రథమా శ్వాసము.

౨౧౬

బసవపురాణము.

చుకన్వగుచిహ్నవహ్నార్వముగాగినిట్లనున్ || గీ || కర్మబంధుఁడకన్వ డభలు
 డగుగ్గు | దాంధశోపేతుడనుచువర్చితాలయిండ | బ్రజ్జమాలినయజ్ఞానిపా
 తకుండ | శకలేనిగురూచారసన్నతుండ || గీ || అనియుచునేలయేనుసర్వా
 పరాధి నామొనర్చినపాపంబువాయడెందు | విదుతుప్రాణంబులాజ్ఞాప్తివేగ
 నొసగు | డచుడుబసవన్న పలికె భక్తానుమతినిన్ || ఉ || సాహసమిష్టజేమిటికి
 చాల్వెనుజెప్పెదనిప్పురిన్ శివ | ద్రోహముపుట్టగాగలదు మూకొనికొన్నిదినాల
 మీదద | ద్రోహానిధానిమామవుని దృంపగనిన్నువనుగ్రహితు నుత్సాహము
 తోడ | భక్తశోశంధుమన్యు పున్నుడయ్యెడిక || క || తనియొకిహరునిశరణు
 లానందముబొందినిచ్చునెదురదనులో | పానింగాగరుణించిరి | మానుము
 మున్నుటికిననుమానంబొకన్ || క || లేలెచ్చులెమ్మునానిని కేలినివమ్ములాశిర
 మునగీలోలిప్పిపాంగా | పాలుండైచిక్రమతాం | బూలముగ్గొనియె
 మేచుబొంగిచెలంగన్ || చ || బసవనమంత్రయిట్లు శివభక్తులుదాసునువేటకతోడ
 ధా | వసవముచాకబోమునునవైభవుడాజగదేకమంత్రినం | తనమునజేయు
 సత్త్వియలు దాగతిగొనివచ్చునర్వభ ! క్తనముదమేష్టగోష్టిమెయిగాల
 ముపుచ్చుచునుండెవేడుకన్ || గీ || మరియునంతటయల్లయునెడువయలన | బ
 రగుచుచురుకొకతభక్తవక్త్రు | అనులింగైక్యఃష్టానయతులుజంగ | మార్చ
 నాసక్తదేనులపురహితు || ర || వారలుధంపమశివ | చారప్రతిపాలనీయ
 పత్రికలరచు | గామాధికెసుగుబసవమదారుచునధికాను రాగతన్వలుగంగన్ ||
 వ || బిజ్జలుంబు తనకుజేటువాటిల్లు కాల బాసన్నం బగుటంజేసి బసవదం
 డాదీశు భాసురప్రభావంబును భక్తి సామర్థ్యంబును యెరింగియు నెరుం
 గనియుట్ల పణికమిత్తబీయల్లయ్య మధువయ్య గారలరప్పించి తప్పేమియుం
 డెప్పుం జొప్పుగాకుండియుం గండక్రొవ్వనంగన్నులు పుప్పించె నదిగాంచి
 సకలజనంబులు కటకటనిటలతటి పృటుకృపీట సంభవుండగు శంభుభక్తుల
 కోపాటోపంబు దనకుం గ్రొత్తయే వారలలిగి నడచపట్టణంబు పట్టపగల
 బయలై బోవకుండు నే తనపట్టణంబు నెమలువట్టంబై తానుచుంబొటుమై
 రులై బోవకుండు నేనునుచు బుడిబుల్లంబోవుచుండిరపుడు || చ || బసవడుమా
 న్నుగానభిలభక్తులుతోపపరీతవక్త్రులై | యసదృశలీలఁర్వంకుచప్పుడ నేత్ర
 ములిచ్చియిచ్చింక | మనలుచునారసుండుట కుమాకనుకూలముగాడటంచు
 ధ | ప్రసవించియట్లుబలికెనానక || డ || జగదేవచమూవరొమ్మతో || క || తొల్లి

టివాసనుయిప్పుడు | ఇల్లింపు... పునునుచుచెప్పిస్తాతిభా | గోల్లసీతాజీకేఖ్ఖ
లు | కట్టలుగామడిచిరిపక... మకా || శ్రీ | అట్లుజేసినవారలంతబోవకబల్లగాక
టకంబునుపొందుజేసెయ్యును | మిడపురమెన్నగ నెన్నడుపాడగు ననుచుశాపంబులి
చ్చి | మడివాలుమాచె... దిరాజయ్యయ్యకేశరాజయ్యయ్యకేశరయ్యను | కన్నడ
ప్రహ్లాదయ్యకక్కయ్య... సిడిపోడయ్యయ్యను సణయ్యను || శ్రీ | నాదిగాగలభ భయ
నాపురంబు | కన్నడ... నాదిగాగలభ భయమున | బసవకలదాథినాభండుభక్తి
ప్ర | జనియె... మేశ్వరులకశకు || ప || వారలట్లూరువెడలుమాత్ర నాథాక్రికళ
ప్రవిచిత్ర... బునం బురంబునాథాగ్యంబునుం బానుగుబడిపోయెకప్పుడు || శ్రీ ||
థాక్రికలకంబునాథాక్రికాకులుగూసెంబకంబులుబుచ్చె సుభమిద | పీసుగులువడిగా
తెడదిపపుబానలై వాస్కరచంద్రులుగట్టుగట్టు | మండుచెసటినాటిమధ్యాహ్నమున
... గుండుచునంబోనిగిముంచుకోనియె | కాలుడుకడునుగ్ర గాయుడైతానంగబడియె
... ప్రాంతములను || శ్రీ || గ... దిక్కుగెయవని | జనిగాచెనుమగదల
... సూర్యధువయి... సూర్యవిత్తి | నీగనెట్లెడజూడంగగూనబడియె || ప ||
ఇట్టియత్పతంబులుపు... బుననువారిజంపవలయ | నటుసేయనోపడె
యపుడతానెనసమయంగ... గునెదిగ... | మీరెంటిలోపగనెదియబేయంగ... లని
ప్రాణవంచనపరునకు | కుటిరాళ్ళు... గునెదండెభపుడిచ్చుచేయిచుహిష్టభ
క్తి || శ్రీ || కూర్చునేయెలయిట్లెకోసరమున్ను | నీపుప్రాణపరిత్యాగనియతివెన | నన్నుజి
య్యవసరమునకిచ్చిచేసిరి | గాకయింపఃతమచేతిగాదెచెప్రమ || ప || వాగలోనో...
డలుగవారిజసంభవశుంభదడముల్ | భోరునిరుగాపెముని బుద్ధినిహితదత్తిడిశ్వ
రుక | నోరగొలంపురాడగనెనోకనడోతనలోపవహ్నికిక | గోరిఃజొంగమామటతులు
గానానరింపవిన్నువెడియక || ప || ఇలనడచున్యడనుమని | కులపతిసాక్షాన్సహాభుగలి
ల్లి పంజే | తులచెవులబేర్చయపుడువిలుపువసిరయ్యెగాదెనిభిము సరగిక || శ్రీ || కాపు
ననీపుశంకరభక్తగణహింసవిః కుండుంగవిహితమగునె | క్రోహనపుడెలలబుల
మకయింపంగునెంక... రెకుమతివగుచు | యిస్సిరోకల్లెయ్యినిం గునోటికికక్క చే
జెలిశుప్రసాద | మెబ్బంగిగుడి వడవే న్నెయ్యెపైదగడుకుమరన్మొక్కంబయగుచు || శ్రీ ||
నానరజిట్టమిడిచియిచ్చిచ్చేరేయః | పెరటవాడటికినిబిల్చియ్యడుని నెల్వ సాదెనువని
జల్లినక్షగవగు | ననుచుకుర్కభాతినాగి || ప || ఈవాతానడికరేయి | గావడితే
మల్లప్రహ్లాదులంబెలగును | రావెరభక్తిక్షయవచ్చివీర్చిమాత్రపేడుగనోడె ||
శ్రీ || అట్లుచెనుదెంచిజగదేవుణ్ణిండు | నానసాంబాత్తుననారగి | మహా...

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీదత్తారణ్యుని గ్రంథములు

5X4

బ స వ త్త శా ని త్యః

గాత్రినీ లుచునకడిగబట్టి | పక్షమాపాలుబాహుగాదిలాపుమెరసి | చ || అలుగులుబీకి
 పంపెటే నే గూనభల్లభచుంపి మువ్వయి | గాత్రినీ పాదకంఠలుజేసేపొకా
 లుమందున | పలునెరిగె బుద్ధులుపొంతంజమననివే మేమనంధుభక్తులవికాతాజ్ఞానీఖలు
 కిగొట్టిననెట్లెందుమమమెంజీయు || ప || విభక్తులనుకెక్కరేయి - భక్తులకడకునీవిధి
 గొలుపుకొనెనుచు | కాని - లుభ్యంగిగులకనెక్కచుదాయుబుబూపుచువండు
 బిడుదు బూనిబొద్దుమజెల గిట్టార్యుచులింగభక్తులకేకరేటలండు | దారలుబిడ్డలు
 తోగిది పలుమలుమలుపునుచు దెన్పుకొడ | గాత్రినీ పిల్వడి నెసదననగరికడకు
 ము | బిబా, గుబా, బానుమనకికా || తల్లిపావాజ్ఞానుకుంత్యర్థిమొక్కి | సరతభయభక్తి
 లాదానకొనుచు || ప || అట్లునుచేసేయిచు - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం
 డనుభక్తా ప్రణయగునగు - గాత్రినీగొట్టెను - ప్రభక్తపాపాశ్రంశనగుడునె
 కోకా - మిథ్యమొప్పుకొనగొట్టిండుభక్తా - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం
 బిబా, గుబా, బానుమనకికా || తల్లిపావాజ్ఞానుకుంత్యర్థిమొక్కి | సరతభయభక్తి
 లాదానకొనుచు || ప || అట్లునుచేసేయిచు - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం
 డనుభక్తా ప్రణయగునగు - గాత్రినీగొట్టెను - ప్రభక్తపాపాశ్రంశనగుడునె
 కోకా - మిథ్యమొప్పుకొనగొట్టిండుభక్తా - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం
 బిబా, గుబా, బానుమనకికా || తల్లిపావాజ్ఞానుకుంత్యర్థిమొక్కి | సరతభయభక్తి
 లాదానకొనుచు || ప || అట్లునుచేసేయిచు - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం
 డనుభక్తా ప్రణయగునగు - గాత్రినీగొట్టెను - ప్రభక్తపాపాశ్రంశనగుడునె
 కోకా - మిథ్యమొప్పుకొనగొట్టిండుభక్తా - భక్తులనుచేతంపంబుంబుకుమపాతకుం

సు బితు నే శైకొ నకున్నను ప్రమదా సీకంబులయాన సీకునియ్యావసుకు || మ || ప మ సంద
సయానుభూతివిలసద్బాచత్క్వచితాశ్విక స్ఫురకాధిక్యసేభవ త్ర సమనోభుద్వాసా
నేంద్రియా చగణోపేతుడత్ఫస్పదాబ్ధి తాభాస్వద్భక్తికృత్యుండపై | వ రలస్వచ్ఛతిన
ర్ను శేకొనమిధగ్గంజేమదికాదాడగ్గం || చ || అనిబవన్నయిట్లుః నయంబునచిన్న పమాచ
రంసదం || సుగురు మూతికాసాన్విక విశేషమనంగ తోడనంగమే భుగిగుడి ప్సేదం
గగతిహా తదంభియగంబుఫానుంటనతులభ క్తిబోవనకడంక మెయింబ్రణమిల్లిపెం
డియు || శా || ఆనందాశ్చపయేధనట్టిడువహద్వాత్క రోమాచన | శ్రీనేమ్యేనికీభూ
షణంబుగలసద్గ్రీవోద్గమద్గదక | భావసమ్ముల్ గురుకర్ణ సత్వములుగా తాత్ప్రముకొ
భక్తిగముక | లోనంగీలోక్మయన్నయ్యాసుతునాలోకించిమైపెంచుచు || క || అక్కున
జేరిప్రసాదము | దక్కకడయనా సగితనయూదాలోగొనుచుకొ | గ్రక్కునగుడిలోనికీ
జని | యక్కడనయదృశ్యమయ్యేనాశ్చగ్గగతి || క || సంగయదేవుడుసద్గుభాగిజను
దెంచియిట్లుబసవనిదనలో | సంగలిపెకొనుటకచ్చటిబంగమ సఙ్ఖంబుసంతసంబంధం
గ || సీ || లింగమాధ్య బుబుసంగిజలంగ్గంగభావ్యమృదులుమీథుల వివికరియగోయగ
క్తికాంబులను మేలును ముక్తికనల్ గిరిసం || ఓంబు మరాచముఖ సందడిమ్రో
య | వివిక గ్రేతికల్ పేలయును || మాదిరంబయ్యయమడివాగుమాచయ్య నాదిగా
గలభిక్తు తిముదను || సీ || బలిరీతిబండారుబసవకును | గలపెసర్గ నిలియాదికల
న నెందుభక్తిహితబుద్ధిపత్యరూపంబుదాన్చ | నదిపనంబుదయెక మెనగడెగా || సీ ||
గాలిలోననసుర గాలినాప్రభంగి గాలోపెండియుగలసినట్లు | బలముతో డిగం
డ్లుసంభవంబందితజ్జలములోననచురసమయనట్లు | డిగభలోదగలమూడడి క్రమ్మరగ
నాడ ధిలోనేకమైజరగునట్లు | పుడువీధియందువన్మల్లకజనియించిపుడునీధియంద తాన
డగుట్లు || సీ || సద్గురూకృపాసక్తిసంభవించి సద్గురూకృపాభూతిజాలమెరసి | స
ద్గురూకృపాస్వామిగర్భవికాంతినిపుడు తద్గురుడియెలింగతత్వంబునందు || ఉ || కాపునదేని
నేంద్రపదంకజూంజనకొర్చికట్టిభ | కాంభిశ్చాప్యోజములనాబసవయ్యదోలంగగ
ప్పుడుకొ | బూవునుదావివోతేపొరపొచ్చములేకవనీ చియొన్నవాడివిపులాతలింబనద
డిల్లునెభక్తులుగల్గువంతకుకొ || చ || అనికొనయాడుచుకొమనసిజాంతకుభక్తవరేణ్యత
ల్లహృ | జ్జితసుఖామృతబునిధజాలగ వేడుకనోలలాడుచు || జనిమృతభీతిమారులయి
జంగమకోటులకర్చునిచ్చుచుకొ | గొనకొని కొంతకాలమిలగోరభజింపుచునుండిరీశ్వరుడా
చ || వసుమతిలోపభక్తియభివర్ధన మొండగజేయుచుండశ్రీ | బసవపురాణమునద్విపద
పద్ధతిజెచ్చునుపాలకురీపో | మసుకవియూమహామహుడును త్కలదేశికుడౌటదాంబం
దేసగగబద్ధభారతిరచింకితినేనుతదంకితంబుగె || ఉ || ఏగచియించినాడనన నెంట
దేశ్యగగుత్రయో | పొంగుడెనోసముచిలకరీప్రసాదను భుజి దానిబుద్ధి

ప్రథమాశ్వాసము.

౧౫౨

ప పు రాణము.

సాక్రమముదప్పక యుండగదత్కృపారస । ప్రేరణతత్పతాబ్జము । ప్రీతిభజించుట
 యూక్తియైక ॥ చ॥ బసవపురాణముధికవిభక్తసభాస్థలుంబతింపగా । విసుక
 భయలకువేగము । ల్లమశంభుభక్తియా । బసవపురాణముబరమభక్తిభీజివ
 వారిక । త్వసదృశలైంగికానుభవనాభ్యసఖంబభిరుజుకరున్ ॥ చ॥
 మున్మీని । భక్తులసత్కృపచాలగల్గుచి । బసవపురాణమున్వినదాయక
 ణంబయి । బసవపురాణముకొనిననభగ్గుప్రసాదసుఖైకసద్ధియై । బసవ
 నినబాయకగల్గునభీష్టికార్థియై ॥ క॥ ఈమహిబసవపురాణము । ప్రేమ
 మదుశ్రీమందిరమం । దేమర్థ్యులుపుజింపుదుగామహింయ్యులను నేండువా
 క ॥ అపియనియనగానేటికి ప్రదిమలసద్భక్తియుక్తిబసవపురాణం । బసవ
 సశివకృపచేనిహపరార్థసద్గుణులు ॥ మహాస్థగర ॥ గురుహిదాంభోజభ
 రకరుణాకుంఠహస్తోదితాంగ ॥ హరలింగయత్తచిత్తహరసమయపురాణ
 పేత్తా । చరలింగార్చనరక్తవరహరగురుశేషప్రసాదానుభోక్తా । చరలి
 దమూర్తిభరితదశదిశాప్రాంతములకింక ॥ క॥ తలినాంతకాత్రవనర । రు
 వ్యసనవిసరకాజిత్రేయ । హతాహతితబవనిబహుకాణ । వీలనైతిభాగ్వికారకదేవ
 హితమహా । మహాని । బలంబుమలనోమనోరథము । కిదాము । కిదాము । కిదాము
 శిక్షితాత్మావలీపా । శృతిమతహితచర్యాకుడ్ధసద్భక్తవర్యా । వితతసుగుణజాలావర
 వాతిలోలా ॥ .....

గద్య ॥ ఇది శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వరగురుప్రసాదలబ్ధప్రబంధనిబంధన
 శక్తియుక్తశ్రీపీఠపతిబసవనాచార్యసత్పుత్రకులపవిత్ర
 సోమయనామధేయశివకవిప్రణీతంబైనశ్రీబసవపు
 రాణంబునుమహాప్రబంధంబునందుసగ్వంబున
 సప్తమాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

